

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههیب

میژووی ئهردهلان

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

مهستووهی کوردستانی

میژووی ئهردهلان

ههژاری موکریانی

لهگهڵ سهراوهگهلیکی تردا
له بهریهکی گرتوون و کردوونی به کوردی

ناوی کتیب: میژووی ئهردهلان
دانانی: مهستووهی کوردستانی
وهرگیتران و لیکۆلینهوهی: ههژاری موکریانی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۱۶۰
دهرهینانی هونهری: بهدران ئهحمدهد حهیب
دهرهینانی بهرگ: شکار عهفان نه قشبهندی
نووسینی سه بهرگ: محهمهه زاده
ههلهگری: شێرزاد فهقی ئیسماعیل
ههلهگری سه کۆمپیوتهر: عهزیز عهبدوخالق - دلاوه سادق
سه ریه رشتی کاری چاپخانه: ئاوپه حمان مهحمود
چاپی به کهم - چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ههولێر- ۲۰۰۲
له کتیبخانهی بهرپهوه رابه تیبی گشتی رۆشنبیری و هونهر له ههولێر
ژماره (۴۱۴) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوهتی

كورد و ميژوو

لاي زانايان، هەر نه ته وه و كۆمه لگايهك له جيهاندا، وهك ئه داره ن كه جيگه له ليپه واره؛ هەر دارى پتر په گداره، زۆرتر له دارى كهم په گتر خۆي له هه مبهه گيژه لئووكه و په شهبا و باهۆز و تووشى و به فر و بۆران و كپتوه و بى ئاوى و لافاو راده گرى؛ ته نانه ت كه بيشبدرى، يه كجارى بنه بر نايى و له بن نايه؛ له پهگ و ريشه ي بلاوى پرزه دارى به ناخى زه ميندا رۆچوى - زوو يا درهنگ - دووباره هه لده داته وه و ديسان به خۆدا دپته وه و سه رى به رز ده كاته وه.

په گى نه ته وه ش ميژوو؛ ئاگادارى له به سه رهات و رابردوى پيشوونانى خۆي و خه لكه. گه ليك ئاگاي له چيرۆك و سه ربه وردى كه و ناراي رابرده ي نه بى و هاى له زۆربه ي سه رگوروشته و رووداوى كۆنه باپير و باب و كالى دوور و له ميژينه ي بپري، وهك دارى كه له ئاقارى په قه ن و رۆژ و كپال و سه خت و تمتماندا روابى و په گى زۆرباش دانه كوتابى؛ هه رگا په شه باى دژ هه لكه و له هبى نه يارى بيته سه ر، ده شكى و ده روا و وشك ده بى و ده سووتينى و چيشى له جى نارو پته وه. به لى ميژوو گه نجينيكه پر له ئامۆزگارى و نه زمون. هه ر گه ليك له وه تا هه يه، له زۆر قوناخى جوړاوجۆر تى په ريووه، نه رمان و سه ختبي برپيووه، زۆرى هه وراز و ليژ ديووه، گه ليك جارن نه گريسى و سيسيى تووش بووه، ژاكاه و گه لاي وه ريووه؛ فريه جاريش به سه ربه رزى و شهنگ و ته رزى و شهق و تورتى و به نازاوى خۆي راناوه؛ پنجاره گيا و پنچك و گه ون و ده ون له په نايدا سه واونه وه؛ زۆر ريوارى بى ژيوارى سه كه ت و شه كه ت و ماندوو له ژيژ سايدا سه ساونه وه. ئه گه ر ئه و گش به سه رهات و هات و نه هاتانه ي پيشوو - لاي چينه كانى ده چن و دپن - له نا و نه چن و بميننه وه و ببنه تيشسووى هزر و بپري نه وه و نه تبه و نه ديده و تبه رى توره مه ي دوارۆژ و بيخويننه وه و ژيرانه لى بى بتۆژنه وه، ئاميانى ژيركه و تنيان و ماك و هۆي سه ربه رزبوونيان ليك

ده نه وه و گه و به گه وى تيك كه نه وه، به هه زاران په ندى ئه وه نده په سه ند و ئامۆزگارى هينده رند و پر بايه خيان ده س ئه كه وى كه هه ر له نر خاندن نايه. بۆ نمونه با دوور نه رۆين؛ له نزيك خۆمان بنۆين؛ گه لى عاره ب هه شتسه د سالان له ژيژ مه عۆل و توركاندا نه قى ده هات؛ يان جووله كه، دوو هه زار سال بى نيشتمان و ئاواره له جيهاندا سه رگه ردان بوون؛ به لام چونكه ميژوو كۆنى پر نه زمونى گه له كه يان پاريزرابوو، له و سه تان يان هه زاران سال ژيژ چه پۆكى و ژين تاليه شدا هه ر مانه وه و نه توانه وه. تا توانيان له ده رفه تيكه بيتنه وه سه ر شانۆي ژيارى و له ناو گه لانى جيهاندا شوينه وارى خۆ ديارى كه ن. به لام به ناشكورى ناليم ئيمه، ئيمه ي كلۆل و چاره ره ش، ئيمه ي كوردى بابان ويرانى سه ربه هه ش، ئيمه ي كوردى كۆس كه و ته ي دابه ش كراوى له مافى پشوودان بى به ش؛ له نيوانى كلاوسوور و كلاوره ش و سه ربيچ په تا، به جووت قوشه يى و بى فه رى و به ربه لاي بوينه گاي به ش. كوا ئه زمونى رابردوومان تا له باسيان به هره به رين؛ كوا ميژوو مان، هه تا به و پيدا چوونه وه ي ده رسى عيبه تيك و هه رگين؛ به ده دم ئيژين زۆر گه ليكى له ميژينه ين، له شه ر نازاين، دوژمن ده كوژين، ده كوژرين، له ت له ت ده كه ين، كوت كوت ده كرين، ئيست له كوئين؛ به هه ر سه و چيني زه ميندا رۆچووين و هه روا رۆش ده چين. رۆژ له رۆژى پتر به هه لپه و به په له به ره و جه حه نده م په ل ده بين؛ له بى په گى نه ك دارووكه ش، بگه ر پشيله پايزه ين؛ نهك به باى زريان و شه مال، به فووى منال، بال ده گرينه وه و ناحه جمين. وا پتر له هه زار ساله له ژيژ چۆكى عاره ب و تورك و تاجيكايين، جيكه و جووكه شمان لى نايه. هه ر خۆبه خۆ خه ريكى يه كتر كوشتن و خوئينى يه كترى رشتنين؛ گه رمى سه وداى خۆ به دوژمن فرۆشتن و ده ستى عه زه ت كرۆشتنين. به فه رمووده ي عه ونى شاعير: «هه ر ده رۆين و بى ناگه ين، هه ر ده ليين و تى ناگه ين»، بۆچى؟ چونكه هه رگيز نه و مژيه مان نه بووه ميژوو به سه رهاته كانمان جار به دووى جاردا تومار كه ين و به دانسته وه بخوينين و پاك و پووكى لى بژاركه ين؛ له مايه ي فريوخواردن

و خو به دوژمن سپاردنمان خو بدهینه که ناروه، له باس و خواسی پیروزی و سه‌رکه‌وتنی گهل و هۆزی سه‌رکه‌وتوانی پیشووی خویمان و هۆش و بییری ژیری خه‌لکی، که‌لک و به‌هره‌هه‌لک‌پینین، بو‌ئه‌م‌پرو ده‌کاری بینین. ئه‌وا ئیستا له‌به‌ر میژوو له‌بیرکردن و له‌بی فه‌ره‌ه‌نگی گیرکردن، هینده داویلکه ریشه‌شمان پیوه نییه، هیچ نه‌بی بیکه‌ینه شه‌لته و هه‌توان و، بی فه‌ره‌ه‌نگی و برینی گیان و به‌ره‌ه‌نگی ژیر چه‌پۆکی پی ده‌رمان که‌ین.

خو‌ئه‌گه‌ر جارێک به‌ده‌گمه‌ن، له‌ رۆژگارێک ناوه‌زدارێک وه‌ک شه‌ره‌فخانی بدلیسی، تیگه‌ییوه‌ بی میژوو، ناژین و دوا‌ی هه‌زار سال ته‌مه‌نی ئیسلامه‌تی، وئ که‌وتوه‌، که‌ل و قوژبان گه‌راوه‌، پارچه‌ بزگوری جیماوی نیوه‌ پواوی له‌ناو کتیبه‌ کۆنان و ده‌م و پلی چیرۆک‌بیژان ده‌ره‌یتاوه‌ و ئه‌م له‌ میلیۆن یه‌که‌ی ماوه‌ی وه‌ک دێرجامه‌ بو‌ لیک داوین، که‌وی خه‌به‌ری پی پراوکه‌ین و ناته‌واوی پی ته‌واوکه‌ین و به‌ره‌و دوا له‌سه‌ری بروین و په‌ند له‌ به‌سه‌ره‌ات وه‌رگرین و که‌م‌تر ته‌فده‌ی ده‌هۆ و درۆی دز و خاپینۆکان بخۆین؛ یان له‌ چه‌رخ‌ی سیتزده‌ی کۆچی، له‌ مه‌له‌ندی هه‌ره‌ به‌گه‌شه‌ی کوردستان، مه‌لا شه‌ریفی‌کی قازی، خوسره‌و به‌گیک، سمایی له‌ مه‌لا محه‌مه‌دیک، یان خانمیک و یه‌ه‌وانی خو‌ی و ده‌ست و قه‌له‌م جوانی وه‌ک مه‌ستوره‌ی کوردستانی، میژوو ئه‌رده‌لان ده‌نوسن، به‌داخه‌وه‌ نه‌ هین شه‌ره‌فخان نه‌ هی وان، هیچ کامیکیان وه‌زوانی ئه‌و گه‌له‌ نه‌بووه‌ که‌ میژوو‌که‌ی بو‌ نووسراوه‌ و داخه‌ له‌سه‌ر دلان ماوه‌. ته‌نانه‌ت له‌ چه‌رخ‌ی بیستی خاچ په‌رستیش که‌ ده‌گه‌ل چارده‌مین چه‌رخ‌ی کۆچی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هه‌مبه‌ره‌. زانای وه‌کو ئایه‌توللای فره‌زانی کوردزوانی خه‌لکی سنه‌، میژوو‌ی کورد و کوردستانی به‌زمانی خو‌مالی نییه‌ و کوردی خو‌تینی فارسی نه‌زان هه‌ر هیچی لی‌ حالێ نای.

منی هه‌ژار، به‌ده‌ردی زورناژنه‌که‌ی پاش بلا‌ویونی گو‌وه‌ند و له‌ده‌س ده‌رچوونی زه‌ماوه‌ند، تازه‌ فیه‌ی له‌ پیک‌ی زورناکه‌ی دینا، به‌بیرما هات له‌ پاش سالی سلالمالی، ئه‌و تۆزه‌ که‌له‌پوره‌مان که‌ له‌ نه‌مان پارێزراوه‌ با

به‌زمانی بیانی‌ش بی‌ بو‌مان ماوه‌، به‌خه‌مه‌ سه‌ر باری زاری کورده‌واری و کورد بزانی چۆن باسی خو‌بان کراوه‌.

سالی ۱۹۶۹ی خاچ په‌رستی مالم نا له‌ شه‌ره‌فنامه‌ و وه‌رم گه‌یراه‌ سه‌ر کوردی و سالی ۱۹۷۳ له‌ به‌غدایه‌ له‌ چاپ درا و هیندیش رمی‌تی که‌وته‌سه‌ر که‌ «حزبی به‌عسی سه‌ددامی» ره‌گه‌زه‌په‌رستی فاشیستی له‌وه‌ ترساند کوردانی لی‌ تیژتر بکا، فه‌رمانی سووتاندنی دا، به‌لام پاش چی؟ پاش ئه‌وه‌ی کورد خو‌تیندیا‌نه‌وه‌ و شارديانه‌وه‌ و تاکه‌ تاکه‌شی که‌وته‌ ناو لاه‌کیانه‌وه‌ و له‌ ده‌ستی چه‌ته‌ پارێزرا. له‌ پاش چه‌ند سال، مرخم خو‌ش کرد میژوو‌ی به‌ره‌ی ئه‌رده‌لانی‌ش بکه‌مه‌ کوردی‌ی خو‌مالی و بو‌ئه‌و کاره‌ش له‌م سه‌رچاوانه‌م هه‌لینجا:

۱- شه‌ره‌فنامه‌ی میر شه‌ره‌فخانی بدلیسی.

۲- تاریخ اردلان، کاری سمایی مه‌لا محه‌مه‌د؛ که‌ خو‌م نه‌م دیوه‌ و نازانم که‌ی نووسراوه‌، ئوستاد جه‌میل رۆژبه‌یانی له‌ فارسییه‌وه‌ کردووه‌تی به‌ عاره‌بی و ده‌سه‌ر باسی ئه‌رده‌لانی شه‌ره‌فنامه‌ عاره‌بییه‌که‌ی قه‌له‌می خو‌ی خستۆته‌وه‌ و منیش له‌وم وه‌رگه‌یراه‌وه‌.

۳- لب‌ التواریخ، هه‌ر ئه‌م ناوه‌ به‌ ئه‌بجده‌ی ده‌بیته‌ میژوو‌ی نووسینی و ده‌کاته ۱۲۴۹ی کۆچی- به‌ قه‌له‌می خوسره‌وه‌گی ئه‌رده‌لانی.

۴- په‌راویز و زنجیره‌ نامیلکه‌کانی رۆژبه‌یانی.

۵- تاریخ اردلان، کری مه‌ستوره‌ خانم‌ی ژنی خوسره‌و‌خانی ناکام؛ که‌ تا سالی ۱۲۶۳ی هیناوه‌ و به‌هره‌ی له‌ میژوو‌نامه‌که‌ی قازی شه‌ریف و خوسره‌و به‌گ که‌ هه‌ردووکیان هاوچه‌رخ‌ی بوون وه‌رگرتوه‌. میرزا عه‌ولای موشی باشی مامی مه‌ستوره‌ش تا سالی ۱۲۶۷ له‌ دووی داوه‌. ناسرخانی ئازاد پوریش- که‌ له‌ ۱۹۴۶ی زایینی له‌ چاپی داوه‌- چه‌ند په‌راویزی به‌نرخ‌ی بو‌ نووسیوه‌.

۶- تاریخ کرد و کوردستان، گرده‌وه‌کۆی ئایه‌توللا مه‌ردوخ‌ که‌ له‌ سالی

ئه مانه مه مو لیكداو و له بهر یه كترم راناون و كردومنه ته دار و پهردووی ئەم نووسراوهم؛ خهستوخۆل و پوخت و پاراوی گشتیانم خستۆته روو. جا مه گین چلۆنكایی بیته، له پێدا هه لدانێ زیادی قسهی بی سهنگی لابه لا، خۆم لاداوه و جاروبارهش خۆم ده میكم تی و هرداوه. وهكو خوانیکی رهنگاوپهنگ له بهردهمی خوینهرانی كوردی به تاسه، بو باسی رابووردووانی كه ونارای كوردی داده نیم؛ با بو خۆیان به رانهری و سهركردن و تیک په رینی قسهی ئەو میژوونوسانه هه لسه نگیتهن و بنرخیتن. جا ئە گهر ئەمه شیویك با، ناوم دهنه حه وترینگه، یان چیشتی فیل و فیله تهن؛ كه هه ژنۆ بابته تی جوړجوړ هه ره له قه یسی و هه لووژه و چه ونده ره وه ده گه ل گهنم و نیسك و نۆك و نخۆشه ر و ماشه سپی و ترشی سماق لیک دهن و له دیزه ییکا ئە یپه زن. به لام ئیستا كه خۆراك نییه و نووسینه، ناوم لیخ نا: میژووی ئەرده لان به كوردی.

پیاو راست بروا، نووسراوی ناسك و جوانی ماه شه ره فی كوردستانی- كه به مه ستوره ناو داره- بیه و ههستی راتله كاندم و تاسه و ئاره زووی بزواندم كه شان دهمه بهر ئەو كاره. جا به و هۆیه، به جیم زانی كه ده رباره ی ئەو خامه خاوهن هونه ره، به تاییه تی و باری ژبانی كۆمه لگای خۆن (كوردی واری) به تیکرایی -وهك پێش و تاریك- پیشكیشی خوینهرانی هیترا بكه م.

ژن زانه یان زبانه؟

دوكتور جورج حنا ی لوبانی كتیبکی له ژیر ناوی: «ژن هه ره وهك له شه گیانی شه»، وه زوان عاره بی داناوه. زۆر له میژه ئەو كتیبه م خۆبندۆته وه، زۆر به ی زۆری مه به سته جوړجوړه كانی و غالبه ی كا كله خۆشه كانیم یه كجاری له بیهر چۆته وه. به لام ئەمه م له بیهر ماوه كه له شوینیكا نووسیویه: «وهك ئە یزانین ده ستوره كانی عاسمانی و یاسا كانی كاری كۆمه لی

نیسانی، هیچیان دانیان به مافی ژندا نه ناوه كه ده گه ل پیاو به رانه بر و سه ربه سه ر بی. له ئاییندا بو شایه تی، بو به شه كه له پوور گرتن، پیاوی به دوو ژن حه ساوه، یاخۆ بیژین دوو میو وهك نیتریک دانراوه. ئایین ده لی: ژنان هه ره بو گوی له مستی و به رده ستی پیاوان رسكاون، هه رگیز ناشی له فه رمووده ی نیزه لامی خاوه نی لاره مل بی و بی پرسى ئەو ده سی بو هیچ كاریك به ری. له ناو هه موو ئایینداران ژن ناو نراوه زه عیفه، واتا زه بوون.

یاسا كانی سه ر زه مینیش له م باره وه له دینیش به ولاره تر چوون؛ به سه ت و یهك به لگه ی بنش، ریزیان بو ژن دانه ناوه و له ریز پیاو هه لوه ژیراوه. نیری به زانا به ناوبانگ فه رموو گیانه: ئەوانه ی قژیان درێژه ئاوه زكورتن. ژن ئە بی پرسى پی بكری و به قسه ی نه كری؛ راز ناشی لای ژن بگوتری، كه م ئە قله، تییدا ناوه ستی. تا ئیستا ئەم مه سه لانه به سه ر دهم و زارانه وەن.

ئیسه من له خوینهره كان پرسیتك ئە كه م -با جواوه كه ی لای خۆیان بی- له ناو بی عه قل و عاقلدا، كام كامی پی فریو دهری؟ بی گومان هه مووتان ئیژن: عاقل و ژیر فریو دهره و بی عه قل و گبژ فریو خۆره. سا ده شزانن هه موو كتیبه دینییه كان فه رموو گیانه: دا یكه وا كه له په راسووی چه پی با به دهم ساز بوو، ببوه ژنی! به و په ری سووك و هاسانی توانی باوه دهم فریو دا و سیوی به هه شتی پی بدزی و له سه ر دزیه كه بیگرن و له و حه وایه وه ی هه لدیرن و به ره مه می ئەو سیو دزیه ئەم ژینی سه ر زه مینه یه. له م چیرۆكه ورد بنه وه؛ به ئاشكرا پیمان ده لی: با به دهم له چاوه دا یكه وا زۆر گیلۆكه و به سته زمان بوو؛ دا یكه وای زۆر له و عاقلتر فریوی دا و تووشی ئەو هه لئه زله ی كرد. ده پروانن! هه ره ئەوانه ی ده لی ژن گیلتره له پیاگ، هه ره ئەوانه ش پیمان ئیژن؛ گیل و نه زانی میوینه ئاوه زداره نیزینه كه ی با پیرمانی له خسته برد. ئیستا خۆتان ئەم دوو پروا دژ به یه كه له یهك كه سدا لیک دهنه وه!». .

دوكتور حنا كه ئەم مه به سته ی نووسیویه، رووی بنووسی ده گه لانی لبنان

و ده‌وربه‌ری خوئی و که‌شه و مه‌شه فشه‌کانی ئەمریکا و ئەوروپا بووه و سەرکۆنەئی ئەو گەلانییه که له ژیا‌ربدا سەرکه‌وتوون و گش له گشتیان خوێندەوارن. ئەم دوکتۆره‌ خاچ پەرسته‌ لبنانییه، نه‌یزانیووه هەر کورد و کوردستان چیییه؟ ئەگەر خوێستبێتشی، بێ گومانم نه‌یزانیووه له کوردستان چ راده‌برئ؟ ژن له کوردستان چۆن ژیاوه و چتۆ ده‌ژی؟ یان ده‌بێ بیژین چۆن ناژی؟ ئیمه‌ی کورد ئەمه‌ نه‌زانین؛ سه‌تان ساله‌ کوردستان داگیرکراوه؛ هه‌موو ده‌رگای خوێندەواری و گه‌شه‌کردنی ژیا‌ری له‌ داخراوه. ته‌نیا ئەگەر ده‌ره‌تانیکی بوو خوێندن و فی‌ربوون بوو بیت، مه‌ده‌سه‌ی مزگه‌وتان بووه. تاکه‌تاکه‌ له‌ چینی هه‌ژار و که‌م ده‌ست، کورپان نارده‌وته به‌ر خوێندن؛ خوێندنی چی؟ خوێندن له‌ رووی به‌رنامه‌یه‌ک، به‌ سه‌تان سال ئالوگۆزێکی نه‌دیووه. جزمی عه‌مه‌ به‌ حینه‌یه‌ی و به‌ره‌وانی، سمایل نامه، ناگه‌هان، سه‌نگتراش و باغه‌بان و ئەوجار گولستانی سه‌عدی به‌ سایه و ره‌شخوین و دوايه‌ به‌ ماناوه. ئەوه کور فیره‌ فارسی بوو. ئەنجا عاره‌بی بخوین و های له‌ هه‌ر دوازه‌ عیلمان بێ و شاره‌زای مانای قورعان بێ. له‌و رۆژه‌وه که‌ بێ ده‌نێته‌ حوجره‌وه، ئەبێ به‌ گه‌دایی بژی. به‌ سوخته‌یی، هه‌موو سه‌ر له‌ ئیوارانیک له‌ هه‌موو ده‌رگای گوند بدا و بقیرینێ: «نانی فه‌قی ره‌حه‌تی خوداتان له‌ بێ!» . نان به‌و حاله‌ کۆ بێته‌وه ئەویش چ نان؟ زۆر که‌م گه‌نم، زۆریه‌ی جو، زۆرجار گالی تال بوو حوجره‌ به‌یته‌وه و ده‌گه‌ل فی‌رکاری موسته‌عید پیکه‌وه نوشی گیانی بکه‌ن. ئەوه بزویی رۆژانه، بو به‌رگ و پیتلاو چی ده‌که‌ن؟ کژی پایزان ساله‌وسال، چاخ و هه‌ره‌تی سه‌فه‌ره؛ و پیل ده‌بن له‌و ده‌شت و ده‌ره. ماله‌ومالی کۆچەر و دینشینه‌کان ده‌پشکن؛ رۆن، په‌نیر، شیرێژ و که‌شک، خوری، مه‌ره‌ز، موو، ته‌ماکو، دانه‌وێله‌ ده‌چننه‌وه؛ ئەم پارسه‌کییه پر سووکیه‌شیان ناوناوه (راتوه‌ی فه‌قییان). سه‌رانسه‌ری په‌مه‌زانیش چاویان بریوه‌ته ده‌ستی هه‌رچی پوول په‌رستی په‌سته. ئەوه خوايه‌ به‌ هه‌زار مینگه‌ و فینگه‌وه، زرینگه‌ له‌ گیرفان بێنێ و چه‌ند قروش و قوشه‌یه‌کیان بنیته‌ مست! کور نامه‌خوا - چاوی

پیس کاری له‌ نه‌کا - وریا و ژیره و پله به‌ پله سه‌رکه‌وت؛ له‌ (عه‌واملی جورجانی) و (شه‌رحی ته‌سریفی زنجانی) و (انموزج و صمدیه) و (ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی) را گه‌یشته (اظهار) و (کافیسه)، (وضع) و (استعاره) شی خویند؛ (جامی) و (سیوطی) شی ره‌وانه، موسته‌عیده، ده‌وری سوخته‌یی به‌سه‌رچوو، له‌ (منطق) و (بیان) و (بدیع) یش ده‌رچوو، (هیئت) و (علمی کلام) و (عقاید) و (رساله‌ی حساب) یش ده‌گه‌ل، برپاوه‌ و ئیجازه‌نامه‌ی وه‌رگرت و له‌ گوندیک یان له‌ مزگه‌وتیکی شارستانا به‌ مه‌لایه‌تی دامه‌زرا، به‌ زه‌کات و سه‌رفتره‌ی خه‌لکی ئاوی، یان خێرکه‌ری گه‌ره‌کی مزگه‌وته‌که‌ی شار، به‌رێ ده‌چی. واتا به‌ سواله‌که‌ری ده‌بێ؛ به‌ ژیا‌نی پارسه‌کی ده‌ژی؛ به‌ نانی گه‌دایی ده‌مری.

جگه‌ له‌ مزگه‌وت و فه‌قیش، تاق و واز له‌ ماله‌میران، هه‌ر بو فیز و خۆرانانیا له‌سه‌ر بۆره‌پیاگ و جیران؛ قوله‌ میرزایان راگرتوون؛ ده‌رزیا به‌ کوره‌کانیان گوتوون و فیره‌ سیوات و خویندن بوون. هه‌رگیز وا نه‌بووه که‌ بیژین له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واری، له‌ ده‌هه‌زاری یه‌کیکی خوینده‌واربێ؛ کیش خویندوویه؟ هه‌ر نیره‌وه‌ز و ئیله‌للا.

له‌ کۆمه‌لگای وا دواکه‌وته، خوانه‌خواسته‌ یه‌کی بێژی: «کچ بخوینێ» عاسمان کۆله‌که‌ی گه‌ره‌که! کیژی کوردی به‌ نیو کورپش نه‌ژمیراو، هه‌ر هاتۆته‌ ناو دنیاوه، باوک ناوچاوی تیک ناوه؛ دالک رووی له‌ وه‌رگیتراوه و به‌نیشانه‌ی قه‌ره‌به‌ختی و چاره‌ره‌شیی خوئی زانیووه. زۆر کیژه‌ کورد ناویان: شوکریه، حه‌مدیه؛ به‌سی و ئامان و ئینتیها و نیهايه‌تن. هه‌ر ئەم ناوانه‌ شایه‌تن، باوک کیژیان ناگه‌ره‌که و پیتی ناشکورن. کیژی کورد هه‌ر پیره‌وکه‌ بوو، ده‌کرێته‌ ئامرازی ناوماڵ؛ گه‌سک ده‌ره، جی راخه‌ره، چیشته‌ له‌ نه‌ره، برای گچکه‌ له‌ کۆل ده‌ره. ئەبێ له‌ ده‌شت کار و به‌رخان بچه‌رینێ، به‌ده‌میوه‌ پووشکه‌ بوو ئاوردوو بێنێ؛ ته‌ندوو داخا، ئارد دا بێژێ، هه‌ویر شیل بێ، گوتک خپ دا، به‌ وه‌ر دینه‌ له‌سه‌ر پنه‌ی پان کاته‌وه، له‌ ده‌وری تیرۆکی پیتچ، به‌سه‌ر رفیده‌یدا، پیتوه‌ی بدا، نان

پیتزی؛ هۆشی له گولبێن ناخن بێ، گولبێنه که کێپ ناخایێ، کۆله وه ژێکی له لایێ، ژبێله مۆی پێ تێک وه ریدا و کۆلوی پێ هه لگرتیه وه؛ که په کیش بکاته سه وله بۆ به شداران، له بانه مه ر و هه واران، باره بار و ئاژۆی باره ر و ده واران؛ چێغ گرتنه وه، سنگ داکوتان، ره شمال هه لدان، کاری ژنه . بێرییه پاتال ده دۆشی، شیر ده کا به لۆر و په نیر، مه نجه له ماست هه وین ده کا . له گه ل کازبوه ی به یانا مه شکه ژینه، دۆیه که ی هه لدینیتیه وه، تیراوی ده کولتینیتیه وه و هه زار ده رد و مه خسه ره ی تر. ژن له مه زرا داسه، پاچه، پیمه ره یه، شه نه ی خویان به بادانه، دره وکاره، گیشه کیشه، گیره ی کلۆش، ده سه که نه ی نیسک و نۆک و ماش، له شیشدان و ته ره ی تووتن، کالای پر به بالای ژنه . زستانی زستان ناساییش ناسیتیه وه؛ کولکه و کال شی ده کاته وه و به شه ی ده کا، ته شی رتسه، ته ونکه ره، کلاو و گۆره ی چنه . هه ر پێش گه یشت، برای مافی نه وه ی هه یه وه ک ئاژال و ولساتی خۆی لێ پروانی؛ ده یسه خشی یان ده یفرۆشی، یان ژن به ژنه ی پێ ده کا، به شی خۆیه تی و ره وایه .

هه روا نیوچه رخ له مه وه به ر، له کوردستانه که ی خۆمان به کوردیکی ره مه کیمان بگوتبايه: «کیژی کورد له وزهیدا هه یه خوتنده وار بێ و سه ره رای خوتنده واریه که ش بتوانی کتیب بنووسی و شیعیری باش بهۆنیتیه وه»؛ بێ گومانم گالته ی به ئاوه زمان ده کرد و سه رتیکیشی بۆ ده له قاند ده یگوت: «ژن و خوتندن؟! ژن و کتیب بنووسینه وه؟! ژن و شیعیر هۆنینه وه؟! هه ی هه ی، به خوا با به باشه؛ ئیتر هه ر نه مه مان که مه، وا دیاره ئاخزه مانه! ژن نه گه ر ویستی بنووسی، با به جه وی و جاچکه تاله و ده موکانه وه بنووسی. ژن نه گه ر ده هۆنیتیه وه، وا گوربس و که ژوو هه یه با هه وسار بهۆنیتیه وه» .

خوتنه ران خویان به ئاگان که تا نه مرۆش، زۆریه ی ئاپۆره ی کوردستان ده رباره ی به ره ی میوینه نه مه بێر و بر وایانه . ده ی نه گه ر بۆیان باس بکه ین، که سی نیوچه رخ له مه وه پێش، کیژیکی وا له کوردستان هه لکه وتوو،

بوویته نووسه رتیکه به رز و له شیعیری فارسی و کوردیدا نه وه نده هونه رمه ند بووه که نیره بویتزه کاغان ئیره یی به و کیژه به رن؛ نه شی نه مجاره چه بێژن؟ ئیژن: «مه گین موجزاتی خوا روویدا بێ» .

به لێ، مه ستوو ره خانمی کوردستانی نه و کیژه موجزاته بووه . به لگه ی روونیش -جگه له شوینه واره که ی- قه سیده که ی نالی هه یه که فر داویتته مه ستوو ره و نه و قه سیده زۆر مه شه و ره . نالیی نه مر، پێغه مبه ری ویتزه ی کوردی، نه گه ر سوور نه یزانیایه مه ستوو ره بۆ نه وه ده بی خۆیه رتیه رتیه ی نالی، که له له ی نه ده دا. دیاره شیژیکی وه ک نالی په لامار ناداته رتیه ی؛ غه نیمه ی نه شی پلنگ بێ. پیاو به وردی له و شیعه ر فر نامه ی نالی ورد بیتته وه، تی ده گا که له م باره وه چه ندی خۆی ماندوو کردوو؛ نه م هه موو که ره سه جوانه و نه م هه موو وشه ره قانه ی هه ر بۆیه ده کار هیناوه، که نه و خانمه ویتزه وانه ی خۆی له و به که متر نازانی، بترسینی و بیه زینی و خۆی بنوینتی که: «منی خاوه نی دیوان، جوانیکی وا ویتزه وانی ده م پارا ویشم بۆر داوه» .

یان مه وله وی تا وه گۆزی که خودای بیری ناسکه، نه گه ر سوور نه یزانیایه که مه ستوو ره له ویتزه دا نه وه نده به رزه بالایه ده شیعیری چه تونیش ده گات، له په سنیدا نه ی ده فه رموو:

خورشیده که ی ناز، نه وجی بوورجی نه ور
سه رتو غرای ده فته ر مه حبو بان جه ده ور
ها له خانه که ی بوورجی شه ره فدا
نوور نه فشا نیشه ن وه هه ر ته ره فدا

مه ستوو ره خانم کی بوو؟

بۆ ژینامه ی نه م نازداره هه ستیار و میژوونووسه، ناسر نازاد پوو ره رموویه و خستویه ته پێشه کیی کتیبه که وه و ئیمه پوخته ی راده گوین: «ناوی ماه شه ره ف خانم و نازناوی مه ستوو ره بووه؛ ده ورو به ری سالی

۱۲۲۰ ک (۱۸۰۴ز) له بڼه‌مائه‌ی قادریبه‌کانی سنه‌دا - که ئه‌وسا زۆر لای والیبه‌کان به‌قده‌ر بوون- له شاری سنه‌هاته دنیا. ئه‌وله‌سه‌ن به‌گ باوکی ئه‌و کیژه‌ ناوداره له پیاوه‌ په‌سه‌نه‌کانی سنه‌ بووه؛ به‌ ماه‌ شه‌ره‌فی خوتیندووه‌ تا وه‌های پێ‌ گه‌یاندووه‌ که ناو ده‌رکا. له زه‌مانی خوسره‌وخانی ئه‌رده‌لانیی والیبه‌ سنه‌ که به‌ ناکام ناو براوه، خان و مائه‌ قادریبه‌کان لیک په‌نجاون و ناشت بوونه‌وه و بوونه‌ خزم. مه‌ستوووه‌ بوو‌یته‌ خیزانی خوسره‌وخانی ئه‌رده‌لانی. خانیش له شیع‌ر دانانا له خانم نزیك بوته‌وه؛ له دیوانی هه‌ر دوو‌کاندا شیع‌ر به‌یه‌کدا هه‌لدانیان زۆر به‌رچاوه‌.

خیتوی (حه‌دیقه‌ی ناسری) که پسمامی مه‌ستوووه‌یه، ژماره‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی له قه‌سیده‌ و له غه‌زل و ورده‌ بابته، به‌ نزیکه‌ی بیست هه‌زار به‌یت نووسیوه‌؛ به‌لام (تحفه‌ی ناسریه) که ئه‌ویش له‌مه‌ر کوردستان تاریخیکه، ده هه‌زاری له‌و بیسته‌ که‌م کردۆته‌وه و ده‌لێ ده هه‌زار به‌یتیکی وه‌هۆندووه‌.

مه‌ستوووه‌ له شیع‌ر دانان چ به‌ فارسی و چ به‌ کوردی، زۆر خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه؛ به‌داخه‌وه زۆریه‌ی شیع‌ری له‌ناوچووه؛ ته‌نیا دوو هه‌زار به‌یتیکی ماوه‌ته‌وه که له سایه‌ی مه‌عریفه‌تی سه‌رۆکی فه‌ره‌هنگی سنه‌ و میرزا ئه‌سه‌دوللا خانی کوردستانی بیست سالتیک ده‌بی له تاران چاپ کراوه. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌و شیع‌رانه‌ی که له میتژوه‌ فارسیبه‌که‌دا نووسراونه‌وه، کوردیبه‌کان هه‌ر زۆر که‌م ماون، به‌لام له قه‌سیده‌یه‌کدا که به‌م به‌یته‌ ده‌س پێ‌ ده‌کا:

گرفتارم وه‌نازی چاوه‌کانی مه‌ستی فه‌تتانت

بریندارم به‌نیشی سینه‌ دوزی تیری موژگان

وا دیار ئه‌دا که شیع‌ره‌ کوردیبه‌کانیشی زۆر په‌وان بوون.

مه‌ستوووه‌ و یغمای جندقی فارسی زمان- که هاوچه‌رخ‌ی یه‌کتری بوون - شیع‌ریان بۆ یه‌کدی نووسیوه‌؛ ده‌گه‌ل زۆر هۆنه‌ری کوردیش شیع‌ر

شیع‌رینی کردووه‌. جگه‌ له دیوانی شیع‌ر و تاریخی ئه‌رده‌لانه‌که‌ی، ده‌رباره‌ی پروای ئایینی و ئیسلامه‌تی نامیلکه‌یه‌کی نووسیوه‌ که به‌داخه‌وه نه‌مدیوه‌.

مه‌ستوووه‌ چل و چوار سالتی ته‌مه‌ن بووه، واتا له سالتی ۱۲۶۴دا له سوله‌پمانیه‌ مردووه‌*. له‌دوای پێشه‌کیی ئازاد پوور، تاریخه‌که‌ی ده‌س پێ‌ ده‌کا؛ مه‌ستوووه‌ خانمیش بۆ خۆی پێشه‌کیبه‌کی بۆ نووسیوه‌ که خه‌ستاییه‌که‌ی را‌ده‌نیم. ئه‌ویش هه‌ر وه‌کو شوین و یاسای نووسه‌رانی ئیسلامییه‌؛ به‌ناوی خوا ده‌س پێ‌ ده‌کا و به‌ زمانیکی زۆر په‌وان و ده‌مپاراوی به‌ گه‌وره‌ییی خوا هه‌لدانی و دروودی زۆر بۆ پیغه‌مبه‌ر به‌ر پێ‌ ده‌کا و دیتته‌ سه‌ر باسی ژینی خۆی و هۆی دانانی کتیبه‌که‌ی و ده‌فه‌رمووی:

«منی وا بێ نرخ و هه‌ژار مه‌ستوووه‌ ناو - که کیژێ ئه‌وله‌سه‌ن به‌گ و نه‌وه‌ی خوا به‌خشیه‌وه‌ ما‌غای کوردستانیم- چونکه‌ باوکه‌م زۆر چه‌زی له خوتیندن بووه و منیش کیژێ نۆیه‌ره‌ی بووم، خۆشی ویستووم و پێی خوتیندوم؛ زۆرم خوو دا‌بووه‌ سه‌ر کتیب، هه‌موو جو‌ره‌ کتیبیکم ده‌خوتیندووه‌، له ناویاندا زۆر له تاریخ خۆشم ده‌هات. تا رۆژتیکیان چاوم به‌ نوسراوی که‌وت ده‌رباره‌ی کوردستان ده‌دوا، هه‌رچه‌ند فه‌ره‌یشی تیا چووبوو، به‌لام هه‌شتا که‌م و کوورپیه‌کی هه‌ر ما‌بوو. که‌وته‌ سه‌رم منیش گه‌ویک به‌خه‌مه سه‌ر ئه‌و زنجیره‌ی سه‌ره‌هوردی ئه‌رده‌لانی، به‌تایبه‌تی که‌ خۆم ناخۆری ئه‌وانم و شانازی به‌ به‌ختم ده‌که‌م که ئیستا ته‌واو خزمیانم. بۆ ئه‌م کاره‌ش روانیومه‌ته زۆر کتیبان و پرسیاریشم له پیره‌ پیاوان کردووه‌ و ئه‌م تاریخه‌م لێ سازداوه‌. تکامه‌ له خوتینه‌ره‌وان به‌ نزا له بیرم نه‌که‌ن». ئیتر دیتته‌ سه‌ر باسی ئه‌رده‌لانیبه‌کان له میتژودا و ئیتر:

بڼه‌ی باب‌ه‌ ئه‌رده‌لان

ناشکرایه‌ باب‌ه‌ ئه‌رده‌لان کورد بووه‌. با بزانی کورد خۆی له کوپه‌ هاتووه‌

* ناسر ئازاد پوور- ۱۹۴۶.

و ئەم ناوہ چۆن پەیدا بووہ. مێژوونووسان زۆریان قسە تیک پەریبووہ؛ هیندیک ئیژن: زەھاک ناویکی خوانناس کہ پاشا بو، دوو پلە گوشت لە بیچمی مار لەسەر شانانیوہ دەرچوون، ژانی ئەو دەرە گرانە ژیانە لە زەھاک ناپاک کردە قوزەلقورت و سندان. شەیتان خۆی کردە پزیشک و پیتی وت: «دەبی گروژی مژی دو لاو بەم زامانە تا بمالی تا ئۆقرە بگری و ژان ئەکا». بۆ نەگبەتی ئەم ئەوانە ژانەکی زۆر دادەمرکاند. هەموو پۆژی دوو زەلامی بیتاوانیان بە چیتستکەری زەھاک دەسپارد، سەریان بپری و میتشکەکانیان گەرماو گەرم فریای ماری سەرشانی خا. شپۆکەر پیاوی دلۆوان و دلنەرم بوو؛ بەزە بەم بیچارانەدا دەهاتەوہ؛ دیتی زیان لە نیوہش و گەپێ باشە، لە دووانەکی بەکیانی پاشقل دەدا و میتشکی مەری دەگەل میتشکی بەکی لەو دووانە لیک دەدا و بۆ شای دەنارد؛ بەم بەکی زیندووشی دەسپارد، هەرچی زوو لەشار راکا و لەناو چیا خۆی حەشار دات. هەلاتوو لە دەستی زۆردار لە کەژ و بەندەن و نزار نیشتەجی بوون، بەکیک لەوان ناوی کورد بوو، بەرە زۆری لێ کەوتەوہ و لە ئاکاما چوار تیرە زلیان لێ پینک هات بەم ناوانە: ئەردەلان، کہ لە چاو کوردەکانی تر ئازا و نەجیم زادەترن. دووہەمیان لوپ، سێهەم کرمانج کہ بابانیشیان پێ ئیژن، چوارەم گۆران کہ لە کرمانشانا ئەژین. بەلام زۆری مێژوونووسان لایان وایە ئەردەلانی لە نەتەوہی ئەردەشیری بابەکانن، کہ پۆژگارێک پەریبوہی ولاتی شام بوون و گیرساونەوہ؛ ئیمام حەسەن کردوونبە والبی کوردستان. وا لەوساوە هەتا ئیستا - کہ سال هەزار و دووسەت و شپست و دووہ - لەودمی ئەو ئیمامەوہ پشتاوپشتیان فەرمانرەوای کوردستانن. شایەتی ئەم قسە منە ئەنگوستیلیکی یاقیقە بەخەتی کووفی نەخشاوہ و ئیمام حەسەن بۆ متفەرک داویە بە بابە ئەردەلان، هەتا ئیستاش ئەم هەنگولیسکە هەر ماوہ و لە بنەمالەئە ئەردەلاندا پارێزراوہ.

بەلام مێژووی ئەردەلانی مەلا حەمەشەریف قازی و خوسرەوبەگی ئەردەلانی نووسیگیانە: لە پیتشان ئەردەلانی لەلای مووسل و دیارەکر و

ئەم ناوچانە فەرمانرەوایەتیان دەکرد؛ بە هەلکەوت بابە ئەردەلان لە خزمان جیا بوئەوہ و پووی کردۆتە شارەزور و کراوہ بە فەرمانرەوا. ماوہیەکیش هاتۆتە ناوچە پالەنگان و گۆرانەکان کردوویانەتە گەورە خۆ. لە برانەوہی پاشایەتی بەرە چەنگیز، دیسان توانیی کۆ و حەریر و شارەزور و قەلەمپەوی بابانەکان زەوت بکا. گەلیک سالان لەزۆریە خاکی کوردستان هەر بۆخۆی هەمەکارە بووہ، دەلین چەند جار ئەمیر تەیمور گورەکانی حاکمایەتی کوردستانی بۆ ئەو بابە ئەردەلانە مۆر کردوہ. بەلام ناچیتە ئەقلەوہ ئەمە راست بی؛ چونکہ لە چەنگیز خانەوہ تا تەیمور مەودا زۆر دوورە؛ خواش ئەیزانی.

هەتا ئیرە مێژووی مەستورە خانم بوو پامان گوترا؛ دەبا بزانی مێژوونووسانی بەر لەویش چیان نووسیوہ:

میر شەرەفخان لە سالی (۱۰۰۵) دا دەربارە پەگەزی کوردان لەپاش باسی زەھاک و ماری سەرشانی - کہ ئەم قسە لە شانامە فرەدوسییدا باس کراوہ - ئەلێ: «کورد لەو هەلاتوانە پینک هاتوہ، وردە وردە زمانیکی سەربەخۆیان داھیناوە کہ کوردییە». شەرەفخان دەلێ: «لای زۆر کەس ناوی کورد و اتا «ئازا» یە؛ کورد چوار تیرەن: کرمانج، گۆران، کەلھور و لوپ». ئەم باسی زەھاک و مارە لە هەنبانە درۆکانی فرەدوسی و اتا: شانامە، دەرھاتوہ؛ نرخی ئەوئەندەشی نیبە کہ بەرپەرچی بدیئەوہ؛ بەلام وشە کرمانج و لوپ و گۆران و کەلھور، هەلدەگرن سەرنج بدەین و بزانی ئەم چوار ناوانە یانی چی؟

هەموو کوردی تورکیە و زۆر کوردی ئازەربایجان و بەشی زۆر لە کوردی عێراق و کوردەکانی شەکی و شیروانی خوراسان و کوردەکانی ئەرمەنستانی روسیا؛ بەخۆ ئیژن: «ئەم کورمانجین». هیندیکیان دەلین: «کورد ماجین». بە فەرموودە شەرەفخان و بە باوەری زۆر لە کەونارا ناسەکان، ئاشۆرییەکان بە ئازایان گوتوہ: «کورت»؛ ئەم نازناوہ لە وانەوہ لە کوردی ئازا نراوہ. ئەی بەر لەو ناوہ ئەم چبوین؟ پرسیارێکە

سهرنج پراکیش.

هەر که سێک دهرباره‌ی ژبان و چۆنیه‌تی زهردهشت پینغه‌مبه‌ر کتیبان بخوینیته‌وه تووشی ئەم چەند باسه‌ ده‌بی:

نوێژه‌کان و دو‌عاکانی زهردهشت هه‌مووی که به (گاسها) ناودێرن، هه‌ر پارانه‌وه له‌ خوايه که: «ناهۆره‌موزدای مه‌زن! تو ماژه‌کانی مه‌زدیسنه له‌ نازاری دێوه‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌ریاچه‌ی وان بپاریزه». بێ‌گومان خزمه‌کانی ئەو به‌تیره‌ی ماژ ناوبراون. گاس که به‌مانای دو‌عايه و دو‌عاش یانی بانگ لێ کردن. ئیستاش له‌ناو زۆر کورداندا گاس یان گازه. ده‌لێ: «گاسی فلانی که، گازم کردی گویت لێ نه‌بوو». له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه عه‌ره‌ب رژاونه ولاتمان و بوونه‌ته‌ ئاغا له‌ سه‌رمان و زمانیان وه‌به‌وه که‌وتوو؛ عه‌ره‌ب نازانی (ژێ) بلێ، ده‌یکاته (زێ) یان ده‌یگۆرته‌وه به (جیم). ماژیان لێ کردوین به‌ ماچ و ژن و ماژو و ماژه‌نده‌ران و ماژیاریان کردۆته‌ زهن و مازووج و مازهنده‌ران و مازیاری؛ هه‌روه‌ها چپای (ماژی)ش هه‌ر ماژی بووه. به‌ بروای مه‌لا جه‌میلیش که له‌م وشه‌ی به‌وردی توژیوه‌ته‌وه، کورماچ و کورماد هه‌ر به‌کن، که ئەم قسه‌ش به‌راستی جیتی سه‌رنجدانه. به‌شایه‌تی میژوونوسانی رابردوو، ماد کورد بوون و پاته‌ختیان هه‌مه‌دان بووه؛ ئەمجار کوردماج یا ماژ یا ماد، له‌ مانادا ده‌بیته‌ ماژه‌ نازاکه. جا ئەگه‌ر له‌ هیندیك شوینی کوردستانا له‌جیتی کوردماج ده‌لێن کورمانج و نوونیکێ سووک له‌سه‌ر زمانان که‌وتۆته‌ ناو ما و جیمه‌که، کار هه‌لئاوه‌شیته‌وه. زۆر جار له‌ زۆر هاتوچۆ کردنی وشه‌ به‌سه‌ر زمانی گه‌له‌وه، که‌م بوون و زیادبوون روونه‌دات و هیندیك جار دوو له‌ته‌ وشه‌ش پینکه‌وه ئالوگۆر ده‌کن. چەند هۆزیک به‌ناوی مه‌نگور له‌ ده‌وری چپای هه‌کاری له‌ کوردستانی به‌رده‌ستی تورکه‌کان و له‌لای رووگه‌ی مه‌لبه‌ندی شاری مه‌هابادی کوردستانی سه‌ر به‌ ئیران هه‌ر ئیستی هه‌ن که (مانگ کورن). (مانج کور) زوو ده‌بیته‌ مانگ کور، هه‌ر کورمانجه‌کی پینشووه، له‌ته‌ وشه‌ جیگه‌ گۆرکییان کردوو.

ئەگه‌ر ئەم بیرو بروایه‌م لێ وه‌رگرن ئەبێ بیریش له‌ کرمانشان و کرمانیش بکه‌نه‌وه، به‌ ئاشکرا (کورماجان) و (کورما=کورمانج) خو ده‌نوین. خو ئەگه‌ر کورد؛ کورته‌که‌ی ئاشۆریش نه‌بێ، ده‌کرێ (کور) بێ و ده‌بیته (کور) (ماچ) یا (مانج) که (مانج) و (مانج)ه‌که‌ش (ماژه) و (ماژ)یش قه‌ویله‌ی زهردهشته.

با جارێ له (ماچ) وازیین، بزانیان گۆران یانی چی؟

هیندیك له‌ میژوونوسه‌کان لایان وایه چەند هۆزیک که له‌ پینشوودا به‌ زمانی په‌هله‌ویی کۆنیان قسه‌ ده‌کرد، له‌ سۆنگه‌ی کۆچ و باره‌وه هاتوونه‌ته‌ ناو کوردان و کوردی فیربوون و زمانه‌که‌ی پینشووی خوین و هه‌لئاوه و کورده‌کان به‌ مزگینیه‌وه گوتووین: «ئه‌وا گۆران» و اتا له‌سای زمان گۆران هه‌بوونه‌ته‌ کورد؛ ده‌سته‌یه‌کیش ئەم بروایه‌ ناسه‌لمین، ده‌لێن: «کورد له‌ پینشدا هه‌مووی کۆچهر و ره‌هه‌ند بووگن و زۆر له‌ شوینیکا به‌ند نه‌بوون. هیندیك له‌وان ئەقلیان بری، له‌ ژبانی کۆچه‌رایه‌تی ده‌س هه‌لگرن و جووت و گا و دێ نشینی به‌سه‌ره‌رن؛ ئاوابی و گوندیان ئاواکرد و له‌ کۆچه‌ران جیابوونه‌وه و کۆچه‌ره‌کان گوتیان: (گۆران)؛ و اتا وه‌کو خوین نه‌مان».

ئوستاد جه‌میل رۆژه‌یانی به‌جۆرێکی تر بۆی چوو: ئەم فه‌رموویه: «زۆر وئ ده‌چی ناوی (گۆران) له‌ وشه‌ی (گۆر) هه‌هاتبێ که (گۆر) له‌ زمانی کوردیدا، به‌ (که‌ره‌کیوی)، به‌ (مه‌یدان)، به‌ (ده‌شت)، به‌ (قه‌ور) ئەوتری؛ ئەبێ ئەم هۆزه کوردانه له‌ناو ده‌شتاییدا ژباين؛ یان له‌ کاتی مه‌یدانداری زۆر نازابن؛ یان له‌ راوا زۆریان که‌ره‌کیوی ده‌گرت؛ خاکی کوردستانه‌که‌شیان ده‌کرده گۆری دوژمنان».

به‌ خه‌یالی منی هه‌ژار هه‌یج یه‌ک له‌ و چەند بۆ چوونانه نه‌گه‌یشتوونه ئامانج و نیشانه‌یان نه‌پیکاهه‌. من لام وایه ئەم (گۆران)ش وه‌کو (کورماژ) سه‌ره‌تای له‌ ئایین به‌نده؛ وه‌ک ده‌زانی ئیسلام په‌یره‌وانی

زهردهشت به ناگره‌پرست ناوده‌با و له فارس‌سیشدا (گه‌بر) ئیژن؛ هه‌روه‌ک کورده‌کانی خو‌شمان ده‌لین: گاور. که‌وابی (گۆران)، (گا‌وران)؛ واتا ناگر په‌رسته‌کان. ئه‌وه‌نده‌شمان له‌بیرنه‌چی که‌ گۆران چه‌ندین سه‌ده مان، هه‌تا موسولمان کراون. ده‌گێرنه‌وه که‌ مه‌لایه‌کی مه‌ردۆخی که‌ هه‌ر به‌ چاو‌یک دیتوویه، چۆته ناو هه‌ورامانیان و فی‌ره ئیسلامه‌تی کردوون و قورعانیکیشی بۆ بردوون که‌ له‌ جیاتی ماریفه‌تووپیرشالیار، قورئان بخوین. رۆژتیک له‌ مزگه‌وتی دیدا یه‌کێ له‌ یه‌کێ ده‌پرسی: «بیستوومه قورعان قه‌دیمه؛ له‌ ماریفه‌تووپیرشالیاریش قه‌دیم تره؟».

کا‌ورا له‌ جو‌اویا ئه‌خه‌نی و ئه‌لێ: «قرون دو‌یکه‌ مه‌لا ره‌حیمه‌کۆره‌ بۆی هینان؛ ماریفه‌تووپیرشالیاری هه‌زار سال زیاتره‌ هه‌یه».

(گۆران) به‌و کوردانه‌ ده‌لین که‌ له‌ ده‌وری کرمانشان و سنه و هه‌مه‌دانا ئه‌ژین. هۆزیک له‌ مه‌لبه‌ندی موکری له‌ نزیک سه‌ردهشت نیشه‌جین، ئه‌ویش (که‌هورک)یان پێ ده‌لین؛ ئاخۆ ئه‌م دوو ناوه‌ خزم؟ ئه‌گه‌ر خزم ئه‌م هه‌موو دهشت و کێوانه‌ بۆچی که‌وتۆته‌ نێوانیان؟ پرسیکه‌ وه‌رامی ده‌وی.

ئهو که‌سانه‌ی زۆر شاره‌زای میژووی ژبانی زهردهشتن، پیمان ده‌لین: زهردهشت له‌لای گۆلی ورمی - که‌ ئه‌وسا ناوی چیچک بوو - هاته‌ دنیا؛ پاشان وتی پیغه‌مبه‌رم. هۆزی ماژ - که‌ خزمی خۆی بوون - لێی وه‌کو‌بوون؛ بوونه‌ ئۆمه‌ت. کورده‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌ریاچه‌ی وان - که‌ ئه‌وسا به‌ دێو ناوده‌بران دیئوسنه‌ به‌مانا خوداپه‌رسته - خۆیان له‌ مه‌زدیسینه‌کان گه‌لێ به‌چاتر ده‌زانی و به‌گژ ماژه‌ زهردهشتیه‌کاندا ده‌هاتن؛ جیگه‌یان به‌ زهردهشت له‌ق کرد. ناچار له‌به‌ر دێوان ره‌وی. دوازه‌ رۆژان رینگه‌ی پێوا تاگه‌یشه‌ سه‌ر گۆی رووباری تائیتی که‌ له‌ بناری چپای گورگان ده‌هاته‌ خوار. سرووش واتا فرشته‌ی ولامبه‌ری خوا، داوه‌زیه‌ لای؛ دروودی خودای پێ گه‌یاند و پێی راگه‌یاند ئاماده‌بێ بیباته‌ باره‌گای خودا له‌ عاسمان. به‌ ناوی چه‌می تائیتی دلێ زهردهشتی شته‌وه‌ تا گه‌ماری و چلک و چه‌په‌لێ زه‌مینی تیدا

نه‌ما. ئه‌وسا بردی بۆلای خودا که‌ ئه‌وسا ئاهۆره‌موزدا یاخۆ هورمز ناوی خوا بوو.

زهردهشت گه‌یشه‌ باره‌گا و چاوه‌نۆر بوو ئاهۆره‌موزدا بانگی کا و بیدوینێ. له‌ ماوه‌ی چاوه‌نۆریدا فرشته‌کان له‌ چوار لاره‌ له‌ زهردهشت کۆ بیسونه‌وه، فرشته‌ش هه‌ر رۆشناکییه‌. زهردهشت کاتی له‌ سه‌ری خۆی ده‌روانی، سیبه‌ر نه‌بوو، رووناکاییی فرشته‌کان له‌ چوار لاره‌ سیبه‌ریان له‌ناو بردبوو. ئاهۆره‌موزدا بانگی کرد، زۆری دلخۆشی دا‌یه‌وه، فه‌رموی هه‌رۆه‌ ماله‌ خۆت، من ئه‌وه‌نده‌ت هینز ده‌ده‌می که‌ به‌سه‌ر دێواندا زال بی. میوان مالا‌وایی کرد و گه‌راوه‌ بۆ ده‌وری چیچک. ئه‌میرتیک به‌ناوی مه‌ماند باوه‌ری به‌ زهردهشت هینا و بوونه‌ خزمیش. زهردهشت سستی - خوشکی خۆی - دا به‌ مه‌ماند و هه‌شوقی (هه‌یقی) خوشکی مه‌مه‌ندی خواست. له‌وساوه‌ زهردهشت نه‌ترسا و توانی دێوه‌کان راوینێ.

به‌لام زۆر له‌و میژوونوسه‌ به‌رێزانه - ئێرانیانه - ویستوویانه زهردهشت به‌فارس هه‌ساوکه‌ن و له‌ کوردا‌یه‌ تیبی وه‌شۆرن؛ فه‌رمویانه: «تائیتی ره‌نگه‌ ئه‌رس بێ که‌ چه‌میکه‌ له‌سه‌ر سنووری ئێران و ولاتی رووس! گورگان کوه‌هیش هه‌ر کێوه‌کانی گورگانه‌. له‌و سه‌فه‌ره‌ش زهردهشت گه‌یشه‌تۆته‌ به‌لخ که‌ له‌وپه‌ر ئۆزه‌گستانه‌ و سه‌ر به‌ ده‌وله‌تی ئه‌فغانه‌ و ده‌گه‌ل مه‌لبه‌ندی بوخارا سنووریان لێک ده‌داته‌وه». جا با تۆزیک به‌ وردی لێکی ده‌ینه‌وه*:

نزیک به‌ سێ هه‌زار سال پێش، دنیای وا پر لێره‌واری چوغری دژوار، نه‌ رینگه‌یه‌کی خۆشکراو و نه‌پردیک و پرده‌بازیک له‌ رووباران، نه‌کیلیک چه‌قینرا‌ی له‌سه‌ر بواران، ده‌رویشیک شپ و شپۆل و به‌له‌نگاز که‌ ناوه‌که‌ی واتا خپوی وشتره‌زهر، کاله‌ی چه‌رمی خاوه‌نه‌سه‌ر، به‌ پیاده‌یی یاخۆ بلێین به‌ سواری لۆکه‌ زهرده‌که‌ی، لۆژ لۆژ له‌ ده‌وری ورمیوه

* که‌سێ به‌ وردی پروانیتته‌ کتیبی «جغرافیای غرب ایران» یا «کوه‌های نا شناخته‌ در اوستا» نووسینی «دۆلتشاهی» زۆر له‌و شتانه‌ی بۆ روون ده‌بیته‌وه - هه‌ژار.

وهړې كهوږ، نهك دوازه ړوژ به دوازه مانگ نه دهگاته سهر ناراز و نه بهلخيش به پپوقهدهمی پيروژ دهكات. دوازه قوناغ به حاله حال دهیگه یه نیتته لای سهردهشت. ئیستاش ناوی (تیه تی) ههروهك خوی ماوه كه دهړژیتته چه می كه لوږ؛ كپوهكانی گهوركانی سهرچاوهیه. كهسیكي سهردهشتی دیبیت، زوو دهزانی نه له سهردهشت دروست بووه و نه بنی دهشته؛ ته نیا ناوه كه به ناوی زهردهشتهوه ناونراوه و (زی) به (سین) زورچار گوراوه؛ وهكو (دهزگیره) و (دهزگیران). ههر له لای سهردهشتیشهوه گوندو كه کی زور خوش هه یه ناونراوه هورمزاون؛ ته واو وهكو (ئه لالا تابادی) هیندوستان. ههر له سهردهشتیش به ودیوا چند مهودایهك له لای چوارتا، گوندیک وه ناو (ههرمن) هه یه كه ئههریمن له وږ ژیاوه. ئیستا ناخو زهردهشت له لای سهردهشت بووې و له سهر رهخی رووباری تیه تی ژیاې و له ناوایی هورمزاونی سابتتهوه، ههرمنیشی بهروه گهرمیان وهدر نابی چبی تیاپه؟ ئهوسا مانای گهوركان ناشكرا دهی: گهوركانن، گوتمان گهور به په پروهی زهردهشت دهلین؛ ئه دی وشه ی (كه لهور) چیبه؟

میر شه ره فخان فهرموویه تی: «میژوونوسان دهلین كه لهور نه ته وهی گودهرزی گیون؛ كه گیو زه مانی كه یانی به سهر بابل راده گیشته. كوری گیو به ناوی ره هام، به فهرمانی خونكار به همه نی كه یانی هیرشی برده سهر شام و ئورشلیم و میسر و زوتی كردن. ئه وهندهی جوو سهر برپووه كه ناش به خوبتیان گه راره. به ختونه سر، نازناوی ئه وره هامه یه».

باس و خواسی ئه وره هام و قه تلوعامی جووله كه، له دوو میژووی قه دیبه كاندا هاتووه؛ به لام ههر دووك له سهر خونكاره کی كه یان پیک نه هاتوون.

ئه حمده؛ روله ی (ابن سنان قهره مانی ۹۳۹-۱۰۱۹) له میژووی (اخبار الدول) رووپه ری ۳۵۰ دا ده لی: «ئه و شایه ی ره هامی نارده سهر جووله كان، بیوراسب یان بیهراسب بوو».

کتیبی (مروج الذهب) كه مه سعودی نووسیویه تی ئیژی: «لوهراسپی نه وهی كه یقرباد ئه م كوشناره ی به ره هام كرد».

ئوستاد جه میل روزه یانی پروا به م چیرو كه ناکا؛ به هزری ئه و كه لهور توخمی كلاهوری پاله وانن كه شانامه باسی دهكات. فهرمووشیه تی: «من هیچ به دووری نازانم (كه لهوران) بی، و اتا به رانه گه وره كه و له دوایی بوویته كه لهور». مه لا جه میل ئه م باسانه ی وهك په راویز بو شه ره فنامه نووسیوه؛ له دوای ئه مه به چند سالیك خوی به رپه ریچ ده داته وه و ده رباره ی كه لهور ده نووسی: «كه لهور و اتا كه ل ناهورا». بو چه سپینی ئه م بیره تازش ئه م چند به لگه ی نیشان داوه و فهرموویه تی: «ئه و گله نای له چیاكانی زاگروس ده ژیان؛ وه كو گوتی، لولو، كاسی، عیلامی و میتانی، ههر هوزی بتی خوی هه بووه؛ زور جارانیس ده گه ل سوومه ر و ناكید و بابل و ئاشورییه كاندا ده بووه شه ریان. كخ له شه ردا سهر كه وتبا، بتی هوزی بن كه وتووی به تالان ده برد و، تیشكاو بی خوا ده مایه وه. جا هیتدی له زاگروسییه كان بو ئه وه كه خوداكانیان له دهس و بردی دوزمنان پپاریزین، بردوویاننه سهر دوندی كپوی بیستون- كه ههر وشه ی بیستونیش (بیغستانه)، (بیخ) كه ئیستاکی بوویته (به گ) ناوی خوا بووه- یانیها شوتنی خوداگه ل؛ له ناو ئه و گه له خوایه شدا دیاره گه وره و گچكه هه بووه، ههر هوزی به گوتیه ی توانای. خوی له هه مووان مه زنتر (كه ل ناهورا) یه. هوزی خپوی بتی گه وره به ناوی كه ل ناهورایی ناودیر بووه. هه وا گورانیه كیش هه یه زور وهك پارانه وه ده چی كه به میس كه لهوری ده لین، و اتا سترانی خودایی».

لور

شه ره فنامه له (زیدة التواریخ) ده گبریتته وه: «له لای مانروود گوندیک هه یه ناوی كورده، دهره ندیک لی نزیكه به ناوی كول؛ له ناو دهره ند گوندیک هه یه به ناوی لور. ئه و كوردانه ی كه خویان به لور داده نین، له ههر كوی بن، ههر ناوی تریشیان هه بیت، هه موویان له بنه چه كه دا سهر به و

گوندهن» .

مبیر شه ره فخان له سه ری رژیویه و فهرموویه: «جیا له (زیده التواریخ) زۆر کهسی تریش له م باره نووسیویانه، به لام پیتم بایه خدار نه بوون و وازم له نووسینیان هینا» .

رۆژبه یانیش بۆ ئەم ناوه زۆر گهراوه که له کوێ سه ری هه لداوه . ده لئ: «تاریخ گزیده ی کاری (مستوفی قزوینی) و منتخب التواریخی (معین الدین نطنزی) ش لایان وایه ئەو ناوه له گوندی لوری گه لی کولی لای گوندی کوردی مانرووده» .

به پروای هه ژارانه ی من، پیاو ته گه ر میترووی که ونارای گه لان ی زاگرو س وه خوینی؛ ناوی (لولوو)، (لولووبووم)، (لولوومی) زۆر جار ده بینئ، ته گه ر (لور) له و (لولووه) بئ سه یر نییه .

هه ژار

بابه نه ره ده لان: هه تا بیژی پیاوی چاک بوو؛ دلی پاک بوو؛ له ناوی شه و خۆی ده پاراست؛ کاری ناره وای نه ده کرد. مسکین هه موو خۆشیان ده بوست؛ کهس قسه ی پیسی لی نه بیست. پاش ماوه یه ک، مالاوایی له جیهانی بئ به ین و به قا کرد و مرد.

کلۆن، کور باوه نه ره ده لان: جیگه ی باوکی خۆی گرته وه؛ گرۆی له چاکان برده وه؛ ناوی هه ژار له رۆژگاریا پووچایه وه و هه موو کهس تیر و دارا بوو. له ده هنده بی و میرخاسی هۆی دایه وه؛ تا له پاشان گویتیه وه بۆ ناو گۆرستان.

خدری کلۆن: خدری پیتۆل، هاته شوینی بابه کلۆل؛ چۆغه ی به ری زۆردارانی بئ گرۆل کرد؛ دنیا ی به نیاران چۆل کرد؛ مه لاشی زۆر خۆش ده بوستن؛ چیان بگوتبا لئی ده بیستن. دنیا له سایه ی سایه وه؛ ته ویش رۆژتیک به به کجاری له ناو گۆردا هه سایه وه.

ئه لیاس کوری خدر: وه ک هه میشه له چیرۆکی کورده واری، خدر و ئه لیاس له دوی یه کن و پیریتن بۆ نزا ئیتن: «خدر ئه لیاس ناگادارت بن» .

ئه لیاس جیگه ی خدری پر کرده وه و به کرده وه له باپیرانی تی په راند؛ زۆر ژیر و زۆر به ته گبیر بوو؛ هه میشه خودای له بییر بوو، هه تا پیر بوو؛ ته وسا پیتمیدی خواهات و نارديه به هه شت.

دیسانه وه خدری ئه لیاس: کوری ئه لیاس که ده بوو به خدری دووه م هاته پرووی کار و، له سه ر گه ل بوو به فه رماندار؛ پیاویکی پیتوقه ده م خیر و به نازایه تی وه ک شیر و به گیانی دوژمنان فییر بوو. توخمی هه ژاری و زۆرداری، به ودمی ئەو له قه له مپه وی باری کرد و هه ر له رای خوا کاری کرد؛ تا ته ویش مه رگی گه یشتی و ره وانهی کرد بۆ به هه شتی.

هه سه ن کوری خدری دووه م: ئیتن پیاگی زۆر خاس بووه؛ ورد و ژیر و دورناس بووه؛ زۆر خۆی له گونه ده پاراست و هه ر ره زامه ندی خوای ده خواست. میری هه ر له و ده وه شاوه . هه موو خه لک - به ده و له مه ند و گه داوه -

خۆشيان دهويست؛ كهس قسهی پيسى لى نه بيست. به خۆشى و سه به ريزى ژيا و به هيوای به هه شته وه مرد.

بابۆل كورى هه سن: ده لىن بابۆل زۆر ئازا بوو؛ زۆر بيش ده ست و دلا و ابو. هه رچيه كه له با پيرانيه وه زير و گه نجى بو جى مابوو، هه مووى دابوو به هه ژاران و ژيژده ستان. دوژمن گشتى لىي ئه ترسان، هه موو زنده قيان لىي چو بوو؛ ده گه ل هه ركام روو به روو بوو، به يه كه جارى له ناوى برد. زۆر به سه به ريزى ژيا و مرد.

مونزير كورى بابۆل: له شوين باوكى به سه ردارى ناو ديتر كرا؛ له هه موولا ديارى و پيشكيشى بو برا؛ هه ركه سيش ديارى هينا بوو چه ند ئه وه نده خه لات و ديارى پى درا. زۆر پياو تىكى له سه رخو بوو؛ دوژمنى گزى و درۆ بوو. له چاخى سه روهرى ئه ودا، دنيا هه مووى هيدى و هيمىن، بى كيشه و مقو مقو بوو. مونزير هه ر به زيندى سه رى، مه ئموون به گى كورى زۆر خۆشه ويستى خۆى به جى نشينى ديارى كرد و پاش ماوه يه كه ئه و بيش وه ك با پيرانى مرد.

هه ر له با به ئه رده لانه وه تا ئيره له ميژووى مه ستوره خانم راگويزراوه، به قه له ميكي زۆر ره وان. وه ك گه و ره ترين ويژه وان له ئه ده بياتى فارسيدا، به به ژن و بالاي هه لداون به بى ئه وه بزاني كهى له دنيا بوون و كهى لىي ده رچوون؛ ئاخه كه سيكي نه زاني با به ئه رده لان زه مانى ئيمام هه سن والى بووه و گوستيله ي لى وه رگرتوو، يان چه نگيز و ته يمورى له نگ فه رمانيان بو مۆر كرده وه، چوزاني فلان سه خى بوو يان نانه خۆر؟! فيسار زه بوون و لاواز بوو يان خاوه ن زۆر؟ جامه گين - به قسه ي ئازاد پوور - چونكه بوخۆى سه ر به و به نه ماله ژياوه، ويستويه هه ستى بوئى نيشان بدا و ده رى بىرئ كه پى نه زانراوه كانيشى خۆش ده وئ. ده با بزاني ميژوونوسى تر ده لىن چى؟

مير شه ره فخان، به ندى يه كه مى كتىبى شه ره فنامه ي بو باسى

ئه رده لانيه كان ته رخان ده كا و فه رمويه تى: «له سه به روى ميژوونوسان، ئه رده لاني به به نه چه كه له ره سه نى ميره كانى دياره كرن؛ كه ئه وانيش له نه ته وه ي ئه حمه دى كورى مه روان. ئه و ئه حمه ده ش له زه مانى خه ليفه قاديلاي عه باسيدا (٩٩١-١٠٣١ م) حاكمى مه روانيه كان بوو. با به ئه رده لان ماوه يه كه له ناو گۆراناندا ژياوه؛ له به ره دووى ده سه لاتى به ره ي چه نكي، توانيوويه شه ره زوور بگري. ناوى خۆى ناوه: قوبادى كورى فه يرووزى ساسانى».

عه لى عه ونى كه شه ره فنامه ي له ميسر له چاپ داوه، ده لئى: «له دوو ده سه خه تاندا يه كيان قوباد كورى فه يرووز، ئه وى تر يان با به كى كورى ساسانه».

پۆژبه يانى وا بىر ده با كه نووسراو كورتى هيناوه، ده لئى: «ره نكه با به ئه رده لان گوتبىتى له ره سه ندا ده چى ته وه سه ر قوبادى كورى فه يرووزى ساسانى؛ قوباد باوكى نو شى روانه».

شه ره فخان ده لئى: «پاش مه رگى با به ئه رده لان كلۆل هات؛ له پاش كلۆل، خدر، ئه لياس، خدرى ئه لياس، هه سن جى نشينى خدر، بابۆلى هه سه ن كورى خدر، مونزيرى كورى بابۆل، به شوين يه كترا هاتگن؛ به لام چونكه به سه ره اتى ئه م پياوانه م بو ده بنا وان نه كراوه، چونكه بر يارى شم داوه هه رچى و هه ركه س زۆر به لامه وه ناسياگ و به لگه دارى پته وه نه بى له خۆمه وه باسى نه كه م، بو يه ناوه كانم نووسى و له باسى سه رگوروشته يان چاوم نووقاند».

مه ئموون به گ: مه ستوره خانم له دووى ئه وه زۆر به راستى و مه ردايه تى ئه و مه ئموون به گه هه لده لئى، له ديتر كيدا ده نووسئ: «له پاش ماوه ي سى و دوو سال كه به و په رى سه به خۆبى فه رمانه روى ولات بووه، به زيندى سه ر، مه لبه نده قه له م په وه كهى له ناو كوره كانى خۆبدا به ش كرده وه؛ زه ئم، گولعه ن به ر، شه ميران، هاوار، دودان و نه وسوودى دا به بى گه به گى كوره

گه‌وره‌ی. نوئی، مه‌ریوان، ته‌نووره، هه‌ورامان، میه‌ره‌بان، کلو، کلاس یان کلاش و نه‌شکاش - که ئیستا ئه‌و ناوانه‌ نین - کرا به به‌شی سورخاب به‌گ، برای ناوئجی. سروچک و قه‌رده‌اغ و ئالان و شاره‌زووریشی دا به کورپی هه‌ره گچکه که ناوی محمه‌مد به‌گ بوو. پاش ماوه‌یه‌ک مه‌ئموون به‌گ مرد. و له‌و ساوه ئه‌رده‌لانی هه‌تا ئیستا‌ش به‌خویان ده‌لین مه‌ئموونی.»

بیتگه به‌گ: پاش کۆچ کردنی مه‌ئموون به‌گ هه‌ر کوره له‌سه‌ر ئه‌و به‌شه‌ی بابیان بۆبانی دیاری کرد، دامه‌زران و کاروباریان به‌پتوه‌برد. دوو برا پچووک‌ی بیتگه‌به‌گ له‌ئمه‌گ چاویان نه‌پۆشی و بۆ خزمه‌تی تی ده‌کۆشین؛ ئه‌ویش له‌هه‌موو کاراندا پرس‌ی به‌برایانی ده‌کرد. چل و دوو سال به‌فه‌رمان‌په‌وایی ماوه و بارگه‌ی له‌دنیا پیتچاوه و ته‌کی‌دا به‌لای خوداوه.

مه‌ئموون به‌گی دووه‌م: مه‌ئموونی کورپی بیتگه‌به‌گ بوو به‌جی نشینی باوکی. چه‌ندی دل‌حه‌زکا لاوچاک بوو؛ ده‌ست و دل و ده‌روون پاک بوو؛ له‌پروی نه‌دار ده‌هنده‌بوو؛ له‌راست نه‌یار سه‌هنده‌بوو؛ بۆ گه‌فتی شیرین و پرووی گه‌ش ناوبانگی کرد. به‌لام هه‌ر دوو سالان توانی بی دلخورتی و نیگه‌رانی له‌سه‌ر سه‌رینی سه‌روه‌ری پالدا‌ته‌وه؛ ئیتر تووشی و په‌ریشانیی لی په‌یدا بوون. سوئلتان سه‌لیمی عوسمانی چاوی برپه‌ شاره‌زوور و ویستی به‌زۆر داگیر کات. له‌م باره‌وه میژووی خوسره‌و به‌گ ئه‌نووسیت:

«سوئلتان سه‌لیم، سوئلتان حوسین ناویکی نارد، ئه‌م کاره‌ی بۆ ئه‌نجام بدا. سوئلتان حوسین به‌چه‌کداریکی زۆره‌وه گه‌مارۆی شاره‌زووری دا و گیچه‌لی ده‌مه‌ئموون هالاند. مه‌ئموون به‌گ به‌له‌شکری خۆی ده‌گژی راپوو، له‌پاش چه‌ند جه‌نگیکی گرینگ خۆی له‌مه‌یداندا نه‌گرت و په‌نای به‌قه‌لای زه‌لم برد که زۆر سه‌خت و هه‌له‌مووت بوو، دۆژمن ئابلسوقه‌ی قه‌لای دا و زۆری خستنه‌ته‌نگانه‌وه؛ دژداره‌کان هه‌تا چه‌ک و جبه‌خانه‌یان نه‌برابوو هه‌ر شه‌ریان کرد؛ وه‌ختی هیچیان له‌لا نه‌ما و ناچار بوون قه‌لا

چۆل بکه‌ن، مه‌ئموون به‌گ ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک له‌حه‌شارگه‌ ده‌رکه‌وتن و خویان گه‌یاندنه‌سته‌مبۆل که په‌نا به‌سوئلتان به‌رن؛ سوئلتان مه‌ئموون به‌گی گرت و له‌سووچی زیندانی توند کرد.»

مه‌لا حه‌مه‌شه‌ریف قازی له‌میژووه‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: «سوئلتانی رۆم، سوئلتان عه‌لی به‌گ ناویکی ناردنه‌وه شه‌ره‌ی شاره‌زوور؛ کاتی مه‌ئموون به‌گ رای کرد و په‌نای به‌سوئلتانی رۆم برد، سوئلتان زۆری لاوانده‌وه به‌لام له‌جیاتی شاره‌زوور نارویه‌ه‌یلله که سه‌ر به‌شاری به‌غدایه و هه‌تا مرد هه‌ر له‌حیلله بوو.»

سورخاب به‌گ هه‌می مه‌ئموون به‌گ: سورخاب به‌گ له‌گه‌ل رۆمیان بیوو به‌دۆست و ئام پیاڵه. دوا‌ی هه‌لانی مه‌ئموون به‌گ، قه‌لای زه‌لم و شاره‌زوور و شوپنه‌کانی سه‌ر به‌وانی خسته سه‌ر قه‌له‌مه‌روی خۆی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌رۆمیان هه‌لگه‌رایه‌وه و جوابی تورکی نه‌داوه. سوئلتان ئه‌وسا شیره‌شوانه‌ی بۆ مه‌ئموون به‌گ دادا‌یه‌وه و له‌زیندان ئازادی کرد و کردی به‌حاکمی حیلله و سرۆچکیشی به‌سمایل به‌گی کورپی به‌خشی. ده‌لین تا سالی هه‌زار و چوار، کورپ و نه‌وه‌ی مه‌ئموون به‌گ هه‌ر له‌سه‌ر حیلله فه‌رمان‌په‌وایه‌تیان ده‌کرد؛ خوا ئه‌یزانی.

سورخاب له‌دوا‌ی گرتنی موئکی مه‌ئموون به‌گ، هین حه‌مه‌د به‌گی براشی به‌زۆر ئه‌ستاند؛ ئیتر هه‌رچی باب به‌میرات جیتی هیتشتیوو ده‌س ئه‌و که‌وت. له‌سالی نۆسه‌ت و په‌نجا ئه‌لقاس میرزا که برای شا تۆماسب بوو، له‌برای زیز بوو؛ په‌نای به‌سوئلتانی رۆم برد. سوئلتان دیتی هه‌لی باشی بۆ په‌خساوه؛ زۆری به‌خیراتن کرد و له‌شکرکی به‌کجار زۆری خسته ته‌ک و به‌ره‌و سنووری ئیران و کوردستانی به‌رێ کردن. به‌لام ئه‌و له‌شکره‌ زۆره، زوو له‌شه‌ر شکستی خوارد و رۆمی بلاوه‌یان لی کرد و ئه‌لقاس میرزا که به‌ته‌نهایی مایه‌وه په‌نای به‌سورخاب به‌گ هینا که بۆی له‌به‌ر شا وه‌پاری عافوی بکا. سورخاب به‌گ له‌و تکاکارییه‌ وه‌سه‌رکه‌وت. شا گه‌فتی دا که ئه‌لقاس میرزا ده‌به‌خشی و هه‌ر وه‌ک پیتشوو ده‌یکاته‌وه میبری

شیروان. فهرمانی به خه لاتهوه لهو بارهوه بو برای نارد. ئەلقاس میرزا گه ییه شیروان؛ هەر دەسبەجێ به فهرمانی شا تۆماسب، شا نیعمەتوللا قهستانی میرزای له زنجیر شه تهک دا و برایه قه لای قهقهه و له دوای سالیکی زیندان کیشان له سهەر دیواری قه لاهه هه لیان داشته خوار و کوشتیان. له پاش میرزا ده داوختن، شا تۆماسب زۆری ریز له سورخاب به گ گرت؛ سالانه هه زار ته نهی له خه زینهی تایبه تی خۆی بو بریه وه.

محەمەد به گ که به شه کهی له لایهن سورخاب به گه وه زهوت کرا، خۆی گه یانده ئەسته مبولی و شکاتی لای سولتان سه لیم لی کرد. به فهرمانی سولتان سه لیم رۆسته م پاشای زله وه زیر و عوسمان پاشای میری میران و چهند پاشایه کی تر له تورکان به له شکرکی زۆره وه به ره و شاره زوور بزوتن. سورخاب به گ دیتی له شکرکی دوژمنه کهی به کجار زۆره و ئەو هیرشه ی بو به ره به ست نابی و له دهشتیدا ده رۆست نایه، خۆی گه یانده قه لای زه لم و توندی دابه ست. رۆمی ده وری قه لایان دا؛ شه ر دامه زرا؛ رۆژیک له بانی قه لاهه گولله یه ک حه مه به گی کوشت. ماوه ی دوو سال قه لا له گه مارۆدا بوو. رۆمی له تالان و برۆی کورده کانی ده وری قه لا خۆیان مړ کرد. له پاش دوو سال ئابلۆقه دانی قه لاکه، شا تۆماسب وه خۆ کهوت؛ له شکرکی زۆر ته یاری به سه ردار ی حوسین به گ ناو ناره ی یاری سورخاب به گی. بلحه رۆمی هەر که زانیان له شکرکی ئیران بۆیان دیت، ده ستیان له گه مارۆ به ردا و دوور کهوتنه وه. عوسمان پاشای میری میران هەر له و شوینه دا سه کهت بوو. دژدارانی ناو قه لاکه، هەر هه ستیان کرد به لایان له ده وره نه مـ، هاتنه ده ر و له ده شت و ده ردا بلا بوون. سه رکرده یه کی عوسمانی - که ناوی محەمەد به گ بوو - هه له کهی به ده رفه ت زانی و هه لی کوتا سه ر دژی زه لمی بی دژدار و هاسان قه لای دژواری گرت. ئەو پروداوه سالی ۹۹۶ بووه. ئیتر رۆمی له سه ردا تی هه لچونه وه؛ شاره زوور و ده ورو به ریان به یه کجاری داگیر کرد.

سورخاب ده گه ل ده ولته تی رۆمی ریک کهوت و ولاته کهی تیکه ل به

عوسمانی کرا. سورخاب یازده کوری هه بوون: حه سه ن، ئەسکه نده ر، سولتان عه لی، یاقوب، بارام، زولفه قار، ئەسه له مش، شاسوار، ساروخان، قاسم و بسات، که هەر یه کهی به گیکیشیان به پاشلیه وه نووسابوو. ئیتر سولتان به گه که یان پیاگی فره نازا بووگه؛ هەر له زه مانی باوکیا زه لم و ده ورو به ری زه لمی له تورکان ئەستاندۆته وه و خه ستویه سه به ر حوکمی خۆی. بارام به گیان له سه ر ئامیدی و ره وانده به فه رمانه روه ایی ماوه و هه تا ئەمڕۆش - که سال ۱۲۴۲ک. ییه - نه وه و نه تیره ی بارام به گ له و ناوه ده سته لاتدارن.

له کتیباندا نه دیوه؛ به لام له پیره پیاوانم شه فته گه که، سورخاب به زیندی سه ری ولات سنی له ناو کورانی به ش کردوه؛ ئیلاق بوته پشک و پاری ئەسه له مش به گ؛ گوندی ئەسه له مش - که ئیستا زۆر ئاوه دان و قه و غایه - ئەو لۆ خۆی بنیاتی نایه و بوته بنکه ی فه رمانه روه ایانی ئیلاق. به ره ی ماله سوله یانی - که ئیستا له ئیلاق ده ژین - له نه ته وه ی سورخاب به گن. ئەسکه نده ر به گ، مه ریوانی دراوه تی و تا ئیستاش هەر له مه ریوان.

سورخاب به گ به قسه ی هیندیکیان شیست و حه و سال، به گفتی هیندیکیان شیست سال له کوردستان و شاره زوور سه ردار بووه و ئەوسا به ره و به هه شت چوه.

بالیه ردا وچان بده یین به میژووی مه ستوره خانم، بزانی میژوونوسی تر چه ئیتر:

میرشه ره فخان له شه ره فنا مه دا ده لی:

«بیگه به گ دوو کوری هه بووه به ناوی سمایل و مه ئمون؛ مه ئمون شوینی گرتۆته وه. له پاش سالیکی سولتان سوله یانی عوسمانی فه رمانی به سولتان حوسین به گی ئامیدی دا که ده گه ل ئاغاواتی کورد بچنه سه ری و شاره زووری لی بستین. مه ئمون له قه لای زه لمدا ماته ی هه لگرت؛

قه‌لاکه زۆر هه‌له‌مووت بوو، نه‌ده‌کرا به‌شه‌ر بگيرئ؛ ويستيان به‌گزی و فزیش بئ، کاری خۆيان ئه‌نجام بدن. سولتان حوسین وه‌لامی بۆ مه‌ئموون به‌گ نارد که: «ناشتی له‌شه‌ر باشته‌ره و من ده‌مه‌وی له‌گه‌ل ده‌وله‌تا ریتکیان خه‌م».

مه‌ئموون به‌گ باش فریوی خوارد و به‌خۆشی خۆی له‌قه‌لای زه‌لم ده‌رکه‌وت و به‌دلی پر هومیده‌وه‌ خۆی گه‌یانه‌ ئه‌سته‌موول و گورجی گه‌را و له‌گۆشه‌ی زیندان توند کرا. ئه‌وسا سورخاب به‌گی مامی هه‌له‌که‌ی به‌ ده‌رفه‌ت زانی و هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر به‌شی مه‌ئموون به‌گی - که‌ بریه‌تی له‌: لوی و مشیله و میهران و ته‌نوره و که‌ولۆش و نشکاش بوو - ره‌گه‌ل مولکی خۆی خسته‌نه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک سولتان زانی مه‌ئموون بئ تاوان گیراوه، به‌ره‌لدا‌ی کرد ناردیه‌ حیلله له‌ نزیک شاری به‌غدایه و ئیستا که‌ میژوو ۱۰۰۵ ی کۆچییه، مه‌ئموون به‌گ له‌ حیلله ده‌ژی و بۆ ده‌وله‌ت به‌وی را ده‌گات».

ئه‌مێن زه‌کی به‌گ ده‌نووسی: «مه‌ئموون به‌گ سه‌ر به‌ ئییران و دۆستی ماله‌ سه‌فه‌ویان بوو، ورده‌ ورده‌ ولاتی خۆی پان و پۆتر ده‌کرده‌وه. هه‌ورامان و شاره‌زور و قه‌ره‌داغ و گه‌رمیانی وه‌به‌رخۆ دا، گه‌یشه‌ رۆخی زیی گچکه. عوسمانییه‌کان ترسیان رێ نیشته؛ پراریان دا هه‌تا ئه‌و نه‌بخواردوون، ببخۆن. له‌شکریتکیان ناردسه‌ری که‌ زوربه‌ی چه‌کداری کورد بوو. حوسین پاشای ئامیدی‌شيان - که‌ ئه‌ویش هه‌ر خانه‌ کورد بوو - کرده‌ سه‌رکرده‌ی سوپاکه و په‌لاماری شاره‌زور و مه‌ریوان و سنه‌یان دا. مه‌ئموون تا سه‌رێک شه‌ری کرد؛ ده‌ری نه‌برد. به‌ پاشه‌کشه و قوونه‌شه‌ر خۆی گه‌یانه‌ قه‌لای زه‌لم. دوژمن ئابلقه‌ی قه‌لای دا تا خسته‌یانه‌ ته‌نگانه‌وه. مه‌ئموون ناچار هاته‌ده‌ر و خۆی دا‌یه‌ ده‌ست. ئه‌وانیش به‌ده‌ستی به‌ستوو به‌ره‌و ئاستانه‌یان شاند و له‌ویش خرا زیندانه‌وه».

شه‌ره‌فخان له‌سه‌ری ده‌روا و نووسیویه‌تی: «سورخاب جگه له‌ به‌شه مولکی برا‌زای، به‌شه مولکی حه‌مه‌د به‌گی برایش ده‌ست به‌سه‌را گرت؛ له‌و

ناوه‌دا هه‌ر بۆخۆی هه‌مه‌کاره‌بوو. سالی ۹۵۶ ئه‌لقاس میرزا برا گچکه‌ی شاتۆماسب، له‌ کاکێ هه‌نگه‌رایه‌وه و په‌نای به‌ سولتان سوله‌یمان برد و له‌ ئاستانه‌ گیرسایه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک سولتانی له‌خۆ دره‌دۆنگ کرد. که‌ زانیی خۆینی تال بووه له‌ویش رای کرد؛ په‌نای به‌ سورخاب به‌گی برد و داوای لئ کرد تکای بۆ له‌لای شای بکا و لپی ببورن. سورخاب به‌گ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ خۆی گه‌یانه‌ شا تۆماسب. شا ئه‌م کاره‌ی زۆر به‌ مایه‌ی سه‌رکه‌وتنی خۆی حساب کرد. شا نعمه‌توللا قرستانی به‌ چه‌ند که‌سیکه‌وه ره‌گه‌ل سورخاب به‌گ خست؛ هاتن میرزایان شه‌ته‌ک دا و زنجیر له‌مل بردیانه‌ قه‌لای قه‌قهه و له‌ پاش سالتیک هه‌لیان داشت و فه‌راقی ره‌شیان لئ پری. شا پاداشی ئه‌م میرزا وه‌به‌ر چه‌نگ خسته‌نی له‌بیر نه‌چوو؛ هه‌ر ساله‌ هه‌زار ته‌نی له‌ کیسی خۆی به‌ شاباش بۆ سورخاب به‌گی ده‌به‌رچاو گرت و ده‌یاده‌».

شیای باسه، مه‌ستوره‌ خانم له‌باسی محه‌مه‌د به‌گدا هه‌روا به‌سه‌رچلی رۆییه‌ و له‌ بن قه‌لای زه‌لمدا به‌ کوشتی دا و برایه‌وه.

به‌لام له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا باسێکی بۆ ته‌رخان ده‌کا، نووسیویه‌تی: «محه‌مه‌د به‌گ که‌ مه‌ئموون به‌گ بۆی دانابوو سروچک و قه‌ره‌داغ و شارباژێر و ئالان و میهرانی پئ برابوو. قرمی خۆش کرد که‌ قه‌له‌مه‌وی ئه‌رده‌لان - گشت له‌ گشتی - ده‌س خۆی که‌وی. به‌و نیازه‌وه خۆی هاویشه‌ بن دالده‌ی رۆمه‌وه. رۆسته‌م پاشای گه‌وره‌ وه‌زیر، به‌ فه‌رمانی سولتان سوله‌یمان رای سپارده‌ عوسمان پاشا میری میرانی به‌غدایه که‌ ده‌گه‌ل چه‌ند میره‌ کوردێک له‌شکر به‌رن خاکی ئه‌رده‌لان زه‌وت که‌ن. له‌شکر هات و ئابلقه‌ی قه‌لای زه‌لمی دا و دوو سالان قه‌لا نه‌گیرا. له‌ شه‌رێکدا محه‌مه‌د به‌گ گولله‌یه‌کی به‌ر که‌وت و مرد. دوو ساله، شا تۆماسب له‌شکرێ نارد بۆ هیمدادی دژنشینان. عوسمان پاشا که‌وته‌ پاشه‌کشه‌کردن، به‌لام مردن ده‌وری لئ دا و نه‌یه‌شیت له‌ شاره‌زور ده‌رچئ. ئیتر وه‌ختی ترس نه‌ما، دژداران له‌ دژ ده‌رکه‌وتن قه‌لا چۆل بوو؛ سالی ۹۶۹ بوو. سه‌رکرده‌ی عوسمانییه‌کان

به‌ناوی محمدمهد پاشا خوی هاویشته قه‌لاکوهه و برستی دوزمینی بری، ورده ورده مابه‌قی شاره‌زووری گرت و کردی به مولکی عوسمانی».

ئه‌مین زه‌کی به‌گ ده‌لی: «له پاش ئه‌وه سورخاب به‌گ بوو به دوستی شا تۆماسب، سولتانی عوسمانی مه‌ئموون به‌گی به‌ردا و نارديه حیلله و محمدمهد به‌گیش سه‌ری هه‌لدا و چند شو‌تینیکی داگیرکرد و داوای له سولتان کرد که ولاتی ئه‌رده‌لانیشی پی بیه‌خشی و بو‌گرتنی ئه‌م ولاته یاریده‌ی بکا! به‌لام محمدمهد به‌گ سه‌ره‌ق بوو، زۆری گوئی به‌قسه‌ی سولتان نه‌ده‌دا؛ تا سولتان رقی لیتی هه‌ستا و له‌شکری نارده‌سه‌ر».

ئیسماعیل مه‌لا محمدمهد حوسین، خاوه‌نی تاریخی ئه‌رده‌لان ده‌لی: «سورخاب به‌گ به‌شی محمدمهد به‌گی داگیر کرد؛ محمدمهد به‌گ شکایه‌تی لای سولتان کرد، رۆسته‌م پاشا و چند نا‌غاوه‌تینیکی کورد ده‌هانای هاتن و قه‌لای زه‌لمیان گه‌مارۆ دا و هیچیان بو‌نه‌کرا. محمدمهد به‌گ که ده‌گه‌ل عوسمانیاندا بوو، له شه‌ردا کوژرا. له‌شکری ئیران به‌سه‌رکردایه‌تی حوسین لالا هاتنه‌هاواری ده‌وره‌دراوان و عوسمانی ترسان و له‌ده‌وره‌ی قه‌لا کشانه‌وه. عوسمان پاشا له‌حیرسی ئه‌م ژێرکه‌وتنه‌وه‌زگی دا و ئاویتیه‌ی گلی گۆرستانی شاره‌زوور بوو».

له‌سه‌ر ئه‌م مردووی شاره‌زووره‌ش قسه‌ی میژوونوسان تیک په‌ریوه. ئه‌مین زه‌کی به‌گ ده‌لی: «ئه‌وه‌ی که ده‌ستی له‌ئابلۆقه‌ی قه‌لا هه‌لگرت و له‌حیف و داخان مرد، رۆسته‌م پاشا بوو».

تا ئیره‌ی باسی باه‌ ئه‌رده‌لان و جی نشینانی ئه‌ومان تا سورخاب به‌گ، له‌ده‌م مه‌ستوره‌ خانم گپراه‌وه و بیرو بروای شه‌ره‌فخانی بدلیسیشمان لی کرده‌خوپی چیشته و هه‌رچی شه‌ره‌فخان زانیویه و مه‌ستوره‌ خانم به‌جی هیشتوه، هیناومانه‌ته‌ناوه‌وه. بو‌ئه‌وه تاریخه‌که‌مان به‌پیی توانا ته‌واوتر و ریکتر بیته‌به‌رچاو، وا باشه‌که ریوايه‌ته‌کانی زانای به‌ناوبانگ و هیژا ئایه‌توللا مه‌ردۆخیش له‌و باه‌ته‌وه به‌کوردی به‌خه‌ینه‌روو؛ چونکه

مامۆستای نهمر به‌راستی پیاویکی زۆر وربا و دریا و له‌تاریخ زان بووه و زۆر به‌پشوسواری و له‌باری، که‌لین و قوژینی کۆنه‌کتیبانی پشکنیوه و هه‌موو چرچ و لۆچ و ئالۆزاوه‌کانی به‌سرنجدانیکی زانایانه‌دۆزیوه و زۆر شتی راسته‌قینه‌ی وای دۆزیوه‌ته‌وه که نووسه‌رانی پيش‌خوی بۆی نه‌چوون و زۆر نوکته و نه‌یینی وای قۆزیوه‌ته‌وه که ده‌ستی خه‌لکی تری پی را نه‌گه‌یشتوه. جابا بیرورا و نووسینه‌میژوویییه‌کانی ئایه‌توللاش له‌باه‌ ئه‌رده‌لانوه تا سه‌ر سورخاب به‌گ به‌ینین و به‌هره‌ی تاریخی لی هه‌لکرتین. ئه‌وسا ئه‌چینه‌وه سه‌ر باسه‌کانی مه‌ستوره‌ خانم و دیسانه‌وه بو‌ شایه‌تی راست و هه‌له‌کان، بیرورای شه‌ره‌فخان و ئایه‌توللا ده‌خه‌ینه‌به‌ر چاو.

ئایه‌توللا مه‌ردۆخ له‌پاژی دووه‌می تاریخی کورد و کوردستانی، له‌به‌ندی سیته‌میدا باسی حاکمانی ئه‌رده‌لان ئه‌کا و ئه‌فه‌رموی: «ئه‌رده‌لان جه‌معی ئه‌رده‌له؛ کۆمه‌لیک له‌فه‌رمانیه‌وایانی کوردستان به‌و ناوه‌ ناسراون، چونکه له‌نه‌وه و نه‌تیجه‌ی قوباد ئه‌رده‌ل ناویکن. میژوونوسان ده‌رباره‌ی قوباد ئه‌رده‌ل قسه‌یان تیک په‌ریوه؛ هیندیگ ده‌لین سالی ۳۱ی کۆچی که‌شا یه‌زدگرد له‌چنگ عاره‌بان هه‌لاتوه، له‌شاری «مروی» گیرساوه‌ته‌وه؛ له‌گه‌ل ئاشه‌وانیکا که‌ناوی خوسره‌و بووه، هاتوچۆی یه‌کتریان کردوه. وا پوی داوه که خوسره‌و مرخی له‌نه‌غدینه و گه‌نجینه‌ی ئه‌و ئاشنایه‌ی خۆی خۆش کردوه. له‌هه‌لیکا کوشتویه و به‌و پوول و پاره‌ زۆره‌بوته‌ده‌له‌مه‌ندیکی خاوه‌ن زۆر و بارامی کوری کردۆته‌بازرگان و ده‌سمایه‌ی ده‌به‌ر ده‌س ناوه. له‌پاش مردنی خه‌سه‌ره‌و، بارامی کوری له‌سالی ۶۵ی کۆچیدا، له‌شه‌رێکا که‌له‌نیوان مه‌لب کوری ئه‌بو‌سفره‌ی والی خوراسان و ئه‌زاقییه‌کانا پوی داوه، کوژراوه. کوریکلی له‌پاش به‌جی ماوه که‌ناوی قوباد بووه. سالی ۸۶ی کۆچی ئه‌و قوباده‌بوته‌خزمه‌تکاری تایبه‌تی له‌دیوانی قتیبه‌ی والی خوراسان. سالی ۱۳۲ی کۆچی واتا له‌زه‌مانی ئه‌بو‌ولعه‌باس عه‌بدو‌للا عه‌باسی که‌به‌س‌فاح

(خوتنریژ) به ناوبانگ بووه و نه بو موسلیمی خوراسانی بو ئەم خەلیفەیه به گژ ئەمەوییه کاندایا چووه، قوباد مروی به جی هیشتوو و هاتوو له مووسل خوی گرتۆتهوه. پاش ماوهیهک توانیویه خوی بکاته حاکم به سهه مووسل و دیاربه کرهوه؛ تا له دوا رۆژه کاندایا نهوه و نه تیجهی ئەو قوباده که حاکم زاده بوون، دهستیان به سهه مهلبه ندی شاره زوور و شارباژێر و نامیدیدا گرتوو. ئەولادی بابە ئهردەلان تا سالی ۵۶۴ی کۆچی له شاره زووردا دهسته لاتدار و سهردار بوون؛ قهلائی زهلمیان بنیات ناوه و کردویانه ته حاکم نشین و له دواي ئەوهش که پالنهنگانیان وهگیر هیناوه، قهلایهکی قامیان لی ههڵخستۆتهوه. لنگه دهروازهیهکی بهردین که تاته بهردیکی زۆر زه به لاهه، هیشتا له شوینهواری ئەو قهلایه ماوه. بهرهی ئهردەلان ۴۲ سال به سهه پالنهنگانیان راگهیشتون. ناخری ئەو پالنهنگان نشینانه، کلۆل بهگ بووه. هیندیکی تر له میژوونوسان ئەم بیرووپایه به راس نازان که بهرهی ئهردەلان ئەچیتهوه سهه بابە ئهردەلان و بو پهیدابوونی ناوی ئهردەلان به باریکی تر دوان و لایان وایه که شامه نسوور ناویک فهرمانهوای دۆستهکی بووه؛ سالی ۵۹۸ی کۆچی له شه ریکا تورکمانان کوشتویانه، چوار کورپی له پاش به جی ماوه که کوره گه وره کهی ناوی فهیرووز بووه. فهیرووز بو ئەوه که نهیناسن و بهر چنگ نه کهوی، خوی ناوانه قوباد ساسان و په نای به سورخابی کورپی به دری هه سنه وهی بردوو. سورخاب لهو سهردهمه دا شاره زوور و دینه وهی به دهسته وه بووه. له پاش تیکچوونی دهسته لاتنی هه سنه وه بییه کان له سالی ۶۳۰ی کۆچیدا و، قوباد له دهووبه ری هه له بجه و گولعه نبهه، کۆمه لیکه چه کداری له خوی کۆکردۆتهوه و نیازی وابوو به چیته سهه نازه ربایجان و تۆله ی باوکی خوی بسیتینیته وه؛ فهرمانهوای هه ولیتر که ناوی موزه فه ره دین بووه، پیتشی له قوباد گرتوو و له نزیک قهلائی نوی له شکری قوباد و موزه ره پیک هه لپه راون و تیک چرژاون و له ئەنجاما له شکری هه ولیتر شکاوه. ئیتر رۆژ بۆته رۆژی قوباد و هه لی کوتاوه ته لای رۆژه لاتنی شاره زوور و چه ند

قهلایهکی تریشی وه به رخوی داوه و له شکریکی زۆر و زه به نده ی پیک هیناوه و بۆته ته نیا کویخا لهو ناوه دا. سالی ۶۳۶ی کۆچی دواي ئەوه که له گه ل تورکمانه کانی نازه ربایجان ئاشت بۆته وه، له گه ل فه رمانه وای هه ولیتری ئەوسا که ناوی شه ره فه دینی جه لالی بووه، کیتسه ی لی پهیدا بووه و به گژیدا هاتوو و له بهر هه ولیتریان شکاوه؛ ناچار خوی کوتاوه ته ناو عه شیرته ی گۆران و ماته ی هه لگرتوو. سالی ۶۵۶ هۆلاکۆ خان رووه و به غدا ده جوو؛ به شموت میرزای کورپی هولاکۆخانیس له کرمانه وه روو به عیراق نه رۆیی که بگاته باوکی. قوباد خوی گه یانده به شموت میرزا و له گه لیا بوو به ئاشنا. به شموت میرزا بریاری دا که قوباد به رده ستی تاییه تی خوی بی و به رده ستی تاییه تیش به زمانی جه غه تایی ئه رده لیان پی گوتوو و له مه وه بۆته قوباد ئه رده ل. چونکه قوباد له وده مه دا پیر و ریش سپیه ک بووه، به شموت میرزا به ناوی بابا بانگی کردوو و له مه وه بۆته بابا ئه رده ل. هه ر ئەو به شموت میرزایه شاره زووری به بابا ئه رده ل سپاردوو که به سه ری رابگات. بابا ئه رده ل وانا قوباده کهی کۆنه فهیروزی دۆسته کی، له سالی ۶۷۵ی کۆچیدا له دنیا کۆچی کردوو و کلۆل به گی کورپی جیگه ی گرتۆته وه».

تایه توللا دواي ئەوه که ئەفه رموی بابە ئهردەلان سالی ۶۷۵ مردوو و کلۆل جیگه ی گرتۆته وه، که دیته سه ریاسی کلۆل بهگ ئەلی: «سالی ۶۰۶ بوو به حاکمی سه قز و سیاکینو و گه رووس و ئیسفه ند ئابادی - که ئەوسا عه لی شوکریان پی ئەگوت - داگیر کرد؛ به رهو رۆژه لات تا هه مه دان و له خۆرئاوا تا هه ولیتر و مووسل، به رهو باکوور تا زه نجان و به رهو باشوور تا کرمانشان و سونقوری که وته ده ست. شه ره کانی کۆیه، عیما دیه، حه ریر، ره واندر و شارباژێر که ئیستا سوله یمانی پی ده لین، هه موویان سه ر به حوکی ئەو کلۆل بهگه بوون. هه ر ئەویش له قهلائی زه لمه وه گوتیتیه وه قهلائی پالنهنگان و کردیه بنکه ی فه رمانه وایی ئه رده لانه کان. ۲۳ سال فه رمانه وایی کردوو و ئەوسا مردوو. سالی ۶۲۹ خدر به گی کورپی بۆته

جی نشینی و ئەویش ۳۴ سال بە فرمانرەوایی گوزەراندووێه و لە سالی ۶۶۳ی کۆچی عەمری خودای کردوو و ئەلیاس بەگی کوری جیگەیی گرتۆتەوه؛ ئەویش دوای ۴۷ سال فرمانرەوایی کردن، بارگە و بنەیی بەرهو مردن تیک ناوه و لە سالی ۷۱۰ی کۆچیدا بو یە کجاری چاوی لیک ناوه و لە گۆرستان دامەزراوه.

خوێندەوارانی بەرێز!

رەنگە زۆر لە ئێوه «تاریخ کرد و کردستان» ی نایە توللا مەردۆختان خوێندبیتەوه و بە تاییهتی ئەم باسی حاکمانی ئەردەلانەتان بەبەر چاوتان تیپەر بوویت. نایا هیچ وەختیک سەرنجتان لەو سالە تاریخانه داوه که مامۆستا نایە توللا نووسیویه؟ یان هەروا بەسەریا تی پەریون؟ بەراستی من زۆرم لەلا عاجباتییە که چۆن بووه خودی موئەللیفی دانا و زانا، چاوی بەم هەلە ئاشکرایانە نەکەوتەوه که لە چاپی کتیبەکهیا رووی داوه؟! چونکه من لە هەلەنامەکهی دوای کتیبەکهشا بو ی گەرەم، هیچ ئیشارەیهکی پێ نەکردوون. جا بابزانین ئەو هەلە و پەلە سەیرانە لە کوێدان و چۆن روویان داوه؟ لە رووپەری ۹۰ی جزمی دووهەمی هەوێلین چاپی کتیبەکهدا ئەلی: «سالی ۶۵۶ که هۆلاکو دەچوو سەر بەغدا، قوباد دەگەل کورەکهیا بوو بە ئاشنا». هەر لەو رووپەرشدا ئەفەرموی: «قوباد سالی ۶۷۵ وەفاتی کرد و کتۆل لە جیتی دانیشت». ئەمجار لە رووپەری ۹۱د ئەلی: «لە تاریخی ۶۰۶ی کۆچیدا، کتۆل بەگ لە جیگەیی قوبادی باوکی بوو بە فرمانرەوا و ۲۲ سال حاکم بوو؛ دوایی بو ی مرد و سالی ۶۲۹ی کۆچی خدر بەگی کوری جیگەیی گرتەوه و پاش ۳۴ سال حاکمەتیی مرد. لە سالی ۶۶۳ی هبجری، ئەلیاس بەگی کوری بووبه جی نشینی و پاش ۴۷ سال مەزنایهتی کردن، لە سالی ۷۱۰ی کۆچیدا کۆچی دوایی کرد».

شک لەوهدا نییه که هۆلاکوخان سالی ۶۵۶ بەغدا گرتوو؛ هەموو میژوونوسان لەمەدا یەکدەنگن. تەنانەت شیخ سەعدیش بەشیر و تووبه: «ئەو کاتە که من دلخۆشیم بەش بوو میژوو شەشسەت و پەنجا و شەش

بوو»؛ که ئەحمەد کسروی لەسەر ئەم بەیتە زۆری تەوس و توانج دە شیخ سەعدی گرتوو و دەلی:

«پروان ئەم کاربایە چۆن شەرمی نەکردوو که سالی پێ کۆژانی خەلیفەیی عەباسی بەوختی خۆشی خۆی زانیوو؛ ئەبوابه شیخ لە جیاتی ئەمە که بلی وەختم خۆش بوو، بیگوتایە ئەو سالە وەختم سندان و قوزەلقورت بوو چونکه خەلیفەیی عەباسی لەناو براوه». واتا کسروی میژوونووسیش هیچ گومانی لەوهدا نەبووه که هۆلاکو سالی ۶۵۶ بەغدا گرتوو و خەلیفەیی لە ناو بردوو؛ لە مەدا قسەیهکمان نییه.

بەدوای ئەوهدا ئەلی: «سالی ۶۷۵ قوباد مرد و سالی ۶۰۶ کتۆل هاته کار!». یانی شیت و نو سال بەرهو پاش گەر او تەوه؛ ئیتر ئەگەر بەم پیتیە حیسابی بکهین، بەجاریک رایەل و پۆ تیک دەچن. من لام وایە دەبوابه بنووسری: قوباد ئەردەلان سالی ۶۵۶ یانی هەر ئەو سالە که ببوو پیاوی یەشموت، مرد و کتۆل جیگەیی گرتەوه؛ ئەویش ۱۳ سال حوکمی کرد و سالی ۶۶۹ مرد و خدر هاته جیگەیی؛ ئەویش دوای ۱۴ سال مەزنایهتی، دنیای جی هیشت و سالی ۶۸۳ ئەلیاس هاته شوینی؛ ئەویش ۲۷ سال گەورەیی کرد و لە سالی ۷۱۰ی کۆچیدا مرد.

تکا لە خوێندەواران ئەکەم، ئەم چەند هەلەیه لە کتیبەکهی نایە توللا راست بکه نهوه تا لەگەل سالی تاریخی جی نشینی ئەلیاس که خدر بەگی دوهمه و نایە توللا سالی ۷۱۰ی بو نووسیوو، راست بیتەوه.

وا دیسان ئەگەر پێنەوه سەر فرمایشتەکانی نایە توللا که دەفەرموی: «خدریگی دووهەم لە سالی ۷۱۰ی کۆچیدا بوو بە فرمانرەوا. پیاویکی ساویلکه و سۆفیلکه بوو؛ هەر خەریکی تەزییحات و نوێژ و رۆژوان بوو؛ شەو و رۆژ دەگەل مەلا و فەقیدا رای دەبوارد؛ تەنانەت مالیات و باجیشی لە رەعیەتان نەدەستاند. پیاویکی بی وهی و دووره شەر بوو. دەولەتی عوسمانی که زانیان چۆن کەسیکه، بە کەوی کۆلیوبان زانی و

لهشكریان ناردده سهر مهلبه نده كانی ژیر فهرمانی. میر خدرم میر خدر بی، گوتی: ئەم شەڕ و شوپەری پێ ناوی «ئاگرە سوورە لەخۆم دوورە» عوسمانی چیبیان دەوی با بیبەن و دەستمان لێ هەلگرن. سووک و هاسان، شارباژێر و هەولێر و کۆبە و حەریر و ئامێد و رەواندزی کەوتە بەر چەنگی عوسمانییان و میر خدریش پاش ۳۶ سال خویبەتی کەوتە بەر چەنگی عیزارئیل و تەخت لەناو گۆردا پەلی راکیشا.

دوای میر خدر میرحەسەنی کوری، سالی ۷۴۶ بوو بە فەرمانرەوا. میر حەسەن زۆر نازاو بە جەرگ و کارزان بوو؛ لەشکرێکی سێ هەزار کەسی پێکەوه ناوه و مەشقی پێ کردوون و لە دو سێ شەڕانیشتدا تورکی عوسمانی شکاندوون. قەلای حەسەن ئاوا دەسکردی ئەوه و ئیستاش ناوی گوندی حەسەن ئاوايه. دوای ۳۸ سال مەزنایەتی لە مانگی مەولودی سالی ۷۸۴ عەمری خودای بەجێ هیناوه و بابلۆ بەگی کوری جیگە ی گرتۆتەوه.

بابلۆ پیاویکی زالم و لاسار و نەگبەت بووه و چەند جارێک رەعیەت لێی هەلگەراونهوه. پاش چل و چوار سال بەدەری کردن دنیای بەجێ هێشتوووه.

سالی ۸۲۸ موزیر بەگی کوری بابلۆ بۆتە فەرمانرەوا؛ هەموو خەلک و خوا خۆشیان ویستوووه. هەر بەزیندی سەر، مەئموون بەگی کورە گەرە و خۆی بەجێ نشین ناودار کردوووه و لە سالی ۸۶۲ مردوووه.

مەئموون بەگ: ئەم ئەمیرە تا بلی ژێهاتی و مەرد و جوامیر بووه و ولاتەکە ی ئاوه دان کردۆتەوه. لەشکری زۆری لە دەوری خۆی کۆ کردۆتەوه و هیرشی بردۆتە سەر عوسمانییان و تۆلە ی زەمانی باپیره بەستە زمانەکە ی ساندۆتەوه. هەولێر، شارباژێر، کۆبە، حەریر، ئامێد و رەواندزی بەزۆر لە عوسمانی وەرگرتۆتەوه. کەوشەنی مولکەکانی وەها دابەستوووه کە ئیتر کەس زانی دەست درێژ کردنی نەبێ. دوای ۳۸ سال فەرمانرەوایی و اتا لە

سالی ۹۰۰ ی کۆچیدا، قەلە مرەوه کە ی لەناو کورەکانیدا بەش کردوووه. زەلم، گۆل عەنبەر، شمیران، هاوار، هەورامان و نەوسوود بۆتە بەشی بێگە بەگ؛ هسلی، مەریوان، تەنوورە، نشکاش، پالەنگان و کەلاش (جوانرۆ) دراوه بە سورخاب بەگ؛ سرۆچک، قەرەداغ، شارباژێر، ئالان، هەولێر، کۆبە، حەریر، ئامێد و رەواندزی بە محەممەد بەگ کە کورە چکۆلە بووه، براوه. لە سالی ۱۰۱ د ۱۵ مەئموون وەفاتی کردوووه.

بێگە بەگ ۴۲ سال فەرمانرەوایی کردوووه و براکانیشی زۆریان قەدر گرتوووه. سالی ۹۴۲ بێگە بەگ مردوووه و مەئموون بەگی دووهەم کە وەلیعەهد بووه هاتۆتە سەر حوکم.

سالی ۹۴۴ سولتان سولەیمان خانی عوسمانی لەشکرێکی بیست هەزار کەسیی بە سەرکردایەتی حوسین پاشای حاکمی ئامێد کە ئەویش کوردێک بووه، ناردۆتە سەر کوردستان کە ولاتەکە داگیر بکا و بیدا بە تورکی عوسمانی. مەئموون بەگ بە چوار هەزار سوارەوه پێشی پێ گرتوون و رۆژی دووشەمۆی هەشتی مانگی ناوجیژنانی سالی ۹۴۴ لە شارەزوور دەگژیه ک راجوون و تا ئیواره و رۆژپەر شەڕێکی زۆر خویناوی لەگەردا بووه و گەلێک کەلاک لە مەیدانا کەوتوووه. لەشەودا، مەئموون بەگ لەشکرەکە ی دزیووتەوه و خۆی گەیاندۆتە ناو قەلای زەلم و سەنگەرەندی کردوووه. دوو نامە ی بۆ سورخاب و محەممەد بەگی مامی ناردوووه کە دەهانای بێن و لە چنگ تورکانی رزگار کەن. مانگیکی رەبەق چاوهنۆری هانای مامان بووه، هیچی لێ شین نەبووه. هەموو رۆژیکیش هەر لە بوومەلێلە ی بەیانەوه تا تەنگی نوێژی شیوان ئەوه شەڕ و پێکدادان و زرمه و خرمة و قرمه بووه. مەئموون بەگ کە نازووقه و جبه خانە ی لەبەنه هاتوووه و لەهاتنی مامەکانیشی ناھومیید بووه، شەویک لەقەلا دەرچوووه و خۆی گەیاندۆتە حوسین پاشای گزیرەکە ی عوسمانی و دەغالەتی پێ کردوووه. ئەویش بە نامە یەکەوه ناردووێتە ئەستەمبول کە گوايه عافوی دەکەن؛ بەلام هەرکە دەگاتە بەرەوه، گورجی لە کۆت و زنجیری شەتەک

دهدەن و لە قورئینی زبندانی دەپەستییۆن. لەشکری حوسین پاشاش هەرچی بەرەدەستیان ئەکەوئ، بەتالانی ئەبەن و ئەگەرپێنەو.

دوای ئەم کارەساتە، سورخاب بەگی مامی مەئموون لە ساڵی ۱۹۴۵دا خۆی گیف دەکا و پەلاماری موڵکی مەئموون و موڵکەکانی حەمەد بەگی برا گچکەیی خۆی ئەدا و داگیریان ئەکات. لەولاشەووە خۆی لەگەڵ شاتۆماسی سەفەویدا رێک ئەخات. حەمەد بەگ بەرەو ئەستەمبوول ئەبقاچینێ و لە چنگ سورخاب بەگ شکایەت ئەکا. سوڵتان سولەیمان خان زۆری دەلاوینیتەو و هەر لەجێ مەئموون بەگیش لە زبندان بەرەدەدا و مەلێبەندی حیللەیی لای بەغدايان پێ دەسپێرێ کە بەداهاتەکەیی بژین و سێ هەزار چەکداریش بەسەرکردایەتی رۆستەم پاشای سەردار ئەکرم، رەگەڵ مەئموون بەگ و حەمەد بەگ دەخا، کە سورخاب بەگ تەمێ بکەن. سورخاب بەگ کە بەم کەیین و بەینە دەزانێ، بەهەشت هەزار سواری چەکداری کوردەو بەرەو پیریان ئەچێ و رۆژی پێنج شەمۆ ۲۴ی رەجەبە مانگی ساڵی ۹۴۷، لە دەشتی شارەزوردا ئەیانگاتێ و مل دەبەر ملی یەک دەنێن و دەبیتە رۆژی پساتێ. ماوەی هەشت رۆژ کورد و رۆمی یەکتریان قەلت و بر کردوو و حەوت هەزار کەلاکە رۆمی و سێ هەزار جەندەکی کورد لە مەیدانی شەردا لە خوێن و خۆل گەوزیو. سورخاب بەگ لە شەویکا پێ دزەیی کردوو و خۆی و چەکدارەکانی گەیشتوونە ناو قەلای زەلمەو و ماتەیان هەلگرتوو؛ هەلیشی بە دەرفەت زانیوو نامەییەکی بە پەلەیی بۆ شاتۆماس ناردوو کە: قەوماوە و دەهانامان وەرە. قەلای زەلم دوو ساڵی رەبەق ئابلقە دراو و لە شەریکا رۆستەم پاشا تورکەکە بریندار کراو. هەر لەو سەر و بەندەشا، خەبەر دەگا پازدە هەزار چەکداری لەشکری ئێران بەسەرکردایەتی حوسین بەگ ناوێ گەییو تە بەرەو و لەسەر کورد ئەکاتەو. رۆستەم پاشای بریندار، لە بیستنی ئەم خەبەرە دلێ ئەتوقێ. سورخاب بەگ لەسەر حوسین بەگ راناوەستی و هەرکە دەبیست رۆستەم پاشا سەکەت بوو؛ لە قەلا دەردەکەوئ و ئەکەویتە سەر لەشکری رۆم و

دۆم بێ و کلاش بۆ خۆی بکا؛ کارتیکیان پێ دەکا، با بە دەواری شیری نەکردوو. لەشکری رۆمیان دەشکێ و حوسین بەگی هانا دەربیش دەگاتە بەرەو و دەکەویتە دوای شکستەیی رۆم و بگرەو بکوژە ئاش دەنیتەو. محەمەد پاشا ناوێک کە سەرکردەییەکی تورکان بوو، بەخۆی و چەند هەلاتوبەکی یەککەوتەو خۆیان دەهاوینە ناو قەلای زەلمەو و دەستە و داوینێ ژن و مندالی سورخاب بەگ دەبن. حوسین بەگ بەتکای ژنان لێیان خۆش دەبێ. محەمەد پاشا و شەشسەت کەسی هاوڕیتی، بە سەلامەتی بەرەو ئەستەمبوول رێ دەکەونەو. سورخاب بەگی سەرکەوتوو، بنکەیی خۆی لە زەلمەو ئەباتە قەلای مەریوان و پال ئەداتەو.

ساڵی ۹۵۶ ئەلقاس میرزای برای شاتۆماس لە برای یاغی بوو؛ بە کۆمەڵێ چەکدارەو بەرەو شارەزور هاتوو. بە فەرمانی شاتۆماس، شا قولیخان مەرداد و ئیبراهیم خان ناو بەبیست هەزار سوارەو چونەتە جەستەیی و لە کەوشەنی مەریوان و شارەزور، رێگەیان لێ گرتوو و چەکدارەکانی ئەلقاس میرزایان لەبەر یەک هەلۆشانندوو. ئەلقاس میرزا لەگەڵ بیست و یەک نەفەری ترا کەوڵی خۆیان رزگار کردوو و خۆیان گەیانندۆتە ناو قەلای مەریوان و داویان لە سورخاب بەگ کردوو کە دالەدیان بدا. سورخاب بەگ تکای لە شاتۆماس کردوو کە ئەو برابەیی بێخشی و شا تکای قبوڵ کردوو و لەگەڵ شا نیعمەتوللا قەستانییدا بەرپێ کردوو نەو بۆ لای شا. لە پاداشی ئەم خزمەتەدا، سالانە هەزار تەن جیرە بۆ سورخاب بەگ براو تەو، کە لە خەزینەیی دەوڵەتی وەرگری.

سورخاب بەگ یازدە کوپی بوو، حەسەن، ئەسکەندر، سوڵتان عەلی، یاقوب، بارام، زولفەقار، ئەسڵمەش، شاسوار، ساروخان، قاسم و بسات. سوڵتان عەلیی کردۆتە وەلیعەدی خۆی؛ بارامی کردۆتە حاکمی رەواندز و نامید کە تا ساڵی ۱۲۴۹ی کۆچی، نەو و نەوچرکی ئەو بارام بەگە لەو مەلێبەندی رەواندز هەر دەسەلاتدار بوون؛ محەمەد پاشای کۆرە کە بەمیری رەواندز مەنشوو و چەند ساڵ بەر بەرەکانی عوسمانییانی کردوو،

له بهرەى ئەو بارام بەگە يە. سورخاب بەگ سى سال مەزنايە تىبى کردوو و
که مردوو، سولتان عەلى بەگ له جىبى دانىشتوو؛ ئەويش تەواو جىگەى
خۆى گەرم دانە هیناوه، که وازى له دنيا هیناوه و بەرەو مەرگ شوو بو تەو؛
دوو کورى بەناوى تەيموورخان و هەلۆخان لە پاش بەجى ماون که لەو کاتەدا
هەردووک سەر و پىچکە مندالۆکە بوون.

دواى مردنى سولتان عەلى له سالى ۹۷۵دا، کورى يازدە مینى سورخاب
واتا بسات بەگ فەرمانرەوايى ئەردەلانى دەست کەوتوو.

وا هەتا ئىترە نووسراوه کەى ئايە توللا مەردۆخىشمان شان بەشانی
تارىخە کەى مەستووورە خانم هینا؛ که لىم روونە بى فایده نەبوو. سا با
بگە پىنەووە سەر تارىخە کەى مەستووورە خانم و بزاین ئەو ئەلى جى.

مەستووورە خانم دەلى: «لە پاش وەفاتی سورخاب بەگ، سولتان عەلى
بەگ بو بە جىنشینی و بە سەر بە خۆبى تەواو بە سەر خاکی ئەردەلان و
شارە زووردا فەرمانرەوايى دەکرد؛ بەلام ئەم فەرمانرەوايىبە زۆرى نەخایاند
و هەر لە تافى جوانیدا مەرگ بالى بە سەر کىشا و خونچەى ژيانى پەر پەر
کرد. دوو کورى لە پاش بەجى مان بەناوى تەيموورخان و هەلۆخان، بەلام
هەردووکیان سەر و پىچکە بوون و نەدەکرا بکرتنە فەرمانرەوا. چارى ناچار
بسات بەگى مامیان که کورە گچکەى سورخاب بەگ بو، کرایە جىنشین و
فەرمانرەوايىبە ولاتە کەى بە دەستەووە گرت.

بسات بەگ لاویکی زۆر لە بەرچا و پىاوویکی زۆر کەلە پىاو بوو؛
رەشوووت خویشیان دەویست و نەویستان لىبى دەترسان، زۆر پىاوویکی
نوێشو رۆژو پاک و لە گەل خەلک و خوادا هەتا بلێبى چاک بوو. ماو بە کى
تەواو بە بى دەردى سەر، بە سەرى برد و کەس گلەى لى نەکرد؛ بەلام کورد
گوتهنى «بەرخ هەمیشە لە ژىر سەووە نابى». کورانى خوا لى خوێشبوو
سولتان عەلى بوونە پىاو و بەخۆدا هاتن و باى مەزنايە تىبان رەگوى
کەوت. لە مامیان و خۆکەوتن و بو ساندنەووەى کە لە پوورى باوکیان روویان

کرده پاتەخت و دادى خۆيان برده بەرقاپى شا ئىسماعیل سەفەوى که
دادیان بستىنى و لە جىبى مام برازيان دا بە زىنى. ماو بە ک لەو ناو
مانەو، چىيان بو بە هىچ نەکرا و لەو سەر و بە نەدەش دا شا ئىسماعیل بوو
بە مىوانى گۆرستان. تەيموورخان و هەلۆخانیش بە دەستی بە تال و دلئى
پرەو بەرەو مال گەرانەو و کالە دراو چىيان پى نەبرا. تەيموورخان لى برا
که ئىتر براو بداتە سەر دەست و رىبى خۆى و هەتا بوى دەلوو، کەلە لە
کەلەى مامى بداو تامى ژيانى بە دەم تال بکا؛ زۆرى پى نەچوو دەستی
کرده چەتە گەرى و تالان و پرۆ. شەق و پەقى خستە ناو رەعیە تانەو و
هەرچى لە دەستی هات دەربارەى مامە کەى کردى؛ بەلام چونکە خەلکى
ولاتە که زۆر هۆگرى بسات بەگ بوون، کەسیان تەيموورخانیان بە هىچ
نەگرت و سەرزىبە کەى هىچ بەرەى بو نەدا. بەلام لە نەکاو عىزرائیل
هاتە ياریدەى تەيموورخان و گیانى بسات بەگى بە تالان برد و رىگەى بو
تەيموور تەخت کرد.»

لە شەرەفنامەدا ماوێ حوکمى سولتان عەلى بەگ سى سال نووسراوه،
بەلام ئەمىن زەکی بەگ لای وایە که هەر تەنیا سالتىک فەرمانرەوايىبى
کردوو و مردوو.

جا لىترەدا تارىخە کەى ئايە توللا زۆر رىک و پىکتر هەلۆخان تەو؛ ئەو
دەلى: «سولتان عەلى بەگ زۆر لە پاش بابى نەژیاو و لە سالى ۹۷۵دا
بسات بەگ جىگەى گرتۆتەو. بسات بەگ پىاوویکی دانا و زانا و زۆر نان
بدهو بەخشندە بوو. زۆرەى وەختى خۆى دەگەل مەلا و فەقىياندا
رابواردوو، ماوێ دە سال بە و پەرى چاکى و دەست پاکىبەو و حاکمەتى
کردوو و هىچ گىروگرتى وەرپىگە نەهاتوو. بەلام لە سالى نۆسەت و
هەشتا و پىنجەو تەيموورخان و هەلۆخان کورانى سولتان عەلى بەگ که لە
دايکەو نەوێ منتشا سولتان ئىستاجلو بوون، لىبى هەلگەرانەو و قەلاى
پالەنگانیاں کردە بنکەى سەرزىبى خۆيان و ئەو نەدى بوياں کرا خراپەيان
کرد. بسات بەگ لە شکرىکى بە سەر کردایە تىبى زۆراب بەگى ژنیرای خۆى

نارده سهریان که سهریان پین بچه میئنی و ئەو ئاژاوهیه نهمیئنی. تهموورخان و هه‌لۆخان بهر له‌وه له‌شکری مامیان بگاتن، قه‌لایان جی هیشته و رایان کرد و خۆیان گه‌یاندە دەرباری شا ئیسماعیلی دووهم. شا ئیسماعیل له سالی ۱۹۸۶ د پشستی له دنیا کرد و به‌رله‌وه به‌دادی ئەوان بگا بۆی مرد. تهموورخان و هه‌لۆخان هاتنه‌وه کوردستان و هیندییک ئاغا و ماغایان له خۆیان کۆکرده‌وه و ده‌ستیان کرد به تالان و ئاژاوه نانه‌وه و هیندییک له ولاتی قه‌له‌مه‌وه‌ی بسات به‌گیان خسته ده‌ست خۆیان‌ه‌وه. ههر له‌وه ساله‌شدا (۹۸۶) بسات به‌گ عمری خوی کرد و تهموورخان پین به‌ره‌ه‌ست ما.

تهموورخان کوری سولتان عه‌لی: تهموورخان له سالی ۹۸۶ که له‌پووری باوکی خۆی ده‌ست که‌وته‌وه و له‌سه‌ر کورسیی ده‌سه‌لاتداری ئه‌رده‌لانییان دامه‌زرا. تهموورخان زۆر مه‌ردیکی نه‌به‌رد و زۆر دادپه‌روه‌ر و به‌هه‌موو باراندا خوداپیداو بووه؛ له‌پاش ئەوه که ولاتی ئه‌رده‌لانی رێک و پێک کردووه و دلێ هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی به‌لای خۆیدا هیناوه و خۆی له‌پله‌ی هیزوپێزدا دیوه، وای به‌باش زانیووه که ده‌گه‌ل سولتانی رۆمدا رێک بکه‌وی و بۆ ئەو مه‌به‌سته ده‌ستایه‌تیه‌کی گه‌رمی ده‌گه‌ل سولتان گرتووه. به‌گفتی خه‌لکی ئەو ناوه‌ گوایه له‌لایه‌ن سولتانه‌وه نازناوی «میری میران» ی پین دراوه و سالانه‌ش سه‌د هه‌زار ئا‌غچه که باج و خه‌راجی شاره‌زوور بووه، بۆ ئەو براوه‌ته‌وه و هه‌رچی ویستوو به‌ سولتان نه‌یگوتووه نا. شاره‌زوور و ئه‌رده‌لانی ده‌به‌ر ده‌ستا بووه و هیچ که‌س ده‌ستی وه‌به‌ر نه‌هیناوه. به‌لام تهموورخان له‌وانه نه‌بووه که ته‌نیا به‌وه به‌شهی که هه‌یه‌تی قنیات بکا؛ له‌ په‌ستا ده‌ست درێژی بۆ ملک و مالی ده‌رو دراوسی کردووه و که‌وشه‌نی هاوسنوورانی په‌راندووه و زبانی پین گه‌یاندوون؛ که ئەمه‌ بۆته‌ مایه‌ی هه‌له‌شانی ده‌ستایه‌تی ده‌گه‌ل سولتان، ئیتر له‌وه به‌ولاوه له‌وه ناوه‌دا هه‌ر خۆی بووه و که‌سی به‌پیاو نه‌زانیوه.

تهموورخان چوار کوری بووه: سولتان عه‌لی، بداغ به‌گ، مراد به‌گ، ئەمیر عه‌له‌مه‌ددین. هه‌ر به‌زیندی سه‌ری خۆی، مولکه‌کانی به‌رده‌ستی

له‌ناو کوراندا به‌ش کرد: سه‌نه، سه‌نه‌ن ئابات، قه‌زله، زه‌لم و شاره‌زووری به‌سولتان عه‌لی که کوری گه‌وره‌ی بوو ئه‌سپارد؛ قه‌ره‌داغی دا به‌ بداغ به‌گ؛ مراد به‌گی نارده‌ سه‌ر مه‌ریوان؛ شارباژێریش کرایه به‌شی میر عه‌له‌مه‌ددین که کوری چکۆله‌ی بوو.

تهموورخان له‌وه ماوه‌دا که له‌ ده‌ستایه‌تی عوسمانی ته‌کیبۆوه و ته‌کیشی نه‌دا‌بوو به‌ پال ئیترانه‌وه و ده‌یه‌ویست به‌زۆری شان و باسکی خۆی قه‌له‌مه‌وه‌که‌ی فره‌وانتر کاته‌وه، هیزیشکی کرده‌ سه‌ر ولاتی کرماشان و زه‌رپین که‌مه‌ر - که ئیستا پیتی ئەلین گه‌رووس - هه‌ردوکی گرتن و خسته‌ی ژیر چۆکی خۆیه‌وه.

دوسی جار په‌لاماری هۆزی که‌له‌هۆری دا و سه‌ره‌ک هۆزه‌که‌ی که ناوی عومه‌ر به‌گ بوو تالان کرد. دارا و نه‌داری که‌له‌هۆرانی ده‌خسته سه‌ر ساجی عه‌لی و به‌نانی شه‌وی ئاتاج ده‌کردن. عومه‌ر به‌گ که به‌جاریک له‌ ده‌ست تهموورخان وه‌گیان هاتبوو، ناچار خۆی هاویشه‌ بن دا‌ده‌ی شاوریدی خانی لوپ و ده‌سته و دامیئنی بوو که له‌م به‌لایه‌ی رزگار بکا. شاوریدی خان ده‌هانای هات و له‌شکرکی ته‌یاری له‌ لوپستانیان پێک هینا و ده‌گه‌ل عومه‌ر به‌گدا هات، له‌ ده‌ربه‌ندیکا که رێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی تهموورخان بوو، بۆسه‌یان نایه‌وه. تهموورخان که له‌ تالان کردنی که‌له‌هۆران ده‌گه‌راییه‌وه، که‌وته بۆسه‌ی لوپان و لیبیان راپه‌رین. بوو به‌ کوشته‌ و کوشتار و قه‌لت و برینیک مه‌گین خودا بزانی. تهموورخان که زانی دوژمن جیگه‌یان سه‌خته و به‌ختی ئه‌رده‌لانیان ناییری، خه‌یالی بوو راکا و که‌ولێ خۆی ده‌رباز بکات؛ به‌لام شوینه‌که‌ زۆر سه‌خت و هه‌له‌موت بوو، له‌ هیچ لایه‌که‌وه ده‌ره‌تانی هه‌لاتن نه‌ما و چاری ناچار خان و زۆر له‌ سه‌رکرده‌کانی خۆیان دا به‌ده‌سته‌وه و له‌ لایه‌ن لوپانه‌وه یه‌خسیر کران. تالان به‌ خروپری سیندراپه‌وه و دراپه‌وه به‌ مال بران و تالانکران؛ که‌لوپه‌لی ئه‌رده‌لانیانیش بو‌یه تالانی لوپستانیان. تهموورخان و سه‌رکرده‌کانی ماوه‌یه‌ک به‌ دیلی راگیران و له‌ ئاخرا به‌ره‌له‌دا کران و هاتنه‌وه ولاتی ئه‌رده‌لان. دوا‌ی ئەم شه‌ر و

شکانه، زهرپین که مەر له لایهن دهولته تهوه ئیداره دهکرا؛ شای ئیران به دهولته تیاری سیامه نسووری - که ئه ویش خانیکی کورد و سه رهکی هۆزی سیامه نسووری بوو - ئه سپاردبوو که بۆ دهولته به سه ری رابگا.

ته میوورخان ئه م زهرپین که مەر له لایهن دهولته تهوه ئیداره دهکرا؛ شای ئیران به دهولته تیاری سیامه نسووری - که ئه ویش خانیکی کورد و سه رهکی هۆزی سیامه نسووری بوو - ئه سپاردبوو که بۆ دهولته به سه ری رابگا.

ته میوورخان ئه م زهرپین که مەر له لایهن دهولته تهوه ئیداره دهکرا؛ شای ئیران به دهولته تیاری سیامه نسووری - که ئه ویش خانیکی کورد و سه رهکی هۆزی سیامه نسووری بوو - ئه سپاردبوو که بۆ دهولته به سه ری رابگا.

ته میوورخان ئه م زهرپین که مەر له لایهن دهولته تهوه ئیداره دهکرا؛ شای ئیران به دهولته تیاری سیامه نسووری - که ئه ویش خانیکی کورد و سه رهکی هۆزی سیامه نسووری بوو - ئه سپاردبوو که بۆ دهولته به سه ری رابگا.

تاییره ئه و باسه بوو که مه ستووره خانم له تاریخه که ی خۆیدا ده رباره ی ته میوورخانی نووسیه؛ به لام شه ره فخان له شه ره فنا مه دا که باسی ده کا، له زۆر جیگه دا جیاوازی له باسه که دا هه یه. ئه و ده لئ: «کاتی سولتانی مه رگ، بسات به گی کرده په ندی پساتی، ته میوورخان له جیگه ی ئه و، بوو به فه رمانه ی وه ی ئه رده لان. سالی ۹۸۶ په نای برده بهر سولتانی مرادی عوسمانی و سولتانی له داها تی زه مینه کانی تاییه تی خۆی له شاره زووردا، سالانه سه د هه زار ناغچه ی بۆ بریه وه و پله ی «میری میران» ی دایه و

له قه می پاشای به پاشلی ناوه که یه وه هه لئاسی و بوو به ته میوورخان پاشا».

شه ره فخان وه ی ئه وه که باسی به ش کردنی مو لکه کانی له ناو کوراندا ده کا، هه ر ئه وه نده ی ده خاته سه ر که ده لئ: «دینه وه ریش که سه ر به ئیران بوو، ببوه به شیک له قه له مره ی ته میوورخان».

ئه مجار له سه ری ئه روا و ئه لئ: «له سه ره نجامدا به فوو تیکردنی شه یتان و دنه دانی له خۆبایی بوون، هه وه ی مه زنا یه تیبی بی گری و گۆلی که وته سه ر؛ جا بۆ ئه و مه به سه ته جاریک ده بووه به چکه رۆمی و به تورکی عوسمانیی ده گوت: برای خۆمی؛ جاریک خۆی ده کرده قزلباش و ده گه ل کاربه ده ستانی ئیراندا ده بوو به ویلداش. هه ر رۆژه له سه ر نیازیک و هه رده مه ده بووه سازیک و به ئاوازیکی جیاواز دنگی ئه دایه وه. له بهر به فیزی و بزۆزی خۆی، له ریگه ده رچو بوو؛ ده رودراوسی هه مو ره نجاندبوون، کیشه ی پی ده فرۆشتن و گه ری تی ده هالاندن؛ تالانی ئه وی ده کرد و به ره شه دزی مالی ئه می ئه برد؛ ده ستی دریژ ده کرد و پیتی راده کیشا، هه تا له ئاخو و ئۆخریه کاندایه ده ست و پی به ته له وه بوو. په لاماری کوری عومه ر به گی که له پوری دا و تالانی کرد؛ شاپیدی مه زنی لو رستان به هانای کوری عومه ر به گه وه هات و به جوته ریگه یان له ته میوورخان گرت. ته میوورخان له کاتی که تالان و مالی که له پورانی دابوه پیتش خۆی و به خاتره می به ره وه مال ده گه راپه وه، له جیگه به ک به ناوی خه سر ده بۆسه ی دوژمنانی هه له نگوت، لو ر و که له پور لیبیان راپه رین و له نه کاو به رده نگاریان بوون. تا ته میوورخان و ئه رده لانی به خۆیان زانی، ئه وان که ولیبیان برده ده باغ خانه و شه ق و په قبان کردن؛ ته میوور به دیل گیرا و مالی ئه رده لانی بیان ده گه ل مالی تالانی ده ست لو ر و که له پور که وت. ماوه یه ک ته میووربان لای خۆیان گل دایه وه و له وه دوا به ره لایان کرد. ته میوورخان له سه ر ئه و په ت په تینه شرا که پیتی کرا، وازی له بزۆزی هه ر نه هینا؛ ئه و جار شالای برده سه ر زهرپین که مەر که ده ولته تیاری

سیامه نسووری به فرمانی شای ئیران کرابوو به فرماندهی وای تهو ناوه. دهوله تیار به رنگاری بووه و سه ریک پینکدا هاتن. تهیموورخان تهو جاریشی به لادانهات و له شهردا به لاداهات و کهلاکی له شهردا تخیل بوو. کوژرانی تهیموورخان له سالی ۹۹۸د بووه».

ماموستا رۆژیهانی دهلی: «ئهمین زهکی بهگ لای وابوو که تهیموورخان جهجمینی له بسات بهگی مامی هه لگرتوو؛ عوسمانیه کانیس یاریدهی تهیموورخانیهان دهه؛ بهو هویهوه توانیی مامه کهی ده رکا و بو خوی له جیگهی دانیشی». و اتا به روایه تی ئهمین زهکی بهگ، ده بی تهیموورخان بهر له مردنی بسات بهگ بوویته فرماندهی وای ئهردلان.

ماموستای میژوونوس ئایه توللا لهو بارهوه هیندیگ بهجیاوازی باسه کهی هیناوه و ئهفرموی: «له پاش مه رگی بسات بهگ تهیموورخانی برازی له سالی ۹۸۶د جیگهی باوکی گرتوه؛ لهو ده مه دا دهوله تی ئیران لاواز بوو. تهیموورخان دهگه ل سولتان مرادخانی عوسمانیدا خوی کرده دۆست». ئایه توللا بهشی کوره کانیسی بهم جوړه باس دهکا و دهلی: «شاره زوور، قزلجه، زهلم، سنه و حه سه نابات، بهر سولتان عه لی بهگ کهوتوو. قه رداغ، کویه و حه ریر، بوته بهشی بداغ بهگ. مه ربوان، سه قز، سیاکیو، تیله کو و خوړخوړه، به مراد بهگ سپیرووه. مبر عه له مه ددینیش له سه ر شارباژێر دانراوه.

تهیموورخان دوسی جار هۆزی که له هوری تالان کردوووه. سالی ۹۹۳ دیسان به ههزار سوارهوه هه لی کوتاوه ته سه ر که له هوران. عومه ر بهگی مه زنی که له هوران دهسته و دامینی شاویردی خانی لوړ بووه؛ ئه ویش دههانی هاتوو و ریکه یان له تهیموورخان گرتوووه و دهسته و یه خه لیی راپه ربون؛ شه ر قه و ماوه و له مه دیدانی شه را ئه سپی تهیموورخان گلاوه و بهدیل گیراوه.

له پاش ماوه یه ک زۆر به قه در و عیزه ت به ره لدا کراوه و گه راوه تهوه

ولاتی خوی. دوی سی سال دیسان تهیموورخان به دوو ههزار سوارهوه په لاماری زه ربین که مه ری داوه که دهوله تیار سیامه نسووری له لایه ن شاه به سه ری راگه یشتوووه. دهوله تیار و سی ههزار سواره ی قزلباش به گزیدا هاتوووه. له شهردا له بهر تهیموورخان شکاون و خویان کوتاوه ته ناو قه لای زه ربین که مه ره وه و تهیموورخان دهوری لی داوون. پاش چه ند شه ریک قه لاکه گیراوه و له وهختی هیرش بردن بو ناو قه لا، گولله یه ک تهیموورخانی پیکاره و کوژراوه. هه لئوخانی برای چکوله ی تهیموورخان نه بهیشتوووه له شکره که بلاوه بکا و زۆر مه ردا نه تو له ی برای ساندو تهوه؛ دهوله تیار سولتانی بهدیل گرتوووه و کوشتوووه و دووسه د که سیکی له خه لکی زه ربین که مه ریش کوشتوووه و ته رمی تهیموورخان و تالانی زه ربین که مه ربانی دهگه ل خوی هیناوه تهوه بو قه لای مه ربوان».

هه لئوخان: له پاش تهیموورخان که له سالی ۹۹۸د کوژرا، هه لئوخانی برای کرایه فرماندهی وای ئهردلان. هه لئوخان هه زار قات له براکه ی پیواتر و له نازیبه تی و ره عیه ت لاواندنه وه دا له هه مووکه سی تر بهر چاوتر بوو. زۆر به زیره کی، هه م لهگه ل سولتان مراد (سولتانی عوسمانی) دا خوی کردبووه دۆست و هه م دهگه ل شا عه باسیشدا بناغه ی ناشتی و ناشنایه تیی دامه زرانده بوو. زۆر زوو زوری گه نجینه و نه غدینه وه سه ر یه ک نا هه میسه هه ر خه ریکی قه لا دروست کردن و مزگه وت دامه زراندن و مه درسه ئیجاد کردن بوو. قه لای پالهنگان که هه ر له رۆژی خویدا پاته ختی گورانان بووه و له زه مانی تهیموورخاند ویران ببوو، به فرمانی ئه و دووباره وه ک رۆژگاری هه وه لی و بگره قامتیش ئاوه دان کرایه وه؛ ده لئین ئه و قه لای پالهنگانه زۆر قه لایه کی قایم و هه له مووت بووه و له هه زار به هه زار ییکا دروست کراوه که که م که س بو ی کراوه پیی هه لگه ری و بگاته ئه و قه لایه. له کاتی شه را دوژمن زاتیان نه کردوووه هیرش به ره و قه لا بهرن. ئه گه ر جاریک له جارن سواری سه ری خویان بوون و به لاساری ویستوو یانه به و چیا سه خته هه لگه رین، زۆر زوو قه لچو کراون و ئاسه وار براو بووگن. قه لای زه لمیشی

ئاوهدان كردۆتەوه؛ قەلای حەسەن ئابادیشی دەسکاری كردوو و لە جاران پتەوتتری كردوو. ئەم قەلای حەسەن ئابادە ئەوەندە بەرزە كە شان لە شانی هەوران دەسوێ و ئەوەندەش تەرزە كە هیچ كەس شتی وای بەخەونیش نەدیوو. باسی ئەم قەلایە، زۆر لە مێژوونووسان لە كەتیبی خۆیاندا نووسیویانە.

مەستوورەخانم لێرەدا بڕ بە قەسەكەى دەدا و دەلێ: «من بە چاوی خۆم دیتم كە لە دەورانی فەرمانرەوايى ئامانوللاخانى والیدا، سەفیرانى روس و ئینگلیس هەر بۆیە هاتبوونە كوردستان تا سەیری ئاسەوارى ئەو قەلایە بكەن. ئەگەرچی ئیستا ویرانە، بەلام ئەوان زۆریان بەلاوە عاجباتى بوو. هەلۆخان قەلا و بازار و گەرماس و چەندین مزگەوتى لە مەریوان دروست كردوو؛ دەلێن ئیستاش شوینەوارى هیندیکیان هەماوە».

هێز و توانای هەلۆخان گەیشته رادەپەك كە دەخۆی رادیت بەسەرەخۆی بژیت و دەم لەبەر رۆم و ئیتران خوار نەكاتەوه و ماستا و بۆكەس سارد نەكاتەوه، ئیتر كلاًوى سەرەستى بە لاتیلای سەرەوه دەنا و كەسى لە خۆی بەگەورەتر نەدەزانى. هەر كەسبیش ببوتایە پشتى چاوت برۆیە، وەهای تەمچ دەكرد كە ئیتر ئاخر جارى بێ.

لە سالى ۱۰۱۹ى هیجریدا حوسین خانى لور بە لە شکرێكەوه هێرشى هینا و شەر لە دەورى قەلای حەسەن ئاباد دامەزرا؛ بەلام خانى لور زۆر زوو شكستی خوارد و لۆر لۆر بەسەر شوێرى بەرەو لورستان دای قەلاشت. دەلێن چەند جاران لەشكرى شا عەباس بەگژ هەلۆخاندا چوون و هەموو جارێك شكاون و راونراون. سەرەنجام شا عەباس زۆرى رق هەستاو و هەر خۆی بە لەشكرەوه هاتۆتە شەرى هەلۆخان و لە مەلبەندى ئەسفنەند ئاباد لە گوندى مەیهەم تۆردوو بەزى كردوو. رۆژێك بۆ تماشى كردنى كیوهكانى كوردستان چۆتە سەر بەرزایىیهك؛ ئالى ئالى زەنگەنە كە كوردێك بوو و لەبەر دەستى شا عەباسدا خزمەتكار بوو، بانگ كراو تە لای شا و شا لێی پرسىوو كە: «تۆ زۆر شارەزای شاخ و چىبای كوردستانى

و بە قەلاكانى ئەو ناو دەزانى؛ ئیسمه چۆن بكەین كە هەلۆخان لە داو بخەین و مۆلكەكانى لێ داگیر بكەین؟» ئالى ئالى عەرزى كردوو: «من لام وایە بە شەر درۆستى هەلۆخان نایەى و ئەگەر لەبەرى بشكێتى، بە جارى ئابرووت دەچێ و لەوانەیه هەبەتت لەسەر خەلكى تریش نەمیتێ، چاك هەر ئەوێه بە زمانى لووس فریوى بەدین و بیکەینه دۆستى خۆمان و شەرى ئەو لە خۆمان دوور خەینهوه». شا بە نامۆزگاریى ئالى ئالى كرد و دەرکی دۆستایەتییى كردوو؛ هەلۆخانى لە بارى دۆزمنایەتییەوه خستە سەر بارى ئاشنایەتییى و بارگە و بنەى پێچاوه و روو بە پاتەخت گەراپەوه. هەلۆخان بۆ دلنایىیى شا عەباس، خان ئەحمەد خانى كورێ خۆی بە دیارى و پێشكەشى زۆرەوه ناردە خزمەت شا عەباس كە بارمته بێ و لە دەربار مێنیتەوه. شا عەباس بەو بارمتهدانه زۆر دلخۆش بوو؛ ئەوەندەى دەستى حورمەت لە خان ئەحمەدخان نا، كە نەبیتەوه؛ هەر واپە و خەلاتى بۆ زیاد دەكرد و دەیلاواندەوه، تاواى لێ هات كە خوشكێكى خۆی بە ناوى «زەرىن كلاًو» لێ مارهكرد و كرده زاواى خۆی.

لێرەدا مەستوورەخانم بڕ بە مەبەستەكە، دەدا و دەلێ: «هەرچەند لە تاریخاندا نەنووسراوه، بەلام من لە كۆنە پیاوانم بیستوو كە گوايه زەرىن كلاًو خانم رازى نەبوو بە كوردێك و بۆلە و پرتەى بەسەر بربايدا كردوو. شا دلخۆشییى داووتەوه و بانگى كردۆتە سەر شانشینى كە لە پەنجەرەوه سەیری حەسار بكەن. لەو دەمەدا راي سپاردوو كە خان ئەحمەد خانى بۆ بانگ كەن. لە كاتیكا كە خان ئەحمەد خان گەیشتۆتە ناو حەوشە، شێرێكى هار و شیتیان بەرھەلدا كردوو و پەلامارى خان ئەحمەد خانى داو. خان ئەحمەد خان بەبێ ئەوه بشلەژمێ و گرتى بێتە ناوچاوان، شیرى هەلكیشاوه و بە یەك قەلت شیرى كردۆتە دوو كەرت و لە مەیدانى تخیل كردوو. شا لەو سەرەوه بانگى كردوو: تۆ حەقت چىبە شیرى من دەكوژى؟ خان جوابى داووتەوه: قوربان دوو شیرى تۆ پێك هەلپژاوان و یەکیان بەسەر ئەوى ترا زال بوو؛ شا ئافەرىمى لێ كردوو و زەرىن

کلاوخانیس بۆ ئەومێردە نازا و ڕەشیدە لیکاوێ لە دەم هاتۆتە خوار و زۆر بە شانازییەوه پیتی رازی بووه. ئەوسا بە دەستووری شاهانە بووکیان دەپال زواا کردووه. لە پاش ماوهیهکی زۆر، شا عەباس که دەیزانی تازە خان ئەحمەد خان هی خۆیتەتی و وهختی ئەوه هاتوووه که بیکاته مقاشی دەست و، کوردستان و هەلۆ خانی پیتی بگرێ، رۆژتیک بەتەنیا بانگی کردە لای خۆی و نەپینی دلی خۆی بۆ ئاشکرا کرد و تیبی گەیاندا که چەند ساله قەرمی لە گرتنی کوردستان و بەر دەست کردنی هەلۆ خان خۆش کردووه و بۆی هەلنەسووراه؛ ئیستا ئەو کاره بە ئەحمەد خان دەکرێ. تیبی گەیاندا که بەهەر جوړتیک بیت باوکت بخه بەر چەنگی من و تو خۆت ببه بەحاکمی کوردستان. خان ئەحمەد خان لە بەرامبەر خەزووری بەرێزدا کپۆشی کرد و دەستەبەر بوو که ئاواتهکانی پیتیک بهینێ. دیاری و خەلات و دراوی زۆری دەگەل خۆی هینا و هاتەوه لای باوکی. هەلۆخان که چەند ماوه بەک کوری خۆشەویستی خۆی نەدیوو، بە دیتنی گەشایهوه و دەتگوت عومری تازەیی بەسەرگرتۆتەوه. خان ئەحمەدخان لە بنهوه دەستی کرد بە دلدا نهوه و له خشته بردنی پیاوماقوولانی باوکی، بە دراو و دیاری چاوی دادروون و قەرار و مەداری خەیانەت کردنی دەگەل بەستن. دواي ئەوه که تهواو دلنیا بوو دەتوانی باوکی بەدیل بگرێ و بەدیاری بۆ شای بنیێ. رۆژتیک له مەجلیسدا خان ئەحمەدخان بە پیاویکی خۆی گوت: برۆ نوغل و شیرنیاتی ئەسفەهان بۆ بیته تاتۆزیک دمان شیرین بکهین. هەلۆخان تیگەبشت که ئەم قسانە مانای خراپیان ههیه، روی کرده خان ئەحمەدخان و گوتی: کورم، تو بە شیرنیاتی فیلاوی، تالوت بە گیانی مندا کردووه. ئیتر بوو بە مقۆمقۆ لە مەجلیسدا و فیله که سەری نەگرت. خان ئەحمەدخان بەزیزی دەرکهوتە دەر و سوارەیی خۆی دایه شوین خۆی و له دەوری قەلا دامەزرا و لی برا که بەشەر باوکی خۆی بەر دەست بکات. خان ئەحمەدخان زۆر له دەوری قەلا مایهوه و هیچی بۆ بههیچ نەکرا. دایکی وهخۆ کهوت، پاسهوانهکانی برج و قەلای فریودا و تیبی گەیاندا که یاریدهی کورپهکهی

بکهن و گوێ به میتردهکهی نەدەن. بریار درا دەنیوه شهوێکدا دەرگای قەلا بکریتهوه و خان ئەحمەدخان هیترش بینی و کاره که تهواو کا، خەبەری شهوی دەرگا کردنهوهیان بەهۆی مەلا یاقوبهوه - که ئەبیتە باپیره گەورەیی جەنابی مەلا عەباسی شیخەلئیسلامی حازری - بۆ خان ئەحمەدخان نارد، مەلا یاقوب مزگینییەکهی گەیاندا و بۆ مزگینیی وەرگرتن گەرایهوه قەلا. هەلۆ خان بەو خەبەرەیی زانی و مەلا یاقوبی گرت و خستییه زیندانهوه و بریاری دا که سبەیی ئەو شهوه پەتی بخاته مل و پەت پەتینییکی باشی پیتی بکهن؛ بەلام هەر ئەو شهوه خان ئەحمەدخان بە شارەزاییی دایکی هاته نزیک دیواری قەلا و پەیزهیان بەدیوارهوه ناو خۆی گەیاندا سەربان و هاوکارانی خۆی له هەموولایهک دامەزراند؛ ئەوسا چوووه جەستەیی باوکی و له ناو نوینا گرتی و دەست و پای بەست و هەر ئەو شهوه بە دیاری بۆ دەرباری شا عەباسی بەرێ کرد؛ مەلا یاقوبییشی له بەند رزگار کرد و له تۆلەیی ئەو خەیانەتەیی که بە باوکی کردبوو، گیرفانی له زبیر ناخنی.

مەلا حمە شەریف له تاریخهکهی خۆیدا دەلێ: «شا عەباس زۆر قەدری هەلۆخانی گرت و تا مرد لهو پەری ناز و نیعمەتدا ژیا و هەر له ئەسفەهان مردووه».

بەلام خوسرهو بەگی ئەردەلان له کتیبهکهی خۆیدا دەلێ: «شا زۆری ریزی له هەلۆخان ناو خەلاتی کرد و ناردیهوه جیگهیی خۆی و قەولی لی ساند که ئیتر مەزنایهتی نەکاو خۆ دهکار و باری دنیا داری نەگهیه نیت». ئیتر خوا ئەزانێ کامیان راستیان وتووه.

تا ئیتره تاریخهکهی مەستورەخانم بوو، بابزانی مێژوو نووسانی تر دەلین چی؟

شەرەفخان له شەرەفنامەدا دەلێ: «له پاش کوزرانی تەمبوورخان هەلۆخانی برای بوو بەجێ نشینی. هەلۆخان گوێ بەفەرمانی سولتانی عوسمانییە، دلی قزلباشانیسی له خۆی نەرنجاندوووه و خۆی دەگەل هەموو

لایه کدا گونجانده و کارتیکی وای کردووه که وهک دهلین: نه شیش بسوتی و نه که باب. ئیتر له سایه ی ئه و زیره کی و وریاییه وه توانیویه به سه ربه سستی و بی به ره ه لست حوکماتی خوی به رتیه به ری. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ هیجریه، هه روا به کامره وایی دهژی و به دلنایی رای ده بوئی.»

ماموستا نایه توللا مه ردوخ له تاریخه که ی خویدا باسه که به جورتیکی تاییه تی نه گیتیه وه و نه لئ: «پاش کوزرانی ته میوورخان، هه لئوخانی براگچکه ی له سالی ۱۹۹۶ ده سستی به سه ر قه له مپه وی ئه رده لانداندا گرت. دوو سال ده گه ل مرادخانی سیهه مدا ئاشنایه تیی گهرمی هه بوو، پاشان ده گه ل ئیران خوی کرده دۆست و پاته ختی فه رمانره وایی خوی له قه لای زه لم و قه لای مه ریوانه وه بۆ قه لای پالنه نگان گویتیه وه که ئه و قه لایه ئه وسایه زۆر هه له مووت و قایم بووه و کهس تا ئه و ده مه نه یتوانیویه به شه ر بیگری. قه لای پالنه نگان هه ر له میژده شوینی فه رمانره وایی گۆران و که له ویران بووه و ئیستا ئاسه وار و شوتیه واری ماوه.

هه لئوخان پیایوکی زۆر نازا و به هیز، زۆر دووره زولم و پیایو چاک بووه؛ له هه ر کژی سالد له یه کتیک له چوار قه لایانی زه لم و پالنه نگان و حه سه ن ئابات و مه ریواندا به سه ری بر دووه؛ زستان له زه لم، به هار له پالنه نگان، هارین له حه سه ن ئابات و پایز له مه ریوان ژیاوه. سه ره نجام به پله به ک گه یشتووه که به سه ربه خویی ژیاوه و گوئی به فه رمانی رۆم و ئیران نه داوه. شیخ عه بدولغه فاری مه ردوخی له هه ورامانه وه بر دۆته حه سه ن ئاباد که دهرز به فه قی بلتیه وه و پیشنویتی جومعه و جه ماعت بی. مه لا یاقویی باپیره گهره ی مه والی سه نه شی کردووه به ماموستای تاییه تیی خان ئه حمه دخانی کوری. سالی ۱۰۱۹ هیجری، له سه ر دنه دانی شا عه باس حوسینخانی حاکمی لوړستان به ده هه زار چه کداره وه هیرشی هیناوه ته سه ر سه و په لاماری قه لای حه سه ن ئابادی داوه، شه ر له نیوان کوردستانی و لوړستانیاندا قه و ماوه و له چوار جار پیک هه لپه ر ژاندا هه موو جاریک له شکر حوسین خان تی شکاوه، ئیتر بۆ جاری پینجه م هیزی شه ر کردنی

نه ماوه و رای کردووه ئه ما را کردن! له شکر هه لئوخان ده م له سه ر پشت که وتوته سه ریان و وهک هه لئو راوی چۆله که بکا، تییان شیشاون و پتر له هه زار که سیان له دوژمن به مردوویی گل داوه ته وه. خه به ری ئه م شکانه ده گاته ئه سفه هان و شا عه باس هه ر ناگر ده گری؛ گورجی له شکر تیکی زۆر ته یار ده نیتریه سه ر هه لئوخان که توله ی لوړه کانی لی بکه نه وه، به لام ئه م له شکره ش به دهردی له شکر حوسین خان ده چی و به سه ری شکاو و پاشلی دراوه وه ده گه رتیه وه. دیسان شا عه باس پتر تووره ده بی و له شکر تیکی ته یارتر ده نیتر؛ به لام ئه ویش هه ر له هه و ل شه ر و پیکداداندا تیک ده چی و به په ریشان و بلاوی به ره و دوا ده گه رتیه وه. ئه م جار شا عه باس لی ده بری که هه ر خودی خوی به له شکر زۆره وه بچی و هه لئوخان له به یین به ری؛ دیت و ده گاته گوندی مه یه م له مه لبه ندی ئه سفه ند ئاباد که ئه وسه لی شوکریان پی گوته وه، ئالی بالی ناویکی کوردی زه نگه نه که رۆژگار یک جله و داری تاییه تی شاه عه باس بووه، له و گونده دیته دیده نی شا، به دوور و دریتی باسی قه لا قایمه کانی هه لئوخان و له شکر و چه کداری کوردستانی بۆ ده کا و تیی ده گه یه نی که به شه ر ده رۆستی هه لئوخان نایه و چاتر وایه به زمانی خوش له گه لیا بجوولتیه وه. شا عه باس راویژی مام ئالی بالی په سه ند ئه کا و هه ر خوی ئه کاته ده سته به ری ئه و کاره و فه رمان و خه لاتی ته سمیل ده کا و بۆخوی و له شکره که ی به ره و ئه سفه هان ده گه رینه وه. ئالی بالی له قه لای مه ریوان چاوی به هه لئوخان ده که وی و ده بکاته دۆستی شا عه باس. هه لئوخان بۆ بارمته ی دلنایی، خان ئه حمه د خانی کوری خوی به دیاری و پیشکیشه وه ده نیتریه ئه سفه هان. شا عه باس به مه زۆر که یفی ده بزوی و زۆر ریز له بارمته ده گری و زه رین کلای خوشکی خوی لی ماره ده کاو به دام و ده ستوری پادشایان بۆی ده گویتیه وه.

پاش ماوه یه ک خان ئه حمه دخان ده نیتریه وه لای باوکی و قه ولی لی ده ستینی که له گه رانه وده ا بۆ ئه سفه هان ئه م جار به باوکیشی له گه ل خویدا

بهینتی؛ خان ئەحمەدخان کە دیتەوه، دلخۆشی باوکی ئەداتەوه کە لە گەلیا بیستە خزمەت شا عەباس؛ هەلۆخان تی دەگا کە تەلە ی بۆ نراوەتەوه، دەیهوئ خان ئەحمەد خان تی بگا و دەست لەم داوا یە هەلبگرئ؛ بەلام خان ئەحمەدخان کە قەولی بە شاداوه نایکرئ پاشگەز بێتەوه، گرەنە دادەگرئ کە ئیلا هەر دەبێ دەگەلما بیی؛ مەلا یاقووبی مامۆستایشی دەکاتە یاریدە ی خۆی و بەجووتە دەچنە بن کلێشە ی خانەوه کە ئەم سەفەرە بکا. خان ئەم کارە بە خەیانەت دەزانئ و خان ئەحمەدخان و مەلا یاقووب دەخاتە گرتوو خانە. شیخ عەبدو لغە فاری مەردۆخی و چەند پیاوماقوولێکی تر کە دوای سێ رۆژ بەم کارە دەزانن، دەچنە لای هەلۆخان و زۆری سەرکۆنە دەکەن کە چۆن زاوای شای حەسەر کردووە؟ تیشی دەگە یەنن کە ئەگەر شا عەباس هیچی خرابی لە دلدا بووایە، خوشکی خۆی ئەتەدا بە خان ئەحمەد خان و خزمایە تیبی دەگەل هەلۆخان نەدەگرت، ئیتر هەلۆخان لە باریکەوه دەبەنە باریکی تر و ناچار مەلا یاقووب و ئەحمەدخان لە زیندان دەر دەخا و زۆر دلخۆشی کورە کە ی ئەداتەوه و مژدە ی ئەداتئ کە ئەم تاواتە ی پیک بەینتی. دوای چەند رۆژ پیک هەلۆخان بە دیاری و پیشکەشی زۆرەوه دەچیتە مائی شا عەباس؛ شا یە کجار زۆری قەدر دەگرئ و شەش مانگ لە ئەسفەهان خزمەتی دەکرئ؛ لەوه دوا ئیجازە ی پێ ئەدا کە بگەریتەوه بۆ کوردستان و هەر لەسەر خواستی خودی هەلۆخان، شا عەباس فەرمانی حوکمرانی کوردستان لە هەمەدانەوه تا ئامیدی و کۆیە و حەریر بەناوی ئەحمەد خان دەر دەکات.

سالی ۱۰۲۳ خەلکی هەورامان لە هەلۆخان هەلەدە گەریتەوه. خان ئەحمەدخان بە فەرمانی باوکی دەچئ و ئاژاوه لە بەین دەبا و هەژدە پیاوی سەرناسی هەورامی دەکوژئ و دەست بەسەر هەوراماندا دەگرئ. ئیتر تامردنی هەلۆخان کیشە یەکی تر لە ولاتە کەیدا روی نەداوه.

بەلام مامۆستای میژوونوس ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین، کە ئەویش تاریخی ئەردەلانی نووسیوه، بەجۆریکی تر دەگێریتەوه کە لە

تاریخە کە ی مەستوورە خانم زۆر نزیکە. شیای بایە تاریخی ئەردەلانی ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین بە فارسییە و حوسین حوزنی موکریانی لە مەجەللی دەنگی گیتی تازەدا بەرەودوا بە کوردی بلاوی کردۆتەوه؛ مامۆستا جەمیل رۆژبە یانی لە کوردییەوه کردووە بە عەرەبی و لە تەرجمە عەرەبییە کە ی شەرەفنامەدا گونجاندوویە و منیش کە شەرەفنامەم کردۆتە کوردی، ئەو باس و خواسەم بە کوردی خستۆتە پال شەرەفنامە کە مەوه - هەژار. ئیسماعیلی مەلاحەمە حوسین لە تاریخ ئەردەلان دا دەلئ: «هەلۆخان پیاویکی زۆر بەمشوور و کارامە بوو، ولاتی خۆی زۆر ئاوەدان و بە ئیرو کرد؛ جگە لە قەلای زەلم، سێ قەلای دیکە ییشی دروست کرد کە ئەوانەش: قەلای حەسەن ئاوا لەسەر تروپکی کە ئێکی بەرز، قەلای پلنگان لە ناو جەرگە ی ولاتی گۆراندا و قەلای مەریوان بوون. گەنجینە ی هەمیشە لە زێر و زێو ئاخنا بوو. گەنج و گەواهیتراتیکی زۆری وەسەر یەک نابوو. زۆریش بەخشنەد و خێرەومەند و دلایا بوو. گەلێک مرگەوت و تەکیە و خانەقا و فیرگە ی ئایینی لە کوردستاندا دروست کرد ئارامی و خۆشی و هەرزانی شابالئ بەسەر خاکی قەلەمەرەیدا کیشا بوو. ئازاوە بەردێک بوو، هەرگیز لە خوا نەبێ لە کەس نەترسابوو. نە سەری بۆ شای ئێران دەچەماند و نەخۆی دەتورکان دەگە یاند. دەولەتی تورک و ئێرانیش بەجووتە لیبی دەترسان. شا عەباسی سەفەوی بە نیازی داگیرکردنی ولاتە کە ی بە لەشکرێکی یە کجار زۆرەوه بۆی هات، لە نزیک هەمەدان لە گوندی مەبەم لەشکر بەزی کرد. عەلی بالئ زەنگەنە کوردێکی نزیک بە شا و راویژکەری بوو، ئامۆزگاریی شای کرد کە ئەگەر بەشەر دەگژ هەلۆخاندا رابچئ ئەوانە یە دەروستی نە یە. ئەگەر شا بشکئ، ئابروی شا عەباس و ئێرانیش دەتکئ. وا باشتەر بەگری و فزی و تەلە کە بیخە یە داوی خۆمانەوه. شا عەباس بەگویی کرد و راست بەرپی خۆیدا گەرایەوه و نە یوترا خۆ لە قەرە ی هەلۆخان بدا. ئەمجار لە بنەوه دەستی کرد بە رێببازی و تەلە کە سازی. تۆری خۆی تەنی و چیشتە ی خستەسەر و ویستی دانەخۆری بکا و

دهگه و یکی هالقیینی. بناغهی دۆستایه تیبی دهگه ل داریژت و سهرزاره کی بوو ده دۆستی گیانی به گیانی هه لۆخان. نامه ی بۆ ده نووسی و دیاریی بۆ ده نارد. له ئه نجامدا وای کرد که هه لۆخان سویتندی گه وری به سه ری شا عه باس ده خوارد. شا عه باس له نامه یه کدا بۆی نووسی: چه ند چه ز ده که م خان ئه حمه دخانی کورت بنییره لام بۆ ئه سفه هان و له ده رباری خۆم بمیینه وه و ئه و یادگار به نرخه هه موو رۆژ دیداری تۆی خۆشه و بستم وه بیر بمیینه وه. خان به ته پکه وه بوو، خان ئه حمه دخانی به دیاری و پیشکیشی زۆره وه بۆ شا عه باس نارد و شا عه باسیش ئه و په ری ریزی لی ناو برديه سه راو په رده ی پادشایی. کلاوزیر خاتوونی خوشکی خۆی لی ماره کرد و کردیشیه هه مه که هاری خۆی. کاری هه ره گرینکی به زاوا زیرینه ی ده سپارد و بۆ کاری نه پتی و رازی تاییه تی خۆی زیاد له هه موو که س ئه و دی ده نارد و هه رگیز له که س و کاری زۆر نزیککی خۆی هه لئه داوارد. هینده ی به ده و ره دا هات و پشی پشی بۆ کرد و چاکه ی ده رباره کرد، تا به جاریک کردیه چاو به ره ژیری خۆی و لاره ملی گوی به فه رمان. ئه وسا به وریایی چوه بن کلیشه په وه و راستی کرد که ده بی بچی و له شکر به ری و باوکی خۆی به دیل بگری و بۆ شای بین و شوینه واری باب و باپیرانی بۆ خۆی بستینی. له سه ر ئه و نیازه ناوی لی نا والیی کوردستان و له شکری زۆری خسته به ر ده ستان و نارديه سه ر هه لۆخان. هه لۆخان له و سه رو به ندانه دا له قه لای حه سه ن ئاوا بوو؛ ئه حمه دخانی زاوای شا عه باس به هه ر کویدا هات داها تی لی بری و قری تی خست و گه یشته حه سه ن ئاوا و ده وری قه لای باوی دا؛ به لام قه لا له و به لایانه نه بوو که به که س بگیری. ژنی خان که دایکی ئه حمه دخان بوو ده گه ل مه لا یاقوویی هه مده می هه لۆخاندا خه یانه تیان به میرد و ئاغا کرد؛ ریک که وتن و به دزیه وه ده رگای قه لایان بۆ ئه حمه دخان کرده وه و له شکری دۆژمن رژا قه لاه؛ ده وری هه لۆخانیان دا، گرتیان و بال به سته ره وانه ی ئه سفه هانیان کرد. شا عه باس هه لۆخانیه به دیلگیرای زۆر به خیر هینا، له کۆشکیتی زۆر خۆشدا داینا و بۆی دانا

که نابج له شاری ئه سفه هان ده رکه وئ؛ ئیتر هه ر له وئ مایه وه هه تا مرد. ئه وسا حوکی ئه رده لان و شاره زوور که و ته ده ست خان ئه حمه دخانه وه که ئه وسا میژوو له ۱۰۲۲ ی هیجری دابوو». به لای ناسرخانی ئازاد پوره وه سه لئه که ۱۰۲۴ بووه.

وا ئیسه ریوایه تی جوړبه جوړی میژوونووسانمان ده رباره ی هه لۆخان گیرایه وه و ناچارین وه که مه ستوره خانم بلتین: «خوا ئه زانی کامیان راسته».

خان ئه حمه دخان: سالی هه زار و بیست و پینچی هیجری قه مه ری، خان ئه حمه دخان کورسیی فه رمانره واییی ئه رده لانی بۆخۆی گرته وه؛ ده ستی کرد به په رده دانی له شکر و سویا و ئاوه دان کردنه وه ی ولاته که. وهختی که دیتی هیز و پینزیککی زۆری وه سه ریه ک ناوه و له ولشه وه له سایه ی خزمایه تیبی شا عه باسه وه له هه موو یارییه کی ده ولته تی ئارخه یان بوو، ده ولته تیش ئه وسا که دۆژمنی سه ره ختی عوسمانییان بوو؛ هه ل بۆخان ره خسابوو که په ره لای و گه ری خۆی ده ولاتی به رده ستی رۆمیان هالیتی. له سه ر ئه و نیازه له شکریکی زۆر ته یاری پیکه وه ناو بی دهنگ و باس هیرشی کرده سه ر هۆزه کانی بلباس (بلباس به عه شایریتی ده لین که له ئه ترافی پیرانشار - خانئ-ی ئیستا و له ده وروه ری شارۆکه ی رانییه ی عیراق ده ژین - هه ژار)، چونکه بلباس له و هۆزه کوردانه بوون که سه ر به عوسمانییه کان بوون و ده ولته تی تورکی عوسمانی به سه ریان راده گه یشت. بلباسه کان که باس و خواسی ئه حمه دخان و هیرشه که یان پی گه یشت، ئه وانیش به خۆدا هاتن و له شکریکیان کۆکرده وه و بۆ به ره ره کانی هاتنه مه یدانه وه. شه ریتی خوتناوی له نیتواندا روه ی دا، سه ر ئه نجام له شکری بلباسان شکا و زۆر له پیاماقوولان و سه رکرده کانیان کوژران و به دیل گیران. ئه و له کوشتن و گیرانیش رزگاری بوو ناچار به ره و ولاتی خۆیان قاچانیدیان و هاواریان برده وه بۆ خزمان که هاواری سه روماله و له چنگ خان ئه حمه دخان رزگار بوون مه حاله. عه شره تی بلباس دیسانه وه خۆیان

کوکردهوه و له شوتیتیکي سهخت و دهر به نديکي حهسته مدا پيشيان به له شكري هيرش بهري ئه رده لان گرت و له شهري ئه م جارده ا چهند که سيکي نازا و ناو به دهره وهی ئه رده لانيان کوشته؛ به لام خان ئه حمه دخان دهستی لي نهل نه گرتن و هيرش له دووی هيرش دانیه بهر شيرو تير. ناچار له و جیگه قائمه شی هه لکه نندن و دیسان بلباس رایان کرد و ئه رده لانی دهم له سهر پشت که وتنه سهربان و سهربان دهوانان تا ده جیگه یه کی زور قائمتر له هی پیشویان په ستاوتن. ئه و جیگه یه ی که ئه م جارده بلباسه کان په نایان پی برد، زور هه له مووت و دژواربوو؛ له وانه نه بوو که س زات بکا هجوومی بو به ری، چونکه ههر له ریگه دهیانقوژته وه و ده کوژرا. به فه رماني خان ئه حمه دخان له شكري ئه رده لان دهستی له هيرش بردن هه لگرت و که وتنه ئابلتوقه دانی بلباسان. ههر چوار لایان لي گرتن به لکو له برسان و له ترسان ناچارین له چیا داگه ریته خوار و خو بدن به دهسته وه. به لام ئه م دهره دانه زوری خایاند و هیچ به هره ی نه دا؛ بلباس له چیا نه هاتنه خوار و په لاماردانیشیان زور خه تهر بوو، تی مابوون که چی بکه ن چاکه؟ ده گپرنه وه ده لپن: رۆژتیک له و رۆژانه دا ژنیک تووشی خان ئه حمه دخان بووه و لپی پرسبووه: «خان! ئه وه بوچی له م دامینه دا ماون و قه تیس ویستاون و ناچن ئه و سه نگه رانه بگرن؟» خان له وهراما گوتوویه: «ئاخر جیگه که زور حه سته م و قائمه و هیچ ریگه یه کی و انیبه که لیبه وه دهرچین و بیانگه ینخ». ژنه که پی که نیووه و گوتوویه: «به لی کاری وها پیاوی گه ره که، ده سا به خوا ئیره (ئیشاره تی به ژیر دامینی خو ی کرده) زور له و شوینه سهخت تر بوو، به که س نه ده گیرا به لام پیاوی خو ی گه یشتی و ریگه ی کرده وه». قسه ی ئه و ژنه زوری کار له خان و له شکر یان کرده وه و یه ک جی دهستیان له گیان شو رده وه و هیرش یان برده وه و قه لا قائمه که ی بلباسان یان گرتووه.

بلباس به زه لیلی که وتوونه ده ست خان ئه حمه دخان و به فه رماني خان قه لاچو کراون و ژن و مندالیشیان کوژراون. له شكري خان که وتوونه تالان

و پرو و نانی شهویان بو هیچ ئافه ریده یه کی ئه و ناوه نه هیشتووه. له پاش ئه وه که بلباسی قی کرده وه، به ره و سابلاغ و مه راغه هاتووه؛ حاکمانی سابلاغ و مه راغه نه یانوتیراوه به گژیا بچن و ناچار به دیاری و پیشکه شی زوره وه هاتوونه ته خزمه تی و ده غاله تیان پی کرده وه. خان ئه حمه دخان له دوا ی ئه وه که ئه م ولاتانه ی داگیر کرده وه، له ههر جیگه و مه لبه نديکا دوست و نزیکانی خو ی داناوه که به سه ری رابگهن. ئه م جارده له شكري به ره و کو یه و حه ربیر و ره واندز و ئامیدی دهنگ داوه؛ ئه و ناوه شی له نه یاران پاک کرده توه. کوپانی بارام به گی سورخاب به گ که له پیشا باسمان کرد، له و دهمه دا بی مولک و مال و په ریشان حال بیوون و قه در و قیسه تی جارانیان نه مابوو. خان هه مووی کوکرده وه و کوک و پو شته ی کرده وه، زوری لاواندنه وه و ههر یه که یانی به سه ر مه لبه نديک له مه لبه نده کانی تازه داگیر کراودا کرده فه رمانه روا که به ناوی خان به سه ری رابگهن. قه ره حه سه ن ناویکی که یه کیک له و کوپانه بوو، به سه ر خو شناوه تیبه وه (خو شناوه تی ناوچه یه که له نیوان هه ولیر و ره واندزا - هه ژار) داناو بریاریشی دهر کرد که کار به ده ستانی تر له و ناوه دا له قسه ی قه ره حه سه ن دهر نه چن، ئیستاش که میژوو له ۱۲۶۲ ی کوچی دایه فه رمانه روا یانی ره واندز پاشماوه ی ئه و قه ره حه سه نه ن. له م قسه را ده پی تایه فه ی حه مه ره شید به گی وه کیلیش بچنه وه سه ر خالید به گی میری خو شناو. ئه م تایه فه ی وه کیله هیندیکیان له گه ل خان ئه حمه د خانا هاتوونه ته سه و له دواروژا پله ی وه کیلیان ده ست که وتووه.

دوا ی ئه وه که خان له گرتنی ولاتی بلباس و ره واندز و ئامیدی بوته وه و ئارخه یان بووه که ئیتر دنیا به که یفی خو یه تی، له شكري کرده ته سه ر هوزه کانی داسنی و خالییدی (داسنی و خالییدی - خالته - له یه زیدیه کانتن - هه ژار). داسنی و خالییدی خو یان بو به ره ره کانیی خان ئاماده کرد و له شکر به یه کیان دادا و دوا ی گه لیکی لیکدان و پیکدادان دیسان خانی ئه رده لان سه رکه وت و گه لیکی له دوژمنان کوشته و ورده و

یەخسیر و تالان و مائی ئەوانیشی هیتنا. لە دواى هەلۆهژاردنی داسنى و خالیديان، خان ئەحمەدخان کاربەدەستانى کۆبە و حەربى ناردەوه سەر جىگەى خۆيان و خۆيشى ڕوى کردە شارى مووسل. خەلکى مووسل کە زانیيان وا خان ئەحمەدخان خەيالى هيرشى لەسەردايە، تەواو ترسان و زراويان پىنەما. حاکمى مووسل زانیى بەشەر دەروستی خان نايە، ناچار و نا عیلاج هیشتا خان شەش فرسەخ لە مووسل دوور بوو، کەل و پەلى خۆى پىچايەوه و ڕای کرد و تا حەلەب ئاوپى نەدایەوه. پىاوماقوولانى شارى مووسل دیارى و پيشکيشى زۆر و زۆر بەنرخيان هەلگرت و چوون بەپىر خانەوه و خان بى شەر و هەرا شارى مووسلى وەدەست کەوت.

خان بەر لە هەمووشت لە مووسلدا زیارەتى گۆرى يونس پىغەمبەرى کرد؛ ئەوسا نامەى بۆ هەموولايان نووسى و خەبەرى سەرکەوتنى خۆى تىدا نووساند. يەکیک لەو کارانەى کە لە مووسل کردوویە ئەمە بوو کە خەلکى مووسلى لە وێو ناردوو بۆ حەسەن ئاوا تا گەنەکانى گىرە بکەن. لە مووسلەوه نامەيەكى بۆ شا عەباس نارد و باسى شەرەکانى خۆى و سەرکەوتنەکانى تىدا نووسى. لە ئەسفەهانەوه ئافەرىم و کەمبەرەى زىرى جەواهير بەند و خەنجەرى کالان زىر و ئەسپى چاکى بە زىن و ڕەختى زىرەوه بۆ هات و پيشيان سپارد کە بەهەر چۆنىک بى گەرەکە شارى بەغداش بگري. خان دواى چل ڕۆژ حەسانەوه لە مووسلەوه ڕوى کردە کەرکووک و هۆزەکانى دەورى کەرکووک و قەلای کەرکووکيشى خستە ژىر فەرمانەوه؛ ئەوسا بەرەو بەغدا ڕۆيشت و دەورى شارى بەغداى دا. خەلکى شارى بەغدا ماوەيەک خۆپارتىزيان کرد و چەند قوونەشەرىک ڕوى دا. بەلام ناوى خان هەيبەتیکى وای خستبوو دلى هەموو کەسەوه کە شەرەيان دەگەل خان بەشتىکى زۆر بى هوودە دەزانی. لە ڕوى ناچارىيەوه ملیان دا و دەرگای بەغدايان بە روودا کردەوه. کوپخای بەغدا (کەهيا) دەگەل کۆمەلکى لە پىاوماقوولانى شار بە دیارى و پيشکەشى زۆرەوه بەرەوپىرى خان هاتن و شارەيان تەسميل کرد. والى بەغداش لە

دواى هیتدیك خۆگرتن ناچار بوو کە خۆى بدا بەدەستەوه، ئەویش دیارى زۆرى بۆ خان هیتنا و دەخالەتى پى کرد. وەزىرى بەغداش چاوى لە والى کرد. ئیتر کەس نەما خانى قبوول نەبى، ئەوسا خان بەبى هىچ لەمپەرىک هاتە ناو شارەوه و بوو بە حاکمى بەغدايە. خوا لى خۆشبوو مەلا حەمەشەریف لە تاریخە ئەردەلانەکەى خۆيا دەلى: «دەرويش محەمەد بەگى سوباشى کە کاربەدەستىکى گەرەى عوسمانىيان لە بەغدا بوو، لە بنەوه دۆستايەتیی دەگەل خاندا هەبوو و ئەمە بۆتە هۆ کە خان وا بە هاسانى بەغدا بگريت؛ ئەمەش خوا ئەيزانى.

مىژوو نووسان ماوەى ئەم سەفەرەى خان ئەحمەد خانىيان حەوت سالى و سى مانگ نووسىوو کە لەوه دوا بەرەو ولات هاتۆتەوه و شا عەباس زۆرى شانازى پىوه کردوو و کردوویەتە فەرمانەرەى سەرەخۆ لە ولاتى ئەردەلاندا. دواى ئەوه بە ماوەيەک شا عەباس عەمرى خوا ئەکا و شا سەفى ئەبیتە پادشای ئىران.

خان ئەحمەدخان لە زەرىن کلاوى خوشکى شا عەباس کورپىکى هەبوو بەناوى سورخاب بەگ؛ ئەو سورخاب بەگە لە مالى شادا دەژيا، دواى شا عەباسيش هەر لە مالى خالوانى ماوو. سورخاب بەگ کورپىکى زۆر جوان چاک و زۆر زىرەک و پىک و پىک بوو؛ شا سەفى دەترسا ئەم کورپە ڕۆژپىک لە ڕۆژان دەردى سەرىيەكى بۆ دروست کات. ڕۆژپىک شا وىردى خانى لور کە دوژمنايەتیی لەمىژينەى دەگەل ئەردەلانىيان هەبوو، باسشمان کرد کە بەهاوکارىي عومەر بەگى کەلهور بەگژ تەيموورخانى مامى خان ئەحمەدخاندا چوو بوو لەلای شا سەفى دانىشتبوو؛ باسى سورخاب بەگ هاتە گۆرى. شاویردى بە سەگىيەتى ڕوى کردە شا سەفى و گوتى: «سورخاب بەگ زۆر کورپىکى لىهاتوو و زۆر زىرەک و زانايە و باوک و باپىرانىشى هەميشە خۆيان بەسەر خەلکا فەرزکردوو؛ بەخوا ئەگەر ئەم داواى پادشايەتى بکا چونکە خوارزای خۆشتانە بۆى ئەچیتە سەر». ئەم شۆفارىيە زۆرى کارکردە سەر شا سەفى و فەرمانى دا

ههردووک چاوی سورخاب به گیان هه لکۆلی و دنیای رۆشنیان لێ کرده ئهنگوست له چاوی. ئهوه خه بهره به خان ئهحمه دخان گه یشتهوه، ئیتر هه به جاریک شیت و ماخولیا بوو. سالییک هه نه هاتهوه سه ره خۆ و زۆریان داووده رمان لێ کرد تا هۆشیک هاته وه بهر. ده لێن له تاو کوره که ی وه ها شیت ببوو که له کۆت و زنجیریان شه ته ک دابوو. ده لێن له ماوه ی ئه و ساله دا که خان شیت ببوو سمایل به گی با پیره گه وه ی عینا به توللای به گ که وه زیری خان بوو مولک و مالی خان ییداره ده کرد و فه رمان په وایه که ی زۆر باش به رتیه ده برد. ساله و دا که خان له شیتی چاک بووه، برپاری دا که تۆله ی ئه و کاره ساته له شا سه فی بستینیتته وه. له سه ر ئه م برپاره خۆی ده گه ل عوسمانیه کان کرده دۆست و دهستی کرد به تالان و برۆی ولاتی ئیران. کرماشان، هه مه دان، ورمی، سه قز و گه رۆسی داگیرکرد و خسته یه سه ر قه له مپه وه ی ولاتی خۆی و له په ستاش ولاته کانی ده وره به ری تالان ده کرد. شا سه فی بو ته مه ی کردنی خان ئه حمه د خان له شکرکی یه کجار زۆری پیکه وه ناو به سه ر کردایه تیبی دوو ئه فسه ری قزلباش که ناویان زال خان و سیاوش خان بوو به ره و خانی به ری کردن. خان خه به ری ئه و ته داره که ی شا سه فی بو سولتانی رۆمه ی نارد؛ له رۆمه یه له شکرکی به سه ر کردایه تیبی مه نوو چه رخان ناویک هاته یارمه تیبی خان ئه حمه د خان. هه ردوو له شکر له ده وری گۆلی زرێبار گه یشته یه ک و شه ر قه و ما، له پاش کوشته و کوشتاریکی یه کجار زۆر له شکر قزلباش شکستی خوارد و ریگه ی هه لاتنیان گرت بهر، به لام بو کوی بچن؟ پشتیان له شکرکی خان و پیشیان ده شتی مه ریوانه که هه یچیان سه ر ده رنا به ن و بو هه ر کوی بچن ده کوژرین. زال خان دنه ی له شکره که ی دا که: «مادام هه ر ده بی بمرین با شه ر بکه یین». قزلباش له نا هومیدی زۆره وه ده ستیان بو شیر برد و شه ریان هه لگیرسانده وه و زۆر پیوانه هاتنه ده ست و کاریکیان کرد که ئه مجاره له شکرکی خان و رۆمیان شکا و به هه زار چه رمه سه ره چه ند که سیک خۆی په رزگار کرا و رای کرد، ئه ویتریان کوژران یا به دیل

گیران. له دوا ی ئه م شکانه رۆمییه کان چوونه وه مالی خۆیان و خانیش به هه ناسه ساردی خۆی گه یانده مووسل و هه ر ئه و ساله له وئ عه مری خوی کرد. شاعیریک سالی شیت بوونی خانی «غلط» داناوه که ده کاته ۱۰۳۹.

گۆیا خان ئه حمه د خان جلکی کوردی داهیناوه؛ ده لێن رۆژیک کابرایه کی ئه سفه هانی هیندیکی پارچه بو پادشای سه فه وی هیناوه پادشاه پارچه که ی کردۆته خه لاتی خان، ئه ویش کردویه ته رانک و چۆغه و ده به ری کردوه و چۆته خزمه ت شا. شا زۆری به لاره جوان بووه و ئافه رینی لێ کردوه.

تا ئیره ئه و قسانه مان گپراوه ته وه که مه ستوره خانم له تاریخه که یا نووسیویه؛ مامۆستای به رتیز ناسرخانی نازاد پور یه کدوو تیبینی لێ کردۆته په راویز:

۱- ده رباره ی تاریخ ی شیت بوونه که ی ده لێ: ئه م پارچه یه له چه ند به یته ی که له په راویزی تاریخ ئه رده لانه که ی قازیدا نووسراوه؛ له و به یته نه دا که چوارن ده لێ: خانی کوردان خان ئه حمه د خان له سالی «بخت» و اتا ۱۰۰۲ هاتۆته دنیا، سالی «کج بخت» (۱۰۲۵) بوته فه رمان په وای، سالی «غلط» (۱۰۳۹) شیت بووه، سالی «غم» (۱۰۴۰) چاک بوته وه، سالی «غمها» (۱۰۴۶) له شه ر شکاوه و هه ر له و ساله دا مردوه.

۲- ده لێ: ئه وه راست نییه که خان ئه حمه د خان داهینه ری جلکی کوردی بی؛ به لام ره نگه مه به ستی مه ستوره خانم جوړیکی تایبه تی له جلکی کوردی بی.

ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین له تاریخه که ی خۆیدا که مامۆستا رۆژبه یانی هیناویه ته ناو ته رجه مه عه ره بیه که ی شه ره فنا مه وه و هه ژار کردویه ته په راویزی شه ره فنا مه کوردیه که ی خۆی، ده رباره ی خان ئه حمه د

خانه‌وه بهم جوړه دواوه و ده‌لټ: «خان ئەحمەد خان سالی ۱۰۲۲ی کۆچی بوته حاکم و سنه‌ی کردۆته پاته‌ختی خو‌ی». (ره‌نگه‌ه‌زار و بیست و پینجه‌که راست بی چونکه ئەو جوړه تاریخانه‌ی که شاعیران به پیتی ئەبجهدی دایان ناوه زۆر بی خلتنه دهرده‌چن، لام وایه «کج بخت» راسته-هه‌زار). ئەو میژوونوسه له‌سه‌ری ئەروا و ئەلټ: «له دوا‌ی ئەوه ته‌واو جیگیر بو، ده‌ستی کرد به به‌رفره‌وان کردنه‌وه‌ی قه‌له‌مره‌وی خو‌ی. زۆر به دل‌ره‌قی و زۆردارانه هه‌لی کوتایه سه‌ر هۆزه‌کانی بل‌باس و دانیش‌توانی موکوریان، کوشتاری بی ژماری لټ کردن و به‌رده‌ستی کردن و پی‌اوی خو‌ی به‌سه‌روه دانان. دوا‌ی ئەوه -به ماوه‌یه‌ک- ره‌واندن، سه‌ری، کۆبه و نامیدی داگیر کرد و به ده‌ست و پی‌وه‌دانی خو‌ی سپاردن؛ کوپانی بارام به‌گی بووژانده‌وه و هر به‌که له‌سه‌ر مه‌لبه‌ندیکی دامه‌زراندن که به ناوی خانه‌وه به‌سه‌ری رابگه‌ن. ره‌واندزی دا به قه‌ره سه‌سن؛ خالید به‌گی کرده میری شه‌قلاوه و شه‌نگال و هیندی‌ک له ولاتی نامیدی به عوسمان به‌گ ئەسپارد. ئەوسا خان په‌لاماری دوو هۆزی به‌زیدی به‌ناوی داسنی و خالیدی دا. به‌زیدی به‌کان زۆر نازایانه به‌گژیا چونه‌وه و زبانی زوریان به خان گه‌یاند. عه‌لی به‌گی زه‌لمی که سه‌ر کرده‌یه‌کی ناو به‌ده‌ره‌وه‌ی ئەحمەد خان بوو لهو شه‌ره‌دا کوژرا. به‌لام ئەحمەد خان ده‌ستی لټ هه‌ل نه‌گرتن و سه‌ره‌نجام به‌زیدی به‌کانی شکاند و تالانی کردن و ولاته‌که‌ی به‌کو‌تخا و گزیره‌کانی خو‌ی ئەسپارد. له‌پاش ئەوه که به‌زیدی به‌ده‌ست کردن، هه‌ر بهو له‌شکروه به سه‌رره‌وه به‌ره‌وه مووسلی ئاژۆت. و الیه‌که‌ی تورکان که له مووسل بوو هه‌ر بیستی که خان کپاری گیانیه‌تی، کیتی که‌وته که‌وله‌وه و کوره‌گو‌ی بو؛ فیشقاندی و به‌ره‌وه هه‌له‌ب قاچاندی و مووسلی بو خان به‌جی هیش‌ت. خه‌لکی مووسل ناچار و ناعیلاج چه‌ند ریش سپی و که‌یخودایه‌کیان هه‌لبژارد و به‌ره‌وه‌پیری خانیان نارد که به‌خیراتی بکه‌ن. خان زۆری ریز لهو میوانانه گرت و سی رۆژ لای خو‌ی گلی دانه‌وه، ئەوسا له‌گه‌لیان هاته ناو شاری مووسله‌وه و له‌ریوه به‌ر له هه‌موو شت چوه

زبانه‌تی گۆری پیروزی یونس پیغه‌مبه‌ر. ئەوسا بو‌ه‌سانه‌وه و پشودان پالی لټ دایه‌وه و به‌ری کرده‌وه‌ی خو‌ی هه‌موو ده‌قاهه‌ز کرد و بو‌شا عه‌باسی نارد. شا عه‌باس ولامی بو‌نارد که هیچ نابی خو‌ی بگری تا شاری به‌غدام بو‌ده‌گری. خان له‌سه‌ر فه‌رمانی شا، به‌ره‌وه به‌غدا بزوت و به له‌شکروه‌وه گه‌یشته به‌ره‌وه و ده‌وری شووره‌ی به‌غدا‌ی ته‌نی. سال و نیویکی ره‌به‌ق به قوونه شه‌ر و شه‌ق و په‌ق رابردو و هیچی ده‌گه‌ل قه‌لای به‌غدا بو نه‌کراو به‌غدا‌ی بو‌نه‌گیرا. ئەمجار چاری له‌مه‌دا دیت که ده‌گه‌ل هیندی‌ک له ده‌سه‌لاتداریان به‌غدا ریک بکه‌وی. دار ئەگه‌ر کرمی له‌ناو خو‌یدا بی زوو گه‌نده‌ل ده‌بی. له‌م ته‌قه‌لایه‌ی دوا‌ییدا توانی ده‌گه‌ل به‌کر به‌گ سوپاشی که کاربه‌ده‌ستیکی زل بوو ریک بکه‌وی. له‌سایه‌ی ئەو کاکه و براله کرده‌وه توانی خو‌ی بگه‌یه‌نیته ئەو دیوی قه‌لایه و بلاوه به له‌شکری پارێزگاری به‌غدا بکات. خان به‌غدا‌ی گرت و ته‌سمیلی پی‌اوه‌کانی شا عه‌باسی کرد. ئەوسا به له‌شکروه‌وه به‌ره‌وه که‌رکوک هات و که‌رکوک و مه‌لبه‌نده‌کانی سه‌ر به که‌رکوکیشی هه‌موو داگیر کرد؛ ئەوسا به فه‌خر و شانازییه‌وه گه‌رایه‌وه ناو قه‌لای زه‌لم و پالی لټ دایه‌وه. خان ماوه‌ی هه‌و سال حاکمی شاره‌زوور و مووسل و که‌رکوک بووه.

له سالی ۱۰۳۹د له پاش مردنی شا عه‌باس، خوسره‌وه پاشا که سه‌ر کرده‌یه‌کی عوسمانییان بو، به له‌شکریکی زۆره‌وه به‌ره‌وه به‌غدا هات و گه‌یشته که‌رکوک؛ په‌لی هاویشته ولاتی شاره‌زوور و زۆری زۆر هینا. له‌م مابه‌ینه‌شدا سه‌یدی خان میری نامیدی و میره‌به‌گی سووران و گه‌لی‌ک له میر و مه‌زنه کورده‌کانی تر له دۆستایه‌تی ئیران ته‌کینه‌وه و ته‌کیان دایه ته‌ک عوسمانی و هاتنه بن ئالای خوسره‌وه پاشاوه. خان ئەحمەد خان که لهو ده‌مه‌دا له هه‌مه‌دان بو، به چل هه‌زار چه‌کداره‌وه هات به‌پیری دوژمنانه‌وه و له نیوه‌ی رێدا به‌ره‌وه‌چی دانه‌وه و به زۆری سه‌ره‌نیزه ولاتی شاره‌زووری له چنگ ده‌ره‌هینانه‌وه. «لهو شه‌ره‌دا که له شاره‌زوور کرا، مسته‌فا پاشای هه‌ر نه‌هوت که گزیریکی عوسمانییان بو، بو‌یان به‌سه‌ر شاره‌زوور

راده گه‌یشت چهند برینیتیکی بهرکهوت». میستر لونگریک و ماموستا ئەمین زهکی بهگ هه‌ردووک لایان وایه ئەم ریبویه ته راسته.

به‌لام خاوه‌نی تاریخی (عوسمانلی تاریخی) ده‌لی: «وه‌ختی خوسره و پاشا به ده‌سته‌لاته‌وه که‌وته ناو ولاته‌وه، زوریه‌ی پیاوماقوولانی کوردستان، وهک ته‌میورخانی سروچک و برایم خانی حه‌زۆ و محهمه‌د خان و کئی و کئی که به‌کیک له وانه‌ش هه‌ر خودی خان ئەحمه‌دخانی ئەرده‌لان بوو، ده‌غاله‌تیبان به عوسمانی کرد و چوونه بهر دالده‌ی خوسره و پاشاوه. به‌لام له دوا‌ییدا که دیتیان خوسره و پاشا له شه‌ری به‌غدا شکا و به‌غدا‌ی پئی نه‌گیرا و به هه‌ناسه ساردی گه‌رایه‌وه، کورده‌کانیشی لی هه‌لگه‌رایه‌وه و بایان دایه‌وه لای قزلباش و پاشایان دم له پووش کرد. ئەوسا خان ئەحمه‌دخان به سێ هه‌زار شه‌رکه‌ره‌وه هاتۆته به‌روه و شاره‌زووری ساندۆته‌وه. دوا‌به‌دوای ئەم پوداوانه به ماوه‌یه‌ک، خان ئەحمه‌دخان و شا سه‌فی نه‌وه‌ی شا عه‌باس نیوانیان تیک چوو و بوونه‌ته دوزمنی به‌کتر». هۆی ئەم دوزمنی‌یه‌تییه چی بووه؟

ئەمین زهکی بهگ له مێژوونووس فون هاپیره‌وه نه‌قله‌که ده‌گپرتنه‌وه که ده‌گه‌ل ناوه‌رۆکی مێژووه‌که‌ی ئیسماعیلی مه‌لا محهمه‌د حوسیندا به‌کتر ده‌گرنه‌وه که ده‌لی: «خان له خوشکی شا عه‌باس کورپتیکی هه‌بوو به‌ناوی سورخاب که زۆر لاویکی شه‌نک و ته‌رز و له‌باربوو، له‌به‌ر ده‌ستی شا عه‌باس په‌روه‌رده ده‌کرا و هه‌ر له ده‌ریادا ده‌ژیا دوای مه‌رگی شا عه‌باسیش کورپ هه‌ر له مائی خالانی بوو. رۆژتیک شاویردی والی لورستان که دوزمنی خان ئەحمه‌دخان بوو لای شا سه‌فی رۆنیشتبوو؛ چاوی به سورخاب کهوت، رووی کرده شا سه‌فی و گوتی: ئەم کورپه بهو هه‌موو جوان چاکی و زیره‌کییه‌وه بۆیه ده‌بێ له دوای تو بکرتنه‌وه جێ نشینت. دووزمانی و شه‌یتانیی شاویردی کاری خۆی کرد؛ شا سه‌فی واقیتیکی برده‌وه و داچله‌کی و به جارتیک دلی له سورخاب کرمی کرد و فه‌رمانی دا هه‌ردووک چاویان هه‌لکۆلی، خان به‌بیستنی ئەم کاره‌ساته جه‌رگپه هه‌ر ئاگری تی به‌ربوو؛

وه‌خت بوو هاروشیت بی و بداته کیوان؛ وهک شیری بریندار و پلنگی زامار که‌وته په‌لاماردانی هه‌رچی سه‌ر به قزلباشه و وهک باشه لوول ده‌بیته چی‌شکان، ئاوا که‌وته گیانی دوزمنانی. زۆر زوو هه‌مه‌دان، کرماشان، بروجرد، نه‌هاوه‌ند و گه‌رووسی خسته بهر چنگی خۆی و پیاوی شا سه‌فی لی وه‌درنان و تا توانیی تو‌له‌ی خۆی ساندوه. له‌م لایه‌شه‌وه خۆی کرده دۆستی عوسمانییان و جوابی شا سه‌فی نه‌ده‌دایه‌وه. له‌شکریتیکی شا سه‌فی به‌سه‌رکردایه‌تی زان خان (دیاره زال خان بووه - وه‌رگپتی) و سیاوش خان هاتنه ویزه‌ی خان ئەحمه‌دخان. له‌شکریتیکی تورکانیش به سه‌رکردایه‌تی مه‌نچه‌رخان ناویک ده‌هانای خان ئەحمه‌د خان هاتن. هه‌ردووک له‌شکر له ده‌ستی مه‌ریواندا پینکا هاتن و زۆری نه‌خایاند که قزلباش هه‌لاتن و که‌لاکی زۆریان لی به‌جی ما. ئەمجاره شا سه‌فی هه‌رچی له توانایادا بوو درتییی نه‌کرد و له‌شکریتیکی به‌کجار زۆرتری نارده سه‌رخان. دووباره شه‌ر قه‌ومایه‌وه و له هه‌ردووک لا زبانی زۆر له مال و گیان کهوت. له نه‌تیجه‌دا خان ئەحمه‌د خان و عوسمانی شکان و خان خۆی گه‌یاند هه‌مووسل.

کوچک ئەحمه‌د پاشا له مووسله‌وه خه‌به‌ری هاتنی خانی بو سولتانی رۆم نارد. سولتان نیشان و خه‌لاتی بو خان نارد و به کوچک ئەحمه‌د پاشای سپارد که له‌شکری خۆی ره‌گه‌ل خان بخا و بچنه‌وه شه‌ری قزلباشان. خان ئەحمه‌د خان به له‌شکری خۆی و له‌شکری عوسمانییانه‌وه که به سه‌رکردایه‌تی ئەحمه‌د پاشا بوو به‌رهو خاکی ئەرده‌لان هاتنه‌وه و به نیاز بوون قزلباشه‌کان که به سه‌رکردایه‌تی رۆسته‌م خان له خاکی ئەرده‌لان بوون له کوردستان وه‌ده‌ربخه‌ن؛ دورۆژان له‌شکری ئەحمه‌د خان و ئییران پینک هه‌لپه‌ژان و له ئاکاما ئەحمه‌د پاشاکه‌ی هاوکاری خان ئەحمه‌د خان، بریندار کرا و له خاکی شه‌ره‌زوور مرد. خان ئەحمه‌دخان خۆی له‌به‌ر دوزمن نه‌گرت و بو جاری دووه‌م شکا و په‌نای به مووسل برده‌وه. زۆری نه‌برد له خه‌م و قه‌ه‌ری خۆی، وه‌زگی دا و له سالی ۱۰۴۶ ی کۆچی (۱۶۳۶ ی زایینی) به‌خه‌می سورخابی کورپه‌وه عه‌مری خوای کرد و هه‌ر له مووسل مرد؛

جهنازه که شیان له گۆرستانی یونس پیغه مبهردا ناشت»،

به لّام با بزاین مامۆستا ئایه تولّلا له و بارهوه چیبی فهرمووه؟ له جزمی دووهه می تاریخ (کرد و کردستان) هکهیدا که به فارسبیبه له ژتیر ناوی حکومه تی خان ئه حمدهد خانی ئه رده لانداندا ده لّی: له پاش مهرگی هه لّو خان خان ئه حمدهد خانی کوری له سالی ۱۰۲۵ ی کۆچیدا له سه ر فه رمانی شا عه باس کرا به والیبی کوردستان و له سه ر کورسیبی ئه میرایه تی دانیشت. زۆر به هیز و توانا توانیبی ولاته که ی سه رویه ر پبی بدات. به ر له هه موو کارپک له شکرپکی له لاوانی کوردستان دامه زراندا، که بیست هه زار سوار و پیاده بوو. ناوی ئه و له شکره شی نابوو «نیزام ئه رده لان». به رگ و چه ک و سیلاح و ئه سپاباتی ئه و له شکره وه ک له شکره ده ولته تان بوو؛ موچه و به راتی به رپک و پیتی ئه دانی. شا عه باس وه لّامی بو نارد که عه شایه ری موکوریان و بلّباس له ده ولته یاغی بوون، ئه بیخ خان ته مییان بکا. خان به و له شکره ته یاره ی خو به وه به ره و موکوریان بزووت. عه شایه ری موکوریان و بلّباسه کانیش له شکریان کۆکرده وه و به راییبیان له خان گرت و شه ر قه وما. ئه گه رچی له شکره ی خان له له شکره ی موکوریان به ژماره که متر بوو، به لّام چونکه له شکره ی خان مه شق پیکرا و بوون و بو شه ر راهیندرا بوون، توانیبیان زۆر زوو له شکره ی موکوریان بشکیتن و په رز و بلاوی بکه ن. هه رچی له مردن رزگاری بوو، دایه کیوان و له شکره ی ئه رده لان را وه دووی نان تا ده قه لای ره واندزی په ستاو تن. قه لاکه زۆر قایم بوو. خان ئابلوقه ی قه لای دا و بو ئازووخه ی له شکره که شی ده سته ی کرد به تالان کردن و رووتاندنه وه ی خه لکی دیهاتی ده ورو به ری ره واندز. خه لکی ئه و دیهاتانه کۆچیان کرد و مه ر و مالاتیان هه موو ده ست له شکره ی خان که وت. به لّام دیسان ئازووخه ی خو یان و ئه وه ی به تالان ساند بوویان به شی ئه و له شکره ی ده وری قه لای نه کرد. خان له قایمی قه لای زۆر ناره حه ت بوو؛ روژپیک له به ر وه ره زی ده گه ل چه ند که سیکا چو بوونه دم چۆمی زییه؛ به رپیکه وت پیرپیتیکی قسه خو ش تووشیان هات. پیرپیتن له خان ئه حمدهد خانی پرس ی:

«خان ئه وه چبوو ئه و قه لایه ت هه ر بو نه گیرا؟» خان گو تی: «پووری قه لای که هه موو رینگاکانی گیرا وه و زۆر سه خته، نازانم چۆن رینگاکه ی بکه ی نه وه و له وه دا سه رگه ردان مام». پیرپیتن به پیکه نی نه وه گو تی: «شه وی بوو کیتنی منیش رینگا گیرا بوو؛ به لّام چونکه عه ریف مه رد بوو به یه ک هه لّمه ت رینگای کرده وه و قه لای گرت و تازه هه رگیز داناخریته وه». قسه ی پیرپیتن زۆری کار له خان کرد؛ هاته وه و نه قلی پیرپیتنی بو هه موو له شکره که ی خو ی گیرا وه. له شکر تیکرا له و تانه یه داچله کان و که وتنه خو و به بیخ خو گرتن به تیکرایبی هیرشیان برد و قه لایان گرت. زۆریان له خه لکی ناو قه لای کوشت و هیندیکیشیان وه به ر به خشینی خان که وتن؛ ره واندزیش که وته سه ر قه لمه ره وی خان. کورانی بارام به گ که نامۆزای خو ی بوون و ده چوونه وه سه ر سورخاب به گ، ماوه یه ک بوو له و ناوه بیتکار و هه ژار ده ژیان؛ هینانیه لای خو ی و قه ره حه سه ن به گی کوره گه وره ی بارام به گی کرده حاکمی ره واندز؛ خالید به گی خو شناوی کرده میر به سه ر ولاتی خو شناو ته بیبه وه؛ مه لبه ندی ئامیدی (عیمادیه) به عوسمان به گی کوری یاقووب به گی کوری بارام به گ ئه سپارد؛ چه ند پیاویکی نزیکه ی خو شی به سه ر حه ریر و کۆیه وه دانا. تابه فه ی حه مه ره شید به گی وه کیل له بنه چه که ی ئه و خالید به گه ن که میری خو شناوان بووه. دوا ی ئه وه خان رووی کرده مووسل. شه ش فرسه خی ما بوو بگاته مووسل، حاکمی ئه و شه ره به ره و دیاره کر و حه لّه ب رای کرد پیاوماقوولانی شار به دیاری و پیشکیشه وه به ره و پیری هاتن و بردیانه شار. خان چل روژ له مووسل مایه وه و زیاره تی قه بری یونس پیغه مبه ریشی کرد. گا و بیگاری مووسلیانی نارده حه سه ن ئاباد، گیره ی گه نمی بو بکه ن. هه ر له مووسله وه خه به ر و باسی سه رکه وتنه کانی به نامه یه ک بو شا عه باس نارد.

شا خه نجه ری جه و اهتیره ندی که مبه ری خو ی و ئه سپی خو ی به زین و لغاوی میناکاریه وه ده گه ل دوازه هه زار تمه ن سکهی زپر بو خان به خه لات نارد؛ راشی سپارد که گیر نه بی تا که رکوک و به غداش ده گری. خان

ئه‌حمەد خان بەرەو كەركوك بزوت و وەك بزوت كەوتنە گيانی كەركوكییان و زۆر زووی بەردەست كردن. ئەمجار پووی كرده بەغدايه. كوتخا و پیاوماقوولانی بەغدايه دەیانزانی دەرەقەتی خان نایەن؛ ناچار بە دیاری و پیشكەشەوه هاتنە پیشوازی و خان بە هەزار تەنتەنە و سەنسەنە لە دەروازەیی بەغدا چوو ژوورهوه و فەرمانی بەسەر خەلکی بەغدادا رویشت. شا عەباسیش لە دوای دوو رۆژ گەیشتە دەوری بەغدايه. خان دەگەڵ پیاوماقوولانی بەغدا چوونە بەخیرھێنانی و شا زۆریان دەگەڵ بەئیلتیفات بوو.

سالی ۱۰۳۵ی كوچی خان دواي ئەو هەموو دنيا گرتنە مەرەخەستی لە شا خواست و هاتەووە كوردستان؛ لەو سەفەرەدا حەوت سال و سێ مانگی پێ چوو. دواي ئەو بە سێ سال شا عەباس مرد.

لە مانگی جیمادی دووھەمی سالی ۱۰۳۸ی كوچیدا شا سەفی لەسەر تەخت دانیشت؛ ئەویش وەك شا عەباس دەگەڵ خاندا بەینی خووش بوو. خان لە زیڕین كالاوی خوشکی شا عەباس كورپێکی بەناو سورخاب بەگ هەبوو؛ شا عەباس بردبوویە لای خووی، پێی خویندبوو، فێری سواری و تیرنەندازی کردبوو.

شا وێردی والیی لورستان، دلی شا سەفیی كرمی کردبوو كە گوايه ئەو سورخابە خەياللی پادشایەتی دەسەردایە. شا سەفی لە سالی ۱۰۳۹دا بەبێ ئەو لێکی دانەو، هەردوو ك چاوی سورخاب بەگی دەرھێنا. خان ئەحمەد خان لەتاوان شیت بوو؛ بەدەردێك چوو كە ناچار زنجیربان كرد و سمایل بەگی باپیره گەورە عینایە توللا بەگ كە وەزیری خان بوو بەسەر ولاتەكەدا راگەیشت. پاش سالیك خان چاك بوو و دووبارە حوكمی گرتەو دەست. خوا لی خووشبوو مەلا یاقووبی قازی، میژووی بو ئەم كارەساتە داناو و بە ئەبجد دەری هیناوه كە: لە «غلط» (۱۰۳۹) شیت بوو، لە «غم» (۱۰۴۰) هاتەووە سەر هۆش. ئیتر خان دەست بەجێ خووی كرده هەوالی عوسمانییان و بوو بە دۆستی سولتان مراد خان. لەشكری

زۆری پێكەووە نا و لە سالی ۱۰۴۱دا هێرشی برده سەر مەلئەندەكانی بەردەستی سەفەوی. لە ماوێهەکی زۆر كەمدا، كرماشان، سونقور، هەمەدان، گەرروس، خووی و ورمی گرت و حاکمی خووی بەسەرەو دانان. سەکی بەناوی خوێهوە لی دا و لەسەر مینبەری مزگەوتان خودبەیی هەینی بەناوی خان ئەحمەد خان خویندرايهوه. پینج سالی رەبەق پادشایەتی كوردستانی كرد. لەرۆژی تاجگوزاریهەكەدا كە لە قەلاي حەسەن ئاباد بوو، شیخ عەبدولغەفاری مەردۆخی كە دەبیتە باپیره گەورەي نووسەر- و اتا ئایە توللا مەردۆخ - و تاریکی خویندەوه بە عەرەبییهکی زۆر رەق و تەق، پر لە قافیە و مافیەي زۆر سەیر و عاجباتی. لیم پوونە وەختی شیخ عەبدولغەفار لە وتارەكە بوئەوه، ئە خان زانیوویە چینی فەرمووہ نە خەلکەكەش هیچ تیگەیشتون؛ بەلام رەنگە هیندیک لە گوێگرە خووشەویستەكان گوتبیتیان: «صدق الله العظيم»، چونكە لایان وابوو چەند ئایە تێکی قورعانی پیرۆز بو خویندوون- هەژار.

ئەمەش تەقربەن تەرجەمەي كوردییەكەي ئەو وتاریهەكە لەخوارەوه دەپهتین:

«سویاس بو ئەو خودایە كە لەناو ئاپۆرەي دنیايه، ئەحمەدی بژاردەي هەلئێژارد، پێغەمبەری و سەرورەي پێ سپارد. زۆری ریز وەبەر نا، تانجی مەزنایەتی لەسەر نا. بردیه لای خووی لە عاسمان؛ زۆر نەیتیی تێ گەیان، فەرمانی خووی پێ گەیان؛ نارديه سەر هەموو ئافەریدەكانی خووی، كە دەبێ فەرمانبەر بن بۆی. ئەوانەي چاوی دلێان كوێر نبی، لە فەرمانی خو بووێر نابن؛ ئەوانەش كە بێ باوەرن، كوێر و كەرن و ئەهلی شەرن، گوێ ناگرن، دەبێ بمرن. راستی مرۆ زۆر سەر رەق و پینەزانە. خوا كە فەرمووی گەرەك ئیمە لەسەر زهوی خەلیفەيەك ناو دێر بكەین، بابەدەمی لاواندەوه؛ كە فەرمووشیه پێزمان لە بنیادەم ناو و بەسەر زۆر ئافەریدەوه گەورەمان كرد، بەفری خەمی تاواندەوه. دروودی زۆر بو سەر ئەحمەدی سەرورەمان؛ پێغەمبەری سوور و رەشان؛ بەهره و خووشی بو بێ بەشان. سلاوی لە

خزم و یاران، به قهده گهلا و میوهی داران؛ نهو یارانهای وهک بارانه، پژانه هممو ئاقاران؛ بوونه لافاو له بهدکاران، بوونه هاوکاری ههژاران؛ سرک و ره مۆکیان کهوی کرد؛ سهری شاهانیان نهوی کرد به تاییه تی سهرداری دهست به کاری مه، که چاومانی به دیداری پوون کردهوه، دهردی بیکیه سی و ههژاری و گرفتاری و رهنج خهساری له بییر دلتمه ندان بردهوه. مانگی تاریکی رهوینه له پوژگاری چاره رهشان، شادی و بزه و پیکیه نینه بو خه مبار و سه ره به هه شان؛ شکاندی سهری بهدکارمان، سه ره بهی دا به کارمان. گه شهی دا به گوند و شارمان.

شیتیر

چهندی خوا حهز کا دهسته لاتداره
 بوهر کوئی بچی خاوا هاریکاره
 له بهر باره گای وهک مالتی کاپه
 دايم جمه ی دئ خوی و غهواره
 بزهی بو یاران ئاوی ژبانیه
 له گیانی دوژمن وهک ژه هری ماره
 کئ سه ره سهخت بوون نهو نه رمی کردوون
 بهوی دلخووشن هه رچی هه ژاره
 ئالای دینداری گه یانده عاسمان
 راستی کردهوه چی لار و خواره
 هه تا ئه ومان بی دینمان به به ره وه
 باخچه ی شه ربعت بهو بی بژاره
 مایه ی سه ره رزی ملک و میلله ته
 بی خه مین هه تا ئه ومان خونکاره

پاخه ری فه رشی چاکه کاری، لابه ری توخمی ناله باری، سه ره چاوه ی به خشین و ده سگیره یی، کانه گای شه رم و له سه ره خوی. خیتی دروشم و ئالایه، تهخت و تانج هه ره بهو ره وایه، پادشای نه جیم و خانه دان، خاوه ن به رزیه تی و شکۆ و شان، خان نه حمه دخانی نه رده لان، پادشای سه ره به خوی کوردستان. خودایه! هه ره بی به لا بی و داری ژینی پر گه لا بی و هه میشه دهستی بالا بی؛ تا ئیمه ش زۆر به ئازادی، رابوویرین

دوور له بیدادی و بی مرادی؛ نامین، به خاتری پیغه مبه ره و خزمه کانی و به حورمه تی سووره تی پیروژ نه لفاتیحا».

شا سه فی بو له ناو بردنی پادشایه تیی خان نه حمه دخان، له شکرچی زۆری به سه رکردایه تیی زال خان و سیاوش خان ناره کوردستان. سولتان مرادخانی عوسمانیش بو کۆمه گی خان نه حمه دخان، مه نوچه رخانه ی به دوو هه زار سواره وه نارد. پوژی ۲۷ی مانگی مه ولوودی سالی ۱۰۴۶ی کۆچی، له شکرکی تورک و خان له قه راغ دهر باچه ی مه ربوان ده گه ل له شکرکی قزلباشدا تیک هه لچوون و شه ریکی زۆر به سام رووی دا. پوژی شه شی مانگی دوای مه ولوود و اتا دوای نو پوژ شه ر و لیکنان، له شکرکی خان نه حمه دخان شکا و خوی گه یانده مووسل و له مووسله وه حوکی که رکووک و سوله یانی و شاره زووری ده کرد. سولتان مراد له پوژی سه به می مانگی ره مه زانی سالی ۱۰۴۶دا شه ش فوج پیاده نیزام و چوار هه زار سواری به سه رکردایه تیی خوسره و پاشا ناره یاریده ی خان نه حمه دخان که تو له له قزلباش بکاته وه. زینال خانی شاملوویی به له شکره وه له لایه ن شا سه فییه وه ناردرا که پیشیان لی بگری. زینال خان گه یشته مه ربوان، ده گه ل خوسره و خاندان بوو به شه ریان. له پاش کوشت و کوشتاری زۆر، قزلباش شکستیان خوارد و به ره وه هه مه دان هه لاتن. شا سه فی زینال خانی له ده می توپ به ست و کوشتی و بو خوی که وته له شکر کوکردنه وه. خوسره و پاشا که راوه دووی قزلباشی دهن، به ره وه هه مه دان هات؛ به لام له هه یچ کوئی گوندیکی ئاوه دانی نه دیت، به فه رمانی شا سه فی هه موو ولات چۆل کرابوو؛ دیتی ئازوو خه ی له شکرکی بو سازنابی، له مه لبه ندی ئیسه فنه ند ئاباده وه به ره وه محالی ده رگه زین رویشت. له ده رگه زین تووشی شه ره اتن. له شکرکی خوسره و پاشا ئازوو خه یان لی برا و ناچار به ره وه به عدا گه رانه وه و به شکستیان ته و او بوو. شا سه فی که ئه م سه ره که وته ی ده ست که وت، سوله یان خانی کویری مه رعه له مه ددین نه وه ی ته یوورخانه ی نه رده لانی- که خزمه تکاری خوی بوو- کرده والیی کوردستان و نارديه سه ره سنه و شاره زوور.

سوله‌ییمان خانسی نهرده‌لان: مه‌ستورره‌خانم ده‌لئ: «سوله‌ییمان خان سالی ۱۰۶۶ کرایه والی، پیاویتیکی زۆر دیندار و باش بوو. ده‌لئین میر عه‌له‌مه‌ددینی باوکی له رۆژگاری ده‌سه‌لاتی خان ئه‌حمهد خاند، په‌نای به‌سوولتان مراد بردووو و له تورکیا مردووو. سوله‌ییمانی کوری، لای خان ئه‌حمهدخان بووه، ترساوه بیکوژی؛ رای کردووو و چۆته لای شا سه‌فی. له شه‌ری قه‌لای ئیره‌وانیدا، شا زۆری نازایه‌تیی له سوله‌ییمان خانه‌وه دیت؛ له خۆی نزیک کرده‌وه و خۆشی ده‌ویست وه‌ختی که کرایه والی، به‌فرمانی شا، قه‌لاکانی زه‌لم و حه‌سه‌ن ئاباد و پالنه‌نگانی ویران کرد؛ هات له گوندیک به‌ناوی سنه بارگه و بنه‌ی دامه‌زراند و کردیه پاته‌ختی کوردستان و شاری سنه‌ی ئیستایه. دوا‌ی چهند سالیک سوولتان مرادی عوسمانی توانیی به‌غدا له ئیران بستینیته‌وه. پاشان خوسره و پاشای گه‌وره وه‌زیری به‌له‌شکره‌وه ناردده سهر ئیران؛ له‌شکری قزلباشی شکاند و زه‌لم، شاره‌زور، قه‌رده‌اغ و شارباژیری له ئیران ساند و ئیستاش ههر موککی عوسمانییانه. سوله‌ییمان خان که ههر کوردستانی سنه‌ی مابوو، ماوه‌ی ۲۲ سال مایه‌وه؛ دوا‌یی شا سه‌فی لیتی دردۆنگ ببوو، بردیه ئه‌سفه‌هان و نه‌هاته‌وه و له‌وی «مرد». مه‌لا حه‌مه شه‌ریفی قازی دلئ: «شا عه‌باسی دووه‌م سوله‌ییمان خانی له‌سهر کار لا‌بردووو».

نایه‌توللا مه‌ردۆخ زۆر ریک و پیکتر له‌م باره‌وه دواوه و ده‌لئ: «سوله‌ییمان خانی کوری میر عه‌له‌مه‌ددین له رۆژی چواره‌می شه‌شه‌کانی سالی ۱۰۶۶ ی کۆچیدا به‌فرمانی شا سه‌فی کرایه والیی کوردستان و، فرمانی پێ درا که سنه بکاته بنکه‌ی والیه‌تی. سنه گوندیک بوو که عه‌شره‌تی «که‌وش زێرینه» ی لئ ده‌ژیا. له گوندی سنه قه‌لایه‌کی دروست کرد، ناوی کرا به «سنه‌دژ» و اتا قه‌لای سنه؛ ههر ئه‌مه‌ دوا‌یی پۆته سه‌نه‌ندوج. ئه‌و قه‌لایه تا سالی ۱۳۴۷ ی کۆچی دیوانی والی بوو، له‌وه به‌و لاوه کراوه‌ته سه‌ربازخانه. سالی ۱۰۶۷ خان ئه‌حمهد خان به‌دوا‌زده هه‌زار سوار و پیا‌ده‌وه هاته ویزه‌ی سوله‌ییمان خان و له ده‌ربه‌ندی چقان تی

په‌ری و هاته سهر کوردستان. شا سه‌فی بۆ کۆمه‌گی سوله‌ییمان خان، ئالی بالی زه‌نگه‌نه‌ی به‌سیسه‌د سواره‌وه ناردده پارێزگاری قه‌لا و شاپۆردی خانی لورستانی و سیاوش به‌گ قولر ئاغاسی و ئاغاخان موقه‌ده‌می جوانشیری به‌له‌شکره‌وه ناردده به‌راییی ئه‌حمهدخان و له ده‌شتی مه‌ریوان پتکیان دادا؛ زۆر له سه‌رکرده‌کانی عوسمانی له‌و شه‌ره‌دا کۆژران. خان ئه‌حمهد خان به‌ره‌و پاش کشایه‌وه و گه‌یشته‌وه مووسل؛ پاش شه‌ش مانگ له سالی ۱۰۶۸ دا له مووسل مرد و لاشه‌که‌یان له گۆرستانی یونس پیغه‌مه‌بر ناشت.

خان ئه‌حمهد خان ماوه‌ی ۲۳ سال دوا‌ی باوکی حوکی کردووو و پینج سال ههر پادشای سه‌ربه‌خۆ بووه و سکه‌ی لئ داوه و خۆدیه‌ی به‌ناو خۆتندراوه».

نایه‌توللا به‌پیچه‌وانه‌ی مه‌ستورره‌خانم لای وایه، سوله‌ییمان خان نه‌ک له شه‌ری ئیره‌وان، به‌لکو له شه‌ری هه‌مه‌دان زۆر نازا بووه و لای شا وه‌قه‌در که‌وتووو.

سوله‌ییمان خان بیست سال فرمانه‌ی کوردستان بووه و له سالی ۱۰۶۶ ی کۆچیدا مردووو.

که‌لبالی خان: له دوا‌ی مه‌رگی سوله‌ییمان خان - له‌سهر راویتی مرید وه‌یس سوولتانی که‌له‌ور - شا عه‌باسی دووه‌م کوردستانی کرده شه‌ش به‌ش؛ سنی به‌شی دا به‌سنی کوره‌کانی سوله‌ییمان خان که بریتی بوون له: که‌لبالی، خوسره و زۆراب. سنه درا به‌که‌لبالی که کوری گه‌وره بوو؛ مه‌ریوان به‌ر خوسره و خان که‌وت؛ سه‌قز و سیاکیو بوونه به‌شی زۆراب سوولتانی کوره چکۆله؛ پالنه‌نگانی دا به‌مرید وه‌یسی که‌له‌ور؛ شاره‌زور و شارباژیری به‌حه‌مه‌خانی گورجی ئه‌سپارد؛ سه‌فی خان سوولتانی به‌سهر جوانه‌وه دانا؛ حه‌مه‌سوولتانی گه‌لباخی و هیندیککی تر له پیاوماقوولانی لای که‌لبالی خان دامه‌زراند که کاری دیوان بکه‌ن. سالی ۱۰۶۷ که‌لبالی خان بوو به‌والی و شا عه‌باسی دووه‌م زۆری لئ رازی بوو. له‌وه‌سهر و به‌نده‌دا

خه‌لکی خوزستان له ده‌ولت یاغی بوون. که‌لبالی خان به له‌شکره‌وه گه‌یشته خوزستان و یاغییی‌کانی له به‌ین برد و پتر ئیلتیفاتی شای به‌ره و خۆی راکیشا.

که‌لبالی خان زۆر پووله‌کی و ده‌ست رژد بووه و که‌س خیرتیکی له ده‌ستی نه‌دیوه. پاش ۱۵ سالّ والیه‌تی کردن، له سالی ۱۰۸۲ ی کۆچیدا له دنیا ده‌رچووه.

خان نه‌حمه‌دخانی دووه‌م: له دوا‌ی ئه‌وه که‌لبالی خان له گۆرخانه پالی دایه‌وه، خان نه‌حمه‌دخانی کوری به‌ناوی خان نه‌حمه‌دخانی دووه‌م جیگه‌ی گرته‌وه. که‌لبالی خان له کۆکردنه‌وه‌ی زیو و زیو و پاتالّ و مالالتدا، که‌س له دنیا‌دا تای نه‌کردبوو، له رژدی و چنۆکیشدا وینه‌ی له دنیا‌دا نه‌بینرابوو. هه‌موو که‌لین و قوژینی له دراو ئاخنرابوو، به‌لام هه‌رگیز تنۆکیکی ئاو به مریشکه کویرتیک نه‌ئدا. هه‌رچی وه‌سه‌ریه‌کی نابوو هه‌موو وه‌ک خۆی مابوو ده‌ستی لێ نه‌دراوو. نه‌حمه‌دخانی کوری ته‌واو دژی ئاکاری باوکی، دوژمنی پوولّ و پاره‌بوو. ده‌ستی کرد به په‌خشان و ته‌خشانییک مه‌گین خوا بزانی؛ به هه‌شتی خۆی له‌سه‌ر دنیا دروست کردبوو. جوانی ده‌په‌رست و شه‌رابی کۆن و مه‌زه‌ی تازه‌ی به‌لاوه له گه‌نجینه‌ی که‌یخوسره‌وی به‌قیمه‌تتر بوو. رای ده‌بوارد و خۆی له کاروباری دوور له عه‌یش و نوش ده‌بوارد؛ عه‌یاشی و قه‌للاشییه‌که‌ی کارتیکی وایان کرد که پیاوماقوولان له ده‌وری په‌ینه‌وه و به‌زمگیتیر و مه‌یگیتیر و به‌ژن زراو و به‌ریه‌دراوان ده‌وریان ته‌نی. خوسره‌و خانی مامی دیتی برازای له رینگه‌ ترازاو و که‌لکی والیه‌تی پتوه نه‌ماوه؛ ناوی یاغییی‌تی پتوه لکاند و له والیه‌تی ته‌کاند و توانییی فرمانی حوکمرانی له شای نه‌سفه‌هان و ه‌رگری. له شه‌وتیکا له مه‌ریوانه‌وه خۆی گه‌یاند ه‌سه‌ر سنه و له به‌ره‌به‌یاند له‌شکر به‌زی کرد و کتوپر له خانی سه‌رخۆش وه‌سه‌ر که‌وت و له به‌ند و زنجیری شه‌ته‌ک دا و ناردییه نه‌سفه‌هان و چوارمیرده‌کی له‌سه‌ر کورسی برازای دامه‌زرا. تا ئیره پوخته‌ی ناوه‌رۆکی تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌خان بوو.

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه حوسین له تاریخه فارسییه‌که‌یا نه‌لی: «له پاش مه‌رگی که‌لبالی خان کوره‌که‌ی که ناوی نه‌حمه‌دخانی دووه‌م بوو، به‌بێ ئه‌وه خه‌به‌ر بدا به نه‌سفه‌هان و فه‌رمان له شای سه‌فه‌وی و ه‌ریگری، خۆی کرده جینشینی باوکی. نه‌حمه‌دخان پیاویتی زۆر ده‌س بلاو و هه‌رزه‌کار و که‌لله‌یی بوو؛ گویتی بۆ نسحه‌تی که‌س شل نه‌ده‌کرد. هه‌ر دراو و نه‌غدینه‌یه‌کی باوکه ره‌حمه‌تییه‌که‌ی به چنگه‌ کرکی وه‌سه‌ر یه‌کی نابوو، هه‌مووی ته‌رت و تونا کرد و به‌ولاو لادا په‌رژ و بلاوی کرده‌وه. رۆژگاری به‌راو و شکار راده‌بوارد و شه‌وگاری به به‌زم و خۆشی ده‌گوزهراند. خوسره‌و خان کوری سوله‌یمان خان که ده‌بووه نامۆزای ئه‌م نه‌حمه‌د خانه، له‌و ده‌مه‌دا به‌سه‌ر مه‌ریوان راده‌گه‌یشت؛ که تی گه‌یشت نامۆزاکه‌ی بایی چه‌نده، هه‌یچ به‌ند نه‌بوو؛ رینگه‌ی داگرت و خۆی گه‌یاند لای شای ئیران و بۆ نامۆزای تی چاند که: به‌بێ فه‌رمانی تو خۆی کردۆته والی و هه‌رچی خوا و پیغه‌مبه‌ر حه‌زی لێ بکه‌ن ئه‌و نایکا. خۆلاسه شای وا په‌ل کرد که فه‌رمانی والیه‌تی بۆخۆی بنوسری. فه‌رمانی نایه ته‌نکه‌ی باخه‌لی و له نه‌کاویک هه‌لی کوتایه سه‌ر سنه و نه‌حمه‌د خانی گرت و ناردییه نه‌سفه‌هان. له‌و ساله‌دا که میژوو ۱۰۹۱ ی کۆچی بوو فه‌رمانه‌ره‌واییی سنه‌ی خسته ناو له‌بێ خۆیه‌وه».

تاریخه‌که‌ی مه‌ردۆخ ئه‌م خوسره‌و خانه به مامی خان نه‌حمه‌د خان ده‌زانی و ده‌لی: «خان نه‌حمه‌د خان؛ کوره‌گه‌وره‌ی که‌لبالی خان له سالی ۱۰۸۳ ی کۆچی که باوکی تیدا مردوو، به فه‌رمانی شا سوله‌یمانی سه‌فه‌وی له‌سه‌ر کورسی فه‌رمانه‌ره‌واییی نه‌رده‌لان جیگیر بووه. پیاویتی زۆر ده‌ست بلاو و خۆشگوزهران بووه؛ له ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌رچی باوکی په‌یدای کردوو، ئه‌و له ناوی بردوو. هۆشی نه‌داوه‌ته کاروباری په‌عیه‌ت و دنیا‌یه‌کی پر له ئازاوه خولقاوه. خوسره‌و خانی مامی زۆری نامۆزگاریی کردوو به‌هره‌ی نه‌داوه. ناچار شکایه‌تی لای شا سوله‌یمان لێ کردوو و له مانگی ناو جیژنانی سالی ۱۰۹۰ ی کۆچیدا فه‌رمانی حوکمی کوردستان

بۆ خوسره و خان دەرچوووه و خان ئەحمەدخان لە والیەتی کەوتوووه».

خوسره و خانى ئەردەلان: مەستووهرەخانم لە تاریخەکەیا دەلتى: «سالى ۱۰۸۹ى كۆچى، خوسره و خان كرايه واليى سنه؛ پياويكى زۆر زمان شر و جوتين فرۆش و بى بەزەبى و نامەرد بوو. لەو پرۆژەووە ئەو هاتە سەر حوکم، خەلک رەحمەت بووى نەروود و شەدادیان دەکرد. بەزەبرى كوتەك و قامچى هەرچى پوولتيكى پيوه شك برد، تالانى کرد. خەلکی ولاتەکە لە چنگ زولم و زۆرى ئەم کابرايه برستيان لى برا و هەر هيندهيان بۆ کرا که کۆمەلتيک لە پياوماقوولان بنيرنه ئەسفهان و داد لە دەست والى بکەن. والى خۆى گەيانده ئەسفهان و بە هەزار زمان پاکانهى خۆى لای شا کرد و شکايەتکارەکانى بە زمانى لووس و بە سویند و بەلین نەرم کرد که ئيتير خراپە لەگەڵ خەلکا ناکا. خەلکەکە فریویان خوارد و گەرانەوه؛ بەلام واليى زالم وازى لە زۆردارى و نالەبارى نەهیتنا و هەمان ناش و هەمان کاسە دامەزرايهوه. دیسانەوه زۆرليکراوانى کتلۆل بەرهو ئەسفهان پەل بوون و هاوار و دادیان بە گوتى شا سولهيمان دادا. شا بە زمانى خۆش خوسره و خانى بانگ کرده لای خۆى و لەوى لەسەر ئەم هەموو زولم و زۆربيه خۆى لى توورە کرد. خوسره و خانى زمان لووس دیسان ملی لە سویند و تەلاقان نا که ئيتير کارى خراپ ناکا. شا برىارى دا که سبهينهى داهاوو بە شکايەتى خەلکەکە رابگات. شکايەتکارەکان زۆر ترسان که دیسان خوسره و خان وەك جارى پيشوو خۆى لە تۆمەت رزگار بکا و بپتەوه سەريان؛ هەموویان خویان گەيانده تەوحیدخانه و قوشخانهى پادشايى و ماتەیان هەلگرت و مانیان گرت که تا دادیان نەپرسن دەرناکەون. شا ئەورۆژە رۆبى بۆ راو؛ خوسره و خان هەلى بە دەرفەت زانى، چەند نۆکەر و قولەچۆماخى خۆى برد و کەوتە گیانى مانگرە بەستە زمانەکان، دەستیان کرد بە بکوژ بېر و چەند کەسێک لەو ناوهدا بریندار و کەللەپاچە کران. تەنانەت هیندیک لە دارۆغەى شاريش که بە هاوارەوه هاتبوون برینداربوون.

شا که لە راو گەرايهوه و ئەم کارەساتەیان بۆ گيترايهوه و زانى سووکايەتى بەسەر مەلخانه و يەکەخانهکەى هاوو، ئيتير چاوى پەربيه پشتى سەرى و هەر دەست بەجى ناردى خوسره و خانیان گرت و کوشتيان». لێرەدا باسەکەى مەستووهرەخانم دوایى دیت.

ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین لە مێژووی ئەردەلانەکەیدا دەلتى: «خوسره و خان کورى سولهيمان خان سالى ۱۰۹۱ى كۆچى كرايه واليى سنه. ئەوئەندەى خان ئەحمەدخان پارە بە فیرۆدەر و دەست بلاو بوو، ئەم خوسرهوه سەد ئەوئەندە ناننەخۆر و پوولەکی و رژد و دەست قسوچاو بوو؛ دەگەڵ قوشيبهک گیانى دەرەچوو. ئەوئەندەى خەلک کړوساندهوه و ئەوئەندەى مسکین و ژیردەست چەوساندهوه، که هەموو کەس يەخەى لەبەر دادرى و لە دەستى وە زالە هاتن و بەرهو ئەسفهان هەلاتن و يەخەى شای سەفەوييان لى گرت و دەستیان کرد بە دادخوایى. سالى ۱۰۹۳ى شا بانگی کرده ئەسفهان و بۆ يەكجارى پيشيرى زۆرليکراوانى لە چنگى رزگار کرد و لە ناوى برد».

تاریخەکەى ئایەتوللا مەردۆخ هیندیک جیاوازی لەگەڵ ئەمانەدا هەبە و دەلتى:

«لە پاش بەرکەنارکردنى ئەحمەد خان، خوسره و خانى مامى لە سالى ۱۰۹۱ى كۆچيدا کرا بە واليى کوردستان؛ لە قەلاى مەربوانەوه هيرشيتكى كتوپرى کرده سنه و خان ئەحمەد خانى گرت و بە شەتەكدرایى ناردیه ئەسفهان. ئەم خوسره و خانە زۆر نەحس و جوت قۆشە و زمانش و دەمپیس بوو؛ زۆرى زولم لە خەلک کرد؛ چەند کەسێک بۆ شکايەت چوونە ئەسفهان؛ شا سولهيمان گوتچکەى بۆ شکايەتيان شل کرد و دلخوشيبى دانەوه که بگەرپتەوه سنه و کارپكى وا دەکا خوسره و خان ئيتير خراپە لەگەڵ خەلکا نەکا. بەلام خوسره و خان گوى ناداته راسپيرى شا و هەرچى لى چووبوو شکايەت تووشى بەلاى کرد و تەنانەت چەند کەسێكى لى کوشتن. شا که ئەمەى بپستەوه، تەمپوورخان ئاجورلوو ناويكى نارد که

خوسره و خانى بۆ بگرئ؛ ئاجورلوو سالى ۱۰۹۳ گەيشته سنه و خوسره و خانى بآلبهسته ناره ئهسفههان و بۆ خۆى بوو به حاكمى كوردستان. خوسره و خان ههر گەيشته ئهسفههان، په تى سىداره بۆ هه لآخرا و له مهيدانى قه ناره بى شايدا به دار داكرا».

تهيموورخان ئاجورلوو: شا سولهيمانى سهفهوى له پاش ئهوه كه خوسره و خانى له كۆل دنيا كردهوه، له سالى ۱۰۹۳ى كۆچيدا سنه دايه دهست تهيموورخان ئاجورلوو ناويك كه به سهرى رابگا. ئەم تهيموورخانه كه له لايه ن شاوه به سهر سنه وه داندرابوو، پياويكى زۆر باش و به روحم و نهرم و نىان بوو؛ زولمى له كهس نه ده كرد و نه يده هيشته كهس زولم له كهس بكات؛ هه موو كهس خۆشى ده ويست و هه موو كهس دهسته و دوعا بوو كه ئەم پياوهيان له سهر بهيلى و به جىيان نه هيلئ. ئاجورلوو شهش سال حاكمه تىي له سهر سنه كرد و له وه به ولاره له كار لادرا.

خان ئهحمه دخانى دووههم، دووباره: مهستوره خانم دهلي: «دواى ئهوه كه شهش سال ئاجورلوو حوكمى سنه كرد و زۆر بيش پياوى چاك بوو، له كار لادرا. شاي سهفهوى به لايه وه ناله بار بوو كه فه رمانه و ايبى سنه به دهست ئه رده لانييه كانه وه نه بئ؛ له بهر ئه وه خان ئهحمه دخانى دووهمى ناره وه سنه و كرديه وه به والى؛ به لام خان ئهحمه دخان ديسان رهوشته كهى پيشووى رهچاو كرد و دهستى به خۆشگوزه رانى كرده وه و ره عيهت و ملكدارىي له بىر خۆ برده وه. يان دهچۆ راوى يان بىرى له داهينانى شتى توپه هات و مايه پوچ ده كرده وه. بزۆزىك بوو به ئامان و و زه مان ئۆقره ي نه ده گرت. وهك ده گىر نه وه، سىسه د كهسى له ئاغا وهت و پياوماقوولان كرده وه بازه وان و سه رراو و به رراو. خوسره و به گى به ره ي ماله وه كىلى كرده بو به مىرپراوى خۆى. پىنج سالى ديسان ئاوا رابو وارد، تا سالى ۱۱۰۵ى كۆچى كه شا سولتان حوسىنى سهفهوى هاته سه ر تهخت. فه رمانى بۆ محمه دخانى كورپى خوسره و خان كه له وه ده مه دا له ئهسفههان ده ژيا، ده ركرد و كرديه والىي سنه و كارىكى واى كرد كه جىگه ي خان ئهحمه دخان داگىر بكا».

تارىخى ئه رده لانى سمايلى مه لا حه مه حوسىن دهلي: «ئهحمه دخان ههشت سالان له زيندانى ئهسفه هاندا گوزه راندى، به لام له سالى ۱۰۹۹دا كه ئاجورلوو بهر كه نار كرا؛ كرايه وه به والى و ههر گەيشته وه نانى واليه تى، وهك هه رگىيز نه باى ديبى و نه بۆزان، كه وه ته وه ناله بارى و هه رزه كار بيه كهى پيشووى. ئه وه نده وه خته ي كه له بهر راو و شكار ده مايه وه خه ربكى پرۆژه دانانى سه ير و سه مه ره ده بوو. بۆ نمونه: هه موو ره عيه تى دهنگ دا كه به بىگار ديوارىكى به رزو پان و زۆر دريژ له ده ورى باكوورى شاره وه بكيشن؛ ديوارى گه يانده ده ورى شار و جوگه ناويكى هه راوى به ناو ديواردا راكيشا و تهخت و لىوارى جوگه كهى وهك به ندى ئهسكه نده ر به مز و قه لايى دارشت كه گوايه ئا و بۆ جوتياران دىنى. بىگار و زباره پشتى ره عيه ته كانى شكاند و ئاغا وه تيش له به ره ي ملكانه دم له پووش مانه وه. سه رهك هۆز و پياوماقوولان خۆيان گه يانده ئهسفه هان و كه وتته خاك و پاى شاوه كه ئەم ئاهۆيه بى تان و پۆيه يان له كۆل بكاته وه. شا به زه ي به خه لكه كه داها ت و له و ساله دا كه ميژوو له ۱۱۰۵ى كۆچى دابوو، ئهحمه دخانى له كار بهر كه نار كرد و فه رمانى واليه تىي بۆ محمه مده ي كورپى خوسره و خان ده ركرد».

تارىخى ئايه توللا مه ردۆخ ئەم باسه ي زۆر به دريژتر هينا وه و دهلي: «سالى ۱۰۹۹ به فه رمانى شا سولهيمانى سهفهوى، خان ئهحمه دخانى دووهم كرايه وه به والىي شاره زوور و سنه؛ به لام خان له جياتى ئه وه كه توپه ي له ئاكارى رابردو و كردي، له جار ان خراپتر مى له سه رسه ريه تى و زولم و زۆرنا. ولاته كهى قه له مره وى ته وا و بى سه ره وه به ره ببوو؛ كهس دلى به ژيان خۆش نه بوو. سولهيمان پاشاى به به هلى له وه به ر بلاوييه دهست كهوت؛ له سالى ۱۱۰۰ى كۆچيدا به له شكركى تىكه ل له كورد و عه رب هيرشى هينا سه ر قه له مره وه كهى؛ مه ربوان و سه قز و هه ورامانى له ئه رده لان داگىر كرد و زۆراب سولتانى كورپى كه لبالى خان حاكمى سه قز و برايم به گى حاكمى مه ربوانى كوشت. خان ئهحمه دخان هاوارى بۆ شاي

سەفەوی نارد که دەهانی بێت؛ بە فرمانی شا، رۆستەم خانى سويا سالار و عەباس خان زیاد ئوغللو بە لەشکرەو بە ھیمدادى خان ھاتن. لەشکری خان و دەولەت لە مەریوان گەییە سولەیمان پاشا؛ لە پاش دوو رۆژ شەر و لیکدان، سولەیمان پاشای بەبە زۆر پیس شکا و پتەر لە چوار ھەزار کوشتەى دا و ھەرچی بووشیان، بە تالان وەگىر قزلباش و سوارەى ئەردەلانى کەوت.

بە دواى ئەم سەرکەوتنەدا قاسم سولتانی ھەورامى لەلای عەباس خان زیاد ئوغللو - کە بە عەباس خان قاجار مەنشور بوو و لە شەرکەدا سەرکردەى ھەرە گەورە بوو - شەیتانی دەکا کە خەلکی کوردستان خەبەریان بۆ سولەیمان پاشای بەبە ناردبوو بێتە کوردستان و داگیری بکات. زیاد ئوغللو دەست دەکا بە گرتنی کوردەکان؛ ھیندیک لە کوردەکان شەو بەرەو خاکی عوسمانى پادەکن و دەریاز دەبن؛ بەلام زۆریان دەگیرین و زۆر لە پیاو گەورەکان و ھەزار و دووسەد کوردی مسکینیش وەبەر ئەو گرتنە دەکەون. زیاد ئوغللو دواى ئەو کە ھەموو مال و دارایییان بە تالان دەبا، ھەمووان دەکوژن و لە کەللەسەرەکانیان تەپۆلکە یەک دروست دەکا کە ئیستاش ئەو تەپۆلکە لە دەشتى مەریوان ماو و پیتی دەلین: کلین کو؛ بەلام ناکاتە نامەردى سەرى قاسم سولتانی شەیتانیش دەبرن و بەسەر دارێکیەو دەکا و دەیکاتە داوێنیک لەسەر گەردەکەى دەچەقینى. شا سولەیمان کە ئەم دەنگ و باسە دەبیسى، زۆر توورە دەبن؛ دەنیرى عەباس خان دەباتە ئەسفەھان و دەست بەجى لە قەنارەى دەدا.

رۆژی پینج شەمە، شەشەمى مانگی قوریانى سالى ۱۱۰۵ی کۆچى، شا سولەیمان عەمرى خواى کردوو و رۆژی چارەدى مانگ و اتا دواى ھەشت رۆژ شا سولتان حوسین لەسەر تەخت جیگىر بوو. لە سالى ۱۱۰۷دا بە فرمانى شا سولتان حوسین، خان ئەحمەدخان لە والیەتى لا براو و محەممەدخانى کورى خوسرەو خان لە جیگەى ئەو دانراو. ئەحمەدخان لەم ھەلى دواىبەدا ھەشت سال و ھیندیک والى بوو.»

محەممەدخانى ئەردەلان: مەستوورە خانم لە تاریخە ئەردەلانە فارسىیە کەیدا دەلى: «دواى ئەو کە حوکمرانى ئەردەلان کەوتە دەست محەممەدخانى کورى خوسرەو خان، سولەیمان پاشای بەبە ھیرشیکى بەرەو ئەردەلان ھیناوە». لێردا مەستوورە تەواوى ئەو چیرۆکە دەگێریتەو کە لە پيشدا بۆ رۆژگارى خان ئەحمەد خانى دووھەم باس کرا؛ کە چۆن عەباس قولى خان قاجار - کە بە زیاد ئوغللى بەناوبانگ بوو - لەشکری بابانى شکاندوو و لە دواىیدا بەسەرە سۆدرەبى قاسم سولتانی ھەورامانى منارەبەکی لەسەرى کوردە بى گوناھەکانى سنە بەرز کردۆتەو و قاسم سولتانیشى کوشتوو. لە پاشان شا لە زیاد ئوغللى غەزىو و حوسین خانى لورى کردۆتە سەرکردەى لەشکرى ئێران بۆ سەر خاکی بابان.

مەستوورە خانم لەسەر ئەم مەبەستە ئەروا و ئەلى: «حوسین خانى لور لەشکرى بردە سەر شارەزور و تالانى کرد؛ ھیرشیکى بردە سەر ھۆزەکانى بلباس و قەلت و برى تى خستن و زۆریان رایان کردە لای ئاکو و چىای قەندیل. خانى لور بەسەرکەوتویى گەراپەو و خەلات و ئافەرىنى وەرگرت.

دواى ماوێک جانگىر سولتان کورى کەللى خانى ئەردەلان کە زۆر دژى محەممەدخان بوو، خۆى دەگەل خەلکی کوردستاندا ریک خست و لەلای شا بۆ محەممەدخان تى چاند و دللى شای لى کرمى کرد و کارێکی وای کرد کە محەممەد خان لە والیەتى وەلا نرا و کابرایەکی بەناوى محەممەد خان گورجى لە جیگە دانرا و کرا بە والی «ئەردەلان».

ئىسماعىلى مەلا حەممە حوسین لە مێژوو فارسىیە کەیدا کە دەربارەى ئەردەلانە و ئىمە لە عارەبىیە کەى رۆژبەیانىیەو، کە بۆ پەراوێزى شەرەفنامەى نووسىو، وەرمان گرتوو، لەم بارەو دەلى: «محەممەدخانى کورى خوسرەو خان پیاویکی زۆر ئازا و سەرەست و زانایەکی بالادەست و خاوەن ھۆش و ھەست بوو. زۆر چاک بەکاروبارى خۆى دەچارا و سەرۆبەریکی باشى بە ولاتەکەى خۆى دا. بەلام لە رۆژگارى دەسلالتارىیى

ئەودا، سولەيمان بەگى بەبە ھىرشى ھىنا سەر ولاتى ئەردەلان؛ مەريوان و ھەورامان و سىياكىتوى داگير كرد؛ زۆراب بەگى سەقز و برايم بەگى ميري مەريوانى كوشت. لەشكرى ئيران بە سەرکردايەتیی عەباس خان زیاد ئوغللو ھاتە ھىمدادى محەممەدخان و لەشكرى ئەسفەھان و لەشكرى ئەردەلان پىكەو بەگژ سولەيمان بەگدا چوون، شكاندیان و راویان نا و ناچاریان كرد كه ھەلج و پەنا بە سولتانی عوسمانى بەرى.

بەقسەى ميستر لۆنگرىك: بەيتى دوازده سوارەى مەريوان، بەھۆى ئەو پىك ھەلپەژان و لىكدانەو دانراوہ كه ئىستەش ئەو بەيتە لەناو كورداندا ماوہ و باوہ.

ئىسماعىلى مەلا محەممەد حوسىن درپژە بە باسەكە ئەدا و ئەلج: «لەپاش دامرکانەوہى ئەم شەر و ھەرايە، قاسم سولتان ناوى مەزنى ھەورامان چوو بوو بن كلىشەى عەباس خان زیاد ئوغللو؛ ھەرچى توانىي دوزمانى و شەيتانىي لە محەممەدخان و كوردەكانى ئەردەلانى كرد و تىي گەياند كه وا محەممەدخان و سەرکردە كوردەكانى دەوروبەرى كاكە و برالەيان لى كردووى كه لە ھەلجى كتوپردا پەلامارت بەدن و خۆت و دەستە و دايرەت لەناوبەرن. زياد ئوغللو بەقسەى لووسى قاسم خان ھەلخەلەتا و زۆر لە خۆى ترسا؛ فەرمانى بە چەكدارەكانى بەردەستى خۆى دا كه ھەر كوردپەكبان بەرپەل كەوئ بىكوژن و دەسەر كەسەوہ نەچن؛ تووشى ھەر ئاوايىبەكى كوردنشین دەبن، لەپاش تالان واى ويران بكەن كه جىگەى ھىلانەى كوندەبەبووشى لى نەمىي. موختەسەرى كەلام «عەباس خانم عەباس خان بى» كاریكى بەسەر كورد ھىنا كه مېژوو لەروى ھەلنايە بىگىرپتەوہ يان وەبىر خۆى بەھىتتەوہ؛ چەندىن منارەى لەسەرى كوردە بى تاوان و بىچارەكان بەرز كوردەوہ؛ ھەزاران مائە كوردى خانەدانى كۆر كوردەوہ؛ بە سەتان گوند و ئاوايىي خاپوور و چۆل و واجىدلەقەھار كرد. شا سولتان حوسىنى سەفەوى لە باس و خەبەرى ئەم ھەموو نامەردى و دلەردىيەى عەباس خان رقى ھەستا؛ ناردى برديانە ئەسفەھان و بەداريان

داكرد و جىگەى عەباس خانى بە حوسىن خانى لور پر كوردەوہ. بەلام وەك دەلین «سەد رەحمەت لە كفن دزى پىشوو». عەباس خان لە چاو حوسىن خانى لور، نوپىي لەسەر تەشك و داوتنان دەكرا؛ عەباس خان بۆ نامەردى و دلەردى دەسكى لەدوى حوسىنى لور نەكردبوو. حوسىن خانى لور ھەر ئەوئەندە تۆزىك جىگەى خۆى گەرم داھىنا، لەشكرى بردە سەر پشدر و تالان و ناو بلباسەتى و قرانىكى واى خستە ناو كوردەكانى ئەو ناوہ كه تاتار و مەغووليش بەبىرياندا نەھاتبوو. تا سالى ۱۱۱۰ى كۆچى (۱۶۹۸ى زابىنى) ئەم كارەساتە نەبراىوہ و شەر و كوشتار ھەر بەردەوام بوو؛ لەم ماوہيەشدا قاسم سولتانی سەرەسۆدرە كه ببووہ باوہشینی ناگر و ئاژاوہ، لە شەرىكا سەرى دۆراند و گرى كلەكە نەوتىنە بە خاكى گۆرپچە كوژايەوہ و تا سەر، بەرى دووزمانى لە دارى سوزمانى بۆ نەخورا.

محەممەدخانى والى كه بەختى ھىنابووى و لە دارى عەباس خان خەلەست بوو تا سالى ۱۱۱۳ بە والىيەتیی ئەردەلان ماىوہ. جانگير سولتان كورى كەلبالى خان كه دەبووہ ئامۆزای، ھەموو رۆژى دەرک و ديوانى ئەسفەھانى لى دەگرت و بۆى تى دەچاند؛ تا لە سالى ۱۱۱۳ى كۆچيدا بەدەركردنى دا. ھەر ئەو سالە لە لايەن شای سەفەويىيەوہ محەممەدخان گورجى ناوتىك كرا بە والىي ئەردەلان.

مامۆستا ئايەتوللا مەردۆخ لە باسى محەممەدخاندا زۆر كەمتر دواوہ؛ تەنيا ئەوئەندەى ھەيە دەلج: «لەپاش بەركەنار كردنى ئەحمەدخانى دووھەم، محەممەدخانى ئەردەلان كورى خوسرەوخانى كوژراو لە سالى ۱۱۰۷ى كۆچيدا كرا بە والىي كوردستان؛ ھەولى دا كه ئەو كوردانەى لە ترسى زولمى عەباس خان پەرەوازە ببوون، بەھىتتەوہ. بە فەرمانى شا سولتان حوسىن، حوسىن خانى سەردارى لور كرا بە مەئموورى كوردستان و ئازەربايجان و شارەزور؛ ئەویش ياغيىبەكانى تەنبى كرد و پىاوہ باشەكانى كۆ كوردەوہ». شىاوى باسە، ئايەتوللا مەردۆخ ئەو كوردانەى كه لە دەست زولمى عەباس خان رايان كوردوہ بە پىاو خراپيان دادەنچ؛ وا

دیاره ده‌یه‌ویست ملیان بۆ چه‌قۆ درێژ کهن و باله‌فره‌و په‌له‌قازه‌یان نه‌بێ - هه‌ژار.

نایه‌توللا له‌سه‌ر باسه‌که‌ی ده‌روا و ده‌لی: «جانگیر سولتان کوری که‌لبالی خانی ئه‌رده‌لان له‌گه‌ڵ هیندی‌ک له‌خه‌لکی کوردستان که‌وتنه‌ سه‌رپیتی له‌ محهم‌دخان و به‌ده‌رکردنیان دا و محهم‌دخان گورجی کرا به‌ والی. ماوه‌ی فه‌رمانه‌روایی محهم‌دخان شه‌ش سالی خایاندوه».

محهم‌دخان گورجی: سالی ۱۱۱۳ به‌ فه‌رمانی شا سولتان حوسین؛ محهم‌دخان گورجی کرا به‌ والیی کوردستان. محهم‌دخان ده‌ستی کرد به‌ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی شار؛ چهند مزگه‌وت و کاروانسه‌رای ئیجاد کردن. به‌ فه‌رمانی شا سولتان حوسین له‌ نزیک بازاری کۆنی شاری سنه‌، کاروانسه‌رایه‌کی له‌سه‌ر زه‌مینی مه‌لا عه‌بدوکه‌ریمی قازی دروست کرد، که‌ دووقات و شیتست حوچه‌بوو؛ ئه‌مه‌ی کرده‌ وه‌قفی که‌ربه‌لا و نه‌جه‌ف و به‌رپوه‌ بردنه‌که‌شی به‌ قازی مه‌لا عه‌بدوکه‌ریم سپارد.

سێ سال بوو والیه‌تیی ده‌کرد، خه‌لک لای شا بۆیان تی چاند که‌: «خانی گورجی هه‌ر چۆته‌ سنه‌، گورجی بۆته‌ سونی مه‌زهب و خۆی له‌ شیعه‌یه‌تی ته‌کاندوه». شا به‌وه‌ زۆر تووربه‌بوو، ده‌ست به‌جێ فه‌رمانی ده‌کردنی دا و حه‌سه‌ن عه‌لی خان ناوی‌ک که‌ به‌ کوری محهم‌د موئمین خان ئیعتمادولده‌وله‌ ناسرابوو کرایه‌ والیی سنه‌.

حه‌سه‌ن عه‌لی خان: ئه‌م حه‌سه‌ن عه‌لی خانه‌ راسپیرابوو که‌ تومه‌تی سونیایه‌تیی محهم‌دخان بسرپه‌ته‌وه‌ و تازه‌ ئه‌م غه‌له‌ته‌ دووپاته‌ نه‌کرپه‌ته‌وه‌؛ له‌سه‌ر شیعه‌ و سونیه‌تی زۆری تازاری خه‌لکی کوردستان دا. ئاوه‌نژوله‌ی به‌سته‌زمانان بۆی ده‌رکار که‌وت و شه‌وی‌ک له‌ شه‌وانی سالی ۱۱۱۸ دلی پر له‌ چلک و کینه‌ی له‌ کارکه‌وت. له‌باسی مردنه‌که‌یدا چیرۆکی‌ک ده‌گه‌تیه‌وه‌ و ده‌لین: رۆژێک ئه‌و حه‌سه‌ن عه‌لی خانه‌ بۆ سه‌یر و گه‌ران روو ئه‌کاته‌ کیتی ئاویه‌ر؛ له‌ گه‌رانه‌وه‌دا تووشی گومبه‌زی پیر عومه‌ر ده‌بی و

ده‌پرسی: «ئه‌م گۆره‌ ئی کی‌یه‌؟» ده‌لین: «گۆری ئیمام زاده‌یه‌که‌ له‌ تووره‌مه‌ی ئیمام موسا کازم و پیتی ده‌لین پیر عومه‌ر». کابرا له‌ بیستنی ناوی عومه‌ر وه‌ک درووی وه‌بن کلکی ده‌ن، هه‌لده‌تیزینتی و مل له‌ جوین دان به‌ هه‌رچی عومه‌ر و عومه‌رییه‌ ئه‌نی؛ ته‌واو ناگاته‌وه‌ مال که‌ له‌ داخی پیر عومه‌ر وه‌زگ ده‌دا و به‌ قه‌د سندانیک له‌سه‌ر دلی خر ده‌بی و کتوپر ده‌یخا؛ ده‌ست ده‌کا به‌ قیژه‌ و هه‌را که‌: «بگه‌نی، پیر عومه‌ر منی هه‌نگاوتوه‌». زۆری پتی ناچتی گیانی خان کونیک ده‌دۆزیته‌وه‌ و بۆی ده‌رده‌چتی و ده‌ورانی حوکمرانی حه‌سه‌ن عه‌لی به‌سه‌ر ده‌چتی.

حوسین عه‌لی خان برای حه‌سه‌ن عه‌لی: دواي ئه‌وه‌ حه‌سه‌ن عه‌لی به‌ر شه‌قی پیر هۆمه‌ر که‌وت و له‌ گۆرستان وه‌رکه‌وت، حوسین عه‌لی برای جیگای گرتوه‌؛ ئه‌ویش له‌ به‌دغه‌پیدا چه‌پیتی ده‌به‌ر براکه‌ی دانه‌بوو. به‌زمی شیعه‌ و سوننی ژبانده‌بووه‌ و تۆله‌ی پیر هۆمه‌ری له‌ خه‌لکی سنه‌ ده‌کرده‌وه‌. خه‌لکی سنه‌ لیتی وه‌زاله‌ هاتبوون و زۆریان شکایه‌ت لی کرد، تا ئه‌ویش له‌ والیه‌تی لایرا و که‌یخوسره‌وه‌به‌گ ناویکی له‌ جی دانرا؛ که‌ ئه‌ویش دواي هه‌ژده‌ مانگ له‌کار به‌رکه‌نار کرا.

تا ئیتره‌ پوخته‌ی قسه‌کانی مه‌ستوره‌ خانم بوو، که‌ ده‌بارهی حوکمی محهم‌دخان گورجی و حه‌سه‌ن عه‌لی و حوسین عه‌لی و که‌یخوسره‌وه‌ به‌گی نووسیوه‌.

بابزانی میژووونوسانی تر ده‌لین چی؟: ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌ حوسین ده‌لی: «محهم‌دخان له‌ سالی ۱۱۱۳دا له‌ والیه‌تی ده‌رکرا و محهم‌د خان ناویکی گورجیی له‌ جی دانرا. خانی گورجی سێ سالان حاکمی ئه‌رده‌لان بوو؛ هه‌رچه‌نده‌ بۆخۆی شیعه‌ مه‌زهب بوو به‌لام بۆ دلخۆشیی سنه‌ییبه‌کان ده‌یگوت: منیش سونیم. شا سولتان حوسین له‌سه‌ر ئه‌م باره‌بارکردن و شیعه‌ به‌ سوننی دانه‌، لیتی غه‌زری و سالی ۱۱۱۶ی کۆچی له‌کاری به‌رکه‌نار کرد و حه‌سه‌نخانی کوری موئمین خان ئیعتمادولده‌وله‌ی کرده‌

والیی سنه. حهسهن خان به زۆرهملی سوننی دهکرده شیعه و سونیهکانی سنه هینابوه داری سهماواتی و له دهستانی مه‌رگیان به ناوات دهخواست. زۆریه‌ی زۆری خه‌لکی ولاته‌که که نه‌یانده‌ویست ببنه شیعه، به هه‌راسانی به‌ره‌و شاره‌زور کوزبون و خۆیان و مه‌زه‌به‌که‌یان له چنگ تالان‌رزگار کرد. حهسه‌نخان دوا‌ی دوو سال له و سوننی به شیعه کردنه، شه‌ویک له غورابی خه‌ودا مرخه‌ی لی‌ پرا و ده‌هۆلی ژبانی درا و قیره‌ی شیعه‌خوازی لی‌ پرا؛ وانا شه‌ویک له شه‌وانی سالی ۱۱۱۸ نوست و ئیتر راست نه‌بۆه.

شا سولتان حوسین فه‌رمانی ده‌رکرد که حوسین عه‌لی برای ته‌و حهسه‌نخانه فه‌رمانه‌وای نه‌رده‌لان بی. ده‌ریاری ته‌سفه‌هان له‌وه‌گه‌بشتبوو که شیعه‌گه‌ری به زۆره‌ملی به‌سه‌ر خه‌لکا ناسه‌پیندری؛ له‌به‌ر ته‌وه‌ئامۆزگاری حوسین عه‌لی کرابوو که باری سیاسه‌ته‌که‌ی نه‌رمتر بکات. حوسین عه‌لی ده‌ستی له شه‌ره‌ مه‌زه‌ب هه‌لگرتبوو؛ به سوننی نه‌ده‌گوت؛ له‌من نی. خه‌لکه‌که‌ی ته‌هون و ئارام کرده‌وه و کاریکی وای کرد که ولاته‌که ته‌واو گه‌شه‌دار و ئاوه‌دان ببیته‌وه.

سالی ۱۱۲۰ی کۆچی (۱۷۰۸م) هیندی‌ک پشیوی و ئاژاوه له ولاته‌که‌دا پرووی دا؛ خه‌لکی ولاته‌که تاوانی هه‌را و کیشه‌که‌یان خسته‌سه‌ر حوسین عه‌لی خان و لی‌ چوونه ده‌رک و دیوانی ته‌سفه‌هان و شکایه‌تیان لی‌ کرد و به‌شایان به‌ده‌رکردن دا و که‌بخسرو‌خان ناویک له جیگه‌ی ته‌و کرایه‌ والی. ته‌ویش دوو سال کاروباری ولاتی نه‌رده‌لانی هه‌لسو‌وراند؛ تا له سالی ۱۱۲۲ی کۆچی (۱۷۱۰م) مه‌زنایه‌تی ته‌و مه‌له‌بنده‌ ده‌ست عه‌باس قولی خانی نه‌رده‌لان که‌وت».

مامۆستا نایه‌توللا مه‌ردوخ له‌م باسانه‌دا وردتر و رۆشنتر دواوه و ده‌لی: «پاش لابرندی محه‌مه‌دخانی نه‌رده‌لان له مانگی مه‌ولوودی سالی ۱۱۱۳دا، محه‌مه‌دخانی گورجی به‌ والیه‌تی هاته‌ کوردستان. محه‌مه‌دخانی گورجی به‌ خه‌لکی کوردستانی پراگه‌یانده‌ که: من سونیم و له‌سه‌ر مه‌زه‌بی

شافعییم؛ پینچ فه‌رزه له مزگه‌وتی سوننی نوێزی به جه‌ماعه‌ت ده‌کرد. مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ی ئایینی دروست کردن؛ کاروانسه‌رایه‌کی له‌سه‌ر زه‌مینیکی مه‌لا عه‌بدولکه‌ری قازی - باوه‌گه‌وره‌ی موالییه‌کانی کوردستان - بنیات نا که دووقات بوو، شیتست و شه‌ش حوجره‌ی تیا‌بوو. ته‌م کاروانسه‌رایه‌ی کرده‌ مه‌وقوفه‌ی که‌ره‌لا و مه‌لا عه‌بدولکه‌ری به‌ مه‌ته‌وه‌لی دانا. سالانه‌ ده‌یه‌کی خۆی لی‌ هه‌لده‌گرت و باقیه‌که‌ی ده‌نارد بۆ که‌ره‌لا به‌خیری محه‌مه‌دخانی گورجی. خان سی‌ سال له سنه‌ مایه‌وه؛ دوزمانان خه‌به‌ریان به‌ شا سولتان حوسین دابوو که خۆی کردۆته سوننی! له‌سه‌ر ته‌وه‌ شا لی‌ غه‌زری و له‌ والیه‌تی ده‌رکرا.

سالی ۱۱۱۶ له‌سه‌ر فه‌رمانی شا سولتان حوسین، حهسه‌ن عه‌لی خان کوری محه‌مه‌د موئمین خان ئیعتما‌دولده‌وله‌ کرا به‌ حاکمی سنه؛ ته‌م حاکمه‌ تازه‌یه، ته‌واو پیچه‌وانه‌ی کۆنه‌که‌ بوو، شیعه‌ایه‌تی کردنه‌که‌ی له‌ تام ده‌رچوو‌بوو؛ چاری به‌ سوننی هه‌لنه‌ده‌هات؛ له‌ مه‌جلیسی ته‌ودا جنیبه‌ به‌ ئیمامه‌کانی سوننی ببووه‌ بنیشته‌ خۆشکه‌ و شه‌وچه‌ره؛ گیان و مالی سوننیانی به‌ تالانیکی حه‌لال و ره‌وا ده‌زانی. گوايه‌ رۆژتیک ده‌چیتته‌ پراو، چاری به‌ گومبه‌زی پیر عومه‌ر ده‌که‌وی و ده‌پرسی: ته‌م گومبه‌زه‌ هی کتیبه‌؟ یه‌کیک له‌ هاو‌پیکانی ده‌لی: گومبه‌زی پیر عومه‌ره؛ هه‌ر به‌ بیستنی ناوی عومه‌ر چاری ته‌په‌ریتته‌ پشتی سه‌ر و فه‌رمان ته‌دا، تاده‌گه‌ریتته‌وه‌ ده‌بی‌ داری به‌سه‌ر به‌رده‌وه‌ نه‌مینی! ناچار پیر عومه‌ری بۆ هه‌لده‌وه‌شین. کاتیک له‌ پراو دیتسه‌وه‌ و ده‌گاته‌وه‌ مال، ژان و برکیکی له‌ دل ده‌وه‌ستی و برستی لی‌ ده‌پری. چوار سه‌عات له‌شه‌و راده‌بری، به‌و ژانه‌دلله‌ ده‌مری و له‌ وه‌ختی ئاویلکه‌ دانا به‌ ژن و منالی خۆی ده‌لی: پیر عومه‌ر تو‌له‌ی خۆی کرده‌وه. ته‌م حهسه‌ن عه‌لییه، له‌ دوو سال که‌متر والی سنه‌ بووه.

سالی ۱۱۱۸ی کۆچی به‌ فه‌رمانی شا سولتان حوسین، حوسین عه‌لی برای حهسه‌ن عه‌لییه‌ مردووه‌که‌ کرا به‌ والیی کوردستان. حهسه‌ن عه‌لییه‌ پیشوو له‌ چاو ته‌م حوسین عه‌لییه‌ به‌ حه‌وت ئاو شو‌رابۆوه. شه‌و و رۆژ هه‌ر

خه ربکی چهوسانهوه و کرپوسانهوهی خه لکی سنهی سوننی مه زهب بوو؛ نه خوازه که حیکایه تی براهی و پیر عومه ر بلاو ببووه، زوری رق له سوننی و پیر عومه ر هه ستابوو؛ نه و نه دهی جه زه بهی خه لک دا، تا به جاریک یه خه یان لی دادری و له سالی ۱۱۱۹ دا چند پیاو ماقوول و سه رناسیکی شار چوونه نه سفه هان و دیوانیان لی گرت و شکایه تیان لی کرد. شا سولتان حوسین به دادی خه لکی سنه راگه یشته؛ حوسین عه لی لآبرد و که یخوسره و به گی یاساولی کرده والی کوردستان.

سالی ۱۱۲۰ی کۆچی که یخوسره و به گ که یه کیتک له ئیشکچییانی مالی شا بوو، هاته کوردستان و فه رمانره واییی نه رده لانی گرت ه دست. نه م که یخوسره و به گه جگه له وه که وه ک هه ر دووک هه سن و حوسینه رآبرد وه کان شه ری سوننی و شیعه ی ده کرد؛ زوریش کارایه کی ده به نگ و بی سه ليقه و نه زان بوو؛ له هه موو فه رمانی دیوانیدا ته نیا یاساولی ده زانی و له وه به ولاره ته قه ی له سه ری ده هات. هه تا خوا هه ز ده کا نانه جیب و خو تریلکه و نانی نانی بوو. زور زوو خه لکی سنه لیی بیتار بوون و هه رچی نه یگوت نه یانده کرد. له ناخریدا رۆژتیک خه لکی شار و والیی کۆنه یاساول قسه یان تیک گیرا؛ خه لکه که لیی هاروژان و به فیته له شاریان وه ده رنا؛ نامه یه کیشیان بو شا سولتان حوسین نووسی که: کوردستان جیگه ی سوننی مه زه بانه و بو که س مه زه بی خو مان ناگۆرین. نار دنی نه م جو ره که سانه که له سه ر مه زه بی ئیمه نین و نه خوازه شه ری مه زه بی شمان بو ده نینه وه، هیچ به هره نادا؛ خو به تاییه تی پیاوی نانه جیب و خو تری و تو رپی وه ک نه م که یخوسره وه هه ر به جاریک ولاته که ی تیک داوه و ناسووده یی بو دانیشته وان نه ماوه. نه گه ر ئیمه بزاین هه ر له سه ر نه و باره ده مینین و که س گو تمان پی نادا، ناچارین بارکه یین بو ولاتانی ده ره وه و له و شو تینانه ی که مال و ناموس و مه زه بمان ده پاریزری دامه زریین. شا سولتان حوسین که نه م شکایه ته ی پی گه یشته، تی گه یشته که کوردستانییه کان له گه ل حاکمی بیگانه هه لئاکن؛ وای به باش زانی هه ر

له خو بان فه رمانره وایان بو دیاری بکریت. له دوا ی نه وه که پرس و رای به خه لکی خو جییی کرد، له سه ر نامۆزگاریی نه وان عه باس قولی خان که یه کیتک بوو له توره مه ی خان نه حمه د خانی هه وه لی. کرا به حوکمداری کوردستان. که یخوسره و به گ که متر له سالیکی والیه یی سنه ی کرد».

عه باس قولی خان: مه ستوره خانم له تاریخه که یدا ده رباره ی عه باس قولی خان ده لی: «عه باس قولی خان ماوه یه کی زور بوو له ده رباری سه فه ویدا کاربه دست و پیاوی دیوان بوو. له سایه ی نازایه تی و کارامه یی خو ی ببوو پیاویکی سه رناس و خو شه ویستی شای ئیران. یه ک له و کارانه ی که پایه ی نه وی به رز کرد بوو، شه ری مرید وه یس (میر وه یس) ی نه فغانی و دا کوژاندنی نازاوه ی کو ری عه بدوللا خانی قه نده هار و هه رات بوو. عه باس قولی خان له و شه رانه دا یه کیتک بوو له سه ر کرده به کاره کانی له شکری ئیران و زور مه ردا یه تیی نو اند و نازایه تیی خو ی به هه موو که س ناساند. نه گه رچی خوسره و به گ له میژووی نه رده لانه که یدا ده لی: شه ر ده گه ل میر وه یسی نه فغانی له رۆژگاری ده سه لاتداریی عه باس قولی خان له سه ر نه رده لان رووی داوه؛ به لام راست نیییه و له رۆژگاری به ر له والیه تییه که یدا قه و ماوه. شا سولتان حوسین بریاری دا نه م پیاوه خزمه تکاره ی خو ی بکاته حاکمی نه رده لان و چیتر بیگانه و نه ناسان نه نیریته سه ر خه لکی کوردستان. سالی ۱۱۲۲ عه باس قولی خان فه رمانره واییی نه رده لانی گرت ه دست؛ حه وت سال بی خه م و ده رده سه ری به سه ر نه و مه لبه نده راگه یشته. حه و ساله و دوا، وا هه لکه وت که میروه یسی نه فغانی دووباره سه ری به رز کرده وه و له مه لبه نده کانی لای قه نده هار و هه رات و خوراسان ده ستی کرد به نازاوه نانه وه و شه ری به ده ولته فروشت. شا سولتان حوسین فه رمانیکی بو عه باس قولی خان ده رکرد که به له شکری نه رده لانه وه بچیتته به رنه گاری میروه یس و نازاوه که ی دا کوژین.»

عه باس قولی خان به دووه هزار چه کداره وه به ره و خوراسان وه ری که وت و

گه‌یشته تاران. ئیتر له تاران به‌ولاره نه‌چوو، سه‌ریه‌خۆ جله‌وی به‌ره‌و کوردستان وه‌رگێر و گه‌رایه‌وه. شا سولتان حوسین ئهم پاشگه‌زبونوه‌ی به‌ کیفی نه‌بوو؛ خه‌به‌ری دایه‌ که: هۆی چی بووه قسه‌ی منی شکاندوو و شه‌رتی خۆی نه‌په‌راندوو؟ عه‌باس قوڵی خان له وه‌راما به‌ عه‌رزى گه‌یاند که: سووچ و تاوانی ئهم گه‌رانه‌ویه ده‌که‌وێته سه‌ر ملی عه‌لی قوڵی خان کورێ زۆراب سولتان نه‌وه‌ی که‌لبالی خان. ئه‌و له تاران له‌گه‌ل چه‌کداره کورده‌کاندا پینک هاتوو که به‌قسه‌م نه‌که‌ن و بگه‌رێنه‌وه، منیش هیچم بۆ ده‌گه‌لیان نه‌کراوه و ناچار گه‌رامه‌وه. شا له‌و وه‌رامه‌وه تی گه‌یشت که ئهم عه‌لی قوڵی خانه زۆر له‌و عه‌باس قوڵی خانه به‌هونه‌رت‌ره بۆیه توانیویه له‌شکره‌که‌ی لێ هه‌لگه‌رێته‌وه. وای به‌ باش زانی که عه‌لی قوڵی له جیگه‌ی عه‌باس قوڵی دانێ و عه‌باس قوڵی هه‌لپه‌سه‌یرێ و کاروبای ئه‌رده‌لان و له‌شکرکێشی بۆ ئیتران، به‌ عه‌لی قوڵی بسپه‌رێ».

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه حوسین له‌ تاریخه ئه‌رده‌لان فارسییه‌که‌یدا ده‌لێ: «سالی ۱۱۲۲ی کۆچی (۱۷۱۰م) عه‌باس قوڵی خان کرا به‌ والیی ئه‌رده‌لان؛ ناردی به‌شوپن خزمه‌کانیدا که له مه‌له‌بنده‌کانی سیاکتیو و مه‌ریواندا کاری دیوانی ئیترانیا ده‌کرد و له خۆی کۆکردنه‌وه و زۆر باشی حاواندنه‌وه، خه‌لکی ولاته‌که‌ش زۆری لێ رازی بوون و هیچ گله و گازنده‌یان لێی نه‌بوو. سالی ۱۱۲۹ی کۆچی (۱۷۱۶م) میروه‌یسی ئه‌فغانی له شای ئیتران یاغی ببوو؛ فه‌رمان ده‌رچوو که عه‌باس قوڵی خان به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لان‌ه‌وه روو بکاته ئه‌فغانستان و ئهم یاغییانه ده‌سته‌مۆ بکات. خان به‌ له‌شکره‌وه رویشته و گه‌یشتبووه تاران که له‌شکره‌که‌ی مانی گرت و جوابی خانیا نه‌دایه‌وه. عه‌باس قوڵی خان شکاتی له‌ شا کرد که: تاوانی ئهم مانگرتنه له‌سه‌ر ئه‌ستۆی عه‌لی قوڵی به‌گی کورێ زۆراب به‌گی کورێ که‌لبالی خانه؛ ئه‌و هانیان ده‌دا و مانیان پین ده‌گه‌رێ و له‌ مانیان ده‌ته‌کێتیته‌وه. شا تی گه‌یشت عه‌لی له‌ هه‌باس به‌کارتره؛ به‌ پین هیچ فوو له‌ دۆ کردن، عه‌باس قوڵیی نارد زیندانی ئه‌سه‌فه‌هان و عه‌لی

قوڵی کرده مه‌زنی ئه‌رده‌لان».

ماموستا ئابه‌توڵا مه‌ردۆخ له‌ تاریخه‌که‌یدا جیاوازییه‌کی ده‌گه‌ل مه‌ستوووه و تاریخی ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسیندا هه‌یه و ده‌لێ: «سالی ۱۱۲۱ی کۆچی عه‌باس قوڵی خان کراوه‌ته‌ والیی سنه. له‌ سالی ۱۱۲۸ فه‌رمانی پین دراوه که بچیتته شه‌ری ئه‌فغانان. له‌شکره‌که‌ی هه‌شت هه‌زار چه‌کدار بووه که هه‌موویان سواربوون. عه‌لی قوڵی کورێ جانگیر سولتان یه‌کیک بووه له‌و سوارانه؛ به‌دزیه‌وه ده‌چیتته بن کلێشه‌ی سه‌رۆکه‌کانی له‌شکر و تییان ده‌گه‌یه‌نێ که شه‌ر کردن له‌ هه‌رات و قه‌نده‌هار بۆ خه‌لکی کوردستان و اتا له‌برسان مردن و به‌ خۆپایی به‌ کوشت چوونه؛ قسه‌کانی کاربگه‌ر ده‌بێ و له‌ شه‌ویکا هه‌موویان تی ئه‌ته‌قین؛ کوردستان بگه‌ره‌و هاتم. عه‌باس قوڵی ته‌نیا دوو سێ که‌سی له‌ تاران به‌ دوه‌روه ده‌میته‌ و ئه‌ویش ناعیلاج نامه‌یه‌ک بۆ شا ده‌نیرێ و له‌ویدا بۆ عه‌لی قوڵی تی ده‌چیتته که خه‌تی خوار له‌بن سه‌ری ئه‌ودایه. شا له‌ پین حونه‌ری عه‌باس قوڵی زۆر تووره‌ ده‌بێ و فه‌رمانی گرتتی ئه‌دا؛ خه‌لات و فه‌رمانی والیه‌تی ئه‌رده‌لان و نازناوی خانیه‌تی به‌هۆی عه‌لیخانی فه‌راسی خۆیدا بۆ عه‌لی قوڵی خان به‌رێ ئه‌کات. عه‌باس قوڵی خان هه‌شت سال والی بووه».

عه‌لی قوڵی خان: وه‌ک ده‌گه‌رێنه‌وه ئه‌و عه‌لی قوڵی خانه به‌ر له‌وه بیته‌ والیی ئه‌رده‌لان، چه‌ند سالیک زۆر به‌هه‌ژاری و نه‌داری له‌ گوندیک ژیاوه که ناوی ئه‌و گونده شه‌خه‌یه و سه‌ر به‌مه‌له‌بندی خورخوره‌یه. خه‌لکی شه‌خه‌ که زانیویانه نه‌جیم زاده‌یه و لێی قه‌وماوه، زۆریان دل پین سووتاوه و به‌قه‌د توانا یارمه‌تییان داوه؛ زۆر جاریش ئامۆژگاریان کردوو که ئهم گونده جیگه‌ی ئه‌و نییه و ئه‌گه‌ر بچیتته‌ شار و بازاران، له‌وانه‌یه کاریک باشی ده‌س که‌وێ و له‌ که‌ساسی و هه‌ژاری رزگاری بیت. به‌لام ئه‌و گویتی به‌م قسانه نه‌داوه و گوته‌ویه: «برا هه‌ر خوا حه‌ساوه؛ ئه‌گه‌ر خوا شتیکم بدات، له‌گوندی شه‌خه‌ش بم ده‌مگات». ئیتر وابوو له‌ سالی ۱۱۲۹د له‌ سایه‌ی

شهیتانی و دوو زمانی کردنی عه‌باس قولی خان، میرایه‌تیی ئه‌رده‌لانی دهس کهوت و خوا له‌شه‌خله‌ بۆی نارد. هه‌رچهنده زۆری دهردی نه‌داری کیشابوو، به‌لام وه‌ختی بوو به‌ خاوه‌ن هات و داهاات زۆر پیاویکی ده‌هنده و ده‌ست بلاو و مه‌رد و په‌ند و پیاو بوو. دووسال به‌سه‌ر میرایه‌تی کردنه‌که‌یدا راده‌برا که نه‌خۆشی چاو قوولکه (تاعوون) که‌وته ولانی ئه‌رده‌لانه‌وه و هه‌شتا هه‌زار که‌سی کوشت. هه‌ر له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتداریی ئه‌وا، خه‌لکی لو‌رستان له‌ شا سولتان حوسین هه‌لگه‌رانه‌وه و ئازاوه‌یان نایه‌وه. شا به‌ عه‌لی قولی خانی ئه‌سپارد که ئه‌و لو‌رانه‌ی بۆ ته‌نبی بکا. خان به‌ له‌شکرێکی زۆر و ته‌یاره‌وه‌ پوی کرده لو‌رستان و به‌گژ لو‌ر و به‌ختیاریه‌کاندا هات؛ له‌ پاش چهند شه‌رێکی خه‌ست و خوتناوی، له‌شکری لو‌ران شکا و لو‌ر هه‌لاتن و ئه‌رده‌لانی سه‌ریان ده‌دوونان و دم له‌ سه‌ریشته‌ راویان نان؛ زۆریان لی کوشتن تا ناچاریان کردن خۆ‌بدن به‌ ده‌سته‌وه. سه‌ره‌ک هۆز و سه‌رکرده‌کانی لو‌ر و به‌ختیاری به‌ پیشکه‌ش و دیاریی زۆره‌وه و هاته‌نه‌ خزمه‌ت خانی ئه‌رده‌لان و خۆیان ته‌سمیل کرد. عه‌لی قولی خان سه‌رۆکی لو‌ره‌کانی ده‌گه‌ل چهند پیاو ماقوولتیکی لو‌ری دیکه‌دا به‌به‌خسیری ناره‌ ئه‌سقه‌هان؛ نامه‌به‌کیشی بۆ شا نووسی و تکای به‌خشینی بۆ ئه‌و یه‌خسیرانه‌ کرد. شا سولتان حوسین تکایه‌که‌ی لی قبول کرد؛ لو‌ره‌ یه‌خسیره‌کانی به‌خشی و به‌ به‌خشش و خه‌لاته‌وه‌ ناردنیه‌وه ولانی خۆیان. عه‌لی قولی خان دوای ئه‌و شه‌ره‌ که‌ گه‌راپه‌وه ولات، ته‌واو تونده ته‌بیات ببوو؛ پیاو ماقوولته‌کانی ئه‌رده‌لانی له‌ خۆی په‌نجاند و ئه‌وانیش له‌ دژی ئه‌و ده‌گه‌ل ده‌رویش به‌گ و حوسین به‌گی مامۆبی پیک هاتن که له‌ والیه‌تی ده‌ری که‌ن. خان که‌ به‌کاره‌ساته‌که‌ی زانی و ده‌شیزانی ده‌ره‌قه‌تی ئه‌و گه‌له‌کوومه‌گیبه‌ نایه، سه‌نی به‌جی هیشته‌ و خۆی کوتایه‌ ناو قه‌لا‌ی پاله‌نگان و وه‌لامی بۆ خانه‌ پاشای به‌به‌ نارد که ده‌هانای بیته‌ و به‌لا‌ی خزمانی له‌ کو‌ل کاته‌وه. خانه‌ پاشا رۆسته‌م به‌گی جافی به‌ له‌شکری جافانه‌وه به‌ هیمدادی عه‌لی قولی خان نارد. عه‌لی قولی خان بریاری دا

که ده‌ست بۆ چه‌ک به‌ری و نه‌یارانی خۆی له‌ناو بیات؛ دژه‌کانیش خۆیان له‌ ده‌سک نابوو که به‌ گژیا بچنه‌وه. هیندی‌ک له‌ که‌بخودا و ریش سپیی تایه‌فه، بوونه ناو‌بژیکه‌ر و نه‌یانه‌هیشته‌ ئه‌م خوتن‌پێژی و براکوژییه‌ رووبدات. نیوانی دو‌ژمنانیان خۆشه‌وه‌ کرد و هه‌موولا ئاشته‌ بوونه‌وه و عه‌لی قولی خان هاته‌وه‌ سه‌رکار و باری سه‌رداریی خۆی. به‌لام ئه‌و ئاشته‌ و ته‌باییه‌ زۆری نه‌خایاند؛ دیسان نه‌یاران تی هه‌لچوونه‌وه. پیاوماقوولان و ریش چه‌رموگه‌کانی خیره‌خواش دیتیان تاوان له‌ عه‌لی قولی خانه‌ و هه‌موو ده‌ستیان خسته‌ ده‌ستی یه‌ک و خانیان له‌ والیه‌تی خسته‌ - تا ئیره‌ ریوایه‌تی تاریخه‌که‌ی مه‌ستوو‌ره‌خانم بوو ده‌رباره‌ی حوکی عه‌لی قولی خان.

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌ حوسین له‌و باره‌وه‌ ده‌لی: «له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتداری عه‌لی قولی خاندان گرانیه‌که‌ی زۆر به‌سام پوی کرده ئیره‌نه‌وه؛ ئه‌و قاتی و گرانیه‌ مه‌ل‌به‌ندی ئه‌رده‌لانیسه‌ ته‌نیه‌وه. زۆر که‌س له‌ مه‌ل‌به‌ندی ئه‌رده‌لاندا له‌ برسان قریان هات. هه‌ر له‌و سه‌ر و به‌نده‌شدا حکومه‌تی لو‌رستانی بچووک له‌ شای ئیران هه‌لگه‌راپه‌وه. عه‌لی قولی خان به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لانه‌وه‌ پوی کرده لو‌رستان و فه‌رمانی شای پچ بوو که لو‌ره‌کان ته‌می بکات. شه‌ر و کوشتاریکی زۆر له‌ نیوان لو‌ر و ئه‌رده‌لاندا قه‌وما. زۆربه‌ی گه‌وره‌پیاوانی لو‌ر له‌و شه‌ره‌دا سه‌ریان تیتداچوو؛ عه‌لی قولی خان شه‌ره‌که‌ی برده‌وه و ته‌نانه‌ت کو‌ری سه‌رداری لو‌ری به‌ دیل گرت و ده‌گه‌ل خۆیا هینای. لو‌رستان هاته‌وه‌ به‌رحوکی شای ئیران. سه‌رداری لو‌رستان هاته‌ مالی شا و شا لیتی خۆش بوو. شا ده‌یه‌ویست بۆ دلخۆشکردنی سه‌رداری لو‌ران عه‌لی قولی خانیسه‌ له‌ والیه‌تی ئه‌رده‌لان ده‌رکا؛ به‌لام کابرا تکای له‌ شا کرد که ئه‌و کاره‌ نه‌کا و عه‌لی قولی خان هه‌ر والی بیته‌. خان هاته‌وه‌ ولاتی ئه‌رده‌لان؛ به‌لام به‌ختی هه‌تاسه‌ر نه‌یه‌تیا؛ سالی ۱۱۳۳ی کوچی (۱۷۲۰م) له‌ والیه‌تی لایرا و عه‌باس قولی خانی له‌ جی دانرا».

به لّام تاريخه كهى ماموستا مهردوخ لهوبارهوه زور زانايانه تر و ناگادارتر له دوو ميژوونوسى پيشوو بو ئهم باسه چوو و زور بهسه ره و بهره تر باسى ليوه دهكا و دهلى: «عهلى قولى بهگ زور به رووتى و نه دارى له گوندى شه خله، سه ره به مهلبه ندى خورخوره دهژيا، خهلكى ناوايى بهزيان پيدا دههاتهوه و يارمه تيبان دهكرد. ههوالانى پيبان دهگوت: تو نه جيم زادهى، ئه گهر له شار بوايه لى له وانه بوو دهستت له كاريكى ديوانى گيربكرديه. ئه وه دهگوت: ئه گهر خوابيدا، له شه خلهش دهيدا. وهختى عهباس قولى خان له سه ره فرمانى شاي ئيران خهريكى له شكر كوكردهوه بوو، عهلى قوليشى وهك سوارهيه كى له شكر ره گهل خست و ناردى بولاي ئه فغانستان. دواى ئه وه كه له شكرى ئه رده لان له تارانوه به ره و كوردستان گهرايه وه و وازى له چوونى ئه فغان هينا، عهلى قولى بهگيش راست هاته وه شه خلهى جاران و ژيانى ههژارانهى به سه رگرتوه. كاتى كه عهباس قولى خان بو پاكانهى خووى ويستى ناوى عهلى قولى پيس بكا؛ شا سولتان حوسين به بى ئه وه بزاني ئه وه عهلى قوليه كتيه و چون دهژى، وا تى گه پشت كه ده بى پياويكى زور له زهر و سه رناس و به ناوبانگ بى و خهلكى ولاتى ئه رده لان له قسهى دهرنه چن. ئيتر له سه ره ئه م خه ياله، عهليخانى فهراشى تايه تيبى خووى سازدهكا كه خه لات و فرمانى واليه تى و نازناوى خان به ديارى بو عهلى قولى بهگ به رى. عهليخانى به رده ستى شا دپته كوردستان و سو راغى عهلى قولى ده گرى؛ ده لىن: وا له گوندى شه خله يه. ده چپته گوند لىي به ره نه وه، سى كه س راويستاون. عهليخان له وه به ره وه لىيان ده پرسى: عهلى قولى بهگ له كو تيبه؟ عهلى قولى بهگ كه بو خووى يه كيك له وه سى كه سانه يه، به تهرح و ديمه ن ده زانى ئه م كابر ا پرسياركاره پياوى ده ولته ته. دپته خه يال يه وه كه ره نگه هات بى بيگريت، چونكه له تارانوه هه لاتوه و له شه ر خووى دزيوه ته وه. به ترسيكه وه لى ده پرسى: بو چپته؟ كابر ا ده لى: خه لات و به راتى شام بو هينا وه و ده يده مى. عهلى

قولى باوه ر ناكا؛ به يه كيك له هه واله كانى دپنشىنى ده لى: وامن ده روم، تو بوارى جو باره كهى لى بگوژه با دره نگر بگاته ناوايى. ئه وساش ئيوه بيدوزن ئه گهر راستى كرد ئه وا من تو زىك جلك و به رگى خوم ده گويم و ديم: ئه گهر راستيش نه بوو ئه وا له كونيكه وه بوى دهرده چم. عهليخانى راستى ده ي شادواى نيو سه عاتيك دپته ناو ناوايى؛ خهلكى ناوايى دهورى لى ده گرن و كاره كه يان زور به لاوه سه ير و سه مه ره ده بى. عهلى قولى كه بوى مه علوم ده بى كابر ا راست دهكا و خه لاتى بو هينا وه، هينديك سه روگو تلاكى خووى ده ته كتيى و جلكى ده گوژى؛ دپته لاي عهليخان و خووى پى ده ناسيني. عهليخان كر نو شى بو ده با و خه لاته كهى شاي ده بهر دهكا و فه رمانى حوكمى ئه رده لانى ده داتى. ئيتر له كف له كوونيكدا عهلى قولى شه خله يى ده بپته خانى فه رمانه واى كوردستان. عهلى قولى خان روو ده كاته خهلكى ناواييه كه و ده لى: نه مگوت ئه گهر خوا بيده له شه خلهش دهيدا! - ئيستاش ئه م قسه يه بوته باو له كوردستانا - دواى دووسى روتيك كار به دهستان و پياوماقوولانى كوردستان كه ئه وه دهنگ و باسه ده بيسن به ره و شه خله پهل ده بن و له ريگه خه خزمه تگوزارى ميري خوا پيداوا مله ده كه ن؛ به هه زار ده بده به و ته نه نه واليى نووى به ره و شارى سنه ده هين. روتى ۱۹ مانگى شه شه كانى سالى ۱۱۲۹ عهلى قولى خان ده گاته ناو سه راي ده ولته تى و كاروبارى ولاتى ئه رده لان ده گريته ده ست.

هه ره وه سه رو به نده شدا خهلكى لو رستان و به ختيارى له ده ولته ت ياغى بوون و مليان نا له نازاوه نانه وه. به فه رمانى شا سولتانى حوسين، عهلى قولى خان راستى ده ردا كه ئه وه ياغي يانه به رده ست بكا و شه ر و هه را داكوژيني. خان به له شكرى ئه رده لان وه چوو سه ر لو ر و به ختيارى به كان و شه ر له نيواندا قه وما. عهلى قولى خان له شكركهى خووى به ته رزى له شكرى ده ولته تى ريكو پيك كرد؛ بالى راست و بالى چه پى بو ديارى كردن و خو بشى له ناوه ندى له شكرا قه رارى گرت. وهختى شه ر داگيرسا،

لوړ و به ختیارى تاماوه بیه کی کم توانییان شهر بکن و له وه به ولاره شکان و زورپیس شکان؛ شه شسه د که سیان لى به دیل گیرا و هرچی بوى کرا و توانى راکا رای کرد و که وللى خوئى رزگار کرد. حاکمى لوړستان هر نه و ندهى پى کرا خوئى هاویشته ته و بیله عهلى قوللى خان و داواى لى بووردنى لى کرد. عهلى قوللى خان حاکمه کهى لوړستان و چند که سیکی تری له سهرناسانى لوړ و به ختیارى به دیارى بو شا سولتان حوسین نارد و تکای لى کرد که بیانبه خشیت. شا له نازابه تى و دست گرمیى خان زور وه که یف هات؛ فه رمانى به خشینى لوړه به خسیره کانى دهر کرد و خه لاتى کردن و ناردنیه وه ولاتى خوئان. عهلى قوللى خانیش زور به شانازى و سهر به رزبیه وه هاتوه سنه و له سهر ته ختى فه رمانه وایى پالى دایه وه.

له دووه مین سالى فه رمانه وایى عهلى قوللى خاندا؛ په تا و نا هوئى چاوقولکه (تاعون) به کوردستان وه ربوو؛ نریکه ی هه شتا هه زار گیانى به تالان برد. سالى ۱۱۳۲ى کوچى، نه فغانى و نوزبه گ هیرشيان هینایه سهر ئیران و دنیا بیه کی پر له پشوی و نازاوه یان خسته پروو. زهر و زهنگى ده ولته تى نه سفه هان به هوئى نازاوه ی نه فغان و نوزبه گان، زوری له کورتى دابوو و ترسى له دللى خه لکا که متر مابوو. حوسین به گى ماموئى و ده روئش به گى ماموئى و ده گه ل هیندیک له پیوانى سهرناس و ده سه لاتدارى کوردستاندا، له دژى عهلى قوللى خان پیک هاتن؛ نامه بیه کیان بو خانه پاشا کورى محمده پاشا بابان - که به کیک بوو له ناموزایانى سوله یان پاشا به به - به رى کرد که له سوله یانیه وه بیته سنه و بیته گه وره ی ندره لان و به یارمه تیبى نه وان عهلى قوللى خان دهر بکا. خانه پاشا که حاکمى سوله یانى و ولاتى بابان بوو له نامه بیه زور که یف هات؛ له شکرى کرد و هات مه ربوانى له خاکى ندره لان دابرى و گه یشته پیچ فرسه خى سنه (فرسه خیک نریکه ی هه شت هه زار میتره). عهلى قوللى خان زانى دهر و ستى له شکرى بابان نایه؛ ناچار له هه لیکدا هه لات و خوئى گه یانده نه سفه هان و ندره لانى بو خانه پاشا به جى هیشته. سهد و مه لا و

پیوا ماقوول و ریش سپیانى سنه بو پاریزگارى له گیان و مالى خوئان چون به پیر خانه پاشاوه و زوریان به خیر هینا و له گه لیا هاتنه وه سنه. له وساره سنه که و ته بهر حوکمى بابان و له چنگ ندره لانیه کان دهر چوو. عهلى قوللى خان سهرجه م سى سال والیه تیبى سنه ی کردوه».

خانه پاشا بابان: مه ستوره خانم باسى خانه پاشا کردو ته نا و ناخنى به سهرهاتى عه باس قوللى خان و له ژیر سهر دپرى «عه باس قوللى خان بو جارى دووه م» دا ده لى: «له سالى ۱۱۳۲ى کوچیدا خه لکی سنه له عهلى قوللى خان جارى بوون و به دهر کردنیان دا. عه باس قوللى خانى کورى محمده خانیان دووباره به والیه تیبى سنه دیارى کرد؛ نه سفه هانیش فه رمانى حوکم رانى سه قزى دا به عهلى قوللى خان. له وه ده مه دا که عه باس قوللى خان والیه تیبى سنه ده کرد، نه فغانیه کان و نوزبه گییه کان شالاویان هینا بو سهر ئیران و کونه مشکیان به سه فه و بیه کان کرده قه بیه رى. شای نه سفه هان ولامى بو عه باس قوللى خان نارد که ده هانای ده ولت بى. خان له شکرى سنه ی ته یار کرد و به ره و پیرى دوژمنانى ئیران چوو؛ به لام له نه نجامدا به سهرى شکاو و پاشلى خوئنا و بیه وه به ره و سنه دای قه لاشت؛ خه لکی سنه که زانییان والى شکاوه ده ستیان کرد به جوئین پیدان و هرچی نه شایده و نه بایده به و کابرایه یان کرد. نه فغانیه کان خوئان گه یانده نه سفه هان و شا سولتان حوسینى سه فه و بیان کوشت و مه لبه نده کانى فارس و عیراق و خوراسانیان له ئیران داگیر کرد. کاربه ده ستانى عوسمانى خه به ریان به سولتانى رومى دا که: ئیران برستى لى براوه و حکومه ت هتیزى نه ماوه و نه فغان و نوزبه گ تربتانه ی تیدا ده که ن؛ نه گهر سولتان ریمان بدات، نیمه ش گوئچى خومان دهر فینین و دهر فته له ئیرانى ویران دینین. سولتان له م مزگینیه ی گه شایه وه؛ پاشا و ماشاى بهردایه ئیران. له شکرى عوسمانى له ندره زده رومه وه که و ته ناو ئیرانه وه؛ قه لاکانى مه ربوان، شیروان، مووش، وان و سهر له به رى نازه ربا یجانیان تا مه راغه و خه مسه داگیر کرد. ههر له وه سهر و بیه نده شدا

پاشاکانی بابانی له عیراقی عه‌ره‌به‌وه هه‌لیان به ده‌رفه‌ت زانی و ئه‌وانیش هه‌یرش‌شیان به‌ره‌و ئه‌یران هانی؛ زۆر به‌زوو‌په‌کی زوو و لاتتی ئه‌رده‌لان، کرماشان، هه‌مه‌دان، مه‌لبه‌نده‌کانی برووجرد، نه‌هاوه‌ند و گه‌رووسیان خسته ژه‌یر چه‌په‌کی خۆبانه‌وه.

ئه‌و ساله‌ مه‌یژوو له هه‌زار و سه‌ت و سی و شه‌شدا بوو؛ سه‌رکرده‌ی هه‌یرش‌به‌رانیش خانه‌پاشای بابان بوو. خانه‌پاشا خۆی به‌سه‌ر و لاتتی ئه‌رده‌لاندا سه‌پاند و ئه‌حمه‌د پاشای به‌به‌ش بوو به‌ فه‌رمانه‌په‌وای کرماشان. له‌م شه‌ر و هه‌رایه‌دا عه‌باس قوڵی خان سه‌ری دۆراند و ئه‌رده‌لان بێ ئه‌رده‌لانی مایه‌وه.

مه‌ستوره‌ خانم ده‌رباره‌ی گرتنی هه‌مه‌دانه‌وه له‌لایه‌ن هه‌یرش‌به‌رانه‌وه ده‌لێ: «ئه‌و پاشایانه‌ی که هه‌مه‌دانیان گرت، ملیان له‌ تالان و برۆی خه‌لکی هه‌مه‌دان نا و ته‌نانه‌ت ژن و مندالی خه‌لکی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌شیان به‌ دیل گرت و په‌گه‌ل خۆیان خسته. په‌گه‌ی ئه‌و تالانه‌رانه که ده‌بوايه تالان به‌رنه‌وه بۆ و لاتتی عیراق، سه‌نه بوو. وه‌ختی ورده و به‌خسه‌یری هه‌مه‌دانیه‌کان گه‌یشتنه‌ سه‌نه؛ مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی قازی دلی بۆیان سووتا و ده‌هانایان هات؛ به‌خواهشت یان به‌که‌پین، ژن و مناله‌ دیله‌کانی په‌زگار کرد و ناردنه‌وه شوینی خۆیان».

خانمی مه‌یژوو نووس وه‌ک په‌راویزه‌یک ئه‌مه‌نده‌شی خسته‌وته سه‌ر: «له‌و رۆژگاره‌دا که گه‌لۆله‌ی خانه‌دانی سه‌فه‌وی که‌وتبووه لیژی، هه‌موو ئه‌یران ببووه سی پارچه و هه‌ر پارچه‌ی به‌ ده‌ست بیه‌گانه‌یه‌که‌وه بوو؛ خوراسان هه‌تا فارس و په‌ی و عیراق، ئه‌فغانی ده‌یانخوارد، مازنده‌ران پاروه چه‌وه‌ی رووسه‌کان بوو؛ رۆژئاوای ئه‌یرانیش ببووه جی‌راوه‌گی رۆمیه‌یه‌کان و اتا ده‌وله‌تی عوسمانی».

مه‌ستوره‌ خانم ده‌رباره‌ی خانه‌پاشا و حوکه‌می له‌ و لاتتی ئه‌رده‌لاندا ده‌لێ: «خانه‌پاشا که سه‌ر به‌ عوسمانیه‌یه‌کان بوو، دوا‌ی ئه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌نه‌دا

گرت، مژده‌ی سه‌رکه‌وتنی خۆی به‌ هۆی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی قازی نارد له‌ سولتانی رۆمی و داوای له‌ سولتان کرد که پوول و پارویه‌کی به‌ مه‌لادا بۆ بنه‌یژی تا مزگه‌وت و فه‌یرگه‌ ئایینه‌کانی سه‌نه وه‌گه‌ر خاته‌وه و سازبان کاته‌وه و هه‌یندی‌کانیش له‌ نه‌بوو دروست بکا. سولتان زۆری په‌یژ له‌ مه‌لا گرت؛ خه‌لاتی کرد و گه‌یرفانی له‌ پوول ناخنی؛ فه‌رمانی قازیه‌تی و مه‌فتیه‌تی و لاتتی سه‌نه‌ی دایه و ناردیه‌وه کوردستان. له‌ سالێ ۱۱۳۸ی کۆچیدا له‌ سه‌ر زه‌ویه‌ک - که ئه‌یستا باغه و له‌ په‌نا بنکه‌ی والیه‌وه هه‌لکه‌وتوو و ناوی باغی فه‌یرده‌وسیه‌ - فه‌یرگه‌یه‌کی ئایینه‌ بناغه‌ی دارپه‌ژرا و له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا به‌سه‌ر په‌رشته‌یی خانه‌پاشا سه‌ری گه‌یرا؛ مناره‌یه‌کی زۆر به‌رزیشی له‌ سه‌ر قوت کرایه‌وه».

مه‌ستوره‌ خانم ده‌لێ: «من خۆم ئه‌و مه‌دره‌سه‌یه‌م دیتوو؛ تا زه‌مانی ئامانوللا خانێ دووه‌م هه‌ر ما‌بوو؛ به‌لام ئامانوللا خان چونکه ئه‌و شوینه‌ی به‌ شوینه‌واری نامۆ و غه‌واره‌ ده‌زانی، چاوی په‌ی هه‌لنه‌ده‌هات و به‌لایه‌وه شه‌رم بوو و چاوی په‌ی بکه‌وی؛ فه‌رمانی دا داریان به‌سه‌ر به‌ردیه‌وه نه‌هه‌یشت و ته‌یک و په‌یکیان دا».

خانمی مه‌یژوو نووس له‌ سه‌ر وتاره‌که‌ی ده‌روا و ده‌لێ: «دوا‌ی ئه‌وه که نادر سه‌ری به‌رزکرده‌وه و هه‌ینای شاتۆماسی کرده‌ به‌رزه‌کی بانان و بۆخۆی هه‌مه‌کاره‌ بوو، ملی نا له‌ هه‌لوه‌ژاردنی ئه‌یران له‌ بیه‌گانان؛ هه‌ر خۆدی خۆی له‌ شکرێ هه‌ینایه سه‌ر کرماشان، هه‌مه‌دان، کوردستان و ده‌گه‌ر پاشایانی ده‌سته‌نده‌خۆری عوسمانی راچوو. له‌ شکرێ رۆمی و بابانی خۆیان له‌ به‌ر هه‌له‌مه‌تی نادر نه‌گرت؛ زوریه‌ی په‌یاوماقوولانی کوردستان ده‌وپه‌یک هه‌له‌په‌ژانانه‌دا، یان کوژران یان دیل و زنجیره‌کران. خوسره‌و به‌گی مونه‌شی و مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی قازی له‌ کوژراوه‌کان و مه‌مه‌د عه‌لی وه‌کیلی له‌ زنجیره‌کراره‌کان بوون. نادرشا که دوه‌ژمنی راونا، له‌ سالێ ۱۱۴۲دا هاته‌ ناو شاری سه‌نه؛ مه‌مه‌د قوڵی به‌گی وه‌کیلی داوا کرد، که له‌ زینداندا بوو، لێی په‌رسی: کیه‌ی وات په‌ی شک دی که له‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لانیش بێ و له‌

کاروباری فه‌رمانه‌واییش سه‌ری ده‌رچی؟ حه‌مه قولی به‌گ سوبحان ویردی خانی کوری حه‌مه‌خانی ئه‌رده‌لانی بو‌ده‌س نیشان کرد. به‌ فه‌رمانی نادرشا، سوبحان ویردی کرا به‌ که‌له‌پوورگری باب و باپیران و پسوولئی والیه‌تیی سنه‌ی بو‌ نیمزا کرا».

ماموستا ناسرخانی نازادپوور په‌راویزیکی له‌مه‌ر نادرشاهه نووسیوه که بی‌جی نییه ئیمه‌ش رای گویزین؛ ده‌لئی: «له‌ روژگارانی به‌ر له‌ سه‌فه‌وییه‌کان و له‌ دواییشدا، له‌ ده‌ورانی ئه‌وانیشدا ده‌ولته‌تی ئیران زور له‌ هۆزه‌ کورده‌کانیان به‌ره‌و سنوره‌کان کوچ‌ده‌دا، تا که‌وشه‌نه‌کان بیاریزن و ده‌گه‌ل دوژمنانی ئیران شه‌ر بکه‌ن. زور له‌ هۆزه‌ کوردانه‌ ناردراونه‌ته‌ باکوور و باکووری خوهره‌لاتی خوراسان و له‌وی نیشته‌جی کراون. به‌ک له‌ هۆزه‌ کوردانه‌ که‌ له‌ که‌ناری ولاتی خوراسان جی‌کراوه‌ته‌وه، ناوی هۆزی قه‌راخلوی به‌سه‌را سه‌پاوه‌ که‌ قه‌راخ به‌ کوردی و اتا که‌نار؛ نادرشا له‌ تیره‌ی قه‌راخلوه‌ و بنیچه‌ی کورد بووه». ناسرخان له‌سه‌ر باسه‌که‌ ده‌روا و ده‌لئی: «ئه‌گه‌رچی نادرشا له‌ کوردستاندا زوری خراپه‌ کردوه و زوری کورد کوشتووه و هه‌موو کوردتیک له‌ ژیر باری گرانی باج و پیتاکی سته‌مکارانه‌ی ئه‌وا نالاندووینه، دیسان ریزی لی‌ ده‌گرن و خوشیان ده‌وی. نادرشا له‌ شه‌ر و دنیاگری خویدا هه‌میشه‌ کوردی کردوته‌ مه‌تال و پیشه‌وه. به‌ گفتمی میژوونووسی ئینگلیسی ماموستا جیمس فریزه‌ر؛ نادرشا بو‌ شه‌ری هیندوستان هه‌میشه‌ له‌شکری کوردانی وه‌پیش خستوه؛ حاجی خان ناو که‌ سه‌رکرده‌یه‌کی کورد بووه، له‌ شه‌ره‌پانه‌دا ناوی ده‌رکردوه؛ هه‌روه‌ها زوربه‌ی راویژکه‌ره‌ شه‌ره‌پانه‌یه‌کان و کاربه‌ده‌سته‌کانی تری نادر له‌ کورده‌کان بوون. جا ئه‌م باوه‌ر به‌ کورد کردنه‌ و وه‌ک بو‌شمان ده‌گپنه‌وه، گوایه‌ نادرشا دام و ده‌ستوور و ئاکاری کوردانه‌ی زور به‌لاوه‌ په‌سندبووه؛ ته‌نانه‌ت له‌ مه‌زه‌به‌که‌شیان خوشی هاتوه و ریزی له‌ چاک و پیر و شیخ و مشایخی کورد وه‌ک شیخی مه‌ولانا ناوه. هیچ دوورنییه‌ که‌ بنیچه‌ی کورد بووبی».

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسین له‌ تاریخه‌ ئه‌رده‌لانه‌که‌یدا که‌ به‌ فارسییه، له‌ ژیر ناوی «عه‌باس قولی خان دووباره» دا ده‌لئی: «کاتی عه‌باس قولی خانیان هینایه‌وه‌ کایه، سیاکتوی به‌ عه‌لی قولی خانی له‌ کار به‌رکه‌نارکرا و سپارد. زوری پی‌ نه‌چوو که‌ ده‌ولته‌ته‌کانی ئه‌فغان و تورک و ئیران پیتک هه‌لپه‌ژان و تیک چه‌ژان؛ ئه‌فغانی رژانه‌ ناو ئه‌سه‌فه‌هانه‌وه، شا سولتان حوسین و مندال و مه‌زنی خانه‌دانیان سه‌رپری. خه‌لکی ئیران له‌و کاره‌ساته‌ دلته‌زینه‌ زوریان دل ئیشا و له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ به‌ گه‌له‌کوومه‌گی چوونه‌ جه‌سته‌ی ئه‌فغانییه‌ شاکوژه‌کان. عه‌باس قولی خانی خو‌شمان هه‌زار سواری چه‌کداری نازا و به‌کاری له‌ کورده‌واری هه‌لپه‌ژارد و بو‌ شه‌ری ئه‌فغانانیی نارد. له‌ پیتک هه‌لپه‌ژانیکا هه‌وسه‌د که‌س له‌و کوردانه‌ له‌ مه‌یدانا تخیل بوون و سینه‌ته‌که‌ی تریش به‌ هه‌زار ناری عه‌لی پیستی خو‌بان رزگار کرد و به‌ شه‌ریه‌یی خو‌بان گه‌یاندوه‌ کوردستان. له‌و پشیتی و پاشاگه‌ردانییه‌دا عوسمانی هه‌لیان به‌ ده‌رفه‌ت زانی و له‌ دوو لاهه‌ گه‌مارۆی ئیرانیان دا؛ قولتیکیان له‌ عه‌رزه‌پومه‌وه‌ هات، نازه‌ریاجان و ولاتی خه‌مسه‌ی داگیر کرد؛ قولته‌که‌ی تر له‌ به‌غداوه‌ به‌سه‌رکردایه‌تیی حه‌سه‌ن پاشا ناو به‌ره‌و کوردستان راخوشی و کرماشان، برووجرد، نه‌هاوه‌ند و هه‌مه‌دانی گرت و هه‌ر یه‌ک له‌و مه‌لپه‌ندانه‌ درانه‌ ده‌ست گزیر و سوپاشی تورکان. له‌و شالاهه‌ به‌ریانه‌دا عه‌باس قولی خان و عه‌لی قولی خانی ئاموزای به‌ دیل گیران و ئیستاش که‌س نه‌یزانی له‌ کوی شرت و گوم کران. جا چونکه‌ خانه‌ پاشای کوری سلیمان به‌گی به‌به‌ خاکی ئه‌رده‌لانی بو‌ تورکان گرتبوو؛ تورک له‌ پاداشتی ئه‌م کوردستان گرتنه‌دا سنه‌یان پی‌ به‌خشی؛ چوارسالانی به‌سه‌ررا گه‌یشت؛ که‌ مریدش کوره‌که‌ی جیگه‌ی گرتوه».

ئه‌مجاره‌ بابزانی ئایه‌توللا مه‌ردوخ له‌و باره‌ ده‌لئی چی؟ به‌فه‌رمووده‌ی ئه‌و: «له‌ سالی ۱۱۳۲ دا دوا‌ی ئه‌وه‌ که‌ عه‌لی قولی خان رای کرد و ئه‌رده‌لانی به‌جی هیشته‌، خانه‌ پاشای بابان بوو به‌فه‌رمانه‌وای سنه. جگه‌ له‌ سنه‌ هه‌ر له‌ که‌رکوکه‌وه‌ تا هه‌مه‌دانی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. خانه‌ پاشا

پیاویکی بی وهی و مهرد و دلنهرم و به مشور بووه. خه لکی بهرپی زیوریان خویش ویستووه. له نزدیک چوارقه لای بنکهی فهرمانپروای، مزگهوت و فیرگهیه کی گورهی بنیات ناوه و مناریکی زور قیمه تیی بو کردووه که بانگیان لهوتیه داوه. نهو مزگهوت و منارهیه سهت سال ژباوه؛ بهلام نه مانه لالاخانی گوره بو نهوه یادگاری دوژمنی له بهر چاو لاچن، مزگهوت و منارهی لاردووه و باغیکی له جیگه ناشتووه که ناوی باغی فیردهوسی بووه. نیستا نهو باغش نه ماوه و جیگه کی مهیدانی راهیتانی سهربازانی دهوله ته. خانه پاشا چوار سال به سهر سنه راگه یشتووه و له سهفهره مانگی سالی ۱۱۳۶ دا سنه ی به عهلی خانی کوری خوئی سپاردووه و بوخوئی گه راوه تهوه بو مه لبه ندی بابان. هه ره لهو ساله دا (۱۱۳۶) نازاوه و پشیوی هه موو ئیرانی وه بهر خوئی داوه. له لایه که وه نه حمده پاشای بابان هیرشی بردوته سهر کرماشان، هه مه دان، بروو جرد و نه هاوه ندو داگیری کردوون و به تالانی بردوون؛ له لای عه رزه رومیشه وه سهر کرده کانی عوسمانی مه لبه نده کانی وان و باشقه لا و نازه ربایجانیان هه تا خه مسه داگیر کردووه؛ نهوی له بهر نه مانه ش ماوه ته وه، پرووس و نه فغان تیبدا تلاونه ته وه».

عهلی خانی بابان: نایه توللا مهردوخ زیاد له میژوونووسه کانی تر، له به ندیکی تاییه تیدا باسی حوکماتی عهلی خان کوری خانه پاشا دهکا و ده لئی: «له سهفهره مانگی سالی ۱۱۳۶ دا که خانه پاشا گه رایه وه مه لبه ندی بابان، عهلی خان والیه تیی سنه ی به دهست گرت. عهلی خان هه رچه نده تازه و لاییش بووه به لام پیاویکی زور نه جیم، خویش مه شره ف، قسه خویش و ره زاشیرین بووه و مه لا و فه قبی زور خویش ویستووه؛ شه ش سالان بهوپه ری هیمنی و به خته وه ری به سهر سنه راگه یشتووه. سالی ۱۱۴۲ ناویانگی نادرشا به ناوی سهر کرده ی له شکری شاتوماسب بلاویوته وه. دهنگیش داکه وتووه که نهو پیاوه به کاره، به له شکره وه به ره و کرماشان و هه مه دان و کوردستان دیت. عهلی خان که ههستی کردووه

خه لکی سنه له ئیران خویشیان دی، بی شهر و ههرا بار دهکا و دهچینه وه ولاتی بابان. خه لکی سنه دهس به جی وه لام بو شاتوماسب ده نیرن که: مال مائی خوته چی لی نه که ی؛ نهویش له سهر راویژی نادر که لهو ده مه دا ناوی خوئی نابوو توماسب قولی خان، عه باس قولی خانه که ی پیشتوو ده کاته وه والیی نه رده لان».

نایه توللا نه مجار له ژیر سهردیری «عه باس قولی خان بو جاری دووه هم» دا ده لئی: «دوای رویشتنی عهلی خان به ره و که رکوک، له مانگی ره مه زانی سالی ۱۱۴۲ دا له سهر بریاری شاتوماسبی دووه می سه فه وی و له سهر راویژی توماسب قولی خانی سهر له شکر - که هه ر نادر شاکه یه - عه باس قولی ده بیتنه والیی سنه و ته واو جیگه ی خوئی گهرم دانا هیتنی که واز له ژبان دیننی و دنیا بو سویحان ویردی خانی کوری به جی ده هیتنی».

سویحان ویردی خان: مه ستوره خانم ده رباره ی نه و والیه وه ده لئی: «به ره له وه رومیه یه کان و اتا عوسمانی بیتنه ناو ئیرانه وه، سویحان ویردی خان له محالی نیسفه ند تاباد ده ژیا و به سهر په رشتیی زه ویوزاری خو یه وه سهر گهرم بوو. وه ختی که عوسمانی هاتن و کوردستانیان خسته ژیر چنگی خو یانه وه، سویحان ویردی خانیان کرده حاکمی نیسفه ند تاباد و گه رۆس و خه مسه و نازناوی پاشاشیان دایه و بوو به سویحان ویردی پاشا. کاتی نادرشا هات و کوردستانی که وته دهست، سویحان ویردی خانی له پاشایه تیه وه کرده وه خان و سهر په رشتیی ولاتی نه رده لانی پی نه سپارد و بو خویشی (نادرشا) رووی کرده نازه ربایجان و لهوتیه به ره و خوراسانی نازوت. شاتوماسب خولیای ولات داگیر کردنی که وتبووه سهر؛ ویستی قه لا نه گیراوه کانی نازه ربایجان بگری؛ به لام چونکه نازه زووی ته واوی نه بوو، چاری ناچار ده گه ل عوسمانییان ده ری نه برد و ناشتی که وته نیوانه وه و ولاته گیراوه کانیشی دایه وه به تورکانی عوسمانی. هه ره لهو سهر به نده شدا خالد پاشای بابان که برای خانه پاشا بوو هه لئی کوتایه سهر خاکی نه رده لان و دهستی به سهردا گرت و له سالی ۱۱۴۴ ی کوچیدا له سهر

کورسیی حوکمرانی سنه دانیشت. سویحان ویردی خان ههر هیندهی بۆ کرآ پیللی مالّ و مندالی خوی گرت و پاش دوو سالّ والیه تی کردن، سه ری خوی هه لگرت و رای کرد بۆ تاران؛ چاوه نور بوو نادرشا له رژۆتیکا به هانایه وه بی و بیکاته وه والیی کوردستان. نادرشا له دواي شه ره کانی ههرات به رهو نازه رایجان و عیراق بزوت و وه ک بزوت که وته پووشی گیانی رۆمیانی بیگانه و ئیرانی لی هه لوه ژارتن. سویحان ویردی خانیش به یارمه تی له شکری نادرشا له سالی ۱۱۴۵ ی کۆچیدا، بابانه کانی راونا و هاته وه شوینی باب و باپیرانی خوی. کاتی نادرشا هاته هه مه دان دووکس له نزیکانی خوی به ناوی حاج مسته فا به گ ئوشترانی و نه زهر عه لی به گی ناره کوردستان به شوین سویحان ویردی خاندا که بچیتته هه مه دان و چاوی به نادرشا بکه وی. خان به دهنگیه وه نه چوو، نامه یه کی بۆ نووسی و گوتی: چونکه کوردستان ده بهرده ستی رۆمیاندا به ته واوی ویران بووه و ده بی خه ربکی ناوه دان کردنه وه و بوژانه وه ی بم، ناتوانم جاری ره گه ل له شکر که وم. نادرشا به وه رازی بوو که سویحان ویردی خان له کوردستان نه بزوی، به لام هیندیک له خه لکی کوردستان خویان گه یانده نادر و زۆریان گله و گازنده له خان کرد و به ربیل و پیشکیشی زۆریان وه ته ستوگرت تا رازییان کرد که له حوکمرانیی کوردستانی ده رکا.»

ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین ده لی: کاتی خوی ده وله تی عوسمانی، سویحان ویردی خانی به سه ر ولاتی خه مسه وه دانابوو، نازناوی پاشایه تیشی پی دابوو. سالی ۱۱۴۱ ی کۆچی (۱۷۲۸ م) که نادرشا ئاژاوه ی ئیرانی بلاوه پی کرد و سوڵتان حوسینی له شایه تی خست، سویحان ویردی کرده فرمانداری نه رده لان و پاشاکه شی بۆ کرد به خان. له دواي هیرشه که ی نه فغانییان و هاتنی تورکان بۆ سه ر ئیران، نادرشا ناچار بوو ده گه ل تورکان بسازی و بریاردا ههر عه رزیکی پیشوو به ده ست تورکه وه بووه، ههر به ده ستیانه وه بمینت و به جیتی نه هیلن. ئیتر سویحان ویردی خانی کۆنه پاشاش له و ناوه دا سه ری بی کلاو مایه وه و رایه ل و پۆی

لی ئالوزا. تورکه کان خالید پاشای بابانیان کرده حاکی ولاتی نه رده لان. ده شلین نه و خالید پاشایه پیاویکی بی مشوور و ده سته وستان بووه و شان و شه پیلکی له فرمانه راوی نه وه شاوه ته وه.»

میستر لۆنگریک و ماموستا نه مین زه کی به گ نه یاندرکاندوه که خالید پاشا یان به گ ناویکی بابان، به سه ر نه رده لان راگه یشتی.

تاریخی مه ردوخ که به پروای من له هی میژوونوسه کانی تر زۆر ریکوپیکتاره؛ له و باره وه ده لی: «له پاش مه رگی عه باس قولی خانی نه رده لان، له مانگی ناوجیژناتی سالی ۱۱۴۳ ی کۆچیدا سویحان ویردی خانی کوری له جیتی دانیشت و بوو به فرمانه راوی نه رده لان. سویحان ویردی خان پیاویکی زۆر له خواترس و پیاوچاک و دووره زولم بوو؛ خوی له خه لکی ره مه کی به زیاتر نه ده زانی و کوردی زۆر خۆش ده ویست. زوره ی وه ختی خوی ده گه ل شیخ جه ماله ددینی یه که م، کوری شیخ عه بدملومئمنی یه که م که ده بیتته باپیری نووسه ری نه م کتیبه - واتا باپیره گه وره ی ئایه توللا مه ردوخ - رابوواردوه؛ که نه م شیخ جه ماله ددینه پیشنویش و ئیمام جومعه و ده رسیژی مزگه وتی خانه پاشا بووه. سویحان ویردی ته نه ات ده رسی ژماره گه ری و شتی تریشی لای شیخ جه ماله ددین خویندوو. شاری سنه له سایه ی سویحان ویردی خانه وه زۆر ناوه دان بۆته وه و دیواخانیه ده وله تی زۆر ریک و پیک هه لختسته وه. سویحان ویردی خان، به خوی و عیلی نه رده لانه وه له رژۆی ۲۸ ی مانگی محه ره می سالی ۱۱۴۴ ی کۆچی له سه ر فره مانی ده وله ت چۆته تاران و ههر له ره مه زانی نه و ساله دا واتا دواي شه ش مانگیگه راوه ته وه سنه.

سالی ۱۱۴۷ ی کۆچی، نادرشا له نه سفه هانه وه به نیازی گرنتی شیروان له شکری بردوو. له ۱۸ ی سه فه ره مانگی سالی ۱۱۴۷ دا گه یشتوته شاری سنه و بووه به میوانی سویحان ویردی خان و له تالاری روو به ته پۆله په زیرایی لی کراوه. تالاره که بیست گه ز له ده گه ز پانی و دریزی بووه. نادرشا ئیجازه ی داوه خه لکی شار بین بۆ دیده نی کردنی. نادرشا که له لای

سه‌رووی تالاره‌وه دانیش‌تووه؛ ده‌بینی وا خان له لای خواری تالاره‌وه ویتساوه. پیتی ئه‌لئی: سویمان ویردی خان! ئیمه نه‌هاتوین جیگه‌ت لی داگیر بکه‌ین، تالاره‌که زۆر به‌رفره‌وانه؛ ئیمه له لایه‌که‌وه حوکمی تیدا ده‌که‌ین، تووش له‌لایه‌کی تره‌وه حاکم به‌و حوکم بکه. سویمان ویردی خان له خوشی ئه‌و لاوانده‌وه‌یه چارده هزار مه‌ن رۆن و هزار تمه‌ن پوولی نه‌غد پیشک‌ه‌ش به نادرشا ده‌کا. نادرشا له کورستانه‌وه به‌ره‌و خوراسان و هه‌رات ده‌روا؛ ئه‌حمده‌د خانی کوری سویمان ویردی خانی ده‌گه‌ل کۆمه‌لێک له ریش سپی و پیاوماقوولانی کوردستان که ئه‌للا ویردی به‌گ و حه‌سه‌ن به‌گی میر ئه‌سکه‌نده‌ریش ده‌گه‌لدا بوون به‌ پینج سه‌د سواری شه‌رکه‌ره‌وه ره‌گه‌ل له‌شکری نادرشا ده‌که‌ون. به‌لام له‌سه‌ره‌نجامدا خه‌لکی سه‌نه‌ چهند شکایه‌تیک له سویمان ویردی خان ده‌که‌ن و دلێ نادرشای لی پر ده‌که‌ن. نادرشا له پاش ئه‌وه که له ده‌شتی موغان تاجی پاشایه‌تی له سه‌ر نا، له مانگی شه‌شه‌کانی سالی ۱۱۴۸دا له‌م شکایه‌تانه‌ی پرسبووه؛ سویمان ویردی خانی له‌سه‌ر کار وه‌لا بردووه و مسته‌فاخانی برای ئه‌وی کردۆته والیی کوردستان. سویمان ویردی خان له جاری یه‌که‌مدا پینج سال و هه‌شت مانگی فه‌رمانه‌وه‌ی کردووه.

مسته‌فاخانی نه‌رده‌لان: تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم ده‌لئی: «به واته‌ی خوسره‌و به‌گ - که ئه‌ویش میژووی نه‌رده‌لانی نووسیوه - مسته‌فا خان کوری محمه‌د خانه. به‌لام له کتیبه‌که‌ی مه‌لا حه‌مه‌شه‌ریفدا هاتووه که مسته‌فا خان نه‌وه‌ی محمه‌د خانه و کوری عه‌باس قولی خان بووه، که به‌و حیسابه ده‌بیته‌ه‌ برای سویمان ویردی خان. جا که سویمان ویردی خان له شو‌فاری کردنی هیندی کوردستانی له‌سه‌ر کار لا‌برا؛ مسته‌فاخانی له جی داندرا. نادرشا، نه‌زهر عه‌لی به‌گ ناویکی له لایه‌ن خو‌به‌وه کرده راویژکه‌ر و ده‌م‌پاستی مسته‌فاخان که چاوه‌دیری لی بکا. مسته‌فاخان پیاویکی بی ئاوه‌ز و بی عورزه و خو‌پیری بوو؛ گوێلکێک بوو له‌و ده‌شته؛ هه‌ر هه‌چی له هه‌یج نه‌ده‌زانی؛ نه‌ده‌یزانی حوکم کردن چۆن ده‌بی و نه‌ته‌په‌ماش! چل رۆژ بوو

کرا‌بووه که‌وچک به‌ ده‌ست، کابرایه‌ک به‌ ناوی مه‌حمود سارایی به‌ سیسه‌د چه‌کداره‌وه رژایه‌ ناو شاره‌وه؛ مسته‌فاخان هه‌ر گورجی کلکی ده‌گه‌لۆز گرت و حوکم و شار و هه‌موو شتیکی به‌جی هیشته و رای کرد ئه‌ما را‌کردن! نادر شا له‌و سه‌رده‌مانه‌دا خه‌ریک بوو به‌غدا بگری؛ خه‌به‌ری بو‌هات که محمه‌د خانی به‌لوچ له شیراز لینی یاغی بووه. له‌شکریکی له به‌غدا به‌جی هیشته و بو‌خۆی به له‌شکریکه‌وه له رینگه‌ی عیراقه‌وه به‌ره‌و شیراز و بلوچستان گه‌رایه‌وه بو‌ئه‌وه ئه‌م یاغی بووه ته‌می بکا.

دوای ئه‌وه که له بلوچستان گه‌رایه‌وه، چیرۆکی هیرشی مه‌حمود سارایی و قاچاندنی خو‌پیریانه‌ی مسته‌فا خانی بیسته‌وه؛ ناردی مسته‌فاخانیان گرت و له سه‌ریان دا و له‌ناویان برد. دیسانه‌وه سویمان ویردی خانی - که ده‌گه‌ل له‌شکری خۆی بوو - کرده‌وه به‌ والیی سه‌نه.

مامۆستا ناسری نازاد پوور په‌راویژیک له میژووه‌که‌ی مه‌ستوره‌خاندا هه‌یه؛ ده‌لئی: «وه‌ک قازی حه‌مه‌شه‌ریف ده‌گپێته‌وه، ئه‌و مسته‌فا خانه له به‌رانبه‌ر هیرشی مه‌حمود ساراییدا هه‌یج ده‌ستی نه‌کردۆته‌وه و ده‌گه‌ل بێگلهر بێگی و پیاوماقوولانی شاردا له‌شار ده‌رکه‌وتوون. مه‌حمود سارایی ملی له تالان و برۆ ناوه و ته‌نانه‌ت فه‌قییر و هه‌ژاره‌کان و جووله‌که‌کانیسی ساف له‌ساف تالان کردووه و چهند که‌سیکی کوشتووه و گه‌راوه‌ته‌وه شاره‌زور».

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسین له میژووی نه‌رده‌لانه‌که‌یدا ده‌لئی: «دوای ئه‌وه که نادرشا له‌شکری ئه‌فغانی راو ناو له‌شکری تورکانیشی شکاند؛ سویمان ویردی خانی کرده‌وه فه‌رمانه‌وه‌ی کوردستان.

له‌دوای سال و نیویک له‌سه‌ر کاری لا‌برد و مسته‌فاخانی برا‌زای له جیگه‌ی ئه‌و کرده والی. به‌لام مسته‌فاخان کابرایه‌کی ازواری و که‌لله‌بی بوو؛ هه‌ر به‌ گه‌للایی رای ده‌بارد و جوچکیکی بو‌ له‌ ناو نه‌ده‌کرا. نادرشا که زانی کابرا که‌ری ئه‌و باره‌ نییبه و ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی بی

هه‌ئاسورپ، ده‌ری کرد و دیسان سویحان ویریدی مامی کرده‌وه به والی کوردستان».

ماموستا ئەمین زه‌کی به‌گ لای وایه مسته‌فا خان برای سویحان ویریدی خانه و برازای نبیه؛ ده‌شلت: «نادرشا زۆر رقی له کورد بوو، هه‌ر بۆه‌ش سویحان ویریدی لا‌برد و ئەو خوتیرییه‌ی له‌جی دانا تا خه‌لک دل‌بان بشکی. هه‌ر ئەمه‌ش سه‌به‌ب بوو که خه‌لکی کوردستان دژی ئی‌یران راپه‌رن و شو‌رش هه‌ل‌گیرسین».

سویحان ویریدی خان، دیسان: له‌پاش کوژرانی مسته‌فاخان، به‌فه‌رمانی نادرشا سویحان ویریدی خان کرایه‌وه به‌فه‌رمانه‌وه‌ی کوردستان. به‌ر له‌هه‌ممو شتی‌یک باسی ویران بوون و له‌ناوچوونی سنه و تالان‌کراوی و بی‌پاره و پوولی‌یی خه‌زینه‌ی ولات و رووتی و نه‌داری‌یی خه‌لکه‌که‌ی نووک و به‌د ده‌ قاقه‌ز کرد و ناردی بۆ لای نادرشا و تیی گه‌یاند ئە‌گه‌ر ده‌وله‌ت کۆمه‌گ نه‌کا، جگه‌ له‌ مالتویرانی و به‌دبه‌ختی له‌م ولاته‌ سه‌ر هه‌ل‌نادا. دیوانی ده‌وله‌ت به‌ ده‌نگیه‌وه‌ هات؛ جگه‌ له‌ جیره‌ی خۆی و پیاوماقوولانی کوردستان، هه‌وت هه‌زار تمه‌نیش بۆ دیوانی سنه‌ ته‌رخان کرا. ئی‌تر له‌م رێگه‌وه‌ خه‌لکه‌که‌ بووژانه‌وه‌ و هیمنی و ئارامی له‌ ولاتا دامه‌زرا. ماوه‌ی شه‌ش ساڵ به‌سه‌ر به‌خۆیی و به‌ شان و شکۆی زۆره‌وه‌، به‌ والیه‌تی رای بوارد؛ له‌م ماوه‌یه‌شدا خان ئە‌حمه‌د خانی کورپی والی (سویحان ویریدی خان) ده‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پیاوماقوولانی کوردستان وه‌ک ئە‌للایویریدی به‌گ، هه‌سه‌ن به‌گ می‌ر ئە‌سکه‌نده‌ری و هی‌ تر، به‌ پینسه‌ت سواری چه‌کداره‌وه‌ ر‌ه‌گه‌ل له‌شکری نادرشا که‌وتبوون و چووبوونه‌ شه‌ری هیندوستان و له‌ سالی ۱۱۵۲ی کۆچیدا گه‌رانه‌وه‌ کوردستان. خان ئە‌حمه‌دخان له‌وه‌ سه‌فه‌ره‌دا به‌کجار زۆری پاله‌وانه‌تی کردبوو؛ نازایه‌تی و ر‌ه‌شاده‌تی ئە‌و زۆر به‌ر دل‌ی نادرشا که‌وتبوو، جا له‌ پاداشتی ئە‌و نازایه‌تییه‌ سه‌ر سوورپینه‌ره‌یدا، کردی به‌ وه‌کیلی خۆی له‌ کوردستان و ده‌گه‌ل شه‌ریف خان و چه‌ند ده‌سه‌لانداری‌کی تر‌دا ناردنیه‌وه‌ خاکی ئە‌رده‌لان که‌ مالیات به‌راورد

کردنیان به‌ ده‌ست بی.

نادرشا سویحان ویریدی خانی برده‌ لای خۆی. جا چونکه‌ ژن و منالی خان وه‌ک بارمه‌ته‌ له‌ ئە‌سه‌فه‌هان بوو، بۆ خۆشی له‌ سه‌ره‌تای مانگی سی‌خواره‌وه‌ که‌ ده‌بیته‌ مانگی نۆهه‌می سالی شه‌مسی؛ تا سه‌ره‌تای خاکه‌لیتوه‌ له‌ ئە‌سه‌فه‌هان مایه‌وه‌. وه‌ختی نادرشا له‌سه‌فه‌ری تورکستان گه‌رایه‌وه‌ و پتر له‌ سه‌د هه‌زار له‌شکرچی‌یی ده‌گه‌ل بوو، سویحان ویریدی خان له‌ ئە‌شه‌رفی مازنده‌ران چاوی پی‌ که‌وت. نادرشا زۆری لا‌وانده‌وه‌ و ده‌گه‌ل حاجی سه‌یفه‌دین خان و هه‌مه‌حوسین خاندا که‌ ئە‌وانیش دوو پیاوی پایه‌ به‌رزبوون، کردنی به‌راویژکه‌ری خۆی و له‌ هه‌ممو کاراندا ته‌گبیری پی‌ ده‌کردن و نازناوی رو‌کنوده‌وله‌شی دا‌بوویه. خان ئە‌حمه‌دخان که‌ کرابوه‌ وه‌کیلی شا له‌ کوردستان، دل‌ی خه‌لکی ولاته‌که‌ی زۆر له‌ خۆی ر‌ه‌نجاندبوو؛ له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ شکایه‌تی لی‌ بکه‌ن و دیسان ولاته‌که‌ بده‌نه‌وه‌ به‌ باوکی و له‌سه‌ر کار نه‌می‌تی.

هات فی‌لێکی کرد؛ له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌سکاری ده‌فته‌ری دارایی دیوانی ده‌وله‌تی کرد؛ پوولی‌کی زۆری له‌سه‌ر باوکی جی‌ کرده‌وه‌ که‌ وه‌ری گرتوه‌؛ له‌ لایه‌کی‌شه‌وه‌ دیاری و پیتشکه‌شی زۆری هه‌ل‌گرت و له‌گه‌ل چه‌ند کاربه‌ده‌ستی‌کی خۆیدا رووی کرده‌ قه‌زوین بۆ لای نادرشا و هاو‌رپیکانی تی‌ گه‌یاند که‌ شکایه‌ت له‌ سویحان ویریدی خان بکه‌ن. ئە‌و کۆمه‌له‌ له‌ زنجان و سو‌لتانییه‌ گه‌یشتنه‌ هورده‌وی نادرشا و دیاری و پیتشکه‌شه‌کانیان پی‌ دا. رۆژی دوایه‌ ده‌فته‌رداری دیوانی سنه‌یان برده‌ لای شا و حیسابه‌ ده‌سکاری کراوه‌که‌یان نیشان دا و سویحان ویریدی خانیان به‌ دز و مالتخۆری دیوان له‌ قه‌له‌م دا. به‌لام نادرشا که‌ خانی زۆر خۆش ده‌ویست، گو‌یچکه‌ی بۆ قسه‌ی قۆری سنه‌ییان شل نه‌کرد و هه‌ر تماشای ده‌فته‌ریشی نه‌کردن و قسه‌که‌ی پی‌ ده‌وی کرده‌وه‌. خان ئە‌حمه‌دخان زانیی تیری وه‌به‌رد که‌وتوه‌ و به‌م فرۆفی‌له‌ سووک بووه‌، زۆری له‌سه‌ر نه‌رۆیشت و پاش چه‌ند رۆژتی‌ک خوداحافی‌زی کرد و هاته‌وه‌ کوردستان. به‌لام له‌ گه‌رانه‌وه‌دا رایان سپارد که‌

دهبى ده هزار خه لوار گهنم له ولاتى ئه رده لان به ناوى نازووخه لى له شکر (سيورسات) کو بکاته وه و له کرند و هاروون ئاباد، عه نبارى کا تا لى و ه رده گيرى.

سالى ۱۱۵۴ى کوچى که نادرشا رووى کرده داغستان، سوبحان و يردى خانى نارده وه سنه، تا بو خوى له کوردستان بى و خان ئه حمده خانى کورى به پينجسته سواره وه ساز بکا، تا ده گه ل شا بچيته شه رى داغستان. ههروه ها به فه رمانى نادرشا چوار هه زار سواری چه کدارى ئوزيه گ و ئه فغانى به سه رکردا يه تيبى عاشورخان نرايه به رده ستى سوبحان و يردى که له کاتى پيويستدا ده کاربان به يني؛ عه شايه رى بلباسيش که له ده ولت ياغى بوون، ته نبي بکا. سوبحان و يردى خان به و له شکره وه هه ر که هاته وه کوردستان، هيچ گير نه بوو؛ هه لى کوتا يه سه ر بلباسان و ناچارى کردن خو بدن به ده سته وه و هه موويان ده سته به ر بوون که مل بو باج و پيتاکی ده ولت پراکيشن و هه رچى ده ولت بخوازي، ئه وه بکه ن. به پيشکesh و ديارى زوره وه ره گه ل سوبحان و يردى خان که وتن و هاتن له چه مه نى سولتانييه دايان به نادرشا. دواى ئه وه خان به کامه رانى و دلخوشى هاته وه بو کوردستان. چه مه قولى به گى وه کيل که سوبحان و يردى کردبوويه مه عمورى ماليات قه رساندن، سچ چوار مانگيک دواى هاته وه دى خان، مالياته که لى کو کرده وه و ده فته رى مالياتيان له داغستان نيشانى نادرشا دا که زورى په سندرکرد. له شه رى داغستاندا، خان ئه حمده دخان له نازا يه تيدا هه موو که سى به زانند. قه لاي ناي مه کى له داغستان که دوو سال بوو ئابلوقه درابوو و به که س نه گيرابوو، خان ئه حمده دخان تواني به رده ستى بکا. نادرشا له پاداشتى نازا يه تيبى بى وينه يدا کردى به واليى ولاتى ئه رده لان؛ چه مه قولى به گى وه کيليشى کرده وه کيلي ئه و.

نووسراوى ميژووى ئه رده لاني مه ستوره خانم لي رده له وه باره وه کوتايي هات. ئه و جار با بزاني ميژوونوسانى ديکه چيبان وتوه؟

نيسماعيلى مه لا چه مه حوسين له ميژووه ئه رده لانه که يدا ده لى: «سالى

۱۱۶۶ى کوچى (۱۷۳۳ى زاينى) سوبحان و يردى خان بو جارى سيته م کراوته واليى کوردستان و تا سالى ۱۱۵۰ى کوچى (۱۷۳۷ى زاينى) به واليه تى ماوه ته وه. نادرشا له چه ند سه فه ريکيدا ئه حمده سولتاني کورى سوبحان و يردى خانى ده گه ل خوى بردبوو، زورى وه به ر دل که وتبوو؛ کردى به نايولسه لته نه و فه رمانى واليه تيبى کوردستانيشى بو مؤر کرد. نيتر سوبحان و يردى خان ناوى واليه تيبى به سه رده وه نه ما؛ به لام ئه حمده سولتاني زور گوئى له مست و به عه مر و نه هى باوکی بوو؛ ئه گه ر واليش نه بوو ده ستى هه ر ده ريشت. ته نيا ئه وه بوو تا سالى ۱۱۵۳ى کوچى (۱۷۴۰ى زاينى)، که له و ساله دا نادرشا ئه حمده سولتاني برده لاي خوى و به فه رمانتيک سوبحان و يردى خانى کرده وه والى؛ هه موو که س هه ر ئه حمده سولتانيان به واليى سنه ده ناسى».

ئا يه توللا مه رده وخ له ميژووى کورد و کوردستاندا باسه که لى به م جو ره هينا وه و ده لى:

«له پاش ئه وه که مسته فاخان برايه ئه سفه هان و سه رى دؤراند و نه هاته وه، له ره چه به مانگى سالى ۱۱۴۹دا سوبحان و يردى خان کرايه وه به واليى کوردستان؛ چوار سال و چه وت مانگ واليه تيبى کرد. نادرشا له سالى ۱۱۵۳ى کوچيدا دواى ئه وه که له هيندوستان گه رايه وه و لى برابوو بچيته سه ر خواره زم و ئيليارس (والى خوارزمى) ته نبي بکا؛ سوبحان و يردى خانى برده لاي خوى. ئه حمده سولتاني کورى که له شه راندا زورى نازا يه تيبى نواندبوو، کرده واليى کوردستان؛ له جيتى باوکی دانا و نازناوى خانيشى خه لات کرد».

خان ئه حمده خانى سيته م: ده رياره دى حوكمى خان ئه حمده خانه وه مه ستوره خانم له ميژووه که يدا ده لى: «خان ئه حمده دخان که به والى داندر، زورى له ئاكارى پيشووى خوى گزرى و ده گه ل خه لک و خوادا به راستى و به به زه ييبه وه ده بزوتنه وه؛ هه موو که س خوشيان ده ويست و ئاكارى پيشويان له بيه ر چوه. پاش ماوه يه ک که به سه ر حوكمرانى ئه ودا تى په رى، وشکه

سالی و بی برشتی و بی دهغل و دانی، کاریکی وای بهسه و ولاتی کوردستان هانی، که نانیک و گیانیک بهرامبهر بوون. خان ئەحمەدخان دلی به برسی و نهداران سووتا؛ هینای به بی برسی شا و دهولت هه موو عه نباره کانی دهغل و دانی دیوانی نادرشای که له ولاتا بوو، شکاند و ته نانهت جگه له تازوو خه ی له شکر؛ ئەوانه ی به ناوی خودی نادرشاهه وه له عه نباراندا بوون، هه مووی به سه برسی و هه ژاراندا دابه ش کرد و خه لکی کوردستانی له برسیایه تی بزگار کرد. جا چونکه دهیزانی نادرشا ده سه ریه وه ناچی و تۆله ی ئەو گهنم و جو به خشینه ی لی ده کاته وه؛ به ره و ولاتی عوسمانی ره و ی و به و نیازه بوو که عوسمانیه کان کۆمه گی بکن و نادرشا نه توانی به رده سته ی بکا یان سنه ی لی بستینه یته وه. زاهیر به گی جاف که زانیی خان ئەحمەدخان له سنه تهره بووه، خو ی لی سازدا و ریگه ی پی گرت. خان ئەحمەدخان، زاهیر به گی شکاند و به رده سته ی کردو سه ری بری. خالد پاشای بابان که بیسته ی خان به ره و مه لبه ندی ئەو دیت، زۆر پیشوازیی گهرمی لی کرد و پیکه وه په یمانی دۆستایه تییان به ست. خان چند رۆژیک میوانی خالد پاشا بوو، له پاشان به ره و مووسل که وته ری. حاکمی مووسل هه زی له چاره ی خان نه ده کرد؛ فه رمانی دا ده رگای قه لایان له روو داخست و ریگه ی نه دا بیته مووسله وه. خان ده وری قه لای دا. له شکرچییه کانی مووسل له سه ر بوورج و قۆنگرانه وه چه کداره کانی خانیان وه بهر توپ و تفه نگ دا و شه ر گهرم داها ت. خان له و نامه ردیه ی مووسلییان خوینی کولی و به کجی فه رمانی هیرشی دا؛ پالنه وانانی ئەرده لان به په ناوه هیرشیان برد و قه لای مووسلییان به رده ست کرد؛ حاکمیان گرت و ئەویشیان به ده ردی زاهیر به گی جاف برد. له دوا ی له ت و په ت کردنی میوانداری نامه رد، رووی جله وی کرده لای دیاربه کر و حه له ب. کاربه ده ستانی سه ر ریگه زۆریان به خیر هینا و ریزیان لی گرت. سه ره نجام گه یشته پاته ختی عوسمانی و ری و راست بردیانه ده رباری سو لتان، که ئەوسا سو لتان مه حمود بوو. سو لتانی رۆمی سه دری ئەعه زم

و شیخه لئیسلا م و وه زیان و کاربه ده ستانی خو ی نارده پیشواز و به خیر هینانی؛ هه رچی ئیلتیفات و رووی خو شه له سو لتانیه وه دیت.

ئەو کاته که خان ئەحمەدخان نیازی گرتبوو له سنه ده رکه وی، مه نوچه ر به گی ئەرده لانی - باپی ری ئەو خوسره و به گه ی لوب ئەلته واریخی نووسیوه - که پیاو ماقوولیکی پییر و خو شه ویست بوو له جیگه ی خو ی دانا و رای گه یاند که: ئەم پیاو وه کیلمه. جا دوا ی ئەو ئەو ره و رویش ت و نادر به هه لاته که ی زانی، ناردی به شوین مه نوچه ر به گا و، باس و خوا سی لی برسی. مه نوچه ر به گ نووک و به دی کاره ساتی بو گیتراوه، که خه لک چۆن له برسان ده مردن و چۆن خان به زه ی پیان داها ت و کۆمه گی کردن؛ له ناچار ی، گهنم و جو ی تازوو خه ی شای به سه ر دابه ش کردن، که له مردن بزگار بن. هه ر له سه ر ته گبیر و راویژی مه نوچه ر خان، نادرشا والیه تیی سنه ی به سو بجان و یردی خان سپارده وه و بو سه ر کورسیی حوکمرانی باب و باپی رانی نارده وه.

دیسان، سو بجان و یردی خان: له پاش ها تنه وه ی سو بجان و یردی خان و جیگی ر بوونی له سه ر کورسیی والیه تیی کوردستان، خه لکی شار و ده ورو به ری شاری سنه که له ترسی شه ر و ئاژاوه و تۆله کردنه وه ی نادرشا په ره وازه بیوون؛ ورده ورده گه رانه وه بو ناو مال و منال و شار و شوینی خو بان و سو بجان و یردی خان بو بان بیوه په ناو جیی هومی د و هاواران.

خان ئەحمەدخان سیهه م که په نای به تورکان بردبوو، به له شکر و چه ک و ئەسپاباتی زۆره وه که تورکان کۆمه گیان پی کردبوو، له ریگه ی ئەرزه رۆمه وه به ره و سنه ها ته وه؛ که سنه، وه ده سته خو ی بخاته وه. نادرشا به له شکر ی زۆر و گرانه وه به رهنگاری بوو؛ خان و له شکر یانی هیمدادی تورکان له شه ردا شکان و هه لائن. دوو جاری تریش خان ئەحمەدخان به یارمه تیی تورکان ها ته وه سه ر کوردستان؛ به لام هه یچ به ره ی بو نه دا و هه موو جاریک ده شکا و به ره و پاش ده گه راوه؛ تا سه ره نجام که سو لتانی رۆم و نادرشا پیکه وه ئاشت بوونه وه، سو لتان بو قازانجی هه ردوو ک

دهولت، خان ئەحمەد خانى كرده ميري ئەدرنه و تازه خان ئەو خەونەى لەبیر خۆى بردهوه، كه ببیتەوه والیبى كوردستان. تا ما له ئەدرنه ژبا و هەر لەویش مرد. دواى مردنى، سولتان فرمانى دا، هەر پوول و مالىكى ههیه ببینن بۆ وهزیری بهغدا؛ تا بیداتهوه به كه له پوورگرهكانى. سوبحان ویردی خانى باوكى، مهلا رهحیم ناویكى ناردووه، میراتهكهى وهگرتهوه و بۆى هیناوهتهوه سنه. دهسلین لهو دهمانهدا كه خان ئەحمەدخان تهرکه ولات بووه، ئەگەر بهدزیهوه كهسانىكى بۆ سنه ناردووه و كارى نهییبى پى سپاردوون؛ هاتوونهته لای حاجى عەلى كه لاتنهر، كه دهبیتە باپیره گهرهوى نووسهرى ئەم میژووه - واتا مهستووره خانم - حاجى كه لاتنهر پهناى داوون و كارى بۆ پىك هیناون و به سهلامەت بهرتی کردوونهوه.

زۆر له مردنى خان ئەحمەدخانى سیههه پانه بردووه كه نادرشا له جەنگه شەرى بهغدا گرتندا شكاهه وهه تا هه مهدان رهتینراوه و چل رۆژ له هه مهدان ماوهتهوه، تا شكستهى لهشكرهكهى كۆ کردۆتهوه و خەلكى تریشى دهنگداوه كه دهگه لیا بچنهوه بهغدا گرتن. لهشكرى ئەردەلانیس به سهركردایه تیبى حهسەن عەلى سولتان كورپى عهباس قولی خانى والی و حهمه سهعید سولتان به هانای نادرشاوه چووگن. هەر لهو سهروبهندهدا مهلیك حوسین بهگى كه لاتنهر كه دهسته بهرى كۆ کردنهوهى نازووچه بۆ لهشكرى نادرشا بوو؛ بۆى نه كرابوو ئەوى لازمه كۆى كاتهوه؛ ناچار ئەویش رای كرد و له شارى بهردهع (شارى بهردهع، ئیستا ناوى باردايه و له تازهربایجانى شوورهویبیه - ههژار) خۆى گه یانده نادرشا و خهتای تیشكانهكهى ده سهرى سوبحان ویردی خان و پیاوهكانى ئەو ههلسوو. نادرشا بهو شهیتانییه دلئى له سوبحان ویردی رهنجما. ئەو ساله كه میژوو له ۱۱۵۸ى كۆچیدا بوو، ئەوى له والیهتى لاگرت و كردیه بهگله بهگ له تاران و مهولا ویردی ناویكى قاجارى قهزوبینی بهناوى گزیر لهسهه سنه دانا.

دیسان، سوبحان ویردی خان: ئەو مهولا ویردی خانەى هاته جینگه سوبحان

ویردی خان، هەرچى كردى و کراندى نه مهولا ده هاواری هات و نه جینگه سوبحانى پى پر كرايهوه؛ نازاوه كهوته ولاتهوه؛ دارا و نه دار، خویرى و بهكار، له چنگانى بیزار بوون و ههركهسه به لایهكا خۆى ده دزیهوه. مهولاش دهستیكى كهوته ئەم لاو دهستیكى كهوته ئەو لا، ببووه ناغای بى رهعیهت و رهعیهتى بى ناغا؛ ناچار بى كاروبار له وه تاغا داده نیشته و میشى دهكوشته. شهش مانگیك واى رابوورد تا نادرشا بهباس و خواسهكهى زانى و ناردى وهدریان نا. فرمان بۆ سوبحان ویردی خان دهچوو كه هۆرى هۆرى بچتهوه سهه كورسییه بۆرى والیهتى. سوبحان ویردی خان هینده دهكره و هینرايهوه و هیندهى ناو و ههوا لى گۆرا كه مه پرسه؛ ئەمجارهش زۆرى والیهتى نه كرد. سى یان چوار مانگ بوو كه دهورى شهشه مى والیهتى راده بوارد، سهلیم پاشای بابانى كه له چنگ توركان رای کردبوو؛ ببووه پهناهنده له ئیران و قسهى له لای نادرشا دهرویشته؛ تكای له شا كرد كه حهسەن عەلى سولتانى كورپى عهباس قولی خان بكاته والیبى ئەردەلان. نادرشا تكای گرت و دیسان سوبحان دهركه و حهسەن عەلى له جینگه دانرا.

ههسەن عەلى خان، كورپى عهباس قولی خان: حهسەن عەلى خان كرا به والیبى سنه و دهیهویست جینگهى خۆى گهرم دابینى و ناوى پیاوه گه ورهكان نهفهوتینى؛ بهلام بهناشكوری نه بى، بهختى نهى هینا و چهوتى دهكارهكهى كهوت. به فرمانى نادرشا، محه مەد قولی بهگى وهکیلى والی و كاره دهستی نازووچهى لهشكر له كوردستان، برایه پاتهخت كه حیساباتی خۆى بدا. لهو سهروبهندهشدا، عه بدوللا سولتان له عهشهرهتى بهراز و عەلى خانى ئیلاقى و چهند پیاوماقولیكى تر خۆیان گه یانده لای نادرشا و ههتا توانیبیان بۆ جهنابى وهکیلیان تى چاند؛ پوولتیكى زۆریان لهسهه جى کردهوه، كه له ژیر لیچیدا بوو. نادرشا لهسهه ئەو دزی کردنهى خستیه زیندانهوه و پیاوى لهسهه دانا كه پینج ههزار تمهنى رهقى پى رته كه نهوه و تۆلهى ههوهل و ناخرى لى بکه نهوه. وهکیلیان دهست بهسته به شهقان

هینایه وه سنه. هرچی کوتایان و جه زره به بیان دا، به هزار ناری عهلی توانییان هزار تمه نی لی بستین. له جیاتی چوار هزار تمه نه که دیکهش هر دووک چاویان کۆلی و به جووته چاوه وه گه رانه وه بۆ لای نادرشا. هر له سه ره ئه وه به دحیسه سایی وه کیله، نادرشا له سالی ۱۱۵۹ و اتا پاش سالیکی والیه تی کردن حه سه ن عهلی خانی هه لپه سارد و بۆ جاری حه وته م والیه تیبی سنه ی به سویمان ویردی خان نه سپارد.

سویمان ویردی خان، جاری هه وته م: سویمان ویردی ئه و جاریش هاته وه سه ره کورسیی والیه تیبی سنه؛ به لّام نادرشا نه یده کرا ده ست له چوار هزار تمه نه ی خۆی به ردا؛ گورجی سی که سی زۆر به زه بر و زه نگی به ناوی: به حیا به گ ئو شترانی، مورته زا قو لی به گی زه نکه نه و قاسم خانی سه رحه د به گی هه و شاری ده گه ل سویمان ویردی خانداندا نارد که ئه و پوولانه هه ر بستینه وه. دیسان شیشه انه وه گیانی حه مه قو لی به گی کۆنه وه کیل؛ هرچی لییان دا وه ه لیان و اسی، به هیچ ئاوا پووله سووتاویکیان ده ست نه که وه ت. نادرشا ناردی به شوین ئه و سی قو له چۆماغه تازانه دا که نارد بونی؛ ئه وانیش به ده سستی به تال نه یانویرا بچنه وه لای شا؛ هه رسیکیان به ره و ولاتی تورکان قاچاندیان و له به ره ده سستی ئیران ده رکه وه تن. نادرشا له داخان چیبی بۆ نه کرا؛ به هانه ی به سویمان ویردی خان گرت و له والیه تیبی ده رکرد. محمه د ره زا به گی گورجیبی کرده گزیر به سه ره ولاتی ئه رده لانه وه. به لّام حه مه ره زا چه حه مه ره زا! هه تا بلتی ره زا گران و زمان پیس و که ره و نه قام بوو. که س نه بوو ددانی خیری پیدا به یتنی. ته و اوی خه لکی سنه به گوره و گچکه وه شکایه تنامه یان له چنگی نووسی و له پینش نادرشایان دانا. نادرشا ناچار ده ریکرد و دیسان سویمان ویردی خانی وه بیر هاته وه و بۆ جاری هه شته م کرایه وه به والی سنه.»

سویمان ویردی خان، بۆ جاری هه شته م: وا دیاره مه ستوره خانم له وه هه موو هه لیزوق هه لیزوق و سی به گایه پیکردنه ی سویمان ویردی خان وه گیان هاته وه و له داخان شیعی بۆ گوته وه. سه ره تای باسه که به شیعیک ده س

پی ده کا که له کوریدا ئه و گۆرانیبه ده گرتته وه که ده لی:

دنیا ی بی وه فا، کاروانسه را ره نگ

ساتی وه دلّ شاد ساتی وه دلّ ته نگ

ئه م جار به شوین تاک به یته که دا ده لی: «سویمان ویردی خان که به فه رمانی نادر بۆ جاری هه شته م کرایه وه به والیبی سنه؛ زۆر به دلّ گه رمی لی پرا که باج و خه راج به پوختی کۆ کاته وه و ره عبیه ت دلّ خو ش کات و له شکری ئه رده لان ته یار و کۆک بکاته وه. به لّام لی پرا شتییک و به ئاوات گه یشتن شتیکی تر بوو. له ولاتی ویرانبووی تالانکراوی هیچ به سه ره هیچه وه نه ماو، نه دیناریکی دراو ده س ده که وه ت و نه فرسه تیکی باشی بۆ هه لکه وه ت. جا وه ک ده لین: مه یوون بۆخوی زۆر جوان بوو ئاوله شی ده ردا. له پر و نه کاو خه به ره داکه وه ت که: وا چوار هزار سواری چه کداری ئه فغانی به فه رمانی نادر هاتوون به ره وه سنه که باج و خه راجی دوکه وتوو وه رگرن و کۆنه قه رزه که ی دزیه تی حه مه قو لی به گی تاینیش تازه که نه وه. خه لکی سنه و ده ور به ری، ره ش و رووت و دارا و ساز و ئاغا و نوکه ری، و پیکرا چه په سان؛ بریاریان دا که ولاته که چۆل که ن و خو بان نیشانی ئه فغانیبیان نه دهن. سال له ۱۱۶۰ دا بوو، هه ر به ره له وه ئه فغان بکه ونه تالان و رووتاندنه وه ی خه لکی سنه، خه به ره داکه وه ت که نادر شا کوزراوه و داخی پووله که ی حه مه قو لیبی بردۆته قه بره وه. عاله مه که به وه خه به ری مه رگی شا زیندوو بوونه وه و نه فه سیکی به ره حه تیان کیشا و ئارام بوونه وه. ئه فغانه کانی قو له چۆماگی نادرشاش که دیتیان دنیا بۆته پاشا گه ردانی؛ مرخیان خو ش کرد که تالان و برۆیه که هه ر بکه ن؛ به لّام ئه مجاره بۆ خه زینه ی ده ولت نه بی و بۆ گیرفانی خو بان بی. سویمان ویردی خان که زانی چه خه یالیکیان ده سه ردا یه، ناردی به شوین سه ره کۆکه کانیاندا و هه ربه که ی به جیا و به ته نیا چا و پچ که وتن و پتی گوتن: له ده ور به ری سنه عه شایه ری زۆری مه ره له وه پین و کۆچه ره هیه که زۆر له شه ره نازان و که س ده ره قه تیان نایه؛ هه مووش پر چه کن و سه ربان له شه ره نازاوه

ده خورئ. ئيمه تا ئيستا له بهر بهرژه وهندي ولات باسي ئه وانه مان لاي نادرشا شارده توه؛ ئيستا له وه تا خه بهري مردني شايان زانيووه، له خو شيان كه وتوونه قريوه و ههرا و چهند نامه يه كيان بو من نووسيوووه كه ريگه يان بدهم، بين به سه رتان دادهن؛ تالانتان بكه و له ت و كوستان بكه. به لام من كه ئيوه زور به پياو چاك ده زانم و ليتان رازيم، ئيجازهم نه داو. ئيستا ش هه تا هه لتان هه يه، كه ولى خو تان رزگار كه ن... ئه فغانه كان توفين؛ هه ر قاچيكيان لي بوو به باليک و به ره وه هه مه دان قاچانديان؛ سوو كيتك هه مه دانيان تالان كرد و گه رانه وه ئه فغانستان.

له دواي مه رگي نادرشا، سويحان و يردى خان لاگيرى له ئيبراهيم شاي برازاي نادر كرد؛ به له شكهروه چوو بو هيممداي برايم شا. له م ناوه دا خه لكى كوردستان بيوونه دوو دهسته؛ هينديكيان لاگري حه سه ن عه لى خان بوون كه ببينه فه رمانه واي كوردستان؛ دهسته يه كيش سويحان و يردى خوازبوون. جا له و كاته دا سويحان و يردى به له شكهروه چوو بووه لاي ئيبراهيم شا (له سالى ۱۱۶۱ى كوچيدا) حه سه ن عه لى خان خوئى به فه رمانه واي كوردستان ناساند. به لام جافر سولتان و حه مه عه لى سولتانى بانه يى هاتنه هاواري سويحان و يردى خان و حه سه ن عه لى خانيان ده ربه راند و سويحانيان له سه ر واليه تى دامه زرانده وه. زوري نه خياند كه حه سه ن عه لى خان هه لى دايه وه. سالى ۱۱۶۲ ديسان توانيى خوئى بكاته وه كوئى خاي سنه و سويحان و يردى هه لديرئ. سويحان و يردى خان پيلي مال و مندالى خوئى گرت و خوئى گه يانده هه مه دان و ئيتر به يه كجاري وازى له و زرمه زليتانه و كورسى گوركييه هينا؛ ماوه ي پينج سال له هه مه دان ژباو هه ر له وئى مرد؛ لاشه كه يان هينايه وه ولات و له كيوى شهيدا كه له مه لبه ندى ئيلاقه و گورستانى شهيدانه، به خاك ئه سپارد.

مه ستوره خانم ده لئ: «تا ئيرم له كتىبه كه ي مه لاحه مه شه ريف هه لگرتوه؛ به لام له و قه راره كه خوسره و به گ نووسيويه، هه ر دواي شه ش مانگ له هه مه دان مردوه. به لام من وهك له نه نكم بيستوه؛ كه بوئ

گيرامه وه و ئه ويش خيترانى خوسره و خانى باوكى ئامانوللا خان بووه و زور ناگاي له چيرۆكى ئه و بنه ماله بوو؛ پينج سال مانه وه كه ي له هه مه دان به راست ده زانم».

نايه توللا له تاريخ «كورد و كوردستان» چاپى يه كه م به رگي دووه م رووپه رى ۱۲۱ له ژير ناوى «حكومه تى خان ئه حمه دخانى ئه رده لان» دا ده لئ: «له مانگي جيمادى يه كه مى سالى ۱۱۵۳ دا ئه حمه دخان له جيگه ي باوكى بوته فه رمانه ووا و له سه ره تاي ولاتى مووسله وه تا ئه و په رى خاكى هه مه داني له بهر ده ستدا بوو.

سالى ۱۱۵۴ى كوچى، نادرشا كه نيازى هيندوستانى بوو؛ به پتيوستى زانى ئه حمه د خانى ده گه ل بي؛ چونكه ده يزاني چون نازا و نه به رديكه. سويحان و يردى بو جارى سيته م كرده وه والى و ئه حمه دخانى ده گه ل خوئى برد. له مانگي مه ولوودى ۱۱۵۵ و اتا پاش ساليك و سى مانگ، ديسان سويحان و يردى له كار لابرا و ئه حمه د خان كرايه وه به فه رمانه واي كوردستان؛ برايم به گيش كرا به وه كيلى خان. له مانگي دواي مانگي مه ولوود، خان ئه حمه دخان هاته وه سه ر كورسى فه رمانه وايى. هه ر له و ساله دا قاتى و گرانييه كى زور به سام رووى كرده كوردستان، خان هه رچى گه نم و جوئى نازووخه ي ده و له تى بوو داي به برسى و هه ژاران. زورى بي نه چوو شا پياوى خوئى نارد كه گه نم و جوئى بو باركا، كابرا ديتى ده نكيكيشى نه ماوه. ئه ويش نامه يه كى پر له شه يتانيى له و باره وه بو نادرشا نووسى؛ شا زورى رق هه ستا و فه رمانى له سه ردانى خانى ده ر كرد. دوستانى ئه حمه دخان به ر له وه خه به ركه بگا، خانيان ناگادار كرد. خان به دووه هزار سواره وه روو وه خاكى عوسمانى ره وى؛ كاتى گه يشته شاره زوور، زاهير به گى جاف هات ريگه ي لي گرت و بوو به شه ريان. زاهير به گ ده گيرى و ده كوژرى. خان پاش ئه و شه ر گه يشته شارى سوله يماني. خاليد پاشاي بابان به ديارى و پيشكه شه وه پيشسوازيى لي كرد و خوئى به ده سته و به سته ي خان له قه له م دا. خان خاليد به گى به سه ر ولاتى بابانه وه

دانا و بو خوی به رهو مووسل بزوت. حاکمی مووسل به گژیدا هات و بوو به شهریان؛ حاکمی مووسل کوژرا و مووسل گیرا. به فهرمانی خان، محمده چهله بی ناویک به سهر مووسله وه داندرآ. خان له ریگه ی دیاربه کر و حله به وه پاش مانگیک و چوار رۆژ سه فهر، گه یشته ئه سته مبول. به فهرمانی سولتان محمودی عوسمانی، سهدری ئه عزم و شیخه لئیسلا م و کومه لیک له پیاوماقوول و کار به ده ست به پیریه وه چوون و له قه سریتکا له سهر حیسابی ده ولت دامه زرا و زۆر به قه دره وه په زیرایی لئ کرآ. پاش چند رۆژیک له لایهن سولتانه وه کرآ به فهرمانه وه ای ئه درنه و خوی و هاوړیکانی له وئ نیشته جئ بوون. نادرشا دوای ئه وه لاته ئه ئه حمه دخان، سویمان ویردی خانی باوکی برده تاران و کردیه بیگلهر بیگی تاران.

سالی ۱۱۵۶ی کۆچی، حاج مهولا ویردیخانی قاجاری قه زوینی به فهرمانی شا به سهر سنه وه داندرآ. حاج مهولا ویردی شیعا به تیبی ده کرد و زۆریش که ربوو؛ به حاسته م توانی سالیک له سنه هه لکا. نادرشا ئه ویشی لاگرت و بو جاری چواره م سویمان ویردی له سهر کورسی سنه قوت کرده وه؛ نزیکه ی هه زار سواریکی ئه فغانیشی به سهر کردایه تیبی محمده رها بیتگی گورجی کوری بابا که ربیم ناویک، به ناوی نایی والی بو باج و نازوو خه کۆکردنه وه ره گه ل خست. ههروه ها به فهرمانی نادرشا له تۆله ی تالان کردنی عه نباره کانی ده ولته تی، ده هه زار تمه ن له برابیم به گی وه کیلی خان ئه حمه د ده ستین. حه مه ره زا به گ که سهر کرده ی سواره کانی ئه فغانی بوو پیاویکی زمان پیس و به دفر بوو؛ خه لک زۆری لئ وه زاله هاتبوون، خه یالی شوړش کردنیان له سهر دا بوو که به هه ر چۆنیک بیت و هدری نین. رۆژی ۱۶ی جیمادی به که می سالی ۱۱۶۱ی کۆچی خه به ری کوژرانی نادر شا ده گاته کوردستان. سویمان ویردی خان ده سه به جئ حه مه ره زا به گ و چند سهر کرده یه کی تری ئه فغانی و خوراسانی بانگ کرده لای خوی و به نهیینی خه به ری کوژرانی نادرشای پی دان. بهرله وه خه لکی سنه پی بزنان. هه زار تمه ن دراو و ده خه لاتنی به دیاری دانئ و هه مووی به شه و له

سنه ده رباز کردن. به یانی که خه لک به و کاره ساته یان زانی، لئ بران بچن تۆله له ره زا به گ بکه نه وه؛ به لام سویمان ویردی نه یه یشت و ه شوینی که ون.

دوای حه وت مانگ له مه رگی نادر شاه، برابیم خان برازای نادرشا که خوی ناو نابوو عادلشا و ده یه ویست خوی بکاته شای ئیران؛ والیه تیبی کوردستانی بو حه سه ن عه لی خان مۆرکرد و سویمان ویردی له والیه تی خرا. سویمان ویردی خان هه ر له و ساله دا که ۱۱۶۱ بوو له هه مه دان مرد و لاشه که یان هیئا وه له کیوی شه یدا ی کوردستان به خاکیان سپارد. سویمان ویردی خان هه شت جارن کراره ته والی و ده رکاره و ماوه ی حوکی به تیکرایی ۱۸ سال بووه».

حه سه ن عه لی خان: له پاش لادانی سویمان ویردی، حه سه ن عه لی خانی برازای کرابه والیی کوردستان. چه کداریکی به کجار زۆری له ئه فغانی و ئۆزیه گ و قزلباش و کورد - که سهریان له ده هه زار ده دا- له ده وری خوی کۆکردنه وه. ئیتر به و له شکره زۆره وه ته واو له خوی بایی ببوو، ملی نا له تالان و برۆی هاوسایانی و که س نه بوو له به ری بکوخن.

سالی ۱۱۶۲ میهر عه لی خان ناویک که ده گه ل عه شره تی زه ند دوژمنایه تیبی سه ختی بوو، پیشیان نه ده ویرا. هاواری بو حه سه ن عه لی هیئا، ئه ویش ده هانای هات و چه کدارانی ئه رده لانی و ئۆزه ک و ئه فغانی ده نگدا که بچنه سهر زه ندان. له ده وریه ی مه لایر له شکره زه ند و ئه رده لان پیک هه لپه رزان و له هه ر دووک لا زۆر کوژران و زۆر له پیاوانی سهرناسی زه ند سهریان تیداچوو، له ئاکامدا ئه رده لانی سهرکه وتن و زه ند هه لاتن و تالان و مالیکی زۆریشیان ده ست له شکره ئه رده لان که وت. حه سه ن عه لی خان، میهر عه لی خانی برده وه سهر شوینی خوی و دا به زانده وه و دیاری و پیشکیشیک زۆر و وزه به نده ی لئ ساند و هاته وه کوردستان. دوای ئه م شه ره زۆری نه برد، شه ریکی تر ده گه ل ئیمام قولی زه نگه نه قه وما؛ هۆیه که شی ئه مه بوو:

دوای به کوشش چوونی نادرشا، دوو برازاکه‌ی که ناویان عه‌لی و برایم بوون سهریان له پادشایی ده‌خورا. هه‌ریه‌که‌ی دوو سئ مانگیگیک هه‌را و هوریاپان نایه‌وه و پووچانه‌وه. له زۆر جینگه‌ی دیش هه‌ر که‌سیگیک توژیگیک زۆری له خۆدا شک ده‌برد، ملیان قوت کرد و کوپخایه‌تی و لاتیان به‌هی خۆیان ده‌زانی. یه‌ک له‌وانه ئیمام قولی زه‌نگه‌نه بوو که له زه‌نگه‌نه و که‌لوپ و گۆران و خه‌لکی تری کرماشان ده‌بده‌به و سه‌نسه‌نه‌یه‌کی پیکه‌وه ناو توپ و توپخانه‌یه‌کی ساز دا و هاته‌گۆری. ده‌ستی کرد به‌تالان و برۆ و داگیرکردن و ناگری ته‌نیه‌وه بو لاتی جیرانی ئه‌رده‌لانییه‌کان. گوئی نه‌دایه‌ نامۆژگاری و البی ئه‌رده‌لان و ده‌ستی کیشایه‌ بیلاوه‌ر و تالان و ویرانی کرد. حه‌سه‌ن عه‌لی خان له‌ناچار به‌له‌شکره‌وه خۆی گه‌یانه‌ بیلاوه‌ر و پیشی به‌ئیمام قولی گرت و شه‌ریکی زۆر خویناوی رووی دا. له‌ ئاکامدا دوژمن شکا و زۆریه‌یان به‌یه‌خسیر گیران. ئیمام قولی به‌هه‌زار چه‌رمه‌سه‌ره‌ که‌ولتی پرگار کرد و هه‌رچی تالان و مالیان بوو، هه‌ر له‌ کۆس و که‌ره‌نا و خیه‌وت و خواره‌مه‌نی و چه‌ک و ته‌سپاباته‌وه ده‌ست ئه‌رده‌لانییه‌کان که‌وت. ئیتر کرماشان، مه‌لایر، سه‌نقور، گلپایگان، بروجرد، کزاز، فراهان و زۆریه‌ی عیراقی عه‌جه‌م که‌ ده‌پیشدا سه‌ر به‌ئیمام قولی بوون هاته‌ به‌ر حوکمی و البی ئه‌رده‌لان و گزیری خۆی له‌سه‌ر دانان و گه‌رایه‌وه بو کوردستان.

هه‌ر له‌ برانه‌وه‌ی ئه‌و ساڵه‌دا (۱۱۶۲) سوله‌یمان پاشای بابانی له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی عوسمانییه‌وه له‌کار به‌رکه‌نار کرا و سه‌لیم پاشای نامۆزای له‌جی داندرا. سوله‌یمان پاشای ده‌رکراو هاته‌ سه‌نه و په‌نای به‌حسه‌ن عه‌لی خان برد و دامه‌زرا. سه‌لیم پاشا داوای کرد که‌ سوله‌یمان پاشا په‌نا نه‌دات. حه‌سه‌ن عه‌لی خان به‌وه‌په‌ری له‌خۆبایی بوونه‌وه وهرامی داوه و گوئی په‌نا به‌ری خۆم ده‌رناکه‌م و هه‌رچییه‌ک ده‌که‌ن بیکه‌ن. سه‌لیم پاشا رووداوی به‌وه‌زیری به‌غدا راگه‌یاند. وه‌زیر به‌یه‌کیگ له‌ گه‌وره‌ پیاوانی به‌غدادا نامه‌یه‌کی بو حه‌سه‌ن عه‌لی خان نارد، که‌ خۆت ده‌زانی مه‌له‌ندی بابان

سه‌ر به‌ ده‌وله‌تی عوسمانییه‌؛ کج ده‌رکه‌ن و کج سه‌رخه‌ن، هه‌ر خۆیان حه‌ساو. ئیستا سوله‌یمان ده‌رکراوه و سه‌لیمی له‌ جی داندراوه. توکه‌ هاوسای ده‌وله‌تی عوسمانیت، نابج ده‌ست ده‌کاروباری وه‌رده‌ی و دوژمنه‌که‌ی بحاوینییه‌وه و دۆستی به‌رده‌ی. ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌ سوله‌یمان هه‌له‌نگری، ئیمه‌ ناچار (که‌هی) ی به‌له‌شکری زۆره‌وه ده‌نیرینه‌ یارمه‌تی سه‌لیم پاشا و ئه‌وی خۆت ده‌زانی چیت به‌سه‌ردیت. زۆر له‌په‌ره‌پیاوانی دنیادیته‌ و زانای ولات نه‌یانه‌وه‌یست ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ خۆیان دردۆنگ بکه‌ن. به‌لام حه‌سه‌ن عه‌لی خان گوئی به‌ نامۆژگاری که‌س نه‌دا و کابرای پاسپارده‌ی به‌هه‌زار گه‌ف و هه‌ره‌شه‌وه و سه‌ر وه‌زیری به‌غدا کرده‌وه.

وه‌زیر له‌شکرکی بیست هه‌زار که‌سی له‌ عه‌ره‌ب و یه‌نیچه‌ری و چه‌کدارانی حه‌ته‌م ناغای حاکمی مووسل و عوسمان پاشای حاکمی کۆیه و قوچ پاشای حاکمی حه‌ریری ناره‌ده‌ هیمدادی سه‌لیم پاشا و هاته‌ سه‌ر خاکی ئه‌رده‌لان و ملیان له‌ ویرا کردن و تالانی کوردستانی نا، حه‌سه‌ن عه‌لی خان ده‌ هه‌زار چه‌کدارکی ساز کرد که‌ پیشیان لی بگری. سه‌لیم پاشا که‌ ته‌نیا کرباری که‌ولتی سوله‌یمان پاشا بوو. دیسان ویستی بی شه‌ر به‌ئاوات بگا. فه‌هاد خانی کوری خۆی ناره‌ده‌ لای حه‌سه‌ن عه‌لی خان که‌ سوله‌یمان بده‌نه‌وه و هیچ خۆیان شه‌ر نه‌که‌ن. حه‌سه‌ن عه‌لی خان گه‌ره‌ی سه‌نیه‌ی کۆکرده‌وه و ته‌گبیری پج کردن که‌ چی بکه‌ن چاکه‌؟ مه‌لا مسته‌فای شیخه‌ئیسلاام و برایم به‌گی وه‌کیل و ایان به‌باش زانی که‌ نابج ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی تیک بگیری و پتویسته‌ هه‌ر که‌سیکی ئه‌وان له‌ شوپتیکی داده‌نیتن، دۆستایه‌تی ده‌گه‌ل ئه‌و بگرن. به‌لام عه‌بدوللا سولتان به‌راز که‌ زاوای حه‌سه‌ن عه‌لی خان بوو ده‌گه‌ل مه‌لا حوسین ده‌یانگوت: «سوله‌یمان پاشا په‌نای هیتاوه و ئه‌گه‌ر له‌سه‌ری نه‌که‌ینه‌وه ئابرووی خانه‌دانی ئه‌رده‌لان ده‌رژج. له‌لایه‌کیشه‌وه ئیمه‌ زۆر به‌هیتزو توانین و ده‌توانین دوژمنان راوینن؛ شه‌ر بکه‌ین باشته‌ر» له‌و ناوه‌دا خوسره‌وخان

کوری خان ئەحمەدخان و جافر سولتان و زۆر له پیاوماقوولانی کوردستان تهگبیری برابم بهگ و مهلا مستهفایان پهسند کرد و ئەم شه‌ره‌یان پی باش نه‌بوو. به‌لام هه‌سه‌ن عه‌لی خان جگه له‌وه که پیاویکی زۆر لاسار و له خۆبایی بوو، سه‌لیم پاشاش چونکه وه‌ختی خۆی ده‌گه‌ل برابم شادا هاوکاری کرد بوو، زۆری ناخۆش ده‌ویست ئیتر قسه‌که‌ی نه‌بیست و فه‌ره‌ادخانیشی به‌ده‌ستی به‌تال نارده‌وه.

شیعر

خودا که ویستی به‌دبه‌ختت بکا

ده‌بی لاسار و سه‌سه‌ختت بکا

سه‌لیم پاشا که زانیی (کوکت ده‌زانی قوناغ له‌کوئییه) ده‌نگی له‌شکری لیدا و له‌رۆخ ده‌شتی مه‌ریوان تووشی له‌شکری هه‌سه‌ن عه‌لی خان هاتن که چه‌کداره‌کانی هه‌مه‌ده‌مین خانی گه‌رووسیشیان ده‌گه‌ل بوو. هه‌ر له به‌ره‌به‌یانه‌وه شه‌ریکی زۆر به‌سام رووی دا و ده‌نیواره‌دا له‌شکری نه‌رده‌لانییان شکا. سوله‌یمان پاشاش به‌خۆی و چهند که‌سه‌که‌وه، که‌ولی خۆیان ده‌رباز کرد. مانگی په‌مه‌زانی سالی ۱۱۶۳ بوو، هه‌سه‌ن عه‌لی خان به‌شه‌رمه‌زاری خۆی کوتایه‌وه شاری سنه. که‌هیا و له‌شکری عوسمانی که‌وتنه شوینی و ناچار له سنه‌ش ئوقره‌ی نه‌گرت و به‌ره‌و له‌یلاخ (ئیلان) قاچاندى. له‌شکری دوژمن له گوندیکی سنج کیلومیتتری رۆژاوای سنه ئوردوبه‌زی کرد و به‌پانه‌وه رژانه شاره‌وه و ماوه‌ی سێزده رۆژی تیدا مانه‌وه و شه‌لم، کوئیم، ناپاریم، موسولمان و هه‌رمه‌نی و جووله‌که‌یان نه‌ده‌زانی؛ هه‌رچی گیریان که‌وت به‌تالانیان برد و هه‌ر که‌سیش توژیک خاوه‌ن ناووبو به‌ماله‌وه بۆ هه‌ریر و کۆیه و سوله‌یمانیان دوورخستنه‌وه؛ ئەوسا گه‌رانه‌وه.

هه‌سه‌ن عه‌لی خان هاته‌وه سه‌ر هه‌واری خالی و پاش وێران بوون، سه‌ری له‌سنه هه‌لینایه‌وه. ده‌یه‌ویست به‌یارمه‌تیی خوسه‌ره‌و به‌گ و میر عه‌لی سولتان و نه‌جه‌ف قولى به‌گ که پیاوی سه‌رناسی ولات بوون،

سه‌روبه‌ریک به‌ولات بده‌نه‌وه. به‌لام کار له‌وه گه‌ندرتیوو که ئەوان بیریان لی‌ده‌کرده‌وه.

برابم به‌گی وه‌کیل که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه دژی شه‌ر ده‌گه‌ل عوسمانی بوو. له‌جه‌نگه‌ی شه‌ره‌که‌دا خۆی دا لای عوسمانییان و له‌شکانی خانی نه‌رده‌لاندا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو. له‌پاش شکانی خان، ده‌گه‌ل له‌شکری بابان هاته‌وه ولات و رووی کرده لای روانسه‌ر. له‌گوندی ئەلک قه‌لایه‌کی قایی بنیات ناو پالنه‌نگان و بیلاوه‌ریشی ده‌ست به‌سه‌را گرت و له‌خان یاغی بوو. زۆر که‌س له‌خه‌لکی سنه‌ش که هیندیکی مال و که‌ل و په‌لیان له‌تالانی بابان بۆ ده‌رچوو بوو، خۆیان گه‌یانه‌ لای برابم به‌گ. برابم به‌گ ولایمی بۆ کریم خان و شیخالی خانی زه‌ند نارد، که‌هه‌له و به‌گه‌نه‌سنه و داگیری که‌ن. که‌ریم خان و شیخالی خان به‌بیست هه‌زار سواری خۆیان و عه‌شایری کرماشان و زه‌نگه‌نه‌وه هاتنه‌ جه‌سته‌ی هه‌سه‌ن عه‌لی خان. هه‌سه‌ن عه‌لی خان که ته‌واو بنیشتی لی‌پوچه‌ل بیوو، په‌نای به‌پیر و که‌یخودایان برد که ته‌گبیری بۆ بکه‌ن. له‌سه‌ر بریاری ئامۆژگاریکه‌ران (شیخ محمه‌د وه‌سیم) فه‌قیرو فوکه‌رات و لات و پاتی سنه‌ی ره‌گه‌ل خۆ خست و په‌نای به‌چپای هه‌ورامان برد. مه‌لا مسته‌فا شیخه‌لئیسلا میش ده‌گه‌ل نه‌جه‌ف قولى به‌گدا، به‌ره‌و هۆردووی که‌ریم خان وه‌رێ که‌وتن که‌وا بکه‌ن که‌ریم خان ده‌ست له‌سنه و هه‌سه‌ن عه‌لی خان هه‌لگری. ئەو دووانه له‌گه‌ل باسی نه‌داری و به‌دبه‌ختیی خه‌لکی سنه که رۆمی تالانیان کردوون و هیچ ناشته‌بایان پی نه‌هیشتون و، زۆریشیان ئازار داوون، پینشیاریان به‌که‌ریم خان کرد که‌وا باشه هه‌ر بشبیتته‌خزمی هه‌سه‌ن عه‌لی خان و خوشکه‌که‌ی بخوازی و ئەگه‌ر به‌مه‌سله‌حه‌تی زانی، ژن به‌ژن بکه‌ن و خوشکی که‌ریم خانیش بدری به‌هه‌سه‌ن عه‌لی خان و، بۆ هه‌میشه‌نیوانیان خۆش بیت. که‌ریم خان له‌وه‌رامی ئەم قسه‌خۆشانه‌دا گوتی: خۆئیمه ده‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی نه‌رده‌لاندا زۆر له‌میژه‌خزمین. سوپهان و یردی خان خزمی نزیکه‌مان بوو، ئیتر خزمایه‌تی تازه‌کردنه‌وه‌ی بۆ چپیه؟ به‌لام من ئاره‌زوومه

سهرتیک له مالّه خالانی خۆم بدهم و چیبیان پیداوایست بچ بۆیان بکه م.
حهسهن عهلی خان ههر دواي ناردنی ئه و راسپاردانه، مال و منالی خۆی
ناردبووه قهلائی (قههه توره) که زۆر قایم بوو. ههر که راسپاردانه کان
گه رانه وه و وهلامی که ریم خانیان بۆ گتیراوه و خه به ریش داکه وت که و
که ریم خان به ره و سنه ریکه وتووه، بچ خۆگرتن خۆی گه یانده قهلائی قههه توو
و خۆی بۆ شه ر تاماده کرد.

له سبه یینیرا که رۆژتیکي گهرمی ته مووزی هاوین بوو، که ریم خان به
له شکره وه رژایه سنه و ههرچی له دهست تالانی رۆمیان رزگار ببوو،
موسلمان و گاور و جووی ساف له ساف تالان کرد و له وندهی مابوو له
ویشی کردن. سوله یان پاشای هه لاتووش که به چیا ی پالنگانه وه
سهرگه ردان دهخولاوه، هاته سنه و ره گه ل که ریم خان که وت.

که ریم خان مزگه وتی جومعه ی سنه ی کرده بنکه ی خۆی و هه موو مزگه وت
و مه دره سه کانی تری شار کرانه ته ویله ی ئه سپ و جی خه وی چه کداره کانی.
ههر که سیان له خزمانی حهسهن عهلی خان به رده ست که وت یان کوشتیان
یان به لیتدان و جه زربه نیوه گیانیان کرد، ههرچی بۆی کرا رابکا،
هه مووشتیکی به جی هیشته و هه لات.

خوسره و خانی کوری ئه حه مه دخان به هومیدی ئه وه که ره نگه که ریم خان
ئه وه له جیگه ی حهسهن عهلی خان له سه ر سنه دانج، هه لئه هاتبوو. که ریم
خان ناردی که دلخۆشیی شیخ محه مه د وه سیمی بۆ بداته وه که ده گه ل
خه لکه ئاواره بووه کان له هه ورامانه وه بیته وه سنه. خوسره و خان که ده یزانی
که ریم خان نیازی چیبیه؛ له وه سه فهره ده رفه تی هینا و ئیتر نه هاته وه.

که ریم خان چه ند که یخودایه کی ناره لای حهسهن عهلی خان که شه ر
نه کا و بیته وه؛ به لام جوابی نه درایه وه. له تۆله ی ئه م یاخی بوونه، که ریم
خان شیخالی خانی به له شکر تیکي زۆره وه ناره سه ر قهلائی قههه توو. به لام
قه لاکه ئازوو قه ی ته وای هه بوو، سی سه د پیاوی زۆر به کار و

پیاو ما قوولیشی تیدابوو، پیاوانه وه ده ست هاتن. تۆپ و تفهنگی له شکر
که ریم خان چی بۆ له گه ل قه لا نه کرا و گه مارۆده ر به نا هومیدی گه رانه وه.
هه روه ها له شکر تیکیش که چو بوونه هه ورامان بۆ به رده ست کردنی شیخ
وه سیم و هه والانی، زۆر خۆتیربانه شکان و به هه له داوان خۆیان ده سنه
هاویشته وه. ئیتر که ریم خان ههر به ته وای له دین ده رچوو؛ ناگری به ردایه
شاری سنه و زۆریه ی خان و به ره و مزگه وت و مه دره سه ی سنه ی کرده
مشکی و خۆله میشت. ئه وسا سنه ی به جی هیشته و روی کرده گه رووس؛
حه مه ده مین خانی حاکمی گه رووس و هه موو ره عیه ته کانی تالان کرد.
هیندییک له ژن و کچه کانی خانی گه رووسیشی به دیل و گرت و خورشید
خانی کچی حه مه ده مین خانی به زۆر کرده ژنی خۆی. خانیشی له پاش
دارکاری کردنیکی زۆر، ده گه ل سلیمان پاشای به به خسته ته ک خۆی و
رووی کرده عیراق.

پاش رۆیشتنی که ریم خان، حهسهن عهلی خان له قه لا هاته ده ر و هاته وه
شاری سنه ی ویران و سووتاو و تالان کراو. چاری ناچار خۆی گه یانده
ئازاد خانی ئه فغانی که داوای پاشایه تیبی تازه ربا یجانی ده کرد و خۆی کرده
یه کیک له دۆست و هاوکارانی. ههر له وه سه ربه ندانه شدا سه لیم پاشای
بابان به هه زار چه کداریکه وه خۆی گه یانده ئازادخان و پولتیکی زۆری بچ
پیشنیار کرد که له باتیان ولاتی ئه رده لانی بداته ده ست. ئازادخان به پولی
زۆر، چاوی له ئینساف و پیاوه تی نوقاند و حهسهن عهلی خانی دۆژمنی
سه لیم پاشای، ده سه به سه ته دایه ده س سه لیم پاشا و ئه رده لانیشی بچ
به خشی. سه لیم پاشا، حهسهن عهلی خانی ناره (قه لاچوالان). سه ر له
هه وه له وه زۆری قه در ده گیرا؛ زۆر جاری وا هه بوو ده رده که وت و ده چوو
راوی و ده گه راوه. به لام قسه ی شو فاران کاری خۆی کرد، پاش حه وت
مانگ له زینداندان مانه وه ی له سالی ۱۱۶۴ دا کوژرا. ئیتر له و ساوه
سه لیم پاشا به خاتره می به سه ر شاره زوور و مه لبه ندی بابان و ولاتی
ئه رده لان راده گه یشت.

به گفته‌ی خوسره و بهگ، دواى ئه‌وه‌ی سه‌لیم پاشا ده‌ستی به‌سه‌ر ئه‌رده‌لاند اگرت. خالید پاشای بابان، وه‌زیری به‌غداى تاوکرد که وا بکا: ده‌ولته‌ی عوسمانی حکومته‌ی بابانی بداتى. وه‌زیر کارى پینک هیتنا، سه‌لیم پاشا که دهرده‌کرا په‌ناى به‌ نازادخان برد. له‌و ده‌مه‌دا بوو که که‌ریم خان هیترشى کرده سه‌ر سنه و سووتاندى. خه‌لکى ولات له سه‌لیم پاشا راپه‌رین و دهربان په‌راند و که‌ریم خانى برای حه‌سن عه‌لى خانیان کرده فه‌رمانه‌واى خو‌بان.

به‌لام له کتیبه‌کە‌ی مه‌لا محه‌مه‌د شه‌ریفى قازیدا نووسراوه: دواى ئه‌وه‌ی سه‌لیم پاشا له حوکم لادرا، سوله‌یمان پاشا حوکمى که‌وته‌وه ده‌ست. به ئه‌مه‌گداری له حه‌سن عه‌لى خان که له‌سه‌ر ئه‌و به کوشت چوو‌بوو تکای له داشته‌مرخانى ئۆزه‌گ کرد که یاریده‌ی بدا و پیکه‌وه کارپیکیان کرد که‌ریم خانى برای حه‌سن عه‌لى خان بکه‌نه فه‌رمانه‌واى سنه. هه‌ر ئه‌ویش نووسیویه که به حوکمى نازادخانى ئه‌فغانى، سو‌بحان و پیردى خان سالى ۱۱۶۴ کراوته والیبى کوردستان. به‌لام که نووسراوه سو‌بحان و پیردى خان سالى ۱۱۴۷ مردووه، ئه‌م قسه هه‌یچ به‌عه‌قله‌وه نانووسى.

که‌ریم خان کورى سه‌باس قولی خان: که‌ریم خان چه‌ندى خوا حه‌ز کا، به‌دغه‌ر و جوت قوشه و چوار مۆر و نامه‌رد بوو. لاسارپک بوو گوټی به که‌س نه‌ئه‌دا. خویشى هه‌یچی له فه‌رمانه‌واى نه‌ده‌زانى. بو‌نمونه ده‌گیتپه‌وه: کابراهک شه‌و دزپیکى له مالى خویدا گرتووه و ده‌ستى به‌ستووه و به دزه‌وه چۆته شکایه‌ت لای خان؛ به‌لام دزه خرمى کابراهکى ناسیواى خان بووه. خان فه‌رمانى داوه هه‌رتک گوټی مال دزراوى برپوه و دزى به‌ره‌لدا کردووه. وه‌ک باسمان کرد که له شه‌رى نیوان سه‌لیم پاشا و حه‌سن عه‌لى خاندا، برابم به‌گى وه‌کیل خوټى کردبووه هه‌مه‌کاره‌ی پالنگان و بيله‌وار و ببووه دۆستى عه‌شهرته‌ی زه‌ند، دیسانه‌وه که‌ریم خانى زه‌ندى هان دا که بیته‌وه ویزه‌ی کوردستان. که‌ریم خانى زه‌ند سیسه‌ت سواری به‌سه‌ر کردایه‌تیبى یاروه‌یس خان ناره‌ده لای برابم به‌گ؛ که ئه‌ویش دووسه‌د چه‌کدارپیکى

هه‌بوو. ئه‌و پینچسه‌ت چه‌کداره به‌ره‌و سنه هاتن و گه‌یشتنه گوندى دوشان. که‌ریم خانى ئه‌رده‌لان که ده‌خوټى رانه‌ده‌دى شه‌ر بکا. ده‌گه‌ل پیاوماقوولانى سنه‌یى، له به‌فر و سه‌رمای سه‌ختى زستاندا، بو‌هه‌ورامان رای کرد و له‌گوندی شامیان ئه‌و زستانه‌ی به‌وپه‌رى شپه‌زیبیه‌وه برده‌سه‌ر. سه‌ره‌تای به‌هار خوټى گه‌یاند ه‌شاره‌زوور و په‌ناى به‌پاشای ئه‌وى برد. ده‌لین هه‌ر ئه‌و ساله که‌ریم خان مردووه و کوردستانى ئه‌رده‌لان بى حاکم ماوه‌ته‌وه. له سالى ۱۱۶۵ دا خوسره‌و خان کورپى ئه‌حمه‌د خان و نه‌وه‌ی سو‌بحان و پیردى خان سه‌ره‌خوټى کردۆته والیبى کوردستان و سالتیک به والیه‌تى ماوه‌ته‌وه.

له سالى ۱۱۶۶ دا سه‌لیم پاشای به‌به به‌یارمه‌تیبى نازادخانى ئه‌فغانى، سنه‌ی گرتووه و خوسره‌و خانى لى وه‌ده‌ر ناوه. سه‌لیم پاشای بابان چوار سال سنه‌ی له ده‌ستا بووه. ئه‌گه‌رچى زۆر له پیاوماقوولانى سنه له ولاتى بابان ده‌ژيان. به‌لام ئه‌و خه‌لکە‌ی له ولات مابوو له سایه‌ی حوکمى سه‌لیم پاشاوه ته‌واو بووژانه‌وه و دوور له نازاوه و هه‌را خه‌ریکی که‌سب و کارى خو‌بان بوون. له سالى ۱۱۷۰ دا خوسره‌و خان به کۆمه‌گى محه‌مه‌د حه‌سن خانى قاجار خوټى کرده‌وه والیبى کوردستان و حوکمى بابانى له سنه بنه‌بر کرد.

تا ئیره ئه‌و مپژووه بوو که‌مه‌ستوره خانم نووسیویه. وا ئه‌و باسانه‌ی که له‌مه‌ زیادن و ئایه‌توللا مه‌ردۆخ باسى کردوون ده‌خه‌ینه پروو.

ئایه‌توللا ده‌لئى: سالى ۱۱۶۱ - حه‌سه‌نى عه‌لى خان برازای سو‌بحان و پیردى خان به فه‌رمانى عادل شا کرا به‌والیبى کوردستان. له ۱۲ ی مانگی قوربانى ۱۱۶۲ دا ئیمام قولی خانى زه‌نگه‌نه به له‌شکرپیکى زۆره‌وه هیترشى بو‌کرد. له‌شکرى والى له بيله‌وار پیتشى پى گرت و ئیمام قولیبى شکاند و کرماشان و سونقر و کولیبی و که‌نگاوه‌ر و مه‌لاير و برودج‌ریش هاتنه به‌ر حوکمى والیبى کوردستان.

له ۱۳ می ۱۱۶۳ دا میهره‌لی خانی بروجردی، دادی له دست
عه‌شهرتی زنده برده بهر حه‌سه‌ن عه‌لی خان؛ ئه‌ویش ده‌ها واره‌وه چوو. له
لایشه‌وه توشمال که‌ریم واتا: که‌ریم خانی زنده، ده‌گه‌ل شیخالی خان و
ئه‌سکه‌نده‌رخان به له‌شکره‌وه هاتن و له مه‌لایر پیک هه‌لپژان. زنده شکان
و ۳۶ فه‌مانده و ۱۸۰ چه‌کداری تریان کوژرا و، ماباقی هه‌لاتن.

له برانه‌وه‌ی سالی ۱۱۶۳ دا ده‌لته‌تی عوسمانی سه‌لیم پاشای بابانی
به‌سه‌ر ولاتی بابانه‌وه دانا و سوله‌یمان پاشایان راونا. په‌نای به حه‌سه‌ن
عه‌لی خان هیتنا و تابه‌توللاش هه‌ر ئه‌وه ده‌لته‌تی که مه‌ستوره خانم نووسیویه
تا ده‌گاته هاتنی فه‌ره‌ادخان بۆ لای والیی ئه‌رده‌لان.

ده‌لته‌تی: بۆ وه‌رامی نامه‌ی سه‌لیم پاشا، کوژیکه‌ی راویژ له شیخ وه‌سیمی
مه‌ردۆخی بایه‌ره‌گه‌وره‌م، برابیم به‌گی وه‌کیل، خوسره‌وخانی کوری ئه‌حمه‌د
خان، جافر سولتان و پپاوانی گه‌وره‌ی تری کوردستان پیک هات.
زۆریه‌یان نه‌یانه‌وه‌یست شه‌ر بکری؛ به‌لام مه‌لا حوسین (بایه‌ری مه‌لا
عه‌باسی شیخه‌لئیسلام) و عه‌بدو‌للا سولتان به‌راز (زاوی حه‌سه‌ن عه‌لی
خان) له‌به‌ر کورده‌ناموسی و دست له په‌نابه‌ر به‌رنه‌دان، شه‌ر هه‌لده‌بژیرن.
حه‌سه‌ن عه‌لی خانیش ده‌چیتته لای شه‌رخوازان و کار له‌کار ده‌ترازی و
چیرۆکی مه‌ستوره‌خانم رووده‌دا.

تایه‌توللا ده‌لته‌تی: له‌شکری که‌هیا و بابان سیزده روژ تالانی ولانیا کرد
و نامووسی مه‌سیحی و جووله‌که‌کانیشیان ئه‌تک کرد.

برابیم به‌گی وه‌کیل که بیوه مایه‌ی شکستی له‌شکری ئه‌رده‌لان و خۆی
ده‌ریاز کردبوو، چوبو پالنه‌نگان و بیله‌وار و روانسه‌ری دس به‌سه‌را
گرتبوو، قه‌لایه‌کیشی له ئالک بنیات نابوو. پاش ریشتنی عوسمانییان
و هاتنه‌وه‌ی حه‌سه‌ن عه‌لی خان بۆ سنه، ولامی بۆ توشمال که‌ریم و
شیخالی خانی زنده نارد که ده‌رفه‌ته‌تۆله‌ی خوتان له والیی ئه‌رده‌لان
بستینه‌وه. له روژی ۱۳ ی په‌مه‌زانی ۱۱۶۴ به بیست هه‌زار سوار له

عه‌شایه‌ری کرماشان و زه‌نگه‌نه‌وه به‌ره‌و کوردستان هاتن. خان که زانیی
ده‌روست نایه فه‌قیرفه‌راتی شاری ده‌گه‌ل قوتبول عارفین شیخ محه‌مه‌د
وه‌سیمی مه‌ردۆخی (کوری شیخ ئه‌حمه‌دی عه‌للماه) په‌وانه‌ی هه‌ورامان
کرد.

لیه‌ره‌دا باسه‌که ناگوژی تا ده‌لته‌تی که‌ریم خان گه‌رووسی گرت و خورشید
خانمی کچی حه‌مه‌ده‌مین خانی به‌دیل برد و گه‌رایه‌وه و حه‌سه‌ن عه‌لی بوو
به‌دۆستی ئازادخان و هاته‌وه سنه.

له سالی ۱۱۶۶ دا عه‌لی مرادخانی به‌ختیاری له‌په‌ر هیرش دینی و
کرماشان داگیر ده‌کا. کابرایه‌کیش له به‌غدا په‌یدا ده‌بی و بۆ خۆی ده‌لته‌تی
«من کوری شاسولتان حوسینم و ناویشم شاسولتان حوسینی دووه‌مه و
ده‌بی بیه‌ شای ئیران». میرزا مه‌هدی خانی شقاقی میژوو نووسه‌که‌ی
نادرشاه بروای پێ ده‌کا و ده‌گه‌ل خۆبا ده‌به‌یتته کرماشان.

عه‌لی مرادخان له‌مه‌له ده‌رفه‌ت دینی؛ شای که‌سنه‌ناس پیش خۆی ده‌دا
و بۆ گرتنی کوردستان خۆ ساز ده‌کا. حه‌سه‌ن عه‌لی خان به‌و له‌شکره‌ شپ و
شه‌قه‌وه که هه‌یه‌تی خۆی ئاماده‌ی شه‌ر ده‌کا. که‌ریم خانی زنده که دوژمنی
قه‌سته‌سه‌ری عه‌لی مرادخانه، هه‌م بۆ کوتانی هه‌م بۆ دلده‌وه‌ی کوردان،
دیتته هانای حه‌سه‌ن عه‌لی خان و له هه‌وه‌ل پیک هه‌لپژاندا له‌شکری عه‌لی
مرادخان ده‌بیتته تۆی هه‌رزن و لیک بلاو ده‌بی و شا حوسینی تاینیش
له‌مه‌یدانی بیله‌واردا ده‌کوژری. حه‌سه‌ن عه‌لی خان دیتته‌وه سنه و که‌ریم خان
هیرش ده‌باته سه‌ر کرماشان.

له سالی ۱۱۶۷ دا ئازادخانی ئه‌فغانی که له ئه‌سفه‌هان خۆی کردبوو
شا، نامه بۆ حه‌سه‌ن عه‌لی خان ده‌نووسه‌ که ده‌یه‌وی چاوی پێ بکه‌وی.
خان که دۆستی له‌میژینه‌ی ئازادخانه، ده‌گه‌ل چه‌ند پیاوماقوولیکه‌ی سنه‌دا
وه‌ک مه‌لا مسته‌فا شیخه‌لئیسلام و عه‌بدو‌للا سولتان به‌راز و هی تر).
ده‌چیتته ئه‌سفه‌هان. سه‌لیم پاشای ناوبراویش که له ئازه‌ربایجان زۆری

یاریده‌ی نازادخان داوه و به هزار سواره‌وه له خزمه‌تیدایه، ده‌لئی ئەگەر
حه‌سه‌ن عه‌لی خانم پێ بفرۆشی چوار هزار تمه‌ن دده‌م. خان و هه‌والانی
هه‌ر ده‌گه‌نه‌ ناو ئەسه‌فه‌هانه‌وه ده‌گیرین. حه‌سه‌ن عه‌لی خان ته‌سلیمی سه‌لیم
پاشا ده‌که‌ن و مه‌لا مسته‌فا و عه‌بدوڵلا سولتانیسه‌ ده‌خه‌نکێتن. سه‌لیم
پاشا به‌فه‌رمانی نازادخان ده‌بیتته‌ والیی کوردستان.

فه‌رمانه‌وه‌یاییی سه‌لیم پاشای به‌به: سه‌لیم پاشا له‌ ره‌جه‌به‌ مانگی سالی
۱۱۶۷د به‌ره‌و کوردستان دیت و حه‌سه‌ن عه‌لی خانیش زنجیر له‌مل
ده‌نیتریتته‌ قه‌لاچوالان و پاشا حه‌و مانگ حه‌بس ده‌یکوژن.

دوای چه‌ند مانگیگه‌ خه‌لکی ولات شوێش ده‌که‌ن و سه‌لیم پاشا زۆر
به‌ره‌زیلی وه‌ده‌ر ده‌نێن. سه‌لیم پاشا په‌نا به‌ حه‌مه‌حه‌سه‌ن خانی قاجار ده‌با
که‌ ئەویش داوای شایه‌تی ده‌کرد، به‌لکو سه‌نه‌ی بداته‌وه. خوسره‌و خانی
کوری ئەحه‌مه‌د خان که‌ هه‌موو ته‌مه‌نی له‌ خزمه‌ت کردن به‌ حه‌مه‌حه‌سه‌ن خان
گوزه‌راندووه، باسی نامه‌ری سه‌لیم خان بۆ محه‌مه‌د حه‌سه‌ن خان ده‌کا و
تا ده‌توانی بۆ تی ده‌چیتتی.

حه‌مه‌حه‌سه‌ن خان له‌ وه‌رامی خوسره‌و خاندان ده‌لئی: تو هیتشتا حه‌مه
حه‌سه‌نت نه‌ناسیوه، چۆن ده‌کری چاو له‌ چاکه‌ی تو بیوشم و به‌دوژمنانه‌ت
بفرۆشم. خاترجه‌م به‌ فه‌رمانه‌وه‌یاییی کوردستان کالایه‌که‌ پێ به‌بالای تو و
ده‌به‌ر که‌سی تر ناکری. سه‌لیم پاشا جواب ده‌کری و فه‌رمان و خه‌لات
ده‌دریتته‌ ده‌ست خوسره‌و خان و به‌هتیز و پیزی زۆره‌وه‌ ره‌وانه‌ی مه‌لێه‌ندی باب
و باپیرانی ده‌کریته‌وه.

(له‌مێژووی نایه‌توللادا، ده‌کسوله‌که‌ی ته‌ریشدا ناوی که‌ریم خانه
به‌دغه‌ره‌که‌ نه‌هاتوه‌ که‌ مه‌ستوووه‌ خانم باسی کردووه. حوکم له‌ حه‌سه‌ن
عه‌لی خانه‌وه‌ باز ده‌داته‌ سه‌ر خوسره‌و خانی ئەرده‌لان).

خوسره‌وخانی دووه‌م: کوری خان ئەحه‌مه‌دخان و نه‌وه‌ی سوپهان وێردی خان
بوو. وه‌ک باس کرا سوپهان وێردی خان زۆری کور هه‌بوون، هه‌ر له‌ زه‌مانی

خویدا خان ئەحه‌مه‌دخانی کوری چوو بووه‌ ولاتی عوسمانییان و له‌ په‌نا
ئیمامان ده‌ژیا (وا دیاره‌ له‌ نه‌جه‌ف و که‌ره‌به‌لا بووه - هه‌ژار) دوو کوری
له‌ پاشا به‌جی ماون به‌ناوی: خوسره‌و خان و ره‌زا قولی خان. سوپهان وێردی
خان خوسره‌وی زۆر خوێنده‌ویست و له‌ هه‌موو کوره‌کانی تری پتر ریز لێ
ده‌نا و هه‌میشه‌ به‌قه‌د و بالایدا هه‌لده‌گوت و ده‌یگوت: خوسره‌و پیاویکی
زۆر ژێهاتییه‌ و دوای من ئەو جیگه‌م ده‌گریته‌وه.

به‌لئی له‌ ۱۱۷۰د خوسره‌و خان شوێنه‌که‌ی باپیره‌ی گرتته‌وه. هه‌موو
خه‌لکی ولات، گه‌وره‌ و گچکه‌ که‌وته‌نه‌ خوێشی و شادییه‌وه. ئەوانه‌ی
ئاواری ولاتانیسه‌ بیوون، هاتنه‌وه‌ و ده‌سکرایه‌وه‌ به‌ئاوه‌دانکردنه‌ی وێران و
کیلانی زه‌وییان و هیچ که‌س له‌ زوڵم و زۆر نه‌ده‌ترسان و به‌خاترجه‌می
ده‌ژیان. خانی تازه‌ تا سه‌ن باش ئاوه‌دان ده‌بیتته‌وه‌ بنکه‌ی خۆی برده‌ حه‌سه‌ن
ئاو. ته‌نیا که‌سیک که‌ سه‌ری وه‌به‌ر بای خان نه‌هیتنا، ره‌شید به‌گی وه‌کیل
کوری برام به‌گه‌ وه‌کیله‌که‌بوو، که‌ گوتمان پاشا شکانی حه‌سه‌ن عه‌لی خان
خۆی کردبووه‌ هه‌مه‌کاره‌ی پالنگان و ئەلک و پروانسه‌ر، وه‌ختی برام به‌گ
به‌ ده‌ستی سه‌لیم پاشا کوژرابوو، ئەم حه‌مه‌ره‌شیده‌ی کوری له‌ جیتی باوکی
ئاغایه‌تی ئەو ناوه‌ی ده‌کرد. جگه‌ له‌ ره‌شید به‌گه‌ میهرعه‌لی سولتان و
خوسره‌و به‌گی ئاموژای ره‌شید به‌گیش یاریکاری ره‌شید به‌گ بوون و
زۆریان گوی به‌فه‌رمانی خان نه‌ده‌دا.

خوسره‌و خان به‌ ته‌گبیر و رای پیاوماقوولان بریاری دا ئەو دوو خزمانه‌ی
ره‌شید به‌گ که‌ ئاژاوچه‌ی بوون ته‌می بکا. رۆژیک له‌ مه‌جلیسه‌دا که
میهرعه‌لی خان لای خان بوو به‌فه‌رمانی خان گیرا و خرایه‌ به‌نده‌خانه‌وه‌.
کۆمه‌لیکیشی چه‌کدار نارد خوسره‌و به‌گی بۆ بگرن. خوسره‌و به‌گ ده‌ستی
نه‌دا و ده‌ستی کرده‌وه، گرتیان و هه‌ر له‌وئ سهریان بری و سه‌ره‌که‌یان بۆ
خان هیتنا، به‌فه‌رمانی خان، میهرعه‌لی خانیش به‌ده‌ردی خوسره‌و به‌گ برا و
مالی هه‌ردووکیان ده‌سی به‌سه‌ردا گیرا.

دیسان ته‌شقه‌له‌ی نازادخان: خوسره‌و خان لێ برابوو تو له‌ی خۆی له‌ سوله‌یمان

پاشای به به بکاتهوه، هیرشی دهرده سهر ره عیبت و قهله مپوهه که ی. سوله یمان پاشا چوه بن کلیشه ی نازادخانه وه که بیته سهر سنه. سوله یمان پاشا دوو هزار که سیکی کورده وه، همه ره شید به گی وه کیلیشی ره گه ل کهوت؛ له شکری نه فغانیش په یدا بوون. دهوری قه لای حه سه نابادیان دا که خان له ویدا قایمه کاری خوی کردبوو. چل رۆژ نابلقه ی قه لا درا، خوسره و خان وه لامی بو شیخالی خانی زه ند نارد که له همه دان بوو تا وه کو دهانای بی. له شکری زه ند هاتنه هاواری. نازادخان که نهو خه به ره ی زانی دهستی له نابلقه ی قه لا بهردا و راکه نه ما راکه!

شیخالی خان که وته شوینی و مهرومالاتی سوله یمان پاشای وه بهر هات، به تالانی برد و گه راپه وه همه دان. خوسره و خانیش حه سه سالیح به گی که مه ره یی که له و شه رده ا یاریده ی ره شید به گ و نه فغانانی دابوو، گرت و ههردووک چاوی کولی.

دهلین له رۆژانی نابلقه دانی قه لادا، هه موو رۆژیک سواریکی نه فغانی دههاته مه یدان و بانگی ده کرد کی ده خوی راده بینی بیته شه ری من؟ هه ر که س ده چوو ده کوژرا. تا رۆژیک محه ممد تاغای جله و داری تایبه تی خوسره و خان کورده ناموسی هه لی ده گرت، بیده نگ ده چیتته ته و یله و نه سپی تایبه تی خان و چه کی شانی خان ده با و له قه لا دهرده چی. ده بیته هه را ده لین: نهو نامه رده بی نه مه گه چه ک و نه سپی خانی رفاند و خوی گه یانده دوژمنان. به لام (جله و دارم جله و دار بی)، بی سیو و دوو به ره و کابرای نه فغانی نه سپی تاودا و شیریک داهینایه سهری نه فغانی وه ک خه بار داهینا و سهره که ی رفاند و گه یانده وه قه لا و هاویشتیبه بهر قاچ و قولی خان. زوری ئافه رین لی کرا و پله ی تایبه تی میرناخوری خانی بی درا. وا له و ساوه تا ئیستاش که زه مانی ره زا قولی خانی کوری خوسره و خان ی کوری ئامانوللاخانی کوری خوسره و خان ی سیه مه، و اتا ده بنه چوار والی و نه وهت و هه شت سالی بی چوه پله ی میر ناخوری هه ر هی خویانه و میراتی نهو با پیره یانه بو یان ماوه ته وه؛ که نه مپوه رۆسته م به گ میر ناخوره.

میژوووه نه رده لانه که ی خوسره و به گ ده لی بهر له و کاره، محه ممد تاغای ناوبراو له لایه ن خوسره و خانه وه نارد رابوو له لای نازادخان که ده ست له قه لا بهردا و به خورایی خوی ماندوو نه کا و چیتیش موسولمانان به کوشت نه دا، له نابلقه دان چی بو ناکری و ئابرووشی ده چی. نازادخان له شات و شووتی محه ممد تاغای سهری لی شیواوه و گوتوبه: خاک به سهری نازاد، وه ک خوسره و خان فه رموبه ئیتر وازی له قه لا هیناوه و چی بو نه کراوه. دوا ی تم رووداوه شیخالی خان که له همه دان خه ریکی ئاوه دان کردنه وه ی شاربووه، پول و بژیویکی زوری له کوردستان نه ستاندوووه.

جا چونکه له و مابهینه دا خان بو خوی له ولات دوور که وتبووه، کاروباری سنه و قه لای حه سه ن ئابادی دابوو ده ست میرزا عه بدوللا ی وه زیر - که له دایکه وه با پیری منه (یانی مه ستوره - هه ژار) و یوسف به گ. نه وانیش له چنگ با جگرانی زه ندیبه کان وه گیان ها تبوون، ژن و مالی خوسره و خان یان له قه لای حه سه ن ئاباد به ره لاکرد و بو خویان رایان کرده شارزهوور. خوسره و خان به په له گه راپه وه قه لا و مالی خوی و داروده سته ی لینا و هاته وه شار و چونکه نهو قه لایه زور ده بووه لانه ی ئاژاوه، فه رمانی دا داریان به سهر به رده وه نه هیشته که تا ئیستاش ئاوه دان نه کراوه ته وه.

که ریم خانی زه ند و محه ممد حه سه ن خانی قاجار، ههردووکیان سهریان له پادشایه تی ده خورا؛ به لام جاروباره پیکه وه ریک ده که وتن. نه م ریک که وته نش زوو تیک ده چوو. تا دوا جار بوو به شه ریان. له شکری محه ممد حه سه ن خان شکا و بو خوشی کوژرا. ئیتران به خروپری ده س که ریم خان کهوت و شاری شیرازی کرده پیته ختی خوی.

سوله یمان پاشای به به هه لی بو ره خسا دیاری و پیشکی ششی زوری بو که ریم خان نارد و داوای لی کرد به خزمه تکاری خوی قبول بکا و سنه ی بداتی. که ریم خان له داخی نه وه که محه ممد حه سه ن خان، خوسره و خان ی کردبووه والی، بی فوو له دۆ کردن له سالی ۱۱۷۷ دا فه رمانی والیه تی

کوردستانی بۆ سوله‌یمان پاشا دەرکرد.

هەر ئه‌و ساکەش که ئه‌حمەد پاشا له‌سەر شارەزور دەرکرا، سوله‌یمان پاشا شارەزوریشی خسته‌ سەر قه‌له‌مپه‌وی خۆی. وه‌زیری به‌غدا ته‌واو له‌م کاره‌رکی هه‌ستا. به‌ بیست هه‌زار چه‌کداری ینگی چه‌ری و عه‌شایر و عه‌ره‌ب و توپ و توپخانه‌وه، که ئه‌مین پاشای مووسل و، عه‌بدو‌للا پاشای زه‌هاویشی ده‌گه‌ل خۆیا هه‌ینابوو، به‌ره‌و شارەزور و کوردستان هات و، له‌ کفری ئۆردوبه‌زی کرد.

سوله‌یمان پاشا به‌ ده‌ دوازه‌ هه‌زار سواری ئه‌رده‌لانی و بابانییه‌وه به‌ره‌نگاریان بوو. له‌شکری بابان و ئه‌رده‌لان شکا و زۆر له‌ پیاوه سه‌رناسه‌کانیان کوژران، یان به‌دیل گیران. هه‌رچی بووشیان، رۆمی به‌ تالانی برد.

وه‌زیری به‌غدا که ناوی عه‌لی پاشا بوو دوا‌ی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌، ئه‌حمەد پاشای برای سوله‌یمان پاشای کرده‌ حاکمی شارەزور. به‌لام زۆری پێ نه‌چوو سوله‌یمان پاشا دیسان هه‌یرشی برده‌ سه‌ر شارەزور و ئه‌حمەد پاشای راونا و خۆی کرده‌وه به‌هه‌مه‌کاره‌ی شارەزور و ئه‌و مالانه‌ی که چه‌ند سال و زه‌مان بوو له‌ سنه‌ ئاواره‌ بپوون و چوونه‌و شارەزور هه‌شتان هه‌ر له‌وی مابوون، هه‌ینانییه‌وه شوپن و پتی پێشووی خۆیان.

سوله‌یمان پاشا هه‌یندی‌ک جار له‌ سنه‌ و هه‌یندی‌ک جار له‌ شارەزوری راده‌بوارد. عه‌لی خانی کوری وه‌کو ده‌گرتوان به‌ ماله‌وه ناردبووه شیراز. حه‌سه‌ن به‌گی کوریشی به‌سه‌ر سنه‌ راده‌گه‌یشت.

له‌ سالی ۱۱۷۸دا، شه‌ویک له‌ شارەزور کابرایه‌ک به‌ ناوی فه‌قی برابیم خۆی ئه‌خاته ناو مالی سوله‌یمان پاشا و به‌ر خه‌نجه‌ری ئه‌دا و ئه‌یکوژی. پاشا کوژرانی ئه‌و، حه‌مه‌پاشای برای له‌ شارەزور بوو به‌جینشینی؛ عه‌لی خانی کوری پاشاش که له‌ شیراز بوو، به‌ئێجازه‌ی که‌ریم خان هاته‌وه کوردستان و بۆ ماوه‌ی سالی‌ک مایه‌وه. به‌لام به‌کاری گه‌وره‌یی نه‌ده‌هات.

حه‌مه‌ر شه‌ید به‌گی وه‌کیل و میرزا عه‌بدو‌للا‌ی وه‌زیر و میرزا سادقی موسته‌وفی، خۆیان گه‌یانه‌ باره‌گای که‌ریم خان و کاریکیان کرد عه‌لی خان له‌ کار به‌رکه‌نار کړی. پاشان خوسره‌و خانیان په‌یدا کرده‌وه، که له‌ کوردستان هه‌لوه‌دابوو. له‌ سالی ۱۱۸۰دا هه‌ینانییه‌وه و کرایه‌وه به‌ والیی ئه‌رده‌لان - تا ئیتره‌ میژووی ئه‌رده‌لانی مه‌ستوره‌خانم بوو.

میژووی ئایه‌تو‌للا مه‌ردۆخ له‌ چه‌ند شوپنیکدا جیاوازی ده‌گه‌ل نوسراوی مه‌ستوره‌خانمدا هه‌یه که به‌ لامه‌وه ریکوپیکتره‌. ئه‌و ده‌لی: خوسره‌و خان له‌ مانگی محه‌ره‌می ۱۱۶۸دا به‌ فه‌رمان و خه‌لاتی محه‌مه‌د حه‌سه‌ن خانی قاجاره‌وه و دوو سه‌ت سوار شاسه‌یوان، به‌سه‌رکه‌رایه‌تیی عه‌باس خان که یاریده‌ی بده‌ن هاته‌وه کوردستان و بوو به‌ فه‌رمانپه‌وا. برابیه‌کیشی هه‌بووه به‌ناوی ره‌زا قولی خان. ئه‌حمه‌دخان پیاویکی زۆر ئازا و به‌ مشور بوو؛ هه‌یمنی و بووژانه‌وه‌ی بۆ ولات گه‌راندوه‌وه. خه‌لکی ئاواره‌ گه‌راندوه‌وه مالی خۆیان. هه‌موو که‌س سه‌ری وه‌به‌ر باری هه‌ینابوو. ته‌نیا دوو نامۆزای حه‌مه‌ر شه‌ید به‌گی وه‌کیل نه‌بێ به‌ناوی خوسره‌و به‌گ و میه‌رعه‌لی به‌گ که له‌ بنه‌وه ئازاوه‌یان ده‌نایه‌وه و دژی خان خه‌باتیان ده‌کرد. خوسره‌و خان فه‌رمانی گرتنی دان. میه‌رعه‌لی گیرا، خوسره‌و ده‌ستی کرده‌وه و دوو که‌سی به‌خه‌نجه‌ر زامار کرد؛ به‌لام رژانه‌ سه‌ری و سه‌ریان پری. ئه‌وسا میه‌رعه‌لی خانیشیان کوشت و ماله‌که‌یان ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن.

هه‌ر له‌ سالی ۱۱۶۸دا ئازادخانی ئه‌فغانی له‌ ترسی که‌ریم خانی زه‌ند و هه‌ره‌شه‌ی حه‌مه‌حسه‌ن خانی قاجار، ئه‌سفه‌هانی واز لێ هه‌ینا و به‌ره‌و ئازهریایجان ده‌رچوو؛ له‌ رێگه‌دا سوله‌یمان پاشا خۆی گه‌یاندی دنه‌ی دا سنه‌ بگری. به‌ دوو هه‌زار سواره‌وه بۆ گرتنی سنه‌ دیت و قه‌لای حه‌سه‌ن ئاباد ئابلقه‌ ده‌دا. خانی ئه‌رده‌لانی‌ش به‌ر له‌وه ئازاد خان بگاته به‌ره‌وه، قه‌لای داده‌به‌ستی و خه‌لکیکی زۆریش بۆ هه‌یمداد بانگ ده‌کا. حه‌مه‌ر شه‌ید به‌گ و حه‌مه‌سالیح به‌گیش له‌ دژی خوسره‌و خان ره‌گه‌ل ئازادخان ده‌که‌ون. دوازه‌ رۆژان قه‌لای ئابلقه‌ ده‌دری؛ به‌لام هه‌یج لایه‌ک چییان بۆ ده‌گه‌ل یه‌کتر ناکړی.

ئایه تۆللا داوی گئیرانه‌وه‌ی چیرۆکی محهمەد ئاغای جله‌ودار و سەرپەراندنی کابرای ئەفغان دەلی: له هه‌موو لایه‌که‌وه چه‌کدارانی کورد بۆ هیممادی خان هاتن. هه‌ر له‌و سهر‌وبه‌نده‌شدا. شێخالی خانى زهند له هه‌مه‌دانه‌وه بۆ یاریده‌ی خانى ئه‌رده‌لان گه‌یشت، ئازادخان زانیی خۆی پێ راناگیرى، ده‌ستی له ته‌ماحی کوردستان و قه‌لا به‌ردا و چوارناله به‌ره‌و ئازهریایجان ره‌وی. خوسره‌وخان له قه‌لا هاته‌ده‌ر و دایه دووی ئازادخان و ده‌گه‌ل شێخالی خانى زهند که له لای ئەسفه‌نداباده‌وه هاتبوو تا سنوری گه‌رووس، راوه‌دووی ئازادخان کرد. ئازادخان به‌رده‌ست نه‌هات؛ به‌لام هه‌رچی چه‌ک و مائی له‌شکری بوو، ده‌ست له‌شکری کورد و زهند که‌وت. خوسره‌وخان هاته‌ سنه؛ به‌لام شێخالی خان په‌لاماریکی برده سهر سوله‌یمان پاشا و هه‌رچی مه‌ر و مالاتی بوو به تالانی برد و له رینگه‌ی مه‌راغه‌وه گه‌یشته‌وه هه‌مه‌دان.

خوسره‌وخان ئەم شه‌ره‌ی، به‌نامه‌یه‌ک بۆ حه‌مه حه‌سه‌ن خانى قاجار باس کرد، خانى قاجار نزیکه‌ی سێ هه‌زار تمه‌ن و ئەسپی به‌ زین و په‌شمه‌ی زێو و زێر و خه‌لاتی تره‌وه بۆ خوسره‌وخان نارد. شێخالی خان له باتی ئەو یاریده‌دانه‌ی سنه‌ییان. بێ پسانه‌وه داوای گه‌نم و دار و باری خانووکردن و بێگار له خه‌لکی سنه ده‌کا. خوسره‌وخان به ولاتا ده‌گه‌را که دلخۆشییی په‌عیه‌تان بداته‌وه و به‌سه‌ریان کاته‌وه. کاری سنه و قه‌لای حه‌سه‌ناباد به میرزا عه‌بدوئلا‌ی وه‌زیر و یوسف به‌گ ده‌سپێرێ. ئەو دوانه‌ش له بر و به‌هانه و بێگار و سه‌رانه‌ی شێخالی خان سهر ده‌رنابه‌ن؛ بێ ئاگادارکردنی په‌زا قولى خان و مال و مندالی خان، سنه به‌جێ ده‌هێلن و ده‌چنه‌ شاره‌زوور. خوسره‌وخان دیته‌وه قه‌لا چۆل ده‌کا و بۆ شار ده‌گه‌رێته‌وه و فه‌رمان ده‌دا قه‌لا بروخێنن نه‌وه‌ک رۆژتیک دوژمن به‌هره‌ی لێ ببینێ.

حهمه‌حسه‌ن خانى قاجار و شێخالی خان که به فه‌رمانی که‌ریم خان بۆ پێک هه‌لپه‌ژان دوو برای کوردی (ئه‌سته‌رابادی) به‌ناوی: سه‌بزه‌ عه‌لی و محهمەد عه‌لیاغای ده‌وه‌للوو - یان دولوو - له یازده‌هه‌می مانگی جیمادی

یه‌که‌می سالی ۱۱۷۲دا حهمه‌حسه‌ن خانیان کوشته و که‌ریم خان بوو به هه‌مه‌کاره‌ی ئێران و شیرازی کرده پێ ته‌خت.

خوسره‌وخانی ئه‌رده‌لان ترسی رێ نیشته؛ که‌وته خۆی و له‌شکر و سه‌نگه‌ری ساز ده‌کردن. که‌ریم خان که زانیی خان لیتی ترساوه. به پیاوی خۆیدا فه‌رمانی والیه‌تی کوردستان و خه‌لاتی بۆ نارد و خاتره‌می کرد که هه‌یج ترسی نه‌بێ. له سالی ۱۱۷۳دا کاتێ که‌ریم خان له تاران‌ه‌وه ده‌چوو چه‌مه‌نی سووتانییه، خوسره‌وخان ئه‌حمه‌دخانى کورێ خۆی به دیاری و پێشکێشی زۆره‌وه ناره‌ده خزمه‌ت که‌ریم خان.

له سالی ۱۱۷۶دا سوله‌یمان پاشا هه‌یرشی بۆ مه‌ریوان هه‌ینا: به نیاز بوو کوردستان داگیر بکا. خوسره‌وخان به له‌شکریکی که‌مه‌وه پێشی پێ گرت و له مه‌ریوان به‌گه‌ژیدا هات و سوله‌یمان پاشای شکاند و پاش زبانیکی زۆر له ولاتی ده‌ره‌پراند.

سوله‌یمان پاشا بۆ تۆله‌ی ئەو شکانه‌ی خۆی هاویشته مائی که‌ریم خانى زهند و زۆری بۆ خوسره‌وخان تێ چاندو سێ هه‌زار تمه‌نیشی دا به که‌ریم خان و کوردستانی لێ کړی، سوله‌یمان پاشا کرا به والیی کوردستان و خوسره‌وخانیان برده شیراز.

هه‌کومه‌تی سوله‌یمان پاشا: سالی ۱۱۷۷ سوله‌یمان پاشا شه‌ش مانگ والیه‌تیى سنه‌ی کرد و هه‌یرشی برده سهر شاره‌زوور، ئه‌حمه‌د پاشای برای خۆی لێ وه‌ده‌ر نا که عه‌لی پاشا وه‌زیری به‌غدايه به‌سه‌ر شاره‌زووریه‌وه دانابوو. عه‌لی پاشا به بیست هه‌زار سواره‌ی عه‌ره‌ب و عه‌شایره‌وه و ئەمیر پاشای موسول و عه‌بدوئلا‌ پاشای زه‌هاو به چه‌کدارانی خۆپانه‌وه دینه سهر سوله‌یمان پاشا. له‌شکری سوله‌یمان پاشاش هه‌مه‌ با هه‌م دوو هه‌زاره، زۆر زوو ده‌شکێن. ئه‌حمه‌د پاشا دیته‌وه سهر شاره‌زوور. پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌شکری عوسمانی به ماوه‌یه‌کی که‌م دووباره سوله‌یمان پاشا هه‌یرش ده‌کاته‌ شاره‌زوور و ئه‌حمه‌د پاشای لێ ده‌رده‌کا و خۆی به‌سه‌ر شاره‌زووردا

دهسه پیتنی.

ئەردەلانی بۆ بگری. لەشکرێکی زۆری ڕەگەڵ دەخەن و پۆل و ئەرزاقی زۆری دەدەن کە ئەو کارەیان بۆ بکا.

حەمەپاشا هەر لە مەریوان و بانەو دەست بە کوشتار و تالان دەکا. خوسرەوخان خەبەر بە کەریم خان دەدا و بۆ خوێشی بە دوو سە هەزار چەكدارێ ئەردەلانییەو دەچیتە بەراییی هێرشبەرەن. لە ڕێگەدا چەند چەكدارێکی لەشکری مەرغە و گەرۆسیان دەگەڵ دەکەوێ کە یارمەتیی بکەن. لەشکری خانی ئەردەلان لە قەراخ زرتیواری مەریوان تووشی دوژمن هات.

حەمەپاشا بە دوازدە هەزار سواری شەرکەری بابانی و عوسمانی و ینگی چەری و عەرەبەو هجومی کرد. شەرکەری زۆر خەست و خویناوی پروی دا لەشکری مەرغە و گەرۆس زۆر زوو کلکیان دەگەڵۆز گرت و بەرەو مائ قانچاندیان. ئیتر بازار شپۆا؛ لەشکری ئەردەلانییش ورەیان لە دەست دا و ناچار پشتیان کردە دوژمن و زۆر پیاوی بەکاربان لێ کوژرا و بە دیل گیرا. میرزا عەلی و میرزا مەهدی، کورانی میرزا عەبدوڵلای وەزیر و نەسروللا بەگی کورێ یوسف بەگ و حەمەرەزا بەگی ئەردەلانی و عەبدوڵلا بەگی مونسشی، لە ڕیزی کوژراوەکان بوون. میرزا ئەحمەد کورە گەرەو میرزا عەبدوڵلا زۆر لە سەرناسانی تر، لە بەدیله گیراوەکان بوون. خوسرەوخان بە شکستە لەشکرەو هاتەو سەنە.

حەمەخان لە شەرگە خێوەتی لێدا و مایەو؛ زۆر لە تۆلە کەریم خان دەترسا، بۆ ماوەیەک مەریوانی کردە بنکە خۆی. کەریم خان بپاری دا ڕۆمی و بابانیان بۆ هەمیشە تەمبێ بکا. سادق خانی برای بە لەشکرێکەو بەرەو بەسرا نارد. فەرمانی بە عەلی نەزەر خان دا کە لە ڕێگە مەندەلییەو هێرش بەریتە سەر بەغدا. بە کەلبالی خانی کورێ شێخالی خان و عەلی مراد خانی زەندی سپارد کە لە کوردستانەو بپۆن و بابانیان بۆ بابیان تەمبێ بکەن.

نایەتوللا دەلی: فەقی برایم ناویک کە بیستووێ سولەیمان پاشا حەز لە ژنەکە دەکا سالی ۱۷۸ شەو لە خەودا پاشای وەبەر خەنجەر دا و نەبەیتشت لە خەوی یەكجاری بپەش بیت. حەمەپاشای برای سولەیمان پاشا لە شارەزور و عەلی خانی کورێ سولەیمان پاشا بە کوردستان دوو سال حوکمیان کرد.

لەسەر شکایەتی حەمە ڕەشید بەگی وەکیل و میرزا عەبدوڵلای وەزیر و میرزا محەمەد سادق مستەوفی، عەلی خان لە والیەتی خرا و خوسرەوخان کە لە شیراز دەژیا، کرایەو والیی کوردستان - باسەکە نایەتوللا دوابی هات.

خوسرەوخانی دووھەم بۆ جاری دووھەم: ئەمجارە ماوەی یازدە سال بەو پەری خوێشی و سەرکەوتنەو والیەتیی کرد. ولاتی ئەوئەندە ئاوەدان و پر پیت و بەرکەت کردەو کە بەهەشت بەغیلی پێ بەری. لەو کارانە کە لەو زەمانەدا لە سەنە کردووێ: خان و بەرەو بنکە فەرمانەرەوایی بوو کە ئیستا بەناوی تالاری بەرەو تەپۆلە ناو دەبری. حەمام و مزگەوتیی بەپالەو بنیات ناو. چوارباغیی ئیجاد کردوو کە لە دنیا وینە نەبوو. ئەم چوار باغە هەرمابوو؛ ناوی باغی مەیدانی لێ نرابوو. من (مەستوو) بە منالی دەچوو مەسیری ئەو باغە. بە راستی باغ بوو گالته نەبوو؛ جۆگە ئاوە ناو داراندا بەهەشتی خۆی بەبیر دینایەو، بەلام بەداخەو ئیستا شوینەواری کوێر بۆتەو، بووێتە دپکاوه. (شیاوی باسە: ناسر خانی ئازاد پوور دەلی: لە سەت و پەنجە سالیک لەمەو بەرەو ئەو شوینە بۆتە گەرەکیکی شار و ناوی گەرەکی چوارباغە).

سالی ۱۱۹۱ کەریم خانی زەند پەلاماری بەسرای دا. دەولەتی عوسمانی بە وەزیری بەغدا سپارد کە هێرش بەریتە سەر سنورەکانی ئێران. حەمەپاشای بابان بەلێن بە وەزیری بەغدا دەدا کە کوردستانی

سابق خان زور زوو به سرای گرت، پیاوه‌کانی کوشتن و ژنه‌کانیانی به‌دیل هینا و هاته‌وه لای که‌ریم خان و ناه‌رینی لی‌کرا.

ع‌لی خان ه‌ر له‌سه‌ر سنوره‌وه تالانی کرد و ویرانی کرد تا که‌بیشه س‌ فرسه‌خی شاری به‌غدا و دیلیکی زوری رومیانی بو شیراز نارد.

که‌لبالی خان و ع‌لی مرادخان که هاتبونه کومه‌گی خوسره‌وخان، ه‌رچه‌ند همه‌پاشا داوای ناشتی کرد و گوتی په‌شیمانم به‌هری نه‌دا. له‌شکری زهند و خوسره‌وخان له‌سه‌ره‌تاکانی ره‌جه‌به‌مانگی سالی ۱۱۹۱دا به‌ره‌وه همه‌پاشا بزوتن. خوسره‌وخان پیشایی له‌شکر بو.

همه‌پاشا بی شهر ه‌لات و، زهند و نه‌ده‌لانی گه‌بینه قزلجه؛ که پینج فرسه‌خی قه‌لاچوالانه، له‌ویوه لوتفالی خانی کوری سوبحان ویردی خان که مامی خوسره‌وخان بو، به‌چند چه‌کداریکه‌وه وه‌شوپن ه‌لاتان که‌وت. گه‌بیشه قه‌ره‌داغ؛ سوکیک ویران و تالانی کرد. له‌وه‌س‌روبه‌نده‌دا، گورگالی به‌گی جل‌ه‌وداری که‌ریم خان، ولامی که‌ریم خانی بو‌سه‌رداران هینا، که: چونکه ده‌ولته‌تی عوسمانی ده‌خاله‌تیبان به‌که‌ریم خان کردوه و، داوای ناشتی و شهر ویتستان ده‌کن، ده‌بی بگه‌رینه‌وه سنووری ئیران و ده‌ست له‌ولاتی عوسمانی به‌رده‌ن.

داوای نه‌وه‌فرمانه، ع‌لی مرادخان چوه‌کرماشان. که‌لبالی خان و خوسره‌وخان هاتنه‌گوندی زاغه که‌سه‌ر به‌ولاتی نه‌ده‌لانه. دوو مانگی پی‌چوو، ولامیکی که‌ریم خان هات که‌چونکه عوسمانی ده‌گه‌لمان پیک نه‌هاتون دیسان هیرشبان بو‌به‌رن.

دیسان که‌لبالی خان و خوسره‌وخان و ع‌لی مرادخان که خوسره‌وخان پیش‌ره‌وو، زوو روویان کرده‌شاره‌زور. همه‌پاشا قه‌لاچوالانی چول کرد. همه‌سن پاشای وه‌زیری به‌غدا به‌که‌هیا (فرمانده‌ی له‌شکر) ی به له‌شکریکی زوره‌وه نارد به‌یارمه‌تی همه‌پاشا. همه‌پاشا هومیدیکی ده‌دل گه‌را و سه‌نگه‌ری گرت و به‌نیازی شهر خوی ناماده کرد. نه‌حمه‌د پاشای

برای همه‌پاشا خوی له‌رومیانیان دزیه‌وه و هاته‌لای دوزمنیان و بو به هاوکاری زهند و خوسره‌وخان.

رومی و همه‌پاشا ه‌ر که زانییان دوزمنیان گه‌بیه‌ته‌سه‌ر، له‌شه‌ویکدا خویان ده‌ریاز کرد و، ولاته‌که ده‌ست له‌شکری ئیران که‌وت. ناواییه‌کان سوتیندران و مال تالان کران و زوریش ژن به‌دیل گیران. به‌تکای خوسره‌وخان، دیله‌کان نازاد کران و هیندیک که‌سیشی که‌ده‌یدیت حالیان خوشه‌ده‌گه‌ل خو‌هینانه‌سنه.

پاش نه‌وه‌سه‌رکه‌وته‌نه، نه‌حمه‌د پاشا که‌را به‌حاکمی شاره‌زور و ره‌زا قولی خانی برای خوسره‌وخانیان کرده‌یاریکاری؛ که تا دای همه‌زرتینی لای بمینی. ره‌زا قولی خان پاش دوزمن هه‌لو‌ه‌ژاردن و سه‌قام گیرکردنی نه‌حمه‌د پاشا، گه‌رایه‌وه ولات. به‌لام له‌میژروی قازیدا ده‌لی: پاش ماوه‌یه‌ک له‌م رووداوه. همه‌پاشا خوی کرده‌نوکه‌ری که‌ریم خان و داوای لی‌کرد که‌نه‌وه له‌جیگه‌ی نه‌حمه‌د پاشا دانیت.

وه‌زیری به‌غدا که‌نه‌مه‌ی بیسته‌وه خه‌لات و له‌قه‌بی پاشای بو‌نه‌حمه‌د پاشا نارد و کردیه‌سه‌رداری ولاتی بابان. همه‌پاشا هاواری بو‌که‌ریم خان برد. نه‌ویش ع‌لی مرادخانی به‌له‌شکریکی زوره‌وه ره‌گه‌ل خست. نه‌حمه‌د پاشا له‌به‌ریان ه‌لات و شهری نه‌کرد، ع‌لی مرادخان هاته‌وه شیراز.

نه‌حمه‌د پاشا به‌همدادی له‌شکری رومیانه‌وه دیسانه‌وه هاته‌وه سه‌ر شاره‌زور. دیسان ع‌لی مرادخان چوه‌جه‌سته‌ی. شهر قه‌وما و ع‌لی مرادخان به‌دیل گیرا و زنجیر له‌مل به‌پرکرایه‌به‌غدا. وه‌زیری به‌غدا زوری قه‌در گرت و پاش دوازه‌روژ به‌ره‌له‌دای کرد که‌بجیته‌وه شیراز. که‌ریم خانی زهند له‌وه‌زور رقی هه‌ستا. همه‌شه‌فیع خانی زندی به‌دوازه‌ه‌زار چه‌کداره‌وه نارد یاریده‌ی همه‌خان. له‌زستانیکی زور سارد و با و بو‌راند گه‌بیشه کوردستانی سنه و دوو مانگ له‌وی مایه‌وه. له‌سه‌ره‌تای خاکه‌لیه‌وی به‌هارا خوسره‌وخانیسی ده‌گه‌ل که‌وت و روویان کرده‌شاره‌زور.

نهحمهد پاشا له بهربان خوئی نهگرت و ههلات. حهمهپاشایان بهسه ر شمارهزوروهه دانا و حهه مانگ له شمارهزور مانهوه تا حهمهپاشایان زورباش دامهزراند و، نهوسا له دواییهکانی مانگی رهزبهردا، گهرا نهوه ولاتی خوئیان.

سالئی ۱۱۹۳ کهریم خان مرد. سه رکردهکانی زهند له سه ر جئ نشینی بوو به ههرا و کیشهیان؛ بهلام عهلی مرادخان له هه مووان بههیتتر بوو. زولفهقار خانئی ههوشار که خزمی نادرشا بوو خوئی بهشت دهزانی و نهویش سه ری له پادشایهتی دهخورا. عهلی مرادخان برپاری دا له ناوی بهری. لهشکری کرد و نهحمه دخانی کوری خوسرهوخانیسی دهگهل خوئی برد که چاردهسال بوو به ناوی بارمته له نهسفههان دهژیا، دوو قوناغ مابوو بگاته نهسفههان، خان و ناغا و کاربه دهستانی عیراق و حهمه خانئی فهیلی و نهحمه ناغای باشاغا و لهشکری لهوندات که له دهست عوسمانییان ناواره ببوون، گشت له گشتیان رهگهل عهلی مراد خان کهوتن و نهوه هزاره زیلهیه هاته سه ر زولفهقار خان. له مهلبهندی عهلی شوکور گهینه یهک و زور زوو لهشکری ههوشار شکا و زوربهیان کوژران و بهدیل گیران. زولفهقار خان به دوو سئ کهسهوه کهولئی خوئی رزگار کرد و رای کرد و ههتا تارم و خه لخال ئاورپان نه دایهوه. (ناسر خانئی نازاد دهلی: دوو هوژی کوردی شقاقی به ناوی کلوکجان لو و شاترانلو که نفووسیان ده ههزار کهسیتک ده بی له خه لخالئی نازه ربایجان دهژین و زمانیشیان کوردییه).

حاکمی خه لخال و تارم، زولفهقار خانئی گرت و بو عهلی مراد خانئی نارد و نهویش وهک مه ر سه ری بری؛ عهلی مرادخان شاری نه بهه ری کردبووه بنکهی خوئی. ولامی بوو خوسرهوخان نارد که زور تاسه ی دهکا و حه ز دهکا چاوی پی بکه وی. خانئی نه رده لالن له ناوه راستی مانگی ره مه زانی سالئی ۱۱۹۴ به ههزار و پینج سه د سوار له پیاموقولانی کوردستانه وه، بو دیداری هاتن. عهلی مرادخان دهگهل پیباوه گه ورهکانی خوئی دوو فرسه خ ری به پیسریه وه هات و نه و په ری ریژی لی نا. ته نانهت به تکای نه و، نه لالا

قولئی خانئی زهندیش که له بهندی عهلی مرادخاندا بوو به خشرا و بهردرا و کراش به حاکمی کرماشان.

له نه بهه ره وه خان دهگهل عهلی مرادخاندا له رپی قه زوینه وه چوونه نهسفههان. له م بهینه دا حه مه ره شد به گی وه کیل زور له خه لکی کوردستانی تاو کرد شکایهت نامه یان له خوسرهوخان بو عهلی مرادخان به ری کرد. عهلی مرادخان نه بهیشت خوسرهوخان بگه ریته وه کوردستان، فه رمانی والیه تیئی بو که هزادخانئی کوری سوچان ویردی خان نووسی.

نزیک به م رووداوه خه بهر هات که کورانی سادق خانئی زهند ملیان له سه ریزپوی ناوه. عهلی مرادخان له شکریکی ناماده کرد که نه وانه ی پی ده مکوت بکا. حه مه ره شید به گی وه کیلیشی به سیسه ت چه کداری هه والوه دهگهل لهشکر ناره نه و ناژاوه دامرکانه. له شه ردا کورانی سادق خان سه رکه وتن و له شکری عهلی مرادخان زور پیس شکا. حه مه ره شید به گ و سواره کانیسی به ره وه نهسفههان قاچاندیان و له ویش گیر نه بوون، هاتنه وه کوردستان، که به لکو له سایه ی که هزادخانه وه حورمه تیک گیریتن. خوسرهوخان که له نهسفههان بوو، پاش نه و تیشکانی لهشکره، دهگهل ره زاقولئی خانئی برای و لوتفالی خانئی مامی، به ره وه کوردستان هاتن و روژتیک دوای گه یشتنی حه مه ره شید به گ، گه یشته نه نیسفه نداباد.

هه ر خه به ری گه رانه وه ی خوسرهوخان داکه وت. که هزادخان و حه مه ره شید به گ و میرزا یوسف و میرزا نه حمه د و کورانی میرزا عه بدولالی وه زیر و گش دهسته و بهسته ی که هزادخان دهست و پایان گوم کرد و به هه له داوان پیلی مال و مندالی خوئیان گرت و پایگه لان بگره و هاتم؛ له ویشه وه خوئیان گه یانده شماره زور و بوونه په نابهری مه حموود پاشای بابان.

خوسرهوخان خوئی گه یانده پایگه لان و هه رچی بوویان، که هیچیان بوو درنه چوویو، به تالانی هیئا و هاته وه سنه. نه وانه ی له و بهینه دا ناواره ببوون، هاتنه وه و هیمنی و خوئی دامه زرایه وه.

هەر له و سه‌رو به نده‌شدا، دوو برابری مه‌حموود پاشا به‌ناوی حه‌مه‌پاشا و عومه‌ر به‌گ له برابری زبیر بوون و په‌نایان به‌خوسره‌وخان هیتنا. مه‌حموود پاشا که‌وته سه‌ودا کردن که بو‌ئه‌وه دۆستایه‌تیمان گه‌رم بێ، با ئه‌و برابری بنیترته‌وه بابان و منییش که‌هزادخانی ده‌مست ده‌نیمه‌وه. سه‌ودا سه‌ری گرت؛ بابا که‌ر ئاغا له‌لایه‌ن مه‌حموود پاشاوه هات و، دوو برابری پاشای برده‌وه. ئاغا مه‌مه‌دی بروجردیش له‌لایه‌ن خوسره‌وخانه‌وه چوو که‌هزادخانی هیتنا به‌وه سنه.

مه‌حموود پاشا هه‌ردووک برابری خۆی کوشته، به‌لام خوسره‌وخان زۆری قه‌در له که‌هزادخان نا و له‌گۆل کالتیری بێ نه‌گوت.

حهمه‌ره‌شید به‌گ و یارانێ له‌و سه‌ودا و مامله‌یه ترسان و، له‌ شاره‌زور هه‌لاتن و به‌ماله‌وه هاتنه‌ زه‌هاو. خۆشیان داوای په‌نایان له‌ وه‌زیری به‌غدا کرد. وه‌زیر سێ چوار گوندی ده‌وری زه‌هاوی بێ به‌خشین؛ که‌ به‌ده‌رامه‌ته‌که‌ی بژین. به‌لام زۆری نه‌برد جگه‌ له‌ حهمه‌ره‌شید، هه‌واله‌کانی هه‌موو هاتنه‌وه کوردستان و عافو کران. حهمه‌ره‌شید و چه‌ند خزمیکی، هیتدیگ ده‌لین سالتیک و هیتدیگ ده‌لین چوار سال له‌لای زه‌هاو مانه‌وه و له‌ ئاکاما په‌نایان به‌عه‌لی مرادخان برد تکای بو‌کردن و خوسره‌وخان به‌خشینی.

به‌لام حهمه‌ره‌شید هه‌ر دانه‌سه‌کنا. له‌ خان ته‌کیه‌وه و هه‌لی کوتایه سه‌ر مه‌لبه‌ندی جوانرۆ و پاله‌نگانیسی داگیر کرد. له‌ سالی ۱۱۹۶ دا خۆی گه‌یاند به‌عه‌لی مرادخان و ته‌واویک له‌ خوسره‌وخانی دردۆنگ کرد که‌ گۆبا له‌ وانه‌یه جیگه‌ی ئه‌و بگریته‌وه. عه‌لی مراد خان که‌ ئاژاوه‌ی کورانی سادق خانی دامرکاندبوو، دۆزمنی تری نه‌مابوون؛ به‌ بییری هات که‌ ئه‌گه‌ر خوسره‌وخان له‌ ئه‌سفه‌هان بێ و له‌ ژێر چاودیرییدا بێ بو‌ئه‌و باشته‌ره. جه‌عه‌فرخانی برابری خۆی به‌ پینج هه‌زار سواره‌وه نارد که‌ خوسره‌وخانی بو‌ بگرن و بینترنه‌ ئه‌سفه‌هان.

(تاریخی خوسره‌و به‌گ ده‌لی: له‌سه‌ر ته‌گبیری حهمه‌ره‌شید به‌گ، خانی زه‌ند فه‌رمانی حاکمه‌تیی سنه‌ی بو‌ره‌زا قولی خان نارد). کاتی ئه‌و خه‌به‌ره به‌ خوسره‌وخان درا، خان ئه‌حمه‌د خانی کورپی خۆی راسپارد، که‌ بێ خۆگرتن هه‌رچی سه‌ر به‌خۆیانه بارکا و بچه‌ هه‌ورامان و شاره‌زور. ره‌زا قولی خانی که‌ له‌ ئه‌سفه‌نداباد بوو، گوتی نه‌دا فه‌رمانی خانی زه‌ند و، ده‌گه‌ل ده‌سته‌ی خۆی کۆچی کرد و خۆی گه‌یاند به‌ خان ئه‌حمه‌د خان. خوسره‌وخانی ده‌گه‌ل چه‌ند هاوالتیکی له‌ ریتیگی جوانساره‌وه چوونه ئه‌سفه‌هان.

جه‌عه‌فرخان داوای ده‌ریازبوونی ئه‌وانه به‌ دوو سێ رۆژ گه‌یشته ناو شاری سنه. شاریان ویران کرد و زۆریان جه‌زه‌به‌ی خه‌لکه‌که‌ دا.

ره‌زا قولی خان خۆی گه‌یاند ورمی و چاوی به‌ ئیمام قولی خان که‌ ئه‌ویش سه‌ری له‌ پادشایه‌تی ده‌خورا که‌وت، داوای یارمه‌تیی لێ کرد. ئیمام قولی خان پینج شه‌ش هه‌زار چه‌کداریکی پیکه‌وه نا و بو‌ داگیرکردنی کوردستان و عیراق که‌وته رێ. هه‌ر گه‌یشته ده‌وری سنه جه‌عه‌فرخانی زه‌ند رای کرد و ره‌زا قولی خان سنه‌ی گیر که‌وته‌وه.

ئیمام قولی خان به‌ره‌و ئه‌سفه‌هان بزووت. کاتی زانی عه‌لی مه‌ردان خان لێ برابری ده‌گژی راجی و زۆریش به‌هیتزه به‌ره‌و ورمی بای دایه‌وه و له‌ هه‌لاتنه‌ی تا ورمی نه‌حه‌سایه‌وه.

سه‌رکرده‌کانی زه‌ند؛ که‌هزادخان و لوتفالی خان به‌ هیمدادی له‌شکری کرماشان و حهمه‌ره‌شید به‌گ، هاتنه‌ شه‌ری ره‌زا قولی خان که‌ هیتشتا حه‌قده رۆژ نه‌بوو حوکی سنه‌ی ده‌کرد. شه‌ر قه‌وما و به‌تیری به‌کیک له‌ خزماتی حهمه‌ره‌شید به‌گ که‌ ده‌لین نه‌زه‌ر عه‌لی به‌گ بووه پیکرا و رای کرد و له‌ گه‌رووس عه‌مری خوی کرد.

له‌ سالی ۱۱۹۹ دا که‌ سنه ته‌واو ویران و خه‌لکه‌که‌ی سه‌رگه‌ردان بوون. خوسره‌وخان ده‌رفه‌تیکی ره‌خساند و خۆی گه‌یاند به‌وه کوردستان. چوار

مانگ به سهر ئەم گه‌رانه‌وه‌دا تێ نه‌په‌ری بوو، خه‌به‌ر هات که عه‌لی مرادخان مردوو. کۆچ کردوو، گه‌رانه‌وه و ولات سه‌رله‌نوێ ملی له بووژانه‌وه نا.

له پاش مه‌رگی عه‌لی مرادخان، له هه‌موو لاره‌و ناژاره سه‌ری به‌رز کردوه و هه‌ر که سه‌ بۆ خۆی ده‌کیشا. یه‌ک له‌وانه ئەللا قولی خانی زه‌نگه‌نه بوو؛ که قه‌رمی خۆی له پاتشایه‌تی خۆش کردبوو. له‌شکرێکی زۆری له‌ رۆمی و عه‌شایر و هۆزه‌کانی کرماشان به‌ تۆپ و تۆپخانه و ده‌به‌به و سه‌نسه‌نه‌وه هه‌ینا و به‌نیازی گرتنی عه‌یراق هات و گه‌بسته سونقور. له‌ویش نه‌زهر عه‌لی خانی کورپی سوپهان و پێردی خان و لوتفالی خانی برای و ئەللاو پێردی خانی کورپی و، کورپانی همه‌ ره‌شید به‌گیشی ره‌گه‌ل که‌وتن و دنه‌یان دا که سه‌ داگیر کا و کاری خوسره‌وخان یه‌کلا بکاته‌وه.

ئه‌للا قولی خان هه‌ر چه‌ند زۆری چاکه‌ی باوکی خوسره‌وخانی له‌سه‌ر بوو، چاوی لێ نوقاند و هاته شه‌ری خوسره‌وخان.

خوسره‌وخان به‌ هه‌وسه‌ت چه‌کداره‌وه به‌راییی لێ گرتن و خۆی گه‌یاند هه‌ گوندی میراوا که پێشپه‌وه‌ی له‌شکری زه‌نگه‌نه به‌ سه‌رکردایه‌تی ئەللاو پێردی خانی کورپی نه‌زهر عه‌لی خان له‌وێ بوون. ملی له‌ کوشته و کوشته‌ریان نا. ئەوی ده‌رچوون ده‌نیوه شه‌ویکدا خۆیان گه‌یاند هه‌وه‌هۆردوووی کرماشان و به‌ شات و شوت له‌شکران ترساند.

به‌یانی ئەو رۆژه له‌نزیک سونقور، سی هه‌زار چه‌کداری ئەللا قولی خان به‌ تۆپ و تۆپخانه و زورنا و که‌ره‌ناوه. ده‌گه‌ر هه‌وسه‌ت چه‌کداری خوسره‌وخان تووشی یه‌ک بوون و تێک چه‌ژان.

له‌سه‌ره‌تادا به‌فه‌رمانی ئەللاقولی میرزا یوسفی کورپی میرزا عه‌بدو‌للا وه‌زیری، ده‌گه‌ل چه‌ند پیاوی شه‌ر دیتوو له‌کل ده‌ره‌اتوو چونه‌ پێشسه‌وه، به‌لام زۆر زوو زۆربه‌یان کوزران و ئەوی مان، یان گیران یان رایان کرد. ئەمجار ئەللاقولی خان فه‌رمانی دا هه‌موو ئەو له‌شکره‌ برژینه سه‌ر ئەو

هه‌وسه‌د که‌سه. خوسره‌وخان بۆ خۆی شیر به‌ده‌سته‌وه و پیاوه‌کانی وه‌ک شیر به‌ره‌نگاری دوژمن بوون و شه‌رێکی زۆر به‌سام و خوتناوی روه‌ی دا. میرزا به‌گی که‌له‌هور، ئەللاقولی خانی وه‌به‌ر هات و سه‌ری په‌راند و سه‌ره‌که‌ی هه‌ینایه به‌رده‌می خوسره‌وخان. خان خۆی له‌میرزا به‌گ توپه‌ کرد و گوته‌ نه‌ده‌بو سه‌ری بپه‌ری. ئیستر له‌شکری زه‌نگه‌نه و کرماشان قه‌له‌په‌وه بوو؛ هه‌رکه‌سه به‌ لایه‌کدا هه‌لات. تۆپ و تۆپخانه و زورنا و ده‌هۆل و خه‌په‌ت و ئەسه‌پاتی شه‌ر هه‌مووی به‌تالان ده‌ست له‌شکری کوردستان که‌وت.

له‌پاش دوو سه‌ رۆژ سانه‌وه، له‌شکری خان روه‌ی کرده کرماشان و لێ برابوون هه‌رچی نایه‌ته به‌ربار بپه‌رازی که‌ن. قه‌وناغی‌کیان بۆ کرماشان ما‌بوو، حاجی عه‌لی خانی مامی ئەللاقولی خانه‌ کوزراوه‌که، که خۆی به‌ جێنشینی دوا‌رۆژی ئەو ده‌زانی، به‌ دیاری و پێشکێشی زۆره‌وه هات، ده‌غاله‌تی به‌ خان کرد و، به‌ نوکه‌ری خان قه‌بوول کرا.

کاتی گه‌یینه کرماشان، هه‌ر پۆل و پاره و ئەسه‌پاب و که‌رکه مه‌ر و په‌وه ئەسه‌پ و که‌ل و په‌لی تالانی بوو، نیشانی خوسره‌وخان درا. فه‌رمانی دا گشتیان له‌ناو چه‌کداراندا به‌ش کرد، به‌بێ ئەوه خۆی قه‌شه‌یه‌ک هه‌لگه‌ری. حاجی عه‌لیشی خه‌لات کرد و کردیه حاکمی کرماشان. توپه‌رکان و ئەسه‌دئاباد و سونقور و دینه‌وه‌ری له‌ کرماشان جیا کرده‌وه و به‌ پیاوما‌قوولانی کوردستانی به‌خشی. خان به‌ره‌وه سه‌نه هاته‌وه و، له‌و ما‌به‌ینه‌دا زۆریه‌ی له‌شکری په‌رژوبلاوی عه‌لی مرادخان هاتنه‌ لای خانی نه‌رده‌لان و دامه‌زران. هه‌ر له‌و سه‌روه‌به‌نداندا، له‌لایه‌که‌وه. ئاغا محه‌مه‌د خانی قاجار نیازی بوو ئیتران بگه‌رێته ده‌سته‌ خۆی و راپه‌ربوو؛ له‌لایه‌کیشه‌وه جه‌غه‌رخانی زه‌ند له‌ ئەسه‌فه‌هان پادشایه‌تی ده‌کرد.

جه‌غه‌ره‌خان له‌ترسی ئاغا محه‌مه‌د ماله‌ خۆی برده شیراز و، له‌وێ له‌شکرێکی باشی سازدا و سه‌رله‌نوێ به‌ره‌وه عه‌یراق و ئەسه‌فه‌هان هاته‌وه. ئاغا محه‌مه‌دخان که‌ خه‌به‌ری ئەو له‌شکرکێشییه‌ی بیست، ئەسه‌فه‌هانی جێ هه‌بشت و به‌ره‌وه ئەستوراباد و مازنده‌ران چوو. خانی زه‌ند بێ کیشه و هه‌را

هاتهوه سهر ئهسفههان و سكهى دهولهتى بهناوى خووى كرد. دواى ماوهيهك له سالى (١٢٠٠)دا سمايل خانى زهنديى بهلهشكرهوه نارد كه عيراقى بو له دوژمنان ههلهوژيئى.

سمايل خان دواى گهيشتنه ههمهدان، ههواى گهورهى له كهلهى دا و له جهعفهرخان ياغى بوو. بهلام ههر كه بيستى وا جهعفهرخان له كهولى نهو دهگهري و بهرهو ههمهدان ديت، هيشتا سى قوناغ مابوو بيگهنى راي كرد و، خووى کوتايه گهرووس و، لهشكرهكهشى بلاوى كرد.

وهختى كه جهعفهرخان له ههمهدان بوو، ههمهرهشيد بهگى وهكيل كه ديسان نيوانى دهگهله خانى نهردهلان تيك چوووو، خووى گهيانده جهعفهرخان و هانى دا كه هيرش بهريته سهر كوردستان. جهعفهرخان وهلامى بو خسروهوخان نارد كه دهبي بهفهرماني من بي و بشيهته لام. خسروهوخان بهتوندى وهرامى داوه و گوتى جوابهكهى وا بهدهمى شيرهويه. بي خوگرتن كهوته لهشكر كوكردهوه، عهلى خانى خهسهى و ههمهدهمين خانى گهرووسيش بهپياوى خوڤانهوه رهگهله خانى نهردهلان كهوتن. لهشكرى نهردهلان گهيشتبوه (سالحاوا) كه له نزيك ههمهدانه. ههمهرهشيد كه پيشهنگى پيشهروانى زهند بوو، راي كرد و خووى گهياندهوه لهشكرى جهعفهرخان. بهيانبي نهو روزه، لهشكرى كوردستان دهگهنه (بههار) و له بهرانبهر لهشكرى زهند خيهوت لى ددهن و، روزه پاشى دهبيته شهري.

جهعفهرخان جهزايچى (پاسدار) شيرازى كه دوو هزار پتر دهبون، به توپ و زهنبورهك* له پيشايى لهشكرهوه ريز كرا، سوارهى چهكداريش له دواى نهوان لهسهفدا بوو، خووشى دناو سواران. ههر چهكدارىكى نهردهلانى بچوايه ته پيش، بهزهبرى گولله بهرهو پاشيان دهكشاندوهوه و خوڤشان نهدههاتنه مهيدانهوه. سى روزه ناوا رابرا؛ روزه چوارهم سوارانى

* توپىكى بچووك، كه لهسهر وشترىان دادنا.

كوردستان قسهى خوڤيان كرده يهك و بي گووى دانه توپ و موپ، ويكرا هيرشيان برد و خوڤيان دهپال دوژمنان راكرد و دهستهويهخه مليان دهبهر مى يهك نا. ههر له ههولهين ههلمهتدا توپ و توپخانهى دوژمن گيرا و، زورهى پاسهوانانى توڤيان توپنران و بهشير بهربونه زهندى بي توپ. جهعفهرخان قاچى لى بوون به بال و بهرهو شيراز رهوى. به فهرماني خسروهوخان نهحمهده خانى كوره گهوهى كهوته شوين ههلاتوان و خانيش بو خووى خهريكى كوشتن و گرتنى دهستكهوتوان بوو. زورهى پياوه بهناوبانگهكانى شيراز و زهند كوژان و بهديل گيران و ههچى بوويان؛ دهس سهركهوتوان كهوت.

خوسروهوخان دووسى روزه له بههار و ههمهدان مايهوه و تالانى بهسهر لهشكر دابش كرد. ههمهرهشيد بهگى وهكيليشى عافو كرد، نهگهچى ههو سال بوو له دوژمنايهتبيى خان كوڤايى نهكردبوو؛ نهك ههر بهخشى بگره دههجهشى زياد كرد و له گهپانهوشدا خانوهكهى بو وهكو بهري سازكردهوه.

له پاش راوانانى جهعفهرخان خسروهوخان توانى برووجد و كزاز و فراهان و گولپايهگان و مهلبهندهكانى عيراق بخاته ژير حوكمى خووى؛ بهنيازش بوو نهسفههانيش بگرى و له كهندمان نوردووبهزى كرد كه هينديك بهسهپتهوه. لهوى ميرزا نهحمهدهى وهزير عهزى خان دهكا: ئيستا كه ههموو عيراق و كرماشان و خوژستان و لورستان دهبهر حوكمدايه و له ئيرانيش پادشا نهماوه، چ دهبي تو سكه بهناوى خوت لى دهى و لهسهر مينبهران ناوت بلين و پادشايهتبيى ئيران هى تو بي؟ خسروهوخان پاش تاويك بيركردهوه سهر ههلهدينى و دهلى: ئاشكرايه كه نهمرؤ كهس له من دهسهلاتدارتر نييه و كهس ناتوانى دژايهتيم بكا، بهلام روزه روزهان له دوايه. خوا دهسهلاتى كوردستانم پى رهوابيينى بهسه و، نابى پى له بهرهى خوم پتر راكيشم؛ نهوهك خوا نهخواسته نانى باب و باپيرانم له دهست بچى و، رهنجى ههوسهت سالهمان بهفيرو پروات.

به‌یانیی ئه‌و شه‌وه‌ واز له‌ گرتنی ئه‌سفهان دینێ و دیته‌وه‌ کوردستان و به‌بۆنه‌ی ئه‌مه‌گداری به‌حه‌مه‌سه‌ن خانی قاجاره‌وه‌ نامه‌یه‌ک بۆ ئاغا محه‌مه‌د خان ده‌نوسی که ئه‌و ولاتانه‌ی گرتوو به‌بیداته‌ ده‌ست کار به‌ده‌ستانی خۆی.

ده‌لێن: مه‌هدی به‌گی شقاقی، که شاعیرێکی له‌ زه‌بر بووه‌، قه‌سیده‌یه‌کی ده‌رباره‌ی سه‌رکه‌وتنه‌کانی خوسره‌وخان نویسه‌وه‌؛ که زۆر په‌سند کراوه‌. خه‌زنه‌داره‌که‌ی که زانیویه‌ پوڵی ئه‌داتێ سێ پسه‌له‌ی هه‌تاوه‌، که به‌کیان چل تمه‌نی و دووه‌میان په‌نجا تمه‌نی و سه‌په‌هه‌میان شه‌سته‌ تمه‌نی بووه‌. که خان کامیان ئیمزا بکا، ئه‌وه‌ی بداتێ. خان هه‌رسیکی ئیمزا کردوه‌ و هه‌موو پووله‌که‌ به‌ شاعیر گه‌ییوه‌. له‌وه‌په‌ش باسما کرد که سمایل خان ناویک له‌ له‌شکری جه‌عفهر خان هه‌لاتبوو؛ ئه‌و سمایل خان به‌ به‌رگی ده‌رویشییه‌وه‌ له‌ گه‌رووس ویل ده‌خولایه‌وه‌. خوسره‌وخان هه‌تا به‌ لای خۆی، زۆری چاکه‌ ده‌گه‌ل کرد؛ پوڵ و پاره‌ و خه‌وت و ئه‌سپ و هه‌ستتر و چه‌کی زۆری دایه‌ و زۆر که‌سی په‌گه‌ل خست که بگاته‌وه‌ ولاتی خۆی. له‌ په‌نگه‌دا هه‌تدیک لات و لوت و رووته‌ و پوته‌ و قه‌لباش و عه‌شایه‌ری کرماشان و لوړستان و به‌ختیاربی له‌ خۆی کوکرده‌وه‌ که ده‌ تا دوازه‌ هه‌زار که‌س ده‌بوون. هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر قه‌لای کرماشان و حاجی عه‌لی خانی پیاوی خوسره‌وخانی له‌ قه‌لادا ئابلۆقه‌ دا. حاجی عه‌لی خان خه‌به‌ری بۆ خان نارد. خوسره‌وخان نامه‌یه‌کی پر له‌ سه‌رکۆنه‌ی بۆ سمایل خان نارد، که من هه‌تندهم چاکه‌ ده‌گه‌ل تو کردوه‌، تو چۆن ده‌بێ خراپه‌م ده‌گه‌ل بکه‌ی؟ سمایل خان ئه‌م قسه‌نه‌ی به‌ گوێدا نه‌چوو، ده‌ستی له‌ نامه‌ردی به‌رنه‌دا. خان که زانیی ئامۆژگاری به‌هه‌ر نادا و «کوته‌ک ده‌زانی قه‌نوغ له‌ کوئییه‌»، هه‌تدیک له‌شکری هه‌لگرت و له‌ په‌مه‌زانی سالی ۱۲۰۱دا به‌ره‌و کرماشان بزووت. سمایل خان که زانیی خان له‌ که‌وڵی کپاره‌، له‌ ئابلۆقه‌ وازی هه‌تا و به‌ له‌شکریه‌وه‌ دایانه‌ چیا بیستون و له‌ویدا خۆیان قایم کرد.

حاجی عه‌لی خان، به‌دیاری و په‌شکه‌شه‌وه‌، هاته‌ په‌شوازیی خان و

به‌جووته‌ چوونه‌وه‌ کرماشان. پاش سانه‌وه‌، خوسره‌وخان که‌وته‌ شوین ته‌که‌کانی سمایل خان. سمایل خان قه‌نوغیکی تریش دوور که‌وته‌وه‌ و هه‌روا له‌ پاشه‌کشه‌دا بوو تا له‌ ئاکامدا له‌ سه‌ربه‌ندی سیلاخور تووشی به‌ک هاتن و خوسره‌وخان هه‌ترشی بۆ کردن.

شه‌ر قه‌وما، کوژراوی زۆر له‌ مه‌یدان که‌وت و زۆریه‌ی هه‌والانی سمایل خان یان کوژران یان به‌دیل گیران. شکان و زۆر پیس شکان، هه‌رچی هه‌یانبوو له‌ ناو له‌شکری سنه‌دا دابه‌ش کرا.

ده‌لێن باپیره‌ گه‌وردم (واتا باپیره‌ گه‌وره‌ی مه‌ستوره‌خانم) له‌و شه‌ره‌ ئه‌وه‌نده‌ی تالان به‌رکه‌وتوه‌، که زۆر به‌زیادی زانیوو و هه‌تاویه‌ته‌ لای خان و گوته‌ویه‌: من ئه‌م هه‌مووم بۆ چیه‌؟ خان گوته‌ویه‌ به‌شی خۆته‌ و ده‌بێ هه‌ر به‌هوی. تا ئه‌ستاش ناویته‌یه‌کی زۆر به‌ نرخ له‌و به‌شه‌ تالانییه‌ له‌ مالی ئه‌مه‌دا هه‌رماوه‌.

خوسره‌وخان زۆر له‌ پیاوه‌ ئازاکانی کوردستانی له‌ پاش ئه‌و شه‌ره‌ به‌ پایه‌ی گه‌وره‌ گه‌یانند. به‌ک له‌وانه‌ میرزا فه‌خوولا کوری میرزا عه‌بدوولای و هه‌زیر بوو، که لایکی زۆر ئازا و خاوه‌ن هونه‌ر بوو، کردیه‌ حاکمی توپه‌سهرکان.

هه‌ر له‌و ساله‌دا ئاغا محه‌مه‌د خانی قاجار که پادشایه‌کی به‌ده‌سته‌لات بوو، به‌نیازی گرتنی کوردستان و دیتنی خوسره‌وخان، به‌ له‌شکریکی زۆره‌وه‌ هاته‌ هه‌مه‌دان و، نامه‌ی بۆ خوسره‌وخان نویسه‌وه‌ که به‌جیته‌ لای. خوسره‌وخان له‌ سنه‌ ده‌رکه‌وت و له‌ وه‌رامیشتا نویسیوی: ده‌بێ بجه‌خشی که ناتوانم بجه‌ لات.

له‌ سالی ۱۲۰۴دا نه‌خۆشیی فیداری و چه‌ند نه‌خۆشییه‌کی تر تووشی خوسره‌وخان بوون که به‌ حه‌کیمان چاری نه‌ده‌کرا و ناچار له‌کار که‌وت.

خان نه‌هه‌مه‌دان: له‌ دواي نه‌خۆش بوونی خوسره‌وخان، کوره‌ گه‌وره‌ی که ئه‌حه‌مدخان بوو له‌ جی باوکی به‌ ولات راده‌گه‌یشت. پیاویکی زۆر باش

بوو، خه لکی زوری لی پازی بوون و و پیتی دلخوش بوون.

لهو سهردهمانه دا بوو که هۆزی بلّباس له لای باشماغ و تيله کو ملیان له راوه پرووت نابوو. خان ئه حمه دخان به له شکرکی که موه بو یان چوو. له سارال و هۆه توو (هه و توو) توشیان هات و پیکیان دادا. هه له هه وه لپن هیرشدا بلّباس دهستیان به پاشه کشه کرد؛ به لام له جهنگه ی ئه م هاتوها و اردها گولله یه که بهر ئه حمه دخان کهوت و جوانه مه رگی کرد. ده لپن ئه للا و یردی خانی کوری عه لی نه زه رخان، که ده بیته نه وه ی سو یحان و یردی خان ئه و کاره ی کردوو. خوا ئه زانی.

بلّباسه کان که زانیان سهرداری ئه رده لانیان کوژراوه، هجو میان هینا و زۆریان له شکر شپیره کرد. ئه میر ئه سلان خانی کوری په زا قولی خان، غیره تی بزوت و له دوژمنان بوو به بزوت و ده گه ل حمه ره شید به گی وه کیل و هه و لانیان شیریان له کالان کپشا و به ربونه جهسته ی بلّباسان و راویان نان تا ده سه قز و سیاکتیوان په ستاوتن و هه رچی بوویان به تالانیان هینا. ده لپن له پاش نه مانی ئه حمه دخان، ئه رده لانی بو تۆله ی ئه و، له هه موو ده مان نازایانه تر شه پریان ده کرد. بو نمونه میرزا لوتفوللا کوری میرزا عه بدوللای وه زیر که ده بیته مامی دایکی من (واتا مه ستوره). ئه ورۆژه حه قده بلّباسی له سه ر زین هه لداشتوو.

دوای ئه و سهرکه وتنه، شه رکه رانی سنه یی جه نازه ی سهرداری خو یان هینا یه وه سنه و چه ند رۆژیک پرسه یان بو دانا. جا چونکه خوسره و خان له ش به بار و له کار که وتوو بوو. به فه رمانی ئاغا محه مه د خانی قاجار لوتفالی خان کرا به والیی کوردستان.

لپردها قسه کانی مه ستوره خانم ده رباره ی خوسره و خان و خان ئه حمه د خانی کوری دوایی دیت.

ئیسماعیلی مه لا حمه حوسین ده لی*: خوسره و خانی گه و ره سالی * وه رگپراوه عه ره بیه که ی شه ره فنا مه له کتیبی تاریخ ئه رده لانی سمایلی مه لا =

۱۱۶۸ ک = ۱۷۵۴ م، حوکمی ولاتی ئه رده لانی ده س که وتوو. هیندی ک ده رده سه ریشی تووش بووه. سالی ۱۱۹۱ ک = ۱۷۷۷ م محه مه د پاشای به به، له شکرکی تورکانی به سه رکر دایه تیبی حه سه ن پاشا ده گه ل خو ی هینا و چوو ته سه ر خاکی ئه رده لان. خوسره و خان به گژی داچۆوه؛ ده رۆستی نه هات و بانه ی لی داگیر کرا. له پاشان به له شکره وه بو ساندنه وه ی بانه چۆوه. ئه و جاریش تی شکاوه و ناچار کراوه خو بداته ناو شاخانه وه.

له سالی دواییدا که ریم خانی زه ند له شکرکی به سه رکر دایه تیبی که لبالی خان به هیمدا ده وه نار دووه، ئه و جار خوسره و خان محه مه د پاشای به به ی شکان دووه و راوه دووی ناوه تا ده که رکوکی په ستاوتوو. خوسره و خان سالی ۱۲۱۴ = ۱۷۹۹ م مردوو.

میژووی ئایه توللا مه ردوخ باسه که وا ده س پین ده که:

هو کمانی خوسره و خانی ئه رده لان - دووباره: پاش لادانی عه لی خانی بابان له سالی ۱۱۷۹ ی کوچیدا به فه رمانی که ریم خانی زه ند خوسره و خان کرایه وه به والیی کوردستان و له سالی ۱۱۸۰ دا گه یشته وه سنه. ده سستی کرد به ئاوه دان کردنه وه ی شار و بنکه ی والیه تی. له جیگه ی سه ر بازگه ی ئیستا که ئه وسا جی دیوه خان بوو، باله خانیکی روو به رۆژه لاتی زۆر جوانی ساز کرد. حه وزیکی له بیچی هه ژدیها لی کردبوو؛ گه لیک هه یکه لی به ردینی تپیدا بوو، که ئا و له قورگیانه وه فیچقه ی ده کرد و به ناوی تالاری خوسره و بیبه به ناوبانگ بوو. ئه و تالاره تا سالی ۱۳۳۸ ک واتا زه مانی حوکمی عه لی محه مه د خانی شه ریفود ده وه له هه رما بوو؛ به لام له روو خان

= حمه حوسین که من له عه ره بیبه که وه وه رم گپراوه ته سه ر کوردی و خستومه ته شه ره فنا مه وه، زۆر به کورتی له م باسه وه دوواوه و سه یر له وه دایه که له پاش باسی سو یحان و یردی خان، ناوی: ئه حمه د سولتان خان کراوه ته سه ربه ند و ناوه رۆک باسی خوسره و خانه؛ جا لپردها یان سمایلی مه لا حمه حوسین، یان مامۆستا مه لا جه میل، یان منی هه ژار یه کیکمان ئه و هه لیه مان کردوو؛ که ده بوایه بنوسرایه خوسره و خان.

نزیك ببوو. ئەو تىكى دا و خانووى ترى له جى بنيات نا. چوار باغيكيش هەر خوسرهو خان سازى دابوو، كه ئىستا گه ره كى چوار باغ لهوئى كراوه. سالى ۱۱۸۴ پردى قشلاغى له پيشوو چاكرت كردوو.

سالى ۱۱۹۱ وهزىرى بهغدا له توڤه ئه وهى له پيشدا له شكرى كه ريم خان به سرايان تالان كردبوو، به له شكرى زوره وه له ريگه زه هورا هات. عه بدوللا پاشاى واليى مووسل و كهركوك له لاي قه لاچوانه وه كه پينج فرسه خى له قزلجه وه دوره، رويان كرده سنورى ئيران. حه مه پاشاى بابانيش كه تا ئه وسا به رفه رمانى كه ريم خان بوو. ره گه ل رومبيان كه وت و دهسته به ريوو كوردستان بگرئ. وهزىرى بهغدا ههشت ههزار سواری خوى دايه كه دهگه ل له شكرى حه مه پاشا به ره وه مهربان رى كه ون. خوسره وه خان ئه وه خه به رهى دا به كه ريم خانى زهند و بو خووشى به دوو ههزار سواری ئه رده لانه وه به ره وه هيرش به ران رى كه وت. له ريگه دا حه وسه ت سواری مه راغى و گه رپووسى، ره گه ل كه وتن. له قه راغ گولى زربار ده بيتته شه ر مه راغى و گه رپووسى هه ر زوو ده شكين و هه لدن. ئه رده لانه يه كانيش دوای سى سه ت كوشته و سه ت و حه فتا كه س كه به ديل ده گيرن رپو به سنه راده كهن. ميرزا مه هدى و ميرزا عه لى، كورانى ميرزا عه بدوللاى وهزىر، نه سرونلا به گ كورى يوسف به گ، حه مه ره زا به گى ئه رده لان، عه بدوللا به گى مونشى و گه ليكى تر له وشه ردا كوژراون. ميرزا ئه حمه دى كوره گه وه رى ميرزا عه بدوللاى وهزىر و زور له سه رناسانيش به ديل گيراون.

حه مه پاشا له ترسى كه ريم خان زات ناكا بيتته پيش؛ له ترسى وهزىرى بهغدا ناوئيرى به پاشا بگه رپته وه؛ له مهربان قه تيس ماوه. خوسره وه خان شكات لاي كه ريم خان دهكا. ئه ويش سادق خانى به ره وه به سرا و نه زه ر عه لى خانى له ريگه مهنده لييه وه بو سه ر بهغدا ده نيئى؛ كه لبالى خان و عه لى مراد خانيشى له ريگه كوردستانه وه به ره وه سنورى عوسمانى به رى دهكا.

سادق خان به سرا ده گرئ. نه زه ر عه لى خان تا سى فرسه خ بو بهغدا ده گرئ و تالان دهكا. كه لبالى خان و عه لى مرادخان دینه سنه. هه رچه ند حه مه پاشا په شيمانى دهرده برى به هره نادا. له ره جه به مانگى سالى ۱۱۹۱ دهگه ل خوسره وه خان به ره وه مهربان دین.

حه مه پاشا بى شه ر هه ل دى و ئه مانه ش ده گنه قزلجه. لوتفالى خانى كورى سوبحان و يردى خان به چه ند سوارى كه وه ده كه ويته شوين هه لا تووان. تا قه ره داغ ده چى و تالانى دهكا و ده يسووتينى. كه ريم خان به گورگالى خانى جله داردا خه به ر ده نيئى كه بگه رپته وه سنورى ئيران؛ چونكه قه راره دهگه ل عوسمانى سولح بكن تا بزاني چون ده بى، ئيتر عه لى مراد خان دپته وه. خوسره وه خان و كه لبالى خان دپته گوندى زاغه و دوو مانگ له وئى ده ميننه وه. فه رمانى كه ريم خان دپت كه پيك نه هاتوين و هيرش به رنه وه سه ر ولاتى روم و هيچ دريغى مه كهن. ديسانه وه هيرش ده كرپته وه. خوسره وه خان له پيشايى له شكر و له شكرى زهند به سه ر كرايه تيبى كه لبالى خان و عه لى مرادخان به شوينيه وه هه لده كوته سه ر شاره زوور. زولفه قار خانى خه مسه شيان ده گاتى. رپو ده كه نه قه لاچوان.

حه مه پاشا هه لدئ. حه سه ن پاشاى وهزىرى بهغدا به له شكرى زور به سه ر كرايه تيبى كه هيا ده نيئته هيمدادى حه مه پاشا. له ريگه حه مه پاشا ده گيرنه وه؛ مل له سه نگه ر گرتن ده نى كه شه ر بكن. له م به ينه دا ئه حمه د پاشاى براى حه مه پاشا له براى هه لده گه رپته وه و ده بيتته دوستى دوژمنانى. له به ره به ياندا كه برپاره شه ر بكرئ، ده كهن و ناكهن كه سيان وه به رچاو نايه به گژيدا بچن. دهرده كه وئى كه هه ر شه وئى، له شكرى رومبيان ره ويون و دنيا چول و بى خاوه نه. چه كدارى زهند و قزلباش و ئه رده لانى مل له تالان و برؤ و ناوايى سووتانن دنين. ته نانه ت كچ و ژنانيش فه ساد ده كهن. خوسره وه خان ئه م كاره ي به لاوه زور گران دى، ديله كان له قزلباش و زهند ده ستينپته وه و ده يان داته وه به كه س و كاربان. هينديك مالى به كاريش دهگه ل خوى بار دهكا بو كوردستان. ئه حمه د پاشا و ره زا قولى خانى براى

خۆی له‌شاره‌زوور به‌جێ دیتلی.

حه‌مه‌پاشا خۆی ده‌خاته مائی که‌ریم خان و پولتیکی باشی ده‌داتی و فه‌رمانی پێ ده‌نوسێ که‌ ئه‌حمه‌د پاشا ده‌رکری و حه‌مه‌پاشای له‌جێ دائری. وه‌زیری به‌غدا که‌ زانیی کلاوی ئه‌حمه‌د له‌ سه‌ر حه‌مه‌ نراوه. گورجیک قاقه‌زی والیه‌تیی بابان و شاره‌زووری بۆ ئه‌حمه‌د نارد و نازناوی پاشایه‌تیی دایه و که‌مه‌ هیمدادیکیشی بۆ نارد. له‌م لایه‌شه‌وه‌ که‌ریم خان عه‌لی مراد خانی نارده‌ هیمدادی حه‌مه‌پاشا. ئه‌حمه‌د پاشا خۆی هاویشته‌وه‌ به‌غدايه. عه‌لی مراد خان ده‌گه‌ریتته‌وه‌ شیراز. سه‌رله‌نوێ ئه‌حمه‌د پاشا به‌ له‌شکرکی ته‌یاره‌وه‌ هه‌رش ده‌باته‌ سه‌ر شاره‌زوور. دیسان عه‌لی مرادخانی بۆ ده‌نیسن. شه‌ر ده‌قه‌ومی و عه‌لی مرادخان به‌دیل ده‌گیری و ده‌نیسنه‌ به‌غدايه. وه‌زیری به‌غدايه زۆر به‌ حورمه‌ته‌وه‌ ده‌نیسنه‌وه‌ شیراز. که‌ریم خان زۆر تووره‌ ده‌بی. شه‌فیع خانی زه‌ند به‌ دوازه‌ هه‌زار سوواره‌وه‌ بۆ یاریده‌ی حه‌مه‌ پاشا به‌ری ده‌کا. له‌ زستاندا ئه‌و سووارانه‌ دینه‌ کوردستان. پاش دوو مانگ له‌ سه‌ره‌تای به‌هاریا خوسره‌وخانیشیان ده‌گه‌ل، ده‌چنه‌ سه‌ر شاره‌زوور. ئه‌حمه‌د پاشا بێ شه‌ر هه‌لدی، حه‌مه‌پاشا داده‌مه‌زیتته‌وه‌ و له‌شکری هیمداد ده‌گه‌ریتته‌وه‌.

له‌ سێشه‌مووی ۱۳ی سه‌فه‌ره‌ مانگی سالی ۱۱۹۳دا که‌ریم خان مرد. (ئه‌ی وای که‌ریم خان مرد). به‌ ئه‌بجه‌د سالی مه‌رگیه‌تی - ۱۱۹۳ک له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ ئازاوه‌ سه‌ری هه‌لدا. عه‌لی مرادخان خۆی به‌جینشینی که‌ریم خان ده‌زانی. زولفه‌قار خانی هه‌وشاریش داوای که‌له‌بووری نادرشای ده‌کرد. ده‌بوايه‌ به‌شه‌ر بێن. عه‌لی مرادخان له‌شکری لێ کرد و ئه‌حمه‌د خانی کوری خوسره‌وخانیشی که‌ چارده‌ سال بوو له‌ ئه‌سفه‌هان بوو، ده‌گه‌ل خۆی هه‌ینا. هه‌یزه‌کانی عه‌یراق و حه‌مه‌خانی لور و ئه‌حمه‌د ئاغای باشاغا و هه‌یتریش له‌ ری هاتنه‌ پالی. له‌ مه‌لّه‌ندی عه‌لی شوکر له‌ مانگی په‌مه‌زانا، هه‌ر دووک به‌ره‌ تیک به‌ربوون. له‌شکری هه‌وشار شکا و زولفه‌قارخان به‌ دوو سێ که‌سه‌وه‌ به‌ په‌له‌پروزی خۆی گه‌یاند هه‌ تارم و خه‌لخال و حاکمی

خه‌لخال گرتی و بۆ عه‌لی مرادخانی نارد و گورجی سه‌ریان بری.

داوای ئه‌و شه‌ره‌ عه‌لی مراد خان ئه‌حمه‌د خانی به‌حورمه‌ته‌وه‌ به‌ری کرده‌وه‌ و داوای کرد خوسره‌وخان له‌ تاران بچته‌ لای.

خوسره‌وخان له‌ نیوه‌راسته‌کانی په‌مه‌زانی سالی ۱۱۹۳ ده‌گه‌ل زۆر له‌ پیاوماقوولانی کوردستان و هه‌زار و پینج سه‌د سوواره‌وه‌ به‌ره‌و تاران ری که‌وت. عه‌لی مراد خان به‌خۆی و سه‌ردارانیه‌وه‌ تا دوو فرسه‌خی تاران به‌پیشوازییه‌وه‌ هات و به‌وپه‌ری حورمه‌ته‌وه‌ برديه‌ تاران. له‌ دووه‌مین چاوپێکه‌وتنا خوسره‌وخان تکای رزگاربوونی ئه‌للا قولی خانی حاکمی کرماشانی کرد، که‌ له‌ زینداندان بوو. تکای قبول کرا و ئه‌للا قولی خانی به‌ردا و کراوه‌ به‌ حاکمی کرماشان. عه‌لی مرادخان ده‌گه‌ل خوسره‌وخان، ماوه‌یه‌ک ده‌چنه‌ قه‌زوین و دینه‌وه‌ ئه‌سفه‌هان. له‌ ئه‌سفه‌هان حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل که‌ ئه‌ویش به‌کێک له‌ هاوڕیکانی خوسره‌وخان بوو، لای عه‌لی مراد خان باسی زولم و ناحه‌قیی خوسره‌وخان ده‌کات. عه‌لی مرادخان که‌ له‌ هه‌یز و پیزی خوسره‌وخان له‌ دلدا نیگه‌ران بوو، هه‌ل به‌ده‌رفه‌ت ده‌زانی. خوسره‌وخان له‌ کار لا ده‌دا و فه‌رمانی والیه‌تی بۆ که‌هزاد خانی کوری سویحان ویردی خان، ده‌رده‌کا و ده‌گه‌ل ره‌شید به‌گ و ئه‌رده‌لانییه‌کانی ترا ده‌بنیسنه‌وه‌ کوردستان.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، کورانی سادق خانی زه‌ند، له‌ عه‌لی مرادخان یاغی ده‌بن. عه‌لی مرادخان له‌شکرکی زه‌ندان ده‌نیسن و، حه‌مه‌ ره‌شید به‌گی وه‌کیلیش به‌ سێ سه‌د سواری ئه‌رده‌لانه‌وه‌ به‌ره‌و ئازاوه‌ناوه‌کان به‌ری ده‌کا. له‌و شه‌ره‌دا کورانی سادق خان سه‌رده‌که‌ون و له‌شکری زه‌ند و ئه‌رده‌لان زۆر شه‌په‌زه‌ ده‌کرین. حه‌مه‌ره‌شید به‌گ و شکسته‌ی له‌شکره‌که‌ی نایه‌نه‌وه‌ ئه‌سفه‌هان و راست ده‌چنه‌وه‌ سنه‌ بۆ لای که‌هزادخان.

خوسره‌وخان که‌ به‌و شکانه‌ ده‌زانی، ده‌گه‌ل ره‌زا قولی خانی برای و لوتفالی خانی مامی به‌ره‌و کوردستان دین و ده‌گه‌نه‌ ئیسه‌فه‌نداباد.

حهمره شید بهگ و کهزادخان و میرزا یوسف و میرزا ئەحمەد کورانی میرزا عەبدوللای وەزیر و دەست و پیتونیدیان، سنه بهجی دەهیلن و خۆ دە پایگەلان رادەکن. خوسره و خان بهچەند سواریکهوه شوتینیان دهکهوی. له زینوی عاشقان تووشی کۆچ و باریان دیت و، هەرچی مالتی دهولت و خۆیانە، بهجیتی دههیلن و سهلتنه سواره شاره زوور خۆت بگره و هاتم. خوسره و خان دیتنه و شارو زۆر کهس له ئاواره بووان دهگه رینهوه و دنیا ئەمن و ئارام دهبیتهوه.

زۆری پیتی ناچی. حهمه پاشا و عومەر بهگی برای مەحمود پاشا بەزیری دینه لای خوسره و خان. مەحمود پاشا وەلام دەنیری ئەگەر ئەوانەم بەداتەوه دەست، کهزادخانی دهدهمهوه. ئیتر پیک دین. ئاغا محهمەدی برووجردی، حهمه پاشا و عومەر بهگ دهباتهوه؛ بابەکر ئاغاش کهزادی پییه، له ریگه دهگه نه یهک و پیکیان دهگۆرینهوه.

مەحمود پاشا هەر دەسه بهجی هەرتک برای خۆی دهکوژی. بهلام خوسره و خان دەستی کهزادخان دهکاتهوه و زۆری دهلاوینیتنهوه.

حهمره شید بهگی وەکیل و خزمانی، مالتی خۆیان دهبنه زههاو و نه زهر عەلی ئاموزای و کورانی له زههاو جی دیتل و دهچیتته بهغدا و پهنا به وەزیری بهغدا دهبا ئەویش چوار گوندی ئەو ناویدیان پیتی دهسپیری و چوار ساڵ لهوی دهمیننهوه. لهم بهینهدا ههمیشه دهگه ل کۆچهران شه و ههرايان بووه؛ تا وای لیتی هاتوه خزمان له رهشید بهگ وەرەز بوون و هاتونهوه بهر سایه ی خوسره و خان و عافوی کردوون. حهمه رهشید بهگیش له زههاو جازر بووه؛ ناچار پهنا ی به عەلی مرادخانی زەند بردووه. عەلی مرادخان داوای له خوسره و خان کردووه که بیبه خشی و پالەنگان و جوانرۆی پیتی بسپیری. خوسره و خان به تکای عەلی مرادخانی کردووه.

کهزاد خان و لوتفالی خان، له بنهوه دهگه ل حهمه رهشید بهگ نیوانیان ههبوو. گوتیشمان نه زهر عەلی ئاموزای رهشید بهگ و کورانی له زههاو

بوون، که رهشید بهگ چوه ئەسفههان و خۆی کرده دوستی عەلی مرادخان. کاربه دهستی زههاو ئەو خه بهرە ی دا به وەزیری بهغدايه. وهزیر نامه یهکی دوستانه ی پر له دلدا نه وه ی بو حهمه رهشید بهگ نووسی و داوای لیتی کرد بچیتته بهغدايه. کاغه زه که بهر له گیشتنی، دەست کهزادخان دهکهوی. بو خوشیرین کردن راست دهیبا دهیداته دەست خوسره و خان. خوسره و خانیش کاغه زه که بو عەلی مرادخان دەنیری و بۆشی دنووسی که ئەم پیاوه بهو ههموو چاکه ی نه زانیوه که دهگه لیتی کراوه. ئەوه تا دهگه ل دوزمانت دوسته. عەلی مرادخان فهرمانی گرتن و تالانی حهمه رهشید بهگ دهدا. هەرچی له ئەسفههانی ههبوو، پیاوی عەلی مرادخان بردیان. حهمه رهشید گهرا و پینج ههزار تمه نیان جهریه له کهسوکاری سانده. پاش ماوه یهک له زیندان بهردهی. ههم بههۆی خه لکه وه و ههم خۆی مل له خراپه ی خوسره و خان ده نیتن و، عەلی مرادخانی لیتی دهترسینن. عەلی مرادخان که ته و او خۆی قایم نه کردبوو؛ له ههموو بههیزان و نه خوازه له خوسره و خان دهترسا.

دووزمانی حهمه رهشید کاری خۆی کرد؛ له سالی ۱۱۹۶ دهعهوتی له خوسره و خان کرد که بچیتته ئەسفههان. خوسره و خان وهک جاری پیتشو عوزر و بههانه ی هیناوه. عەلی مرادخان به راویژی حهمه رهشید بهگ فهرمانی والیه تیی، بو رهزا قولی خانی برای خوسره و خان نارد.

جه عفه رخانی دایکبرای خۆشی به پینج ههزار سواره وه نارد، که خوسره و خانی قول بهسته بو بیننه ئەسفههان. خوسره و خان بهر له گرتن هه ر خۆی دهگه ل هیندییک له یارانی له ریی خوانساره وه چوه ئەسفههان. خان ئەحمەدی کوریشی له ترسی جه عفه رخان دهگه ل پیاوانی خۆی به رهو هه ورامان چوو. رهزا قولی خان گوئی نه دایه فهرمان و ئەویش، به ماله وه خۆی گه بانه ئەحمەد خان. سی رۆژ دوا ی رۆیشتنی ئەمانه جه عفه رخان هاته سنه و دهستی به کوشتار و تالان کرد. ئەحمەد خان له شاره زوور ما، به لام رهزا قولی خان خۆی گه بانه ورمی و پهنا ی به ئیمام قولی برد که ئەویش سهری له پاشایه تی دهخورا.

جه عفرخان پاش ئهو هممو نامهردييه كه كردى شيخ عبدالوئيميني دووههم باپيره گهوره من (نايه توللا) كه پيشنوئيز و خودبه خوتيني جومعه بوو، ناردده شاره زور، به لكو رهزا قولتي و نه حمهد خاني بو فربو دا و بيانهيئيتته وه سنه. شيخ موئمين دهره تيكى باشى بو هه لكهوت، روئيشت و تازه نه هاته وه و لاي نه حمهدخان گيرسايه وه.

ئيمام قولتي به شش هزار سواره وه، به ناوي يارمه تيبى رهزا قولتي خان به ره وه سنه هات. جه عفرخان له ترسان هه به شه و پاي كرد و سنه ي چول كرد. رهزا قولتي خان به واليه تتي له سنه دامه زرايه وه.

ئيمام قولتي به ره وه نه سفه هان ده چيئت؛ له ريگه دا له سه ره ته گبيري سه ركرده كاني شه ري، و از له وه سفه ره ده هيئتي و ده گه ريئته وه ورمي.

ته نيا حه قده رور بو رهزا قولتي خان حوكمي سنه ي ده كرد كه له سه ره دنه داني حه مه رشيد به گي وه كيل، كه هزادخان و لوتفالي خان به له شكري كرماشانه وه دينه سه ره سنه و له ده وري شار ده بيئته شه ري. رهزا قولتي خان له شه ري ده نيئره ي نه زه ره عه لي خان بريندار ده بيئ و به ره وه گه پرووس راده كا و له وي ده مري.

خوسره وخانيش كه ده چيئته نه سفه هان، عه لي مرادخان لووتتي لي هه لده كا و به هيچي ناگري؛ شش مانگ به سه رگه رداني ده ميئيتته وه. به لام له پاش نه شه ري سنه و مردني رهزا قولتي خان، خوسره خان وه قه در ده كه ويئته وه. عه لي مرادخان زوري دلنه وايي ده داته وه و، فه رماني واليه تيبى كوردستان بو نه حمهدخاني كوري دنه تري و نه ويش ده گه ل شيخ عبدالوئيمينا ديئته وه. كه هزادخان و لوتفالي خان پيشسوازي لي ده كهن و ده لئين ناماده ي به رفه رمانيين.

سالي ١١٩٨ عه لي مرادخان كه له بهر شه راب خواردنه وه ي زور توشي نه خوئشي تاوبه ند ببوو، پشتتي ده دنيا كرد و مرد. ئيتر دنيا بوو به پاشاگه رداني و زوردار و بي زور. خوسره وخانيش ديئته وه سنه و خه ريكي

تاوه دانكردنه وه و كوكردنه وه ي كوچ كر دووان ده بيئ.

ئه للا قولتي خاني زه نكه نه ش له وه كه سانه بوو كه بو پادشايه تتي خوئي ده سه نك نابوو. به دنه داني حه مه ره شيد به گ، به نزيكه ي بيست هه زار سواري تيكه ل له زه نكه نه و كه له ور و عه شاييري سه ره سنور و سه ريئل زه هاو و خه لكي ولاتي عوسمانيه وه، به توپخانه و سه نسه نه وه له سه حنه و كه نكاوهره به ره و كوردستان هات و پيشه نك و كه يخوداشي حه مه ره شيد به گي وه كيل بوو.

خوسره و خان به حه وسهد و په نجا سواري هه لئبارده وه له مانگي مه ولوودي سالي ١١٩٩ ده چوه پيشيان. له مله ي باخان كه سي فرسه خي شاري سنه به. خوسره و خان هه ري به كه له سي كوره كاني خوئي كرده سه ركرده ي سه د سوار و په نجا سواري شي له گه ل خويا هيئته وه*. نه حمهد خاني كوره گه وري ده گه ل ميرزا يوسف كوري عه بدوللاي وه زير ده كاته سه ياره ي له شكرو له پيشدا ده رزن. نيو سه عات له شه و رابردبوو له ده شتي نه ميراباد تووشييان به تووشي سه ياره ي دوژمنه وه بوو، كه كوراني حه مه ره شيد به گيشيان ده گه ل بوو. بيك هه لپرزان و زه نكه شكان و به ره و پاش هه لائن. له به ره به ياندا، نه حمهدخان به تالان و يه خسيري زوره وه هاته وه لاي باوكي. له تاو هه لائندا، خان له شكري خوئي له سونقر راگرت و به ريزي كردن. خوئي له ناوه راست و نه واني تريشي له چه پ و راسته وه راگرتن. له ولاشه وه ئه للا قولتي خان و له شكري هاتن و له به رانه رياندا له شكريه زيان كرد. ئه للا قولتي خان كه له شكري نه رده لاني زور به كه م و سوكر ده زاني، به فيزه وه له شكري خوئي به ريز كرد. توپخانه و زه نبوره كي

* وهك زانيمان مه ستوره خانم نووسيويه حه وسهد (له لاپه ره ١٢٥، ميئرووي نه رده لانه كه ي چاپي به هرامي، ١٩٤٦). له ميئرووي نايه تولا جزمي دووه هم، روو په ر ١٤٠، ده لئ: حه وسهد و په نجا سوار. به لام له دابه شكردنه كه دا ده لئ: هه ري به كه له كوره كاني سه د سواري بي سپارد و په نجا سوار بو خوئي مايه وه. وا دياره هه ل له چاپدا بيئ و دووه سد بو بيئ به سه د؛ خوا نه يزاني - هه زار.

کرده بالی راست و چهپ و شهر هه لگیرسا. ئەحمەدخان که دیسان له ریزی پیشهوه بوو، کهم کهم پاشهکشەیی کرد، تا گەیشته شوینیکی که گولله توپی دوژمنیان نه گاتتی. زەنگەنە لایان وایه سەرکەوتوون، بەلام له پڕ ئەحمەدخان لەنا وەر استهوه و ئەمیر ئەسلان خان و محەممەد خان که برای ئەحمەد خان بوون له راسته و چۆپهوه ویکرا، له پڕ هیرش بۆ زەنگەنە و کوردەکانی پیاوی حەمەرەشید بەگ دەبن و خۆیان دەناو رادهکەن و (چت خواردوو؟ ترش و چهوئەندەر؟) به شیر و خەنجەر بەردەبنه گیانی دوژمن و زۆریان لێ دەکوژن و زۆریان پێ دزه پێ دەکەن. ئیتر ئەللا قولی خان خان فەرمان بەهەموو لەشکرەکەیی دەدا که ئەوانیش هیرش بەرن و تۆلە بکەنەوه. بەلام ئەردەلانییەکان وەک شیر له مەیدان دەچەقن و، چهقەنەیی مەرگ بۆ دوژمن دەنێنەوه. له گەرماوگەرمی شەردا، جەلە و دارێکی خوسرەوخان که ناوی رەزا بەگ دەبێ، تووشی ئەللا قولی خان دیت و لەسەر زینی هەلەدەدێرێ و سەری دەبێ و بەدیاری بۆ خوسرەوخانی دەهینێ. لەشکری زەنگەنە مل له هەلاتن دەنێ. لەشکری ئەردەلان دەبیتە دوو بەش. بەشێکی شوین هەلاتووان دەکەوێ که نههیلێ دەرچن؛ بەشێکیشی خەریکی کۆکردنەوهی تالانی شەڕ دەبن. هەر له تۆپ و تۆپخانەوه هەتا سیر و پیاوایش، هەرچی زەنگەنە بوویانە له مەیداندا بەجێ ماوه. خوسرەوخان دەگەڵ محەممەد ئاغای باپیری میرزا عەلی ئەکبەری سادقولولک دەچیتە ناو خێوئەتی پادشایەتی ئەللا قولی خانەوه.

محەممەد ئاغا دەروانی سندوقیکی زۆری تێدايه. یهکیان سەر هەلەداتەوه پریهتی له شتی بەنرخ. سندوقەلەیهکی تێدايه ئەوی دەخاتە گیرفانییهوه و دیتەوه لای خوسرەوخان که لهبەر ماندوویی پالی داوئەتەوه، خان به محەممەد ئاغا دەلێ: بۆ نهچووی بەشی خۆت تالان دەست بخە؟ دەلێ: من تۆم بۆ مالی دنیا بەجێ نههیشت و له شوین تۆ هاتم. چیرۆکی یهغدان و سندوقەلەیهکی بۆ باس دەکا و له گیرفانی دەر دیتی و له پیتش خانی دادەنی و، دەیهوێ قفلەکه بشکینی، تا خان ناوئەکهی ببینی.

خان دەلێ، بویتە من کللیکی بچوکم لایه بزانی بهوه ناکا؟ کللی که به بەند و مورەوهوه بووه، قفلەکه دەکاتەوه. خان دەلێ دیاره بهختمان یاره. تەنانەت کللیشمان قفلێ زەنگەنە دەشکینی. قوتوه دارینه که هەلەدەپێژن پریهتی: له گەواهیراتی هەمەرەنگه. خان تەنیا ئەنگوستیلەیهکی پیرۆزی لێ هەلەدەپێژێ که نیشانەیی پیرۆزی و سەرکەوتنە و، ئەوی تری که هەرخوا بزانی چەندی هیناوه داوه به محەممەد ئاغا.

زۆری نهکیشاوه که دەسته سوارێک گەراونەوه و رەشید بەگی وهکیل و نەسیر خانی کولیایی و چەند کهسیکی تریان قۆلبەسته هیناوه ته لای خان. خان فەرمانی دا دەستی رەشید بەگیان کردەوه و، هەرچی له خۆی و سوارانی بهتالان گیرابوو، درایهوه و، زۆر بەرووی خۆشەوه دواندی و گوتی: دۆستایهتی له دوژمنایهتی باشتره، ئەمەش بزانه: «چرا غیر که ایزد...» ئیتر بەسیه چیتەر خۆت توشی دەردی سەری مەکه. شێلم و ساواری کوردستانی خۆمان له پلاو و گوشتی ئەسفەهان و خۆرشتی کرماشان چاکتر و خۆشتره.

خوسرەوخان هەر لهو شەرگهوه، حاجی عەلی خانی مامی ئەللا قولی خانی خەلات کرد و بەحاکمییهتی ناردیه کرماشان. حاجی عەلی خانی هەرچی خەزینە و نهغدینهی وهشیراوه و کەرکه مەر و رەوه ئەسپ و هەموو دارایی ئەللا قولی خانی که ئەو رۆژە نرخێ له سەد هەزار تەن پتر بووه، بهپیاوی خوسرەوخاندا ناردیه ناو هۆردووی خان. خان هەمووی جگه له ئەسپێک و خێوت و بارهگای ئەللا قولی خان، پوشکهیهک چیه بۆ خۆی نهگیراوه و گش له گشتی بهسەر لهشکردا دابهش کردوو و بهوپه پری سەر بهرزیهوه گەراوه تەوه سنه.

له سالی ۱۱۲۰، جەعفەر خانی دایکبیرای عەلی مرادخان که له ئەسفەهان خۆی کردبووه شا. بههەموو لەشکری خۆیهوه هاته هەمەدان و

ناردی به شوپین خوسره و خاندا که بچیتته لای. خوسره و خان خراپی جواب داوه و دواى دوو رۆژ به له شکره وه به ره وه همسه دان بزوت و ناردیه لای هممه حوسپین خانى قهره گوپزلوو، هممه ده مین خانى گه پرووسى و عه لى خانى خه مسه که بینه یاریده ی. ئەوانیش به پینج هه زار سواره وه هاتن و له نزیک گوندی (سالحاوا) گه یشتنه خوسره و خان.

سبه ی ئەو رۆژه که پینج شه مه و بیست و چواری مانگی شابانی ۱۲۰۰ بوو، له شکرى خوسره و خان له (به هاری) هممه دان تووشی له شکرى جه عفه رخان هات و شهر دامه زرا. ئەو رۆژه هیچ لایه ک چییان بۆ ده گه ل به کتر ناکرئ. رۆژی دووهم له به ره به رى نیوه رۆدا له شکرى عه لى خانى خه مسه و هممه حوسپین خانى قه راگوپزلوو، ده شکین و لیک بلاو ده بن. خوسره و خان توره ده بی؛ هه زار سواری هه لئارده ی که دابویه ده ست سى کوره کانی ده گژ زنده کان راکرد. ئیتر هه ر له هه وه ل هروژمدا، مه يدانى شهر له زیندووی زه ندان به تال و له کوژراویان دارمال بوو. که س نه ما هه لئه یه، جه عفه ر خان نه بن، که له به ر گه دوگیپالی زلی نه یده توانی راکات. خو ی له سه نگه رى توپخانه دا حاشاردا و دهر نه ده که وت. سواری نه رده لان چه ند که سیتکیان ئابلوقه ی سه نگه ریان ده دا، مابه قیش خه ریکی تالان وه کوکردن بوون. یه خسیر و تالانیکى بی ژماریان ده س که وت. له و شه رده ها هه زار و سى سه د چه کداری زه ند و لور که سه ر به جه عفه ر خان بوون، کوژران. له شکرى ئەرده لان و خه مسه و گه پرووسیش سى سه د و چل و پینج کوشته و زامداریان هه بوو.

جه عفه ر خانى ورگ زلیش سه عات پینجی شه و گه واهیراتی پاشایه تی و قورعانیکی ناره لای خوسره و خان؛ که رینگه ی راکردنی بداتئ. خوسره و خان خه به ر بۆ سه رۆکی توپخانه ی جه عفه رخان ده نیترئ که جه عفه رخان و سى که س له یارانی مه ره خه س بکا و خو ی به توپخانه وه، خو ی به ده سه ته وه بدات. کار پیک هات و جافر هه لات و توپخانه بوو به هی ئەرده لان.

خوسره و خان دواى ئەو شه ره زۆر زوو مه لایر و وریگرد و توپسه رکان و کزاز و فراهان و گولپایه گانی گرت و دوو سى رۆژ له وى سایه وه و، به ره وه ئەسه هان که وته رئ. شه وى چواره می سه فه رکه، له کوپى پیاماقوولانی خاندا، میرزا ئەحمه دخانى وه زیر، به خان ده لئى: ئەمه رۆ ئیتر هیچ له مه پهریکت له به ر نه ماوه که ببیه شا. ئاغا محمه د خانى قاجاریش ئەو هیزه ی نییه به رانه ریت بکا. واباشه ئالای ده ولت هه لکه ی و، سکه و خودبه به ناوی خو ت بئ.

جه عفه ر به گی ته رخان، له وه رامما ده لئى: ئاوات و ئاره زوو هه رگیز نابریته وه و هه رکه س پیوه بچئ هه رگیز ناسیتته وه. دنیا ی بی سانه وه ش چله کایه ک ناژى. شیلم و ساواری کوردستان نه ک له پادشایه تی ئیران. بگره له پاتشایه تی هه موو دنیا زۆر خو شتر و باشتره. من ده لیم ئەم خه یالانه لیتره جئ به یلتن و بیسر له گه رانه وه بکه نه وه. ئەم راولیژه کار ده کاته سه ر خوسره و خان. به یانیی ئەو شه وه هه رچی یه خسیری زه ند و هیتری لایوو، به گه واهیراتی پادشایانه و توپخانه و زه نبوره کخانه وه، به نامه یه کی نۆکه رانه وه بۆ ئاغا محمه د خانى قاجارى نارد. ولاته کانی گرتبووشنى به پیوانی ئاغا محمه د سپارد و به ره و کوردستان هاته وه. ئاغا محمه د خان که نامه ی خوسره و خان و ئەو هه موو دیاری و مژده ی شکانى جه عفه ر خانى پئ گه یشت، له خو شیان هه ر وه خت بوو بال بگرئ.

نامه یه کی زۆر خو شى به ئەسه پی تاییه تی خو یه وه به ره شه می زیروه و خه نجه ریکى ده سک ئەلماس و جلی پاشایانه وه، بۆ خوسره و خان نارد و راشی سپارد که سونقر و کولیاپی سه ر به حوکمی ئەو بن.

سالى ۱۲۰۱ سمايل خانى زه ند، هیترشی برده سه ر کرماشان، ده وری حاجی عه لى خانى حاکمی دا که خوسره و خان داینا بوو. حاجی عه لى خان خه به رى دا به خوسره و خان. خوسره و خان بی ئەوه چاوه نۆری جوابی ئاغا محمه د خان بئ، چوو به هاواربه وه نزیک به کرماشان بیوو، سمايل خان هه لات و خو ی گه یانده چیای بیستوون. جوابی ئاغا محمه د له کرماشان

گه‌یشته خوسره‌وخان که ده‌هیمدادی حاجی‌علی خان وهره و ئەوا خۆبیشم هاتم. ئیتر ئاغا محهمەدیش به له‌شکری زۆره‌وه پرووی کرده کرماشان.

بهر له‌وه ئەو بگاته به‌ره‌وه، خوسره‌وخان چوه جه‌سته‌ی سمایل خان و له سه‌ره‌ندی سیلاخور به گژی داها و دوا‌ی شه‌رێکی زۆر خه‌ست، سمایل خان شکا و تالانیکی زۆر ده‌ست ئەرده‌لانیان کهوت. هه‌ر له‌ویوه به‌ناوی ئاغا محهمەد خانی قاجاره‌وه میرزا فه‌تحو‌لایی کوری میرزا عه‌بدو‌لایی وه‌زیری کرده حاکمی تو‌بسه‌رکان و گه‌رایه‌وه و باس و خواسی بو‌ ئاغا محهمەدخان نارد. ئەویش جوابیکی زۆر پر له تافه‌رینی بو‌ نارد و راشی سپارد که بیته هه‌مه‌دان ببینی. خوسره‌وخان وا ده‌رده‌خا که خۆی بو‌ی نا‌کری بچێ به‌لام لوتفالی خانی ئامۆزای به‌دیاری و پیشکیشی زۆره‌وه نارد. ئاغا محهمەد خان عوزری نه‌هاتنی خان قیو‌ل ده‌کا و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه تاران.

لوتفالی خان دوو سا‌ل لای ئاغا محهمەد خان مایه‌وه ئەوسا به‌زۆر حورمه‌ته‌وه نارد رایه‌وه کوردستان و، دیسان شا دا‌وای کردبوو، خوسره‌و خان ببینی. خوسره‌و خان که چاکه‌ی له حه‌مه‌سه‌ن خانه‌وه دیتووه و زۆریشی خزمه‌ت به‌ئاغا محهمەد خان کردووه، له شایانی ۱۲۰۴دا ئەحمه‌د خانی کوری له جیگه‌ی خۆی داده‌نی و، به‌ره‌و تاران ده‌پروا و، حه‌سه‌ن‌علی خانی کوری مسته‌فا خان و میرزا ئەحمه‌دی وه‌زیریش ده‌گه‌ل خۆی ده‌با.

وه‌زیران و پیساوماقو‌ولانی ده‌وله‌ت تا فرسه‌خه‌تیک به‌ده‌ر له تاران به‌پیره‌وه دین و به‌ده‌ده‌به‌ و سه‌نسه‌نه ده‌یبه‌نه تاران. به‌خزمه‌ت ئاغا محهمەد خان ده‌گا و ئەوپه‌ری حورمه‌تی لی ده‌گیرێ. شه‌ش مانگ هه‌ر میوانیکی زۆر عه‌زیز ده‌بی.

شه‌ویک له کاتی خوارده‌وه‌دا به‌فه‌رمانی ئاغا محهمەد خان ده‌رمان ده‌کرپه‌ته‌ ناو پیکێ ئاره‌قی خوسره‌و خان و، به‌هه‌وای مه‌سته‌ییه‌وه شیت ده‌بی.

هه‌ر خه‌به‌ری شیت بوونی خان گه‌یشته‌وه کوردستان. هه‌ر هۆزه‌ی له‌به‌رخۆیه‌وه مۆز ده‌کا و دنیا ده‌بیته‌ ئا‌ژاوه‌بازی. عه‌شایه‌ری موکری و بلباس له ئەحمه‌د خان یاغی ده‌بن. ئەویش به‌هه‌زار سواره‌وه ده‌چته سه‌ریان. له سارا‌ل و هۆبه‌توو (هه‌وه‌توو) تو‌شیا‌ن دیت و شه‌ر ده‌قه‌ومیت و له کیتو‌راویان ده‌نی و ده‌پێ ده‌شتیا‌ن ده‌کا و بلباس و موکری ده‌شکین و هه‌لدین و ئەحمه‌د خان راوه‌دوویان ده‌نی. له‌م شه‌ر و هه‌رایه‌دا، ئە‌للا‌و‌پردی خانی کوری نه‌زه‌ر‌علی خان که ده‌بووه نه‌وه‌ی سو‌ب‌حان و‌پردی خان، له بو‌سه‌وه تفه‌نگیکی هاو‌یشته ئەحمه‌د خان و گیانی لی‌ ساند. به‌کوشتنی ئەحمه‌د خان شه‌ر نه‌ویستا، حه‌مه‌ ره‌شید به‌گی وه‌کیل و ئەمیر ئەسلان کوری ره‌زا قولی خان ده‌به‌سه‌ر کرده‌ی له‌شکر و بلباسان راوه‌دنه‌ن تا ده‌سه‌قر و سیاکی‌ویان ده‌په‌ستین. له‌و دوا‌که‌وتنه‌دا میرزا لوتفولا کوری میرزا عه‌بدو‌لایی وه‌زیر زۆر به‌ئا‌زا ناوبانگی ده‌کردووه. پاش نه‌مانی شه‌ر، لاشه‌ی ئەحمه‌د خانیان به‌تالانی فه‌ری دو‌ژمنه‌وه هینایه‌وه سه‌نه و خه‌به‌ری روداو به ئاغا محهمەد خان ده‌ده‌ن. ئەویش فه‌رمانی والیه‌تیی کوردستان بو‌ لوتفالی خان ده‌نیری. خوسره‌و خان سا‌لی ۱۲۰۶ کۆچی دوا‌یی ده‌کات*.

لوتفالی خان کوری سو‌ب‌حان و‌پردی خان: سا‌لی ۱۲۰۵ کرا به‌والی. حه‌سه‌ن‌علی خانی کوره‌گه‌ره‌ی به‌بارمه‌ته ناره‌ لای ئاغا محهمەد خان. خوسره‌و‌خانی‌ش هه‌ر له‌و سا‌له‌دا مرد.

له سا‌لی ۱۲۰۶ له خوزستان شو‌رشیک دژی ده‌وله‌ت هه‌ل‌گیرسا. فه‌رمان به لوتفالی خان درا که ئا‌ژاوه‌که دامرکینێ. ئەویش نزیک به‌سی‌هه‌زار سواری له‌کوردستان** هه‌ل‌گرت و له‌رێگه‌ی کرماشان و لو‌رستانه‌وه

* قازی حه‌مه‌شه‌ریف ده‌لی خوسره‌و خان له ۱۲۰۸دا له که‌ربه‌لا مردووه. مه‌ستوره خانم لای وایه ۱۲۰۵بووه.

** به‌قه‌ی حه‌مه‌شه‌ریف قازی ده‌هه‌زار سواری.

بهره و خوزستان بزوت و له ریگهش لهشکری کرماشان و لورستانی رهگهله کهوت. حاکمانی خوزستان لهو لهشکرکیشییی ترسان و بی شه خویان دا بهدهستهوه و توبهیان کرد و باجیان بهدیاری و پیشکیشی زورهوه هینایه لای والی و شیخهکانیشیان بهدیاری و سهوقاتی زورهوه بهره و دهریاری قاجار وهری کهوتن.

لوتفالی خان له سهرهتای چلهی زستانهوه تا سهرهتای خاکهلیوه له خوزستان خوی گرت و خهریکی سهر نهرم کردنی سهرهقان بوو. چهکدارانی کوردستان لهو ماویهدا تالانی زوریان بهرکهوت. تهنیا باپیره گهرهوی من (مهستوره) که چوو بوو حساب میساب دهگهله عهباس قولی خانی والی شوشتهر بکا. ههزار تمه نی پی پرابوو.

لهو دهمانهشدا نهحمده سولتانی بانه و، بهگزاده و سانهکانی ههورامان و خهلهکی مهربوان، ویکرا بسونه دژی دهولته و دۆستی پاشای بابان و دهستیان به تالان و برۆ کردبوو. لوتفالی خان گوپی به بهفر و سهرمانه دا و بۆ سهرکوت کردنی نهمانه بهره بانه ریوشت. ههرکه گهیشته قزلجه. دانیشستوانی مهربوان که سهر بهپاشای بابان بوون. مهربوانیان چۆل کردبوو، بهره شارهزور ههلاتن. به فهرمانی والی ههموو مالی ناوایبیهکان سوتینران.

نهحمده سولتانی بانهش پهنای بهبلباسان برد. خانی سنه فهتالی سولتانی نامۆزای نهحمده سولتانی کرده حاکمی بانه.

له دواي ئارام کردنهوهی بانه و ههورامان. خان دهریاری دپهاتی سهر سنور که ناوهرحمانی پاشای بابانیه بهسهر رادهگهیش پیاوی نارده لای پاشای بابان؛ نهویش دپهاتهکهی دایهوه دهست پیاوی خان و قهرار و ابوو هاوسایهکی تهبا بن. بهلام پاشای بابان زور لهسهر پهیمان نهما و تیکی دا. خان فهرمانی دا که ئیتر نابج ههوارچی شارهزور بۆ کویتسانی ئیران بیین. نهو ساله کهس نهیتوانی بیته هاوینهههوار. زوریهی خویان و مهر و

مالاتیان له گهرمان تیدا چوون. دوو سهده مالییک نهبی که دهگهله پیاوماقولانی کوردستان دۆست بوون بهدزیی والیبهوه هاتبوونه ههوار و مهر و مالاتی خهلهکی تریشیان دهگهله خۆ هینابوو. خان بهو فیلهی زانییهوه. ههمه بهگی کوری مهنوچهر بهگی بهنی نهردهلانی راسپارد کوتوپر بهسهریان دایدا و به مهر و مالاتهوه بیانیهینیتته نزیک شاری سنه.

له مانگی رهیبیع دووهه می سالی ۱۲۰۹ دا لوتفالی خان بهمههرگی مفاجا مرد. دهلین هیندهی شهراب خواردۆتهوه پیی دراوه! خوا دهیزانی. تا ئیره بوختهی میژوی مهستوره خانم بوو دهریاری لوتفالی خان.

نایه توللا مهردۆخ دهلی: پاش کوزرانی نهحمده خان. سالی ۱۲۰۵ بهفهرمانی ناغا محهمه دی قاجار لوتفالی خانی مامی خوسره و خان کرایه والی. نهویش حهسن عهلی خانی کوری بهدیارییهوه وهک بارمه نارده پی تهخت.

سالی ۱۲۰۶ خوسره و خان بهشیتی له تاران مرد، نه میر نه سلان خان به تهختی رهوان (دروشکه) لاشه کهی هینایهوه کوردستان و نهوسا ناردی له که ره لا ناشتیان.

ههر لهو سالی ۱۲۰۶ هدا خوزستانیهکان یاغی دهبن. فهرمان بهلوتفالی خان دهری سهرکوتیان کاو بۆ نهو مه بهستهش لهشکری کرماشان و لورستانی رهگهله کهوی. خان له سهرهتای زستاندا به پینج ههزار سوارهی نهردهلانی و کرماشانی و لورستانیهوه خوی گه یانده خوزستان و، یاغیهکانی گرت و، به تالان و دیاری زورهوه، ناردهیه دهریاری قاجار. خوی زستانه کهی له خوزستان گوزهراند و سهرهتای بههار گه رایهوه کوردستان. له سهرهتای زستانی ۱۲۰۷ دا نهحمده سولتانی حاکمی بانه و کومه لیک له بهگزادهکانی ههورامان بهدنه دانی ناوهرحمان پاشای بابان له والی ههله گهرینهوه و دهست دهکن به تالان و خراپه کردن. لوتفالی خان ده بهفر و بزورانی زور دژواردا، بهسج ههزار سواریه نهردهلانهوه دهچیته

سهریان. هەر دهگاته مهربوان ئەحمەدسولتان ڕادهکاته ناو بلباسان. خان فەتحالی سولتانی ئاموزای ئەحمەدسولتان دهکاته حاکیمی بانه و فەرمان ئەدا هەموو دێهاتی یاغییەکان دەسوتین و، ئەو گوندانەی سەرسنووریش کە ئاورهحمان پاشا زەوتی کردبوو دەیسیتننەوه. بەحمەه بەگی کوری مەنوجەر بەگیش دەسپیری، نەهیتلی هەوارچی شارەزور بەم دیوهدا بێن. ئیتر ئەو سالە زۆربەیی مالاتی شارەزور قری دەکا.

لە ساڵی ۱۲۰۸، والیی حەوتیزە لە شا یاغی دەبی. حەسەن عەلی خانی کوری لوتفالی خان کە لە دەربار بوو، بەفەرمانی شای قەجەر دیتەوه کوردستان و دەچیتە سەر ئەو یاغییانە. بەزمانی لوس و بی شەر ئازاوهکە ناهیتلی و والیی حەوتیزە و شیخەکانی هاوکاری، دەگەڵ خۆیا دەباتە دەربار.

لەمانگی شەشەکانی ۱۲۰۹ لوتفالی خان لە سۆنگەیی شەرپاب خواردنەوهی زۆرەوه لەپرگیانی دەردهچێ. بەفەرمانی شای قەجەر حەسەن عەلی خان دەکریتە والی و بەخەڵاتەوه دیتەوه ولات.

حەسەن عەلی خان: ئاغا محەممەد خان کە خەبەری مەرگی لوتفالی خانی بیست، حەسەن عەلی خانی کوری لوتفالی خانی کە لە تاران بوو بانگ کرد و دواى سەرە خوێشی لێ کردن، پلەیی والیەتیی کوردستانی دایە و، ناردیەوه. حەسەن عەلی خان پیاویکی بەدین و نوێژ و ڕۆژ و پاک بوو، ئازا و بەهەببەتیش بوو. هەموو کاروباری ولاتی نابوو بەردەستی حەمەڕەشید بەگی وەکیل و، زۆربەیی وەختی بە چوونە ڕا و ڕادهبوو. لە شەری شووشی کە ساڵی ۱۲۱۱ (لە ئازەرپایجان) قەوما و حەسەن عەلی خانیش بەسوارەیی خۆیەوه تیا بەشدار بوو. دواى بەکۆشت چوونی ئاغا محەممەدخان، لە گەڕانەوهدا بەگوللەیی قەڵاتشینیان زامار بوو. ئامانوللاخان کوری خوسرەوخان و سویمان و یردی خانی کوری حەمەمۆمەن خان، دەگەڵ چەند بەچکەخانێکی تری ئەردەلانی، بەهەڵەداوان خۆیان گەباندەوه سە و دەیانەویست حەسەن عەلی خان دەم لەپوش کەن. حەمەڕەشید بەگی وەکیل

ئەگەرچی زۆریش نەخۆش بوو، لەبەریان ویستا و نەبیهیتشت بەمراد بگەن، ناچار روویان کردە مەریوان و دواى دوو ڕۆژ مانەوه، بەرەو سەقز چوون. حەسەن عەلی خانی زامار گەیشتەوه سە و خەریکی خۆ دەرمان کردن بوو. ئامانوللاخان و سویمان و یردی، هاواریان بو ئاورهحمان پاشای بەبە نارد کە دەهانایان بێت. ئەویش چەند چەکدارێکی بەسەرکردەیی سەلیم بەگی بڕایەوه بو ناردن و بوگرتنی کوردستان وەرێ کەوتن و گەیشتنە مەریوان. حەسەن عەلی خان و حەمەڕەشید بەگی وەکیل سەیان بەخەڵکەکەیی چۆڵ کرد و بەرەو ماھی دەشت و نیو دەربەندی کرماشان چوون. لەوتیوە ولامیان بو والیی بەغدا نارد و لەدەست بابان شکاتیان کرد.

مەلا حەمەشەریفی قازیشیان ناردە لای سەلیم بەگ دەس ڕاگری تا جوابی وەزیری بەغدا دیتەوه. وەزیری بەغدا بەپەله وەلامی بو ئاورهحمان پاشا نارد، کە دەس لە یارمەتیی ئەو بەچکەخانانە بەردا، ئاورهحمان پاشا، سەلیم بەگی گەڕاندەوه و خانەکان هاتنەوه سەقز.

ئامانوللاخان خۆی گەیانە سولەیمانی و چاوی بە ئاورهحمان پاشا کەوت و زانیی لە ترسی وەزیری بەغدا یە ناتوانی یاریدەیان بدات. ناهومید گەڕایەوه لای هەوالانی و لە وتیوە رووی کردە تاران. سویمان و یردی و هەوالەکانی تر، لەسەر دلدانەوهی حەسەن عەلی خان گەڕانەوه سە و ناشت بوونەوه.

فەتحالی پاشای قاجار، کە لەجێگەیی ئاغا محەممەدی مامی ببوو ش، پەنای ئامانوللا خانی دا و، مەلەبەندی ئیسفەندابادی، پێ سپارد کە خۆی و دار و دەستەیی بەسەری ڕاگەن.

پاش ماوێهەیک بەدنی فەتحالی بەگ و، ئەحمەد بەگ و، نەسروللا بەگ، کورانی حەمەڕەشید بەگی وەکیل، زۆر لە پیاوه گەورەکانی کوردستان چوونە تاران و، چۆنی خراپە بو حەسەن عەلی خانیان تی چاند.

ناردیان خانیمان برده تاران. و پیرای همه زهمان به گی وه کیل، کوری همه رهشید به گی وه کیل و، همه رهحیم به گی کوری میهرعلی سولتان و، نه زهره علی به گ له مالی به گلهریگی تاراندا همه بسیان کرد و نامانوللا خان کرایه والیی کوردستان. (قسه می مهستوره خانم نه مه بو).

نایه توللا دهلی: له سالی ۱۲۰۹د که لوتفالی خان مرد. تاغا محهمه د خانی قه جهر، حه سهن علی کوری لوتفالی خانی کرده والی و ناردیه وه کوردستان. خوی ملی له نوپژ کردن نابوو؛ کاره کانیشی به حه مه رهشید به گی وه کیل سپاردیوو. زوریشی راو پی خوش بوو. دوو سال و ابرار، له سالی ۱۲۱۱د شا به ره و نازهریایجان و قهره باغ و قه لای په ناهاباد که به قه لای شووشی یان شیشه ناو دهرا هات. له سهر فه رمانی شا، حه سهن علی خان به پیچ سهد سواره وه گه یشتی. له پاش گرتنی قه لاکه، تاغا محهمه د خوی و پیباوه نزیکه کانی ده چنه ناو قه لا و له شکریش له دهری شار خیهوت لی ده دن.

سی رۆژ له وه پینش شای قه جهر کاله کی به سی فه راشی خوی سپاردوو که بو هی لگرن. فه راش کاله کیان خواردوو. شا هه ره شه ی لی کردون. نه وانیش زانیویانه ده کوژتین؛ نیوه شه و دهره تیان هیناوه و، شایان له خه ودا بو هه همیشه بی هه ست و خوست کردوو.

نه و له ته به یته فارسییه: (روبه بریده کیری را ازل بدرید کون.) و اتا: (نه زهل کنگی ریوییه کی کیر براوی دری) به حیسابی نه بجه د میژووی سالی مهرگیه تی که ده بیته: ۱۲۱۱.

به یانی که له شکر ده زانی شا کوژراوه، هه لی نه ما هه لی! ته نیا حه سهن علی خان خو راده گری و، به سوارانی خویه وه، علی قولی خانی برای تاغا محهمه د، رزگار دهکا و، ده گه لیا له شار دهره که وی. خه لکی شار له هه موو لاهو ده سرتیان لی ده کهن و، گولله بهک بهرقاچی حه سهن علی خان ده که وی و، به زاماریش دهس له برای شا بهرنادا و، رزگاری دهکا و،

نه وسا ئیجازه ی لی ده خوازی که بیته وه کوردستان. به لام نامانوللا خان کوری خوسره و خان و سویحان و پردی خان کوری مؤمن خان که زاوی نامانوللا خان بووه و، هه ردووک ناموزای حه سهن علی خان بوون، ده گه ل کومه لیک له سه رناسانی کوردستان، که یین و به یینی خویان ده کهن و، هه لده گرنه غار و هه شت رۆژ بهر له گه یشتنی حه سهن علی خان، دینه وه سنه و، ده یانه وی بینه حاکم. حه مه رهشید به گی وه کیل که نه خوشیش بووه، ملی نه داوه.

کاتی خه بهر دی که حه سهن علی خان گه یشتوته نزیک سنه، سویحان و پردی و نامانوللا خان به ره و مه ریوان هه لدین و دوایه دینه سه قز. حه سهن علی خان دینه وه شار و خهریکی چاره ی زاماریه که ی ده بی.

نامانوللا و سویحان و پردی په نا به نا وره حمان پاشای به به ده بن. نه ویش چه کداریکی زوریان به سه رکردایه تی سلیم به گی برای که به سه لیم سی تنگه ناسراوه (ده لپن نه سپه که ی سی تنگه ی هه بووه)، ده نیتریته هیمدادیان و، هه ردووک خان ده گه ل له شگری سه قز و بانه و، بابانه وه ده گنه مه ریوان. حه سهن علی خان و، حه مه رهشید به گی وه کیل مالی خویان و خزمانیان بارده کهن و، ده چنه نیوان دهره ند و ماهی ده شت. پیباو ده نیترنه لای والی به غدا و له کاره ساتی خه به ردار ده کهن. مه لا شه رفی قازیش ده نیترنه لای سه لیم به گ که پیی بللی با دهس راگری. نه گهر والیی به غدا گوتی ده بی سنه سه ر به ولاتی عوسمانی بیت، نیمه بی شه ر ته سمیل ده بین. نه گهر واشی نه گوت، خوی زانی، یان به قسه ی والی بکا یان گوئی پی نه دات.

والیی به غدا له وه لامدا راده سپیتریته بابانیان که نابی له سنوور به و دیوا بچن. له شگری به به ده گه ریتته وه. حه سهن علی خان و حه مه رهشید به گی وه کیلیش دینه وه سنه.

له مانگی قوریانی سالی ۱۲۱۲د نامانوللا خان روو به تاران ده چی.

سویحان ویردی و ههوالانی لهسه ر دلدانهوهی حهسه ن عهلی خان دهچنهوه سنه .

هه ر له و مانگی قورباندها، فهتحالیشا لهجیبی مامی دهبیته شا . سی مانگ له پاشایهتیبی فهتحالیشا رادهبرئ. حهمه رهشید بهگی وهکیل بهنه خوشی دیتته تاران بۆ سه ره حکیم و حهولیش دهدها حهسه ن عهلی خان له دهولته تی تازهدا خوشهویست بکا و له کیشهی ئامانوللا خانی بیاریزی. هه ر دهگاته تاران، دوا ی ههشت رۆژ دهمرئ. خزمهکانی لاشهکهی دیننهوه سنه . حهسه ن عهلی خان، پلهی وهکیلی ئه دا به حهمه زهمان بهگی کورپه چکۆلهی حهمه رهشید بهگ چونکه میردی خوشکی خان بووه .

فهتحالی بهگی کورپه گهورهی حهمه رهشید بهگ و دوو برای تری بهناوی ئهحمده بهگ و نهسروللا بهگ ئه م کارهیان زۆر بهلاوه گران دیت. دهگه ل کۆمه لپیک له پیاوماقوولانی سنه دا، کهین و بهینیک رپیک دهخه ن و، له مانگی محه رهمی سالی ۱۲۱۳ کۆچیدا دهچنه تاران و، دهنه یاری ئامانوللا خان و مل له بنکۆل کردنی حهسه ن عهلی خان دهنتین. حاجی میرزا ئهحمدهی وهزیر که له دهرباری شادا کاربه دهست بووه و ئهحمده بهگی حهمه رهشید بهگ زاوا ی بووه، دهبیته هاریکاریان و کاریک دهکا که حاجی میرزا ئیبراهیم خانی شیرازی سه دری ئهعهزمهیش بیته لایهنگیریان.

فه رمان بۆ حهسه ن عهلی خان دهچن که بیته تاران. کاتی دهگاتج وا لهشکری شا بۆ گرتنی خوراسان ئامادهیه. شا دهلی پاش گه رانهوه له سهفه ر له کاره که دهکۆلمه وه. ههردووک دهستهی کوردی دژ بهیهک، رهگه ل شا دهکون تا له خوراسان دهگه رپته وه. دوا ی ئه وه که خویرهتیبی حهسه ن عهلی خان بۆ شا روون دهبیته وه، خه لات و فه رمانی والیهتیبی کوردستان بۆ ئامانوللا خان دهردهچتی و حهسه ن عهلی خان و حهمه زهمان بهگی وهکیل، بیکار دهکرتین. حهمه رهحیم بهگی کوری میهرعهلی سولتان و نه زه ر عهلی بهگ، له خانووی بهگلر بهگی کهمالی حاجی برایم خانی شیرازی

سه دری ئهعهزمه بووه، حهبس دهکهن. فهتحالی بهگی کورپه گهورهی حهمه رهشید بهگ دهکهن به وهکیلی والیی کوردستان.

ئامانوللا خان: له یهکهمی رهجهبه مانگی سالی ۱۲۱۴، ئامانوللا خان له پالپشتی والیه تی پالی دایه وه. ئامانوللا خان زۆر زانا و زانادۆست بوو، زۆر به برشت بوو، دهسه ر تاوانبارانه وه نه دهچوو، پاداشتی چاکه ی هه موو چاکه کارانی له بهر چاو بوو. جیره ی مه لایان و زانایان و دیاریی بۆ مه رقه دی ئیمامزادان که ئه و دهینارد، سالانه سه ری له چل هه زار تمه ن دهدها. له ئاوه دانکردنه وه و خانووی جوان دروس کردنا، کهس تای ئه وی نه کردووه. له سایه ی ئه ودا هه موو کهس حه سایه وه و گش کهس خوشی دهویست. شه و و رۆژی نه بوو، هه ر خه ربکی ته یار کردنی له شکر و تیبر کردنی ره عبیه ت بوو.

له سالی ۱۲۱۶ دهسه ن عهلی خانی کۆنه والی که له ماله بیگلهریگی حهبس بوو، توانی له تاران راکا و په نای برده بهر بلباسان. له شکریکی پیکه وه ناو هات، تا گه یشته شه ش فرسه خی سنه. ئامانوللا خان بۆی چوو. حهسه ن عهلی خان نه یوترا دهگژی راجتی و خۆی گه یانده وه ناو بلباسان. خانیش گه رایه وه سنه.

دوا ی ماوه یه کی که م هیندییک ره ش و روت و لوتی و پۆتی له دهوری حهسه ن عهلی خان کۆبوونه وه و، هه لپان نا هه لکاته سه ر سنه. بلباس له ئامانوللا خان ترسا بوون؛ ره گه لی نه که وتن. حهسه ن عهلی خان به و تا قمه بی سه رو به ره وه، هاته به ره وه، ئامانوللا خان بۆیان چوو، له قه راغ دهشتی مه ربوان بوو به شه ربان. چهنده که سیک له پیاوانی حهسه ن عهلی خان زوو کوزران. حهسه ن عهلی خان زۆر به هه لپه هیرشی برده ناوه راستی له شکر و به ره و ئالا چوو؛ که ئامانوللا خان له و جتی بوو. یه حیا بهگ و حه مه قولی بهگی سه قزی که هه ردووکیان زۆر ئازا بوون، پیتشیان لی گرت، به لام هه ردووکی کوشتن. ئه مجار فه تحالی بهگی وهکیل بزی چوو. حهسه ن عهلی خان نپزه یه کی داهینایه له سه ر زین هه لی داشت و به ره و خان هرووژی

برد. لهو هپرش هیئانه‌دا، قاچی ئه‌سپه‌که‌ی به‌کونه‌مشکیک داچوو، ئه‌سپ گلا و به‌سه‌ر سه‌ر داهاات و سوار هه‌لدیرا. کۆمه‌لێک له‌ چه‌کدارانی خان رایان کردی و برینداریان کرد. ئامانوللا خان که خزمی خۆی وادیت هاته بان سه‌ری و هه‌لیساند و هیئایه‌وه‌ بۆ سه‌نه و چه‌کیمی برده سه‌ری که برینی ده‌رمان که‌ن.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر داوای کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت، چه‌سه‌ن عه‌لی خانی نارده تاران، له‌ فه‌راشخانه‌ی بیتگله‌ریتگیدا زنجیر کرا و، داوای گه‌رانه‌وه‌ی شا بۆ پێ ته‌خت* په‌نامه‌کی کوژرا.

له‌ پێشا گوتمان، ئامانوللا خان، فه‌تخالی به‌گی کوری چه‌مه‌ره‌شید به‌گی له‌ جیگه‌ی باوکی کرده وه‌کییل. ئه‌ویش وه‌ک وه‌کیله‌کانی پێشو، به‌نیاز بوو هه‌مه‌کاره هه‌ر خۆی بیت. به‌لام ئامانوللا خان زۆر جار قسه‌ی ده‌شکاند و، به‌زۆری نه‌ده‌گرت، له‌مه‌وه‌ فه‌تخالی و برایانی خه‌ریکی ئازاوه‌ نانه‌وه‌ بوون. خان که زانیی خه‌ریکی چین، بانگی کردن و دلێ دانه‌وه‌ و کاروباری به‌ وه‌کییل سپارد. به‌لام ئه‌مه‌ش به‌هره‌ی نه‌دا و داوای سێ چوار مانگیک (هه‌مان تاس و هه‌مان چه‌مام)! ملیان له‌ ملچه‌وتی نایه‌وه‌. خه‌لکیکی زۆریان هه‌لخرا‌ند و خۆیان گه‌یانه‌ تاران. ده‌لێن ئه‌و ئازاوه‌چیانه‌ کارپکی وایان کردبوو، که‌س سه‌ودای ده‌گه‌ل پیاوانی والی نه‌ده‌کرد. ته‌نانه‌ت سێ شه‌و و پۆژان شیوی والی له‌به‌ر بێ پۆنی له‌بنی مه‌نجه‌لدا ماوه‌ته‌وه‌.

والیش بۆ به‌رگری له‌ به‌لا‌ی ئه‌و دژانه‌ی، ره‌وانه‌ی تاران ده‌بێ؛ به‌لام ده‌پوانی هاوکاری زۆر که‌مه‌ و نه‌یاری یه‌کجار زۆره‌. له‌ داخان ئه‌و دوو شیعری؛ به‌فارسی بۆ دیت:

له‌م دیمه‌نی ئه‌م گه‌ل و سوپایه

لاوازم رووم به‌ره‌نگی کایه

* نیازی گه‌رانه‌وه‌ی فه‌تخالی شا له‌ سه‌فه‌ری خوراسان- نازاد پوور.

له‌و خه‌لکه‌ ئیتر هومیید براوم

چاوم له‌به‌زه‌یییه‌کی خودایه*

ئه‌م دوو شیعره له‌ کاغه‌زێک ئه‌نووسی و لای خۆی دانه‌نی و داوای قلیان ده‌کا. تنوکیک ئاو له‌ قلیان ده‌په‌ری و ده‌رژیتته سه‌ر وشه‌ی سوپا. ده‌لی وای دیاره به‌ختم به‌کاره و، دوژمن زه‌فه‌رم پێ نابا.

دژه‌کانی والی هه‌رچه‌ندی ته‌قه‌لا ده‌که‌ن و خۆ له‌ دار و به‌رد ده‌ده‌ن، چییان بۆ ناکری. له‌ ئاکاما میرزا ئه‌حمه‌دی وه‌زیر ده‌بیتته ناوژی و پیکیان دینی و دین ده‌ستی والی ماچ ده‌که‌ن و عافویان ده‌کا و، خه‌لات و به‌خشیشیان ده‌دات... فه‌تخالی ده‌کاته‌وه‌ وه‌کییل و دینه‌وه‌ بۆ کوردستان. باپی‌ره گه‌وره‌ی منیش (مه‌ستوره) یه‌کیک بوو له‌و ئازاوه‌چیانه‌ و پێ ئه‌مه‌گیی کردبوو، والی چه‌ند رۆژێک خۆی تی نه‌ده‌گه‌یاند و پینج هه‌زار ته‌نیشی جه‌رمه‌ کرد. به‌لام داوای هه‌ژده‌ رۆژ، دیسان پله‌ی (نزاره‌ت) چاودیری پێ سپارده‌وه‌ و خه‌لاتی باشی دایه‌ و، موچه‌ی بۆ زیاد کرد و کچه‌ گه‌وره‌که‌شی کرده خاتوونی ئه‌نده‌روون. وه‌کییل تا ماوه‌یه‌ک بێ قه‌ره‌ خه‌ریکی کار بوو؛ به‌لام وه‌ک گوتویانه‌:

خوێک بگری به‌شییری

ته‌رخنی ناکه‌ی به‌پییری

فه‌تخالی به‌گ دیسان ده‌گه‌ل براکانی ملیان له‌سه‌ر چه‌وتی و به‌دغه‌ری نایه‌وه‌. ئیتر والی نه‌یکرا چیتر بیانه‌خشێ. له‌ دووامین پۆژی مانگی شابانی ساڵی ۱۲۱۷ له‌دوی فه‌تخالی و دوو سێ برای نارده‌، که‌ بچه‌ لای

* دوو شیعره‌که‌ به‌ فارسی ئاوا بووه‌:

از جوشش و کثرت سپاهی

تن گشته نحیف و چهره کاهی

لا خلق امید قطع گشته

مانده به عطوفت الهی

و قوماری دهگه‌ل بکه‌ن. به‌نوکه‌رانیشی سپارد، له پشت په‌رده و سندوقخانه خو‌داگرن. له پر فرمانی دا، نوکه‌ر رژانه سه‌ریان و شه‌ته‌کیان دان و، له وه‌تاغیتکا که لای ده‌روازه‌ی نه‌ندروونه‌وه بوو، چه‌بسیان کردن. پیاویشی وه‌ناو شار خست هه‌رچی که سوکار و دۆست و یاریانه گرتیان. هه‌ر ئه‌و شه‌وه فه‌تخالی و نه‌سروئلا و ئه‌حمه‌دی که سئ برا و له دایکیک بوون کوشتن. همه‌زه‌مانی برا چوکه‌شیانی که پله به‌رتر بوو؛ دوو سال خسته زبندانه‌وه؛ تا جاریک که والی له مال نه‌بوو، سوله‌یمان خانی برا چکوئله‌ی والی ئه‌ویشی کوشت و کهس نه‌یزانی له کوئ نیژرا.

جا چونکه بابه‌لباب وه‌کیلایه‌تی هین ئه‌و ماله بوو، همه‌ره‌حیم به‌گی کوری میهره‌لی سوئتان که زاوا و ناموزای ره‌شید به‌گ بوو، کرا به‌وه‌کیل. به‌لام والی هه‌ر خوئی به‌هه‌موو کاران راده‌گه‌یشت و له‌شکری ساز ده‌دا و، زبیر و زیوی کوئده‌کرده‌وه.

له سالی ۱۲۱۹د ئاوره‌حمانی پاشای به‌به، له حاکمه‌تیی شاره‌زوور ده‌رکرا و له ده‌وله‌تی عوسمانی زبیر بوو؛ په‌نای به فه‌تخالیشا هینا و پرووی له والی نا که یاریده‌ی بدا. ماوه‌یه‌ک له سنه مایه‌وه؛ ئه‌وسا به‌دیاری و پیشکه‌شه‌وه والی برده‌ی تاران. شا له‌به‌ر ئه‌و کاره باشه، زوری چاکه ده‌گه‌ل والی کرد، شیریک‌کی جه‌واهبیره‌ند و نه‌نگوستیلکی ده‌ستی خوئی خه‌لات کرد. زوری ده‌گه‌ل پاشای بابان روخوش بوو.

شا کوئیک‌کی پینک هینا که پیاوماقوولانی ده‌وله‌ت و والیی سنه‌شی تیا بوو. ته‌گبیری پین کردن چی بکه‌ن باشه؟ وایان دانا که پاشای بابان له عوسمانییان هه‌لاتووه و په‌نای به‌ئیران هیناوه، ناکرئ ناهومید بکرئ. له‌شکری ئه‌ده‌ینئ تا له شوین خوئی داده‌مه‌زیتته‌وه.

وه‌زیری به‌غدایه بو شه‌ری ئیرانییان پتر له بیست هه‌زار چه‌کداری ده‌وله‌تی و عه‌شایه‌ری به‌تۆپ و توپخانه‌ی زوره‌وه ناره‌ده قه‌سری شیرین و، چاوه‌نۆر مان.

فه‌تخالیشا، شازاده محهمه‌د عه‌لی میرزای - که کرماشان و خوزستان و لورستانی له ده‌ستا بوو - راسپارد که وه‌زیری به‌غدا ته‌نبی بکا. فه‌ره‌جوللا خانی سه‌رداریشی تینگه‌یاند که به سئ هه‌زار چه‌کداره‌وه ره‌گه‌ل له‌شکری والی ئه‌رده‌لان که‌وئ و، له ریتی مه‌ریوانه‌وه هیرش به‌رنه سه‌ر ولاتی بابان.

ئامانوللا خان، نزیکه‌ی ده هه‌زار چه‌کداری ده‌نگ دا و له پرا‌نه‌وه‌ی مانگی جیمادی دووه‌می سالی ۱۲۲۱د، ده‌گه‌ل فه‌ره‌جوللا خانی سه‌ردار له سنه ده‌رکه‌وتن و مه‌نزل به‌مه‌نزل چون تا گه‌بینه شیخ عه‌تار. وه‌زیری به‌غدا به‌بیریا هات تا ئامانوللا نه‌گه‌بیه‌ته ئاوره‌حمان پاشا، با گوردی خوئی لئ بگرئ و له‌ناوی به‌رئ؛ ئه‌و سا ئیران و عوسمانی ناشت ده‌بنه‌وه.

له‌سه‌ر ئه‌و خه‌یاله‌ خالید پاشای حاکمی به‌به‌ی ده‌گه‌ل سوله‌یمان پاشای که‌هیا، کرده سه‌رکرده‌ی ده هه‌زار چه‌کدار و، به‌ره‌و ئاوره‌حمان پاشای ناردن.

ئاوره‌حمان پاشا که زانیی چباسه، گورجیک خه‌به‌ری بو والی نارد، ئه‌ویش هیچ گیر نه‌بوو تا خوئی گه‌یاندئ و له‌شکران ناماده‌ی هه‌موو پیشه‌تیک کرد. که‌هیای به‌غدا و خالید پاشای به‌به و سوله‌یمان پاشای حه‌ریر و کوئیه و له‌شکری حه‌شه‌م ئاغاسی که تیکرا سئ هه‌زاریک ده‌بوو، هاتنه شه‌ری والی. له روخ گولی زریوار، گه‌بینه یه‌ک و شه‌ر قه‌وما، ئه‌مما چون شه‌ریک! هه‌ر تۆپ بوو ده‌ته‌قی و هه‌ر نیزه بوو ده‌چه‌قی و هه‌ر سه‌ریبوو داده‌که‌وت و هه‌ر لاش له‌ناو گوئی خوتندا ده‌خه‌وت. له ئاکامدا له‌شکری ئیران برده‌یانه‌وه و له‌شکری رۆم قاچاندیان و کهس وازی ئاوردانه‌وه‌ی نه‌ما. جگه له کوژراوان، سوله‌یمان پاشای که‌هیا و زور له دوژمنان به‌دیل گیران. سه‌لیم به‌گی برای ئاوره‌حمانی پاشاش له‌و شه‌ره بریندار ببوو؛ دوا دوو سئ رۆژ مرد.

نیترا ناوړه حمان پاشا له شوین خوی دامه زرایه وه. نامانوللا خان و سهردار، گه رانه وه. که هیای به غدایان به دوو سهد یه خسیری رومیه وه، به محمه د ناغای باپیری گوره ی نووسر (مه ستوره) دا ره وانه ی ناسانه ی فه تحالیشا کرد. شا نارديه وه به غدايه و ده گهل ناوړه حمان پاشاشی ناشت کرده وه.

له مانگی محه رهمی سالی ۱۲۲۲د خان ئەحمەد خان کورې پهزا قولیخان و حمه قولی خان کورې خان ئەحمەد خانې برای نامانوللا خان و حمه ره حیم به گی وه کیل و نه زهر علی به گ و تیمام و یردی به گ، ده گهل دهسته و بهسته ی خوین پریاریان دابوو که له چاوپیکه وتنی خاندان، به زهبری گولله بیکوژن و، خوین بینه حوکمات. میرزا لوتفوللا کورې میرزا عه بدوللای وه زیر، که نه ویش یه ک له و ناژاوه چییانه بوو؛ ده شیتوانی خان بیینت و به حورمهت بوو. له و کاره په شیمان بوو، خه بهری دا به والی و راستیی هه موو شتی پیگوت. والی هه مووی گرتن. له بهر نه وه که خان ئەحمەد خان و حمه قولی خان که سی خوی بوون به که میتک ته من کردن وازی لی هیتان. به لام حمه ره حیم به گ و حمه علی به گ و، نه زهر علی به گ و تیمام و یردی به گی، به سزای خوین گه یاند و له سهری دان.

ناوړه حمان پاشای به به، پاش دووس سالی و یستی به ته و اوای سهره خو بی. له هه ردووک ده ولته تی روم و نیران رووی و هرگپرا و له مانگی شابانی سالی ۱۲۲۵ ده گهل ره نیس نه فهندي، به له شکره وه به ره و به غدا بزووت که وه زیری به غدا سهرکوت بکا.

قه ره ته په یی کرده بنکه ی خوی و له مانگی رهمه زانی ۱۲۲۵د، له شکرې به غدا و بابان تیک گیران. ناوړه حمان پاشا و ره نیس نه فهندي، سهرکه وتن و له شکرې عوسمانی زور پیس شکا. سوله یان پاشای وه زیری به غدايه، به هه لاتن خوی گه یانده ناو عه ره بان. ده باری عوسمانی فه رمانی کوشتنی بو درکرد.

پاش نه وشه ره به فه رمانی فه تحالیشا، والیی سنه که به له شکره وه له مهربان بوو گه رایه وه بو سنه. ناوړه حمان پاشا هاته وه سوله یمانی و له تولی نه وه دا که نه رده لانیسه کان کاتی له مهربان بوون شاره زووریان تالان کردبوو کردیه دژایه تی.

نامانوللا خان و حمه علی میرزا، له ریگه ی کرماشان و زه هاوړا بزی چون. ناوړه حمان پاشا، له سوله یمانیه وه ده رکه وت و خوی گه یانده قه لای کوبه. ماوه ی دوو سی رور به توپ و خومپاره و تفهنگ، قه لا دابیترا. ناوړه حمان پاشا زانیی ده روست نایه، ناچار خوی دا به دهسته وه و ده ربه ست بوو که په نجا هزار تمه پیشکیش بدات.

دوای گه رانه وه ی والی و شازاده حمه علی میرزا، عه بدوللا پاشای وه زیری به غدا به له شکرکی یه کجار زور و ته یار به توپ و ناگر باره وه، هاته سهر ناوړه حمان پاشا. نه رده لانیس چونه یارمه تی ناوړه حمان پاشا. به لام له و شه رده له شکرې بابان شکا و ناوړه حمان پاشا، په نای به شازاده حمه علی میرزا هیتا و هاته کرماشان.

شازاده حمه علی میرزا خه بهر و باسه که ی ناردده چه منی سولتانییه که شا له وی خپوه تی لی دابوو. فه رمانی به چند خانیکی قاجار دا، که ره گهل شازاده که ون و نامانوللا خانیش بیچ و به غدا بگرن و ویرانی که ن و وه زیری به غدا ته نبی که ن. یارمه تیده رانی ناوړه حمان پاشا تا ده ورو بهری به غدا چون. وه زیری به غدا که زانیی پی ناوه ستی که وته بیری ناشت بونوه. شیخ جافری مته وه لی نه جف، ده گهل زور له سهد و شیخه کانی نه و ناوه ناردده تکایه که دهستی لی به رده ن و ملیشی راکیشا که ناوړه حمان پاشا حاکمی شاره زووری. له سهره تای شه شه کانی ۱۲۲۷د شازاده و والی سنه به ره و شوینی خوین گه رانه وه. نیترا ماوه ی سی سالی سنه بی قره و ناژاوه له ژیر سیبه ری نامانوللا خاندان حاویه وه.

له سالی ۱۲۳۰ حمه زه مان به گی یوسف به گ و خزم و نزیکانی سهد مه حموود شیخه لئیسلام و سهد زه کیی کورې و سمایل به گ و میرزا ره حیم کورانی میرزا یوسف، کومه لیک دژی والییان پیک هیتا و، بو

شکات و بن کۆل کردنی والی، خۆیان گه یانده تاران. به یانی ئەو شهوهی که ئەم خه بهره بیسرا، والی حه مه داغای نازری که ده بیته با پیره ی من (مه ستوره)؛ نارده تاران که نه هیلجی ئەوانه سه رکه ون.

کۆمای دژان له تاران چییان بۆ نه کرا و گه رانه وه ولات. به لام حه مه زه مان به گ و کورانی و دوو نامۆزای نه یانوترا بی نه وه سنه؛ چونه کرماشان و بوونه نۆکه ری شازاده حه مه عه لی میرزا و، شه ش حه و مانگی ک له وی مانه وه.

شازاده بۆ دل راگرتنی والی و له سه ر سپارده ی ئەو، چاری چوار که سیانی کۆلی و به کویری نار دنیه وه به رده ستی والی. هه واته کانی تریشیان له سنه گیران و له پاش تالان کردن و تاوان پێ بژاردن، له سوچی زیندانی توند کردن. دیسان چهند سالی ک والی بی دهردی سه ر رای بوارد و به ئاسوده یی حو کمی خۆی ده کرد.

له سالی ۱۲۳۴هـ حه مه حه سه ن خانی کوره گه وره ی، له شه ویکدا به ده سه ته به که وه له سنه هه لات و له دژی باوکی په نای به حه مه عه لی میرزا برد؛ که له نزیک ولاتی نه رده لان بوو. حه مه عه لی میرزا رووی خۆشی پێ نه دا، له ویشه وه ره وی و، روی کرده لوپستان و عه ره بستان و بۆ هه ر کوی چوو، تالانی کرد. شیخیکی عاره ب به گژی داها ت؛ شیخی کوش ت و زۆریه ی خه لکی ئەو مه لبه نده ی به دیل گرت و زنجیر کرد.

ئه مجاره بای دایه وه سه ر ولاتی نه رده لان و ملی نا له قه تل و بری هۆز و تیره کانی کوردستان. ئامانوللا خان له شکرکی لی سازدا و به ره و سنوو بۆی چوو. خان ئەحمه د خانی زاوا و نامۆزای خۆشی ده گه ل میرزا عه بدلای وه زیر، کوری حاجی میرزا ئەحمه د که ناردرابوونه سه ر فه تحالی سولتانی بانه* بانگ کرده وه سنه و محه مه د ئاغای با پیری نو سه ر (مه ستوره) ی به چهند چه کداریکی تازا وه نارده بانه.

* ئەم فه تحالی سولتانه هیرشی کردبووه بانه و ئەحمه د سولتانی هاو پتی ئەمانوللا خانی کوشتیوو و له سه ر بانه دانیشتیوو- تازاد پوو.

حه مه حه سه ن خان پیلاتیک ری ک ده خا، که له کوی ره پتی بانه وه خۆ ده شاری سنه باو پین و ئەو چه کداری تیا ماوه بیانکوژن و سنه تالان که ن و، هه لینه وه. له ئیواره دا به و پیلاته زاندر. باو کم (مه ستوره) ئەبوو له حه سه ن به گ که کرابوو که یخودا و ریش سپی و یاری ده ری حوسین کۆلی کوری والی، وای کرد قه لا و بوورجی شار دابه ستن و له سه ر هه ست بن.

حه مه حه سه ن خان له و پیلاته په ژیوان بیوو، نه هات؛ بریاری دا کاری باوکی یه کجاری بی پته وه. له (گۆم وش) که له مه لبه ندی روان سه ره و له سه ر سنووری ماهیده شت و کوردستانه، خۆی گه یانده له شکرکی باوکی و دوو دژ به رانه بر یه ک بوون. والی نه یده ویست کوری خۆی بکوژی. دوو سی جار ان مه لا عه باسی شیخه لئیسلامی که نازناوی قوتبول ئەقتاب بوو، به قورعانه وه نارده تکایه که ده ست له و لاساری به ردا ت. به لام هه تیو که خوا رۆژی بری بوو، شیخه لئیسلامی کۆنه مامۆستای خۆی و قورعانی به هیچ نه گرت و پتی چه قاند که ده گه ل باوکی ده بی لیکی ده رکه ن. باب و کور پتی هه لپه ژان، ماوه ی دوو سی سه عات شه ری ک بوو سه گ ساحیتی خۆی نه ده ناسی. به شیکی زۆر له پیاماقوولانی کوردستان کوژران. که میرزاعه بدلای وه زیر* و حه مه عه لی سولتان به نی نه رده لان، ئاغا حوسین برای حه مه مراد به گی دارۆغه. میرزا باقر کوری میرزا لوتفوللا و هیتربش به گولله و نوکه رم، گیانیان دۆراند.

* بنه ماله ی وه زیری - که له هه موو خه لکی سنه دارا تر و به ده سه لاتتین- له زه مانی خان ئەحمه د خانی سی هه مه وه، و له دوو سه د سال به ره وه، هه ر وه زیر بوون و ناوبانگیان هه بووه. هه وه لپن با پیریان ناوی خواجه حه یوسفی سووره دزیی بووه و هه ول که سیکیان که بۆته وه زیر میرزا عه بدوللای یه که مه. به شوین ئەودا میرزا ئەحمه د، میرزا عه بدوللای دوو هه م، میرزا فه رجوللا، میرزا جافر، میرزا ره زای وه زیر ناسراون. مشیر دیوان و ئاسه ف ئەعه میش - که کورانی حه مه ره زای وه زیر بوون - پیباوی زۆر خاوه ن ده سه لات بوون - تازاد پوو.

چهند پیاویکی ماقولئی وهک: میرزا عهبدولکه ریم موعته مه د و سمایل بهگی برای، میرزا وره حمان و میرزا فهره جوللای کورانی میرزا نه حمه د، میرزا لوتفوللا کوری میرزا عهبدوللا، میرزا فزلوللا کوری میرزا عهلی وهزیر، بریندار کران و ده خوتندا گه وزان.

له گهرمه ی شهردا همه حه سه ن خان، گولله به کی بهرکه هوت و کهوته زهوبن. کورپکی تری والیش به ناوی همه سادق خان برینی نیزه ی بهرکه هوت. زۆریه ی له شکره ی حه سه ن خان یان کورژان یان به دیل گیران و هیندیکیان به پهله پرووزی دایانه چیا و کهولئی خویان رزگار کرد.

سه رکرده کانی به دیل گیراوی له شکره ی دوژمنی والی که عه باس میرزا بهگی کوری مه نوچه ر بهگی سه قزی و سویحان ویردی بهگ کوری حه سه حوسین به گیشیان له ناودابوو، گشتیان له سه ریان درا.

ههر له برانه وهی نه شه رهدا، خه بهر هات که بانه گیرا و فه تحالی سولتان هه لات و تالان و مالتیکی زۆری بانه، خرایه بهرچاوی والی. محه مه د ناغا به جبه یه کی تورمه و شیریکی ده بان خه لات کرا و پتی سپیتره که له و سنوره بمیتیتته وه. نه وسا والی به بریندارانه وه هاته وه سنه. حه کیم و برینگه ریان برده سه ر حه سه حه سه ن خان. ته نانه ت حه کیم فه یله قولی ئینگلسیشیان که لای عه باس میرزا بوو له ته ورته وه بو هینا؛ به لام چاک نه کرایه وه و له ته مه نی ۲۲ سالیدا مرد. والی له تاوی نه و زگ سوتانه تووشی ناوال شیتیبه ک ببوو، تامردیش ههر بهری نه دا.

شای قاجاریش له مردنی حه سه حه سه ن خان زۆر خه می خوارد، چونکه زۆری به نازا و زیره ک ده زانی. دوا ی مه رگی حه سه حه سه ن خان به دوو سی مانگ که باوکم (مه ستوره) به کاری والیه وه چوپوه تاران، شا گوتبووی حه یف بو نه و جوانه و، تامانوللا خان نه ده بوايه نه و بی فه ریبه ی بکرده یه.

فه تحالی سولتانی بانه که هه لاتیبوو، گه ییبوو سنوری نازه ربایجان. له لایه ن چه کدارانی شازاده عه باس میرزای نایبوسسه لته نه وه گیرا و

ناردرایه وه کوردستان. دوو سی مانگ له ماله سمایل ناغای مامی باوکی نووسه ر (مه ستوره) درایه ده ست یه کی که له کورانی نه حمه د سولتانی کورژاو و له مهیدانی بهر ده روازه له توله ی باوکی خوی به خه نچه ر کوشتی.

خزما به تی ده گه ل شا

دوو سال دوا ی نه م رووداوه که تامانوللا خان له تاران بوو. شای قاجار کیرتیکی خوی به ناوی حوسن جیهان، دا به خوسره و خانی کوری تامانوللا خان که به جیتشین ناودیر کرابوو.

گه رانه وه و ماوه ی سالیکی ره به ق، ههر خه ریکی سازدانی بووک گوتیزانه وه بوون. نه وسا گه لیک پیماوی به ناوی سنه به خاتونانی حه ره مه سه راوه به خاتونجانی خوشکی والیه وه و سی ژنه نه میره وه، چونه تاران. تا مانگی که زه ماوه ند به رده وام بوو. سه ده هزار تمه ن له جیازی بووک خه رج کرا. چل هه زار تمه ن ههر به جه واهیرات درا. باوکی خوالی خوشبووم (مه ستوره) که به سه ر شت کرین راده گه یشت، ده یفه رموو: ده خه لوار ههر نوقل به جگه له قه ند و نه باتی سپی و هه یه ت هوتی تر ده کارکرا. جا بزانه ده بی شتی تر چه ند کدرابی؟

به زم نه وه نده خوش بوو، که نه و بیست و حه وساله ئیستاش به چیرۆکی ده گبرنه وه. بووکیان هینایه وه سنه و له ویش به زم و هه را دامه زرایه وه و، چه ند رۆژان نه برایه وه، ره زاقولئی خان و غولام شا خان و خان نه حمه د خان کوری نه و شازاده خانمهن. سی کچیشی هه یه که بریه تین له: خانمی خانمان، ئیستا ژنی نه رده شیر میرزای باوک برای ناغامحه مه دی قاجاره، عاده سولتان خانم، ژنی حوسین خانی فه رمانه وای شیرازه. ناغا خانم، که خوشکی گچکه یه هیشتا ههر کچه و لای برایه تی. خوا بیان هیلئی.

دوو سال دوا ی نه م زه ماوه نده. کورده کانی سوله یمانی و شاره زور و عیلی جاف که ده هاتنه هه واران، دانه ده سه کنین، والی رقی لی هه ستان، هیرشی بو کردن و عیلی جافی ساف له ساف تالان کرد و زۆریه ی پیماوه

گهوره‌کانی کوشتن. پتر له په‌نجا هه‌زار تمه‌ن تالانی هیتایه‌وه سنه. والی له مهربان و شاره‌زوروه‌وه خوی گه‌یاند سوله‌یانی؛ که پینگه‌ی پاشای به‌به بوو. مه‌حمود پاشای به‌به، به‌ر له هاتنی والی، ده‌ست و پیوه‌ندی خوی و پیما‌وقولانی شاری و بازارگانه‌کانی له شار کۆچاندبوو. ئه‌رده‌لانییه‌کان ویکه‌وتن؛ زۆرشتی وه‌شیراویان دۆزییه‌وه و به‌تالانیان برد. دوا‌ی دوو رۆژ له‌به‌ر گه‌رمای زۆر و ئاوی ناخۆش، تاعون ده‌ناو ئه‌رده‌لانیان که‌وت. دوو سێ هه‌زار که‌سیکیان لێ مرد و ماباقی گه‌رانه‌وه. وه‌له‌دبه‌گی جافیان به‌ رۆسته‌م به‌گ و حه‌یبب به‌گی گۆزییه‌وه و به‌دیلی ده‌گه‌ل خۆبان هیتایه‌وه و له‌قه‌لای قسلا‌نیان حه‌بس کردن.

له‌ده‌رفه‌تیکدا کورانی وه‌له‌دبه‌گ توانییان ڕاکهن. وه‌له‌دبه‌گیش دوا‌ی سالتیک عافو‌کرا. ئه‌ویش کچیک‌کی خوی که‌ به‌راستی جوانی وا که‌م هه‌لده‌که‌وی له‌ حوسین قولی خان کورنی خان ماره‌کرد و خۆبشی به‌حورمه‌ته‌وه ناردرا‌یه‌وه ناو عیله‌که‌ی.

سالی ۱۲۳۷ ئامانوللا خان تووشی نه‌خۆشی ببوو، پاش سێ چوار سال له‌ سه‌ره‌تای زستانی سالی ۱۲۴۰ به‌نه‌خۆشی جه‌رگه‌ ره‌شه‌ مرد. چونکه‌ زستان بوو، لاشه‌که‌یان له‌ تالاری خه‌لوه‌ت دانا و قورعان خوتنیان لێ کۆکرده‌وه تا چه‌ند رۆژتیک دوا‌ی نه‌ورۆژ له‌ گۆرخانه‌ی والیباندا به‌خاک سپی‌را.

ئامانوللا خانی گه‌وره له‌ زه‌مانی ژبانیدا حه‌مه‌ سادق خانی کوره‌ گه‌وره‌ی کردبووه حاکمی جاف و جوانرۆ، ئیسفه‌نداباد و (چاردۆلی) * دابووه ده‌ست حوسین قولی خانی کورنی. ئه‌و بنیاته به‌ناوبانگانه‌ی که‌ له‌ ئامانوللا خان

* چرداور (چاردوله‌) له‌ رۆژه‌لاتی سنه‌یه و تا سنووری هه‌مه‌دان ده‌چن. خه‌لکه‌که‌ی هه‌موو کوردی گۆرانن. له‌ شه‌ری جیهانی به‌که‌مدا باقی خانیکیان هه‌بووه که‌ به‌ نازایه‌تی ناوبانگی ده‌رچووه و زۆر رووسی کوشتون، باقی خان له‌ سالی ۱۳۳۰دا ده‌گه‌ل یه‌پریم خان به‌شه‌ر هاتون؛ پاش کوشتنی یه‌پریم خان، به‌ر تۆپ دراوه و ناعیلاج قه‌لا و عیماره‌ته‌که‌ی ئاور تی به‌رداوه و خۆبشی کوزراوه - نازاد پوور.

به‌جی ماون. بریه‌تین له:

خاوی ئه‌نده‌رون، که‌ به‌شیک‌کی ناوی گولستانه، مائی بیرونی که‌ زۆر تالار و کلاوقوچ و کۆشکی زۆر نایابن، تالاری دلگوشا* که‌ به‌ناوبانگه. خانویه‌ره‌ی خوسره‌وییه، مزگه‌وتی (دارولئیحسان)** خانویه‌ره‌ی ته‌نیشته‌ ئه‌و مزگه‌وته. بنیاتی سه‌ره‌هنگ خانی، مه‌یدانی ده‌م ده‌روازه، بازاری ده‌ره‌وه‌ی قه‌لا، خانوو به‌ره‌و باغی خوسره‌واوا***، چیمه‌نی کانی شه‌فا که‌ له‌ کیتی ئاویه‌ره، باغ و کۆشکی حوسین ئاباد، که‌ له‌ گردی ته‌نیشته‌ ئاوی هه‌لکه‌وتوو، قه‌لا و خانویه‌ره و بازاری قسلا‌ن. راسته‌که‌ی ناتوانم هه‌موویان بلیم به‌وه‌نده به‌س ده‌که‌م.

نایه‌توللا مه‌ردۆخ ده‌لی: پاش لا‌بردی حه‌سه‌ن عه‌لی خان له‌سه‌فه‌ره‌مانگی ۱۲۱۴ی کۆچیدا، فه‌تح‌الشاه فه‌رمانی والیه‌تیی کوردستانی بو‌ئامانوللا خان ده‌رکرد. له‌مانگی ره‌جه‌بی ئه‌وساله‌دا هاته‌وه سنه. ئه‌م والیه‌ که‌ به‌ ئامانوللا خانی گه‌وره ناوده‌برێ. پیاو‌یک‌کی به‌زبیک و زا‌کون و مه‌رد و په‌ند بووه، زۆر خه‌ریکی سوپا و ئاواکرده‌وه‌ی ولات بووه.

* شه‌ریف‌وده‌وله‌ی بی فه‌ر- که‌ زه‌مانی قاجار له‌ ۱۳۲۷-۱۳۴۰ی کۆچی له‌ سنه‌ حاکم بووه و به‌ شه‌ریف قه‌ساب ناسراوه. ئه‌م تالاری تیک داوه. هیندیک وه‌تاغ و شوپنه‌واری کۆشکی گولستان و دیواخانی گه‌وره که‌ به‌ هۆی پیوانی زۆر به‌ هونه‌ر و ده‌س په‌نگین له‌ شکلی والی و پیساوه به‌ناوبانگه‌کانی ئه‌رده‌لانی پازینرا‌بوو، له‌ زه‌مانی په‌زاشادا سه‌ر له‌شکر موقه‌ده‌دم خرای کردن. هه‌رچی نه‌خشی سه‌ر به‌رد و دیوار که‌ مابووشن سه‌رتیب هۆشمه‌ند له‌ ناوی بردن- نازادپوور.

** ئه‌م مزگه‌وته، که‌ مزگه‌وتی جومعه‌ بووه، له‌ کاشیکاری و هونه‌ری بینادا، که‌م و پینه‌یه و زۆریشی مه‌وقوفات هه‌یه- نازاد پوور.

** ئه‌م کۆشکه که‌ سه‌رده‌مایه‌ک کۆشکی هاوینه‌ی خان بووه، له‌ رۆژا‌وای سنه‌یه و له‌ ناو باخیکا هه‌ر ماوه. ئه‌گه‌رچی له‌ برانه‌وه‌ی چه‌رخ‌ی ۱۸ی زایینیدا دروس کراوه، وه‌ک جوانترین کاری چه‌رخ‌ی بیسته‌م دیتته‌وه. به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌ر خا‌ونی زۆر و سه‌ره‌رشتیی که‌م، وا خه‌ریکه‌ ئیسته‌ تیک ئه‌ته‌پێ- نازاد پوور.

کۆشکی ئەندەرروونی قەلای حوکمات، حەوشی گولستان، تالاری دڵگوشا، مزگەوتی دارولئیحسان و میترگی کانی شەفا و باغ و کۆشکی حەسەن ئاوا و قەلای خانووبەرە و حەمام و بازاری قسلان و کۆشک و باغی خوسرەوئاوا و خانووی پشت مزگەوتی دارولئیحسان و خانووی سەرھەنگ خان و مەیدانی بەردەرەوازی حوکمات و زوربەیی خانووی ھەرە باشی شار و مزگەوت و حەمام و بازار و باغاتێ سنە، کاری ئەو. خوسرەوئاوای بەناوی خوسرەوی کورپەووە ناوناو. بەراستی کوردستان لە زەمانی ئەودا نمودیکی تازەیی پەیدا کردووە.

دوو سال بوو حوکمی دەکرد. لە ۱۲۱۶دا حەسەن عەلی خانی کورپی، لە تارانەوہ رای کرد و، پەنای بەلباسان برد و بە لەشکرەوہ، بەرەو سنە هات. ئامانوللا بۆی دەچێ و لە دەشتی مەریوان دەبیتە شەر و لە ئاکاما حەسەن عەلی خان بریندار دەبێ و بەدیل دەگیرێ و لەشکرەکی بلاو دەبێ. ئامانوللا خان ئەو خەبەرە بۆ شا دەنێری، شا دەلێ بۆمی بنێرن. حەسەن عەلی برینداری زنجیر لە مل بۆ دەربار دەنێرن و لە تاران دەمرێ.

وہک لە پینشا گوترا، ئامانوللا خان فەتھالی بەگی کردە وەکیل. وەکیل لە پیشوودا ھەمەکارە بوو، خەلکیش ئەو بنەمالە ھەمیشە وەکیلانەیان خۆش گەرەک بوو. ئامانوللاخان پیچەوانەیی حەسەن عەلی خان کاروباری خۆی نەدەدا دەس کەس - وەکیل مەکیل ھیچ کارە نەبوو - فەتھالی و خزماتی کۆمەڵیک پیک دین؛ سویند بۆ بەکتر دەخۆن تا ئامانوللا ئاوا وەکیل بەھیچ بگرێ، کەس نەچیتە لای و، کەسبیش ھیچ بەپیاوہکانی نەفرۆشی. ئەم راپەرینە گشتییە والی وەھا دەخاتە تەنگانەوہ کە، گولەندام خانمی دایکی کە بەناوی گولتی ھەورامی ناسراوہ، دەنێرتە مائی سەید مەحمودی شێخەلئیسلا، کە مەکوێ دژان بووہ و، بەلێن ئەدا بەبێ پرسى مائە وەکیل ھیچ کاریک نەکا. شۆرشگێپان کە زۆر لە خۆیان پشت قايم بوون، تکای خانم ناگرن و دەلێن کارەکە لەتام دەرچوو؛ یان والی دەبێ بروا، یان ئیمە لەسنە بار دەکەین.

ئەمجار سیاییبەکی بالابەرز لە ئاکار و کرداری نالەباری ئامانوللا خان دەنووسن و گشتیان مۆری دەکەن و بۆ شکات دەنێرنە لای شا. فەتھالیشا نوینەرەکان بانگ دەکا و ھەرەشەیان لێ دەکا. نوینەر گوێ نەدەنە گەفی شا و دەلێن: ئەگەر تۆ بە دادمان نەگەیی ئیمە لێرەوہ ئەچینە ولاتیکی لاوہکی و، مۆرکەرەکانی ئەم سیاییبەش بێ گومان وەک ئیمە ئەکەن. شا کە دەزانێ کارەکە گەندە، ناچار دەلێ با ھەردووک لا بێنە تاران، بزانم تاوان لە کێوہی؟ ھەر فەرمان دەگاتە سنە. دژانی والی دەچنە دەری شار و دەس و پێوہندی والی لە حەوشی حوکمەت کۆ دەبنەوہ، بەلام ناگەنە پەنجاکەس. کەچی دەروانی وا کێو و سارای چوارباخ و پیر محەممەد پریبە لە نەیارانی. لە خەم و خەفەتان داوای قلیان دەکا و بیر لە حالی خۆی دەکاتوہ. لەو دەمەدا دوو شیعیری بۆ دێ: (کە مەستورە خانم نووسیوہ). لەو دەمەدا فرمیسکیکی دەوہریتە سەر وشەیی «سویایە»، دەلێ وادیارە بەختم ھەر بەکارە و، بێ خۆ گرتن، سوار دەبێ. دواي ھاتنە تاران، شا حورمەتی ئامانوللا خان دەگرێ و، دژەکانی چیان بۆ ناکرێ. میرزا ئەحمەدی موستەوفی دەبیتە ناوژیکەر و، بەروالەت ئاشت دەبنەوہ. فەرمانی وەکیلی بۆ فەتھالی بەگ نوێ دەکرتەوہ. حەمەزەمان بەگ و حەمەرەحیم بەگ و نەزەر عەلی بەگ کە وەختی خۆی دەگەل حەسەن عەلی خان گیرابوون، بەر دەدرین و بەتیکراییی دینەوہ سنە. ئامانوللا خان بەتەنیا شا دەبینی و چیرۆکی مانگرتنەکیان نوک و بەد بۆ شا باس دەکا. شا دەلێ ئەگەر ئەمجار وایان کرد، چیان لێ دەکەیی من رازیم.

شۆرشگێپان کە بە ناھومیدی گەرانەوہ، لە پیشو پتر رکیان لە والی گرتوہ دێ، رۆژبەرۆژ، نیوان ھەر دێ و ناخۆشتر دەبێ. والی دەزانێ و بەرووی خۆی ناھینێ. شەوی کلکەیی شابان ئەنێرتە شوین فەتھالی و سێ برای کە ئەمشەو بەیەکەوہ قومار بکەین. لەپر چەکدار دەرژینە سەریان و ھەر چواریان دەگرن و دەوہتاگی بەردەرەوازی ئەندەرروندا حەسبیا دەکەن. ھەر دەمو دەس پیاو دەنێری، ھەموو دژەکان دەگرن و دەیانھینتە سەرای

حوکومات. هەر ئه‌وشه‌وه فه‌تخالی به‌گ و ئه‌حمه‌د و نه‌سروللای برای ده‌کوژئی. حه‌مه‌زه‌مان به‌گی برا گچکه که لاویکی جوان چاک بووه، ده‌خاته حه‌سه‌وه. پاش دووسال ئه‌ویش ده‌کوژئی و به‌نه‌یئنی ده‌نیتزئی و ئیستاش گۆری نه‌زانراوه.

حهمه‌ره‌حیم به‌گی کوری میهرالی خان که زاوی حهمه‌ ره‌شید به‌گ بووه ده‌کاته وه‌کیلی. ئیتر زۆر زوو هه‌موو نه‌یارانی به‌ده‌ردیک ده‌با که‌س نه‌ویرئی له‌ به‌رامبه‌ریا بکوخی.

والی ده‌بیته‌ مله‌وری بی له‌مپه‌ر و مل له‌ زه‌وی و زار په‌یدا کردن ده‌نی. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا زۆریه‌ی مولکه‌ باشه‌کانی کوردستانی ده‌ست به‌سه‌را گرت و له‌ زۆریه‌یاندا باغ و کۆشک و قه‌لا و مزگه‌وت و حه‌مام و نه‌مامستانی دروست کرد، دارایی له‌ چهند کلوریش تی په‌ریبوو.

له‌ سالی ۱۲۱۹د، ئاوپه‌رحمان پاشای بابان که له‌سه‌ر شاره‌زور لادرابوو، په‌نای به‌ ئیتران هیئا و، به‌ حه‌وسه‌د سواره‌وه و به‌کوچ و باره‌وه، هاته‌ کوردستان. والی مال و منالی له‌ سنوور دامه‌زراندن و، پاشای هیئیه‌ سنه و ده‌نگوباسی بو‌شا نویسی. به‌ فه‌رمانی شا، والی و پاشا چوونه‌ تاران و سه‌قزیش بو‌ژیانی په‌نابه‌ران ته‌رخان کرا. وه‌زیری به‌غدا، سوله‌یمان پاشای فه‌خری زاده‌ی ناره‌ لای شای ئیتران که ئاوپه‌رحمان پاشای بده‌نه‌ ده‌ست. شا ده‌لی مه‌رج ئه‌وه‌یه‌ ئاوپه‌رحمان پاشای له‌ شوین خۆی دامه‌زیتنه‌وه و، به‌خاتره‌می بگه‌ریتنه‌وه.

ئاوپه‌رحمان پاشا ده‌گه‌ل والی دپته‌وه‌ کوردستان و پاشا له‌ مه‌ریوان چاوه‌نوژی وه‌رامی وه‌زیری به‌غدا ده‌بی. عوسمانی، مه‌رجی شا قبوول ناکه‌ن و شه‌ر قول ده‌ده‌رگا ده‌نی.

بیست هه‌زار سواری عه‌ره‌ب و نیکیخوی و له‌وندات و مووسل و که‌رکووک، ویرای له‌شکری نیزامیی ده‌وله‌تی و قوورخانه و جبه‌خانه، له‌ به‌غداوه‌ هاتن گه‌ییبه‌ قه‌سری شیرین و سنووری زه‌هاو.

شا که ئه‌م باسه‌ ده‌بیسی، له‌ چه‌مه‌نی سولتانییه‌ ده‌بی. حهمه‌ عه‌لی میرزای کوری که به‌سه‌ر کرماشان و خوژستان و لوړستان راده‌گا، راده‌سپیری به‌تۆیخانه‌وه پیشیان بگری و ئه‌ویش دپته‌وه‌ کرماشان. له‌ولاشه‌وه به‌ فه‌ره‌جوللا خانی نه‌سه‌قباشی فه‌رمان ئه‌دا به‌ سنی هه‌زار سواره‌وه بچیتته‌ کوردستان و ده‌گه‌ل له‌شکری والیدا، له‌ مه‌ریوانه‌وه په‌لاماری ولاتی عوسمانی بده‌ن.

له‌ کلکه‌ی په‌جه‌به‌مانگی سالی ۱۲۲۱د، والیی ئه‌رده‌لان به‌ نزیکه‌ی ده‌ هه‌زار سواره‌وه، په‌گه‌ل فه‌ره‌جوللا خانی سه‌ردار له‌ شار ده‌رده‌که‌وی و، هه‌وه‌ل قوناغ ده‌به‌نه‌ شیخ عه‌تار. وه‌زیری به‌غدا خالید پاشای بابان و سوله‌یمان پاشای که‌هییا و پاشایانی حه‌ریر و کو، به‌سنی هه‌زار چه‌کداره‌وه، ده‌نیتزته‌ شه‌ری ئاوپه‌رحمان پاشا و، ده‌گه‌نه‌ سوله‌یانی. ئاوپه‌رحمان پاشا پیسا و ده‌نیتز و له‌ شیخ عه‌تار خه‌به‌ری دوزمن به‌والی و سه‌ردار ده‌دا. هه‌ردووک له‌شکر له‌ رۆخ زریوار ده‌گه‌نه‌ یه‌ک؛ شه‌ریتیکی زۆر به‌سام و خویناوی رووته‌دا. ئیترانی سه‌رده‌که‌ون و، رۆمی مال و ئه‌سپاب جی دپتن و راده‌که‌ن. سه‌لیم به‌گی برای ئاوپه‌رحمان پاشا (سه‌لیم سنی ته‌نگه‌) له‌و شه‌ره‌دا زۆر ئازا ده‌بی و له‌ هپرش بو‌تۆپ گرتن بریندار ده‌بی و، دوا‌ی دوو رۆژ ده‌مری.

ئاوپه‌رحمان پاشا ده‌چیتته‌وه‌ جیگه‌ی خۆی و والی و سه‌ردار دپته‌وه‌. که‌هییا و گه‌لیک دیلی تر، به‌ محه‌مه‌د ئاغای (باوکی مه‌ستوره‌) دا ده‌نیتزته‌ تاران. شازاده حهمه‌عه‌لی میرزاش له‌لای زه‌هاو له‌شکری رۆمی راونا و، تا نزیک به‌غدا شوینیان که‌وت و بو‌هه‌ر کوئی چوو، تالانی کرد.

له‌ سه‌ره‌تاکانی مانگی قوربانی ۱۲۲۲د، ئامانوللا خان به‌دیاریی زۆره‌وه‌ ده‌چیتته‌ لای شا و، فه‌رمان و خه‌لاتی نایب و والیه‌تی بو‌ حهمه‌حه‌سه‌ن خانی کوره‌ گوره‌ی، له‌ شا وه‌رده‌گری و، له‌ کلکه‌ی محه‌ره‌می ۱۲۲۴د ده‌گه‌ریتنه‌وه‌.

هەر له و ده مه دا خان ئەحمەد کوری پەزا قولى خان، حەمە قولى کوری خان ئەحمەدی برای ئامانوللا خان، حەمە پەحیم بەگی وەکیل، نەزەر عەلی بەگ و ئیمام و یردی بەگ دەگەڵ دەستەبرا و دۆستانی خۆیان پریار دەدەن. لە کاتی دیداری گشتی، والی بکوژن و خۆیان ببنە حوکمات. میرزا لوتفوللا کوری میرزا عەبدووللائی وەزیر کە هاوپەیمانی دژەکان و زۆریش لە خان نزیک بوو، راستی لە لای والی دەلی.

والی دەنیتریتە شوپن هەمووان و تیکرا لە زیندانیان شەتەک دەدا و خەبەر بۆشا دەنیتر. شا دەلی سزایان بدەن. حەمە پەحیم بەگ و حەمە عەلی بەگی برای و نەزەر عەلی بەگ و ئیمام و یردی بەگ، دەس بەجێ دەکوژین و، تالانیش دەکری. خان ئەحمەد و حەمە قولى چونکە کەسی خۆی بوون و، چەند کەسیکی تریش لە باتی کوشتن جەریە دەکا و پولیتیکی زۆریان لێ دەستینێ و بۆشای دەنیتر.

ئاورپەحمان پاشا، پاش دوو سێ سال، هەوای ئیستقلالێ کوردستان هەلی دەگری. وەک گوتمان سەری بۆ ئێران و پۆم نە دەچەماند. لەمانگی شابانی ۱۲۲۵ دەگەڵ (رەئیس ئەفەندی) لە پیتی قەرەتە پەووە بۆ نەهێشتنی وەزیری بەغدا چوون. هەردووک دەولەتی ئێران و پۆم لە دژی پاشا بوونە یار و پریار درا بە هەردووکیان لەناوی بەرن.

والیی ئەردەلان بە لەشکرەووە لە مەریوانەووە، سولهیمان پاشای وەزیری بەغدا لە بەغداووە بۆی هاتن. لە پەمەزانی سالی ۱۲۲۵، لە دەوری بەغدا شەر قەوما و لەشکری پۆم شکا و، وەزیر هەلات بۆ ناو عارەبان و بە فەرمانی دەولەت کوژرا. دواي ئەم پرووداو، شا فەرمان بە والیی ئەردەلان ئەدات بگەڕیتەووە. ئەویش شارەزور تالان دەکا و دیتەووە.

ئاورپەحمان پاشا، پاش شکانی سولهیمان پاشا، بۆ گرتنی کوردستان داژوێ. فەرمان بۆ شازادە حەمە عەلی میرزا دیت کە دەگژ پاشا راجیت. والیی ئەردەلانیش بەرانبەر بە فەرمانییک لە رەجەبەمانگی سالی ۱۲۲۵

بە لەشکرەووە دەگاتە شازادە و بەرەو زەهاو دەپۆن. ئاورپەحمان پاشا سولهیمانییە بەجێ دەهێلی و قەلای کۆیە دادەبەستێ و دەیکاتە بنکەیی شەر. لەشکری ئێران دەوری قەلا دەدا، دواي دوو سێ پۆژ شەر و لیکدان ئاورپەحمان پاشا تەسلیم دەبێ و دوو کوری خۆی بە بارمته رەگەڵ شازادە دەخات. شازادە بۆ کرماشان و والی بۆ سنه دیتەووە. عەبدووللا پاشای وەزیری بەغدا، کە دەبیسێ ئاورپەحمان پاشا بۆتە پیاوی ئێران، بە لەشکریتی زۆر و تەیار بەهەموو چەکیکەووە، بەرەو بابان دیت. ئاورپەحمان پاشا بەرەنگاری دەبێ و، لەشکری بابان دەشکێ و ئاورپەحمان پاشا هەلدی بۆ کرماشان.

شازادە حەمە عەلی میرزا، خەبەر بە شا دەدات. شا بە چەند خانیتی قەجەر دەسپێرێ کە دەگەڵ والیی ئەردەلان و لەشکریان بچنە لای شازادە و، بچن بەغدا بگرن و، عەبدووللا پاشای تەنبی کەن. ئەو لەشکرە تا نزیک بەغدا تالان دەکا و هێرش دەبەنە سەر بەغدا. عەبدووللا پاشا لە بەغدا ماتە هەلدهگری. شیخ جافری متووللی نەجەف، دەگەڵ چەند سەید و شیخی ئەو ناو، بە تکاکاری ئەنیتریتە لای شازادە. شازادە خەبەر بۆ شا دەنیتر، شا دەلی: ئەو تکایە قبوولە. ئاورپەحمان پاشا، سەرلەنوی فەرمانی حوکماتی بابان وەردەگری و دادەمەزیتەووە. لەشکری شازادە لە شەشەکانی ۱۲۲۷ دیتەووە، والیش دەگەڕیتەووە سنه و دەست دەکاتەووە بە ئاوەدانکردنەووی ولات. مزگەوتی دارولئیحسان لەو سالەدا دەست پێ کران و لە سالی ۱۲۲۸ تەواو بوو. شیخ جەمالەدینی باپیرە گەورەیی نووسەر (ئایەتوللا) دەکریتە ئیمام جومعهی و حاجی شیخ حەمە سەعیدی نەووی حاجی شیخ مستەفای تەختە، دەکریتە دەرسبێژی مزگەوتە کە.

لە سالی ۱۲۳۰، حەمە زەمان بەگ و یوسف بەگی کوری، سەید مەحموودی شیخەلئیسلاام و سەید زەکی کوری، سمایل بەگ و میرزا پەحیم کورانی میرزا یوسف، دەگەڵ دۆست و نزیکانی خۆیان لە دژی والی دەچنە تاران کە شکاتی لێ بکەن.

ئامانوللا خان حەماغای نازر بە پولیکی زۆرەو و نامەیه کەو و بە شا بەرێ دەکا. شا لە فەیرۆزکۆ، دەبێ. حەماغا دەیهوێ زووتر لە دژان بگاتە شا. روو دەکاتە فەیرۆزکۆ. دژە والیش بەرەو ئەوێ دەچن. هەم ئەوان و هەم حەماغا ویکرا دەگەنێ، و، دەچنە مەنزلی میرزا شەفیع، کە سەدری ئەعزەم و هەمەکارە بوو. میرزا شەفیع نامە و پوول و شکاتی سنەییەکان بەشا دەگەیهنێ. زۆر ناشکرایە شکاتی بێ پوول بەکاری هیچ نایە. شا لە دوو شکاتکاران دەنیرێ و زۆریان بەسەردادیت و دەلێ دەبێ ناشت بنەو و، بە حەماغادا دەیاننیریتەو و راشدەسپیری کە والی بیانەخشی.

حەمەزەمان بەگ و سەیدەکان دینەو و سەنە. رەزا قولی و یوسف، کورانی حەمەزەمان و دوو ئامۆزیان دەچنە لای شازادە حەمەعەلی میرزا و، دەبنە نوکەری.

والی بەنەینی پولیکی بۆ شازادە دەنیرێ کە ئەوانە یۆ بکوژی. شازادە نایانکوژی، بەلام هەر چواریان کویر دەکا و، بۆ سنەیان دەنیرێ. ئەمجا والی بەرەبیتە گیانی گش نەیارەکانی تر. هەرچیەیان هەیه زەوتی دەکا و، نەینی دەیان خنکینێ. سەید مەحموودی شیخەلئیسلام دەنیریتە قسلاان و سەید زەکی کورێ دەنیریتە کەرەفتو، هەردووکیان دەکوژن. بەهەزار زەحمەت خزم و کەسیان رێگە دران لاشەکانیان ببنەو. سەید مەحموود لە گوندی دوورە قەلا و سەید زەکی لە سەقز نیتراون و، ئیستا هەردووکیان زیارەتگان.

هەر لە سالی ۱۲۳۰دا، ئامانوللا خان بەدیاری و پیشکەشی زۆرەو، دەچیتە تاران. لە دەرفەتیکا حوسن جیهان خانمی کچی شا بۆ خوسرەو خانمی کورێ دەخواری. شا دەلێ بەومەرجهی سەروناز خانمی کەنیزم بۆخۆت ماره کە، ئەم داواوەت قبوولە. سەودا سەر دەگرێ. شا سەروناز خانمی بەدەهەزار تەن جەواهیتر و جیازەو دەدا بەئامانوللا خان. ئەویش ناوی دەنێ قەبازەرخانم و دەیخاتە ریزی ژنانیەو.

دوای دوو مانگ حوسن جیهانی کیژی شا لە خوسرەو خانمی کورە چکوڵە ئامانوللا خان ماره دەکرێ و، نازناوی (والییە) ی پێ دەدرێ. ئامانوللا خان دیتەو و سنە و، ماوەی سالیکی خۆی بۆ بووک گوازتنەو و نامادە دەکا.

لە سالی ۱۲۳۲دا، والی دەگەڵ کۆمەلێک مەلا و پیاوماقوولان. خاتونجان خانمی خوشکی والیش، بە کۆمەلێک لە خاتوون و ژنی پیاو گەرەکان، دینە تاران. یەک دانە مانگ بەزم دەگیرن. هەرچی مەلا و موجتەهید و شازادە و کاربەدەست و بالۆیزی دەولتەکانی هاوسان، بانگ دەکرین. پتر لە دوو سەت هەزار تەن، لەوبەزە دەروا کە درێژەپیدانی لێرەدا ناگونجێ. باسەکە بەسەر هەموو دەم و زارانەو گەراو. مانگەودوا لە سەعاتی بەو دەمدا بووکیان بەرەو کوردستان هیناوە و هاتوونەو.

حەمەحەسەن خانمی کورە گەرەدی والی لەو بووک هینانە کە برای گچکە لە برای گەرە بەزۆرتر زانراو، رقی هەستاو. کۆمەلێک لە لاوان و بەچکە ئەعیانی سنەیی خستۆتە دووی خۆی و رووی کردۆتە لای زەهاو و گەرمیان. زۆر لە عاشیرەتی گەرمیانی کردۆتە لاگیری خۆی و، لەشکرپکی باشی پیتکەو و ناو و، ملی لە تالان و برۆی سنوورەکان و عەرەبستان و لوڕستان ناو. دەگەڵ شیخیکی عارەب دەگژ یەک راپوون، عارەبەیی کوشتوو و سەرکردەکانی بە دیل گرتوو و، هەرچی بوویانە بە تالانی بردوو. ئەمجار ملی لە تالانی ولاتی باوکی ناو. والی زۆرجار حەولی داو دامرکی، بۆی دانەمرکاو. تەنانەت عەباس میرزای نایبوسەلتەنە بە خەت و ئینشای قایمقام نامەیه کی ئامۆزگاری بۆ حەمەحەسەن ناردوو، بەهرە نەداو. (ئەوناوەیه لە دیوانی قایمقامدا چاپ کراو).

فەتحالی شاش بابا عەلی خانمی شاتری ناردوو کە دايسەکنێ. قسەیی شاشی لە زەوی داو. ناچار لە سالی ۱۲۳۵دا والی بە لەشکرەو بۆی دەچێ و شاتریاشی شا و مەلا عەباسی شیخەلئیسلام کە کۆنە مامۆستای

به چکه والی بووه، ده گه لّ خوئی دهبا. له شکرى باب و کوپ، له مه لّبه ندى روانسه ر له گوندى ناراوئ ده گنه يه ک. چهند جارن شاترباشى و مه لا عه باس به قورعانه وه ده چنه لای به چکه والی؛ به هرهى نابئ و شه ر دهقه ومئ. زور شه رپئکى سه ير بووه؛ سه رکرده باب و کوپ. له شکرى هه ر دووکان خزم و کهس و ئاموزا و برا و نزیکى يه کن. جا وهره برا برا بکوژئ؛ ئه وه چييه؟ باب و کوپ پئک نه هاتون. شه رپئکى زور به سام رووى داوه و خه لکئکئى زور کوژراوه، به چکه والی له کهس نه ترساوه و، هه ر هيرشى هئناوه و، پياوى خوئی هانداوه که دوژمن شکئ بن. ميرزا عه بدوللا وه زير، همه عه لى سولتانی ئه رده لان، ئاغا حوسئین براى همه مراد به گى داروغه. (همه مراد به گ له سالی ۱۲۳۷د مزگه وتى داروغه ی دروس کردوه). ميرزا باقر کوپى ميرزا لوتفوللا که له شکرچيى والی بوون، ده گه لّ زور کهسى تر کوژران. ميرزا عه بدولکه ريم موعته مه د و سمايل به گى براى و ميرزا ئاوره حمانى کوپى، ميرزا فه ره جوللاى وه زير کوپى ميرزا ئه حمه د، ميرزا لوتفوللا کوپى ميرزا عه بدوللاى وه زير و ميرزا فه زلولا کوپى ميرزا عه لى له وه شه رده دا بريندار ده بن. له شکرى به چکه واليش بريندار و کوژراویان ده بن. ميرزا عه بدولکه ريم که ملى به شيرى همه به گى کوپى حاجى حوسئین قولئ سه قزى بريندار ببوو، پاشى چابوونه وه ش ملى هه رخوا ر بوو، هه ر به ملکه چيشمرد.

ميرزا لوتفوللاى ئاموزای ميرزا فه ره جوللا، خوئى له شوئنيک هه شاردا بوو؛ تفه نگیكى هاويشته به چکه والی، گلاندی و پاي کردئ و به ديلی گرت. همه سادق خانى باوکى عه لى ئه کبه رخان شه ره فولولک که ئه ویش کوپى ئامانوللا خان بووه، له وه شه رده دا زور پيس زامار بووه.

پاش به ديل گيرانى همه حه سه ن خان، له شکره که ی بلا وه ی کرد. سه ت و ده که سيان به ديل گيران، والى هه مووى کوشتن، عه باس ميرزا به گ کوپى مه نوچه ر به گى سه قزى و سويحان وئردى کوپى حه مه حه سه ن به گ دوو له و کوژراوه ديلا نه بوون.

جگه له و سه ت و ده که سه چوار سه ت کهس له پيا و ماقولانى کوردستان گيانيان له رتگه ی شه ره دندوو که ی باب و کوپدا له ده ست دا.

دواى شه ر پرا نه وه، هه ر دووک به چکه واليى زاماريان به ته ختى ره وان، هئنايه وه سه ن. دواى مانگيک حه مه حه سه ن له ته مه نى ۲۲ سالی دا ده مرئ و له نه جه ف ده نيژئ. حه مه سادق خان خوئى ئه پئته وه. ئامانوللا خان دواى ئه م رو داوه وه ک شئتي لئ هاتبوو. له سه ره تاي زستانى ۱۲۴۰ى کوزچيدا مرد. تيکرا ۲۷ سال حوکمى کردوه. له سالی ۱۲۲۰ را تا ۱۲۳۰ هه ر پرؤژه ی ئاوه دانئيه کى هه بووه، ته واوى کردوه.

خوسره و خانى سيه م: هه ر له زه مانى ئامانوللا خانى باوکيدا کرابوه نايب والى، پاش مه رگى ئامانوللا خان له جيئى باوکى دانئيشت. مورته زا قولئى خان که هه ميشه له گه لّ خوسره و خاندا هه وال بووه و به و هؤيه وه ميرزاي ره فئيقيان پئ گوتووه و نازنا وئيشى له شيعردا موخليس بووه، له پارچه شيعرئکى سئ به يتيدا باسى ئه و رو داوه ده کا و ميژووى به ئه بجه د بوؤ دؤزيبوته وه: (امان الله شد و بنشست خسرو). که ده بوايه ۱۲۴۰ بووايه. که چى ده پئته ۲۱۱۶؟! هه ژار -

سه ره تاي هاوينى ئه و ساله خان به حوسن جيهان خانى خئزانئيه وه که زگى پر بوو، چوونه دیدارى شا له چه مه نى سولتانييه. له وئ کوپئکى هاته دنيا، ناويان نا ئامانوللا و نازناوى غولام شاشيان دايه.

دواى گه رانه وه له و سه فه ره، خان خه زئنه و گه نجينه ی باوکى به سه ر کرده وه. له بيست کلور (ده مليون) هه ر پوولئى نه غدى لئ به جئ ما بوو، که وته به ش کردنى به سه ر خه لک. هه ر که سه ی به رانه ر به پله و پايه له و پوولئ به شدار کرد. هه موو خه لکى کوردستان سه ريان وه به ر فه رمانى هئنا؛ دووان نه بئ که سانى هه ورامان بوون و ناويان (حه يدەر سولتان) و (حه مه سولتان) بوو. ئه و دووانه به چه کداريى خوئان بايى ببوون و جوايى خانيان نه ده داوه. خان چهند جار بوئى نووسين که دهس له سه رپئچى هه لگرن.

به‌هره‌ی نه‌دا. له ئاکاما حه‌مه‌سه‌ره‌نگ خانی برای به سواره‌ی ئه‌رده‌لانه‌وه ناردده سه‌ریان.

سانه‌کانیش سه‌نگه‌ریان گرت و چه‌کداریان ناماده‌ی شه‌ر کرد. له‌شکری سه‌ره‌نگ گه‌یشته نیو فرسه‌خی سه‌نگه‌ره‌کانیان، دوو سی رۆژ و چانیان دا و سانه‌وه. له به‌ره‌به‌یانیکدا پیکیانه‌وه نا. تفه‌نگ ته‌قیتران و توپ هاویشران. له‌شکری سانه‌کان لای سه‌روویان به‌دهسته‌وه بوو. له‌شکری ئه‌رده‌لان که‌وتیونه به‌ر ئه‌وانه‌وه. چهند که‌سیک له هه‌ردوولا کوژران؛ ئاغا جافری ئه‌رده‌لان یه‌ک له‌و کوژراوانه‌وه بوو.

ئه‌رده‌لانییه‌کان هه‌رشیان برده سه‌ر سه‌نگه‌ری دوژمن. حه‌یدهر سوڵتان که سه‌رکرده‌ی گه‌وره‌ی دژه‌کان بوو، به سی ته‌پل و زورناوه هه‌رشه‌ی هه‌ینا و خۆی گه‌یاند سه‌ر ئاوێک له خوار چیاوه. سه‌ره‌نگی سه‌رکرده‌ش فه‌رمانی هه‌رشه‌ی دا ئه‌رده‌لانی ده‌وریان دان؛ زۆریان له‌ی به‌دیل گرتن و زۆربه‌شیان کوشتن. حه‌یدهرسان رای کرد و له ترسان خۆی به‌ ئاو دادا. چه‌کداریانی سنه له ئاودا ده‌سپه‌شیان له‌ی کرد و کوشتیان.

به‌فه‌رمانی سه‌ره‌نگ، جافر سوڵتانی ئاجودان باشی به‌چهند چه‌کداریکه‌وه هه‌رشه‌ی برده سه‌ر حه‌مه‌سان که هه‌ر له سه‌نگه‌ردا ما‌بوو، له هه‌ردووک لاوه گولله وه‌ک ته‌رزه داده‌باری. زۆربه‌ی هه‌ورامیه‌یه یاغیه‌یه‌کان کوژران. ناچار حه‌مه‌سان به‌ره‌و شاره‌زور قاچاندی. هه‌یندیک له‌خه‌لکی بابان ویستیان یاریده‌ی بده‌ن؛ به‌لام که دیتیان زۆر بقه‌یه، ئه‌وانیش ره‌وین.

جافر سوڵتانی ئاجودان، ده‌ربه‌ندی له هه‌لاتیه‌ی بابان گرت و خستنه‌یه ته‌نگانه‌وه. به‌لام له‌سه‌ر راویشی هه‌یندیک له پیاوماقولا‌نی سنه، وه‌ک میرزا عه‌بدولکه‌ریم موعته‌مه‌د، میرزا هه‌یدایه‌تو‌للا ئه‌مین، ئه‌مانو‌للا به‌گی وه‌کیل که ئه‌وسا پله‌ی (یوزباشی) بوو، حه‌مه‌داغای نازر، حه‌مه‌سو‌لتانی حاکمی سه‌قز، به‌ری ده‌ربه‌ند به‌ردرا و ریگای بابانیه‌یه‌کان بو‌ه‌لاتن چۆل

کرا. خانی سه‌ره‌نگ به‌تالان و دیلی زۆره‌وه هاته‌وه سنه و زۆری ئافه‌رین له‌ی کرا. چه‌کداره‌کانیشه‌ی خه‌لات کران. جافر سو‌لتان نیشه‌انی جه‌واهه‌ربه‌ندی به‌ خه‌لات وه‌رگرت.

خان زۆر دلته‌ر و خۆش را‌بو‌تر بوو. زۆریش جوانچاک بوو. خه‌تی زۆرخۆش بوو. نووسه‌ریکی له زه‌بر بوو. زۆر به‌خشنده بوو. ده‌ستدیه‌ی و زۆرداری له زه‌مانی ئه‌وا هه‌ر نه‌ما‌بوو؛ ته‌نیا جارێک نه‌یه‌ی که به‌یه‌ سوچ و تاوان با‌پیر و باب و مامه‌کانی منی (مه‌ستوره) خسته‌ زیندان و کو‌ته‌وه و زۆری خه‌راپه ده‌گه‌ل کردن. سی هه‌زار تمه‌نی به‌ زۆر له‌ی ساندن. تا له دوایی یۆی ده‌رکه‌وت که به‌خۆرایه‌ی ئه‌و که‌تنه‌ی په‌ی کردوون. هه‌مووی بانگ کردنه لای خۆی و پله‌ی دان‌ی و خه‌لاتی کردن.

ده‌گه‌ل برا‌کانی خۆیشه‌ی زۆر باش نه‌بوو، نازاری زۆری ده‌دان. پاش مردنی باوکی پله‌ی نایبی دا‌بوو به‌ عه‌باس قولی خانی برای. پاش ماوه‌یه‌ک ده‌ری کرد و به‌کو‌ت و زنجیر خسته‌یه به‌نده‌وه و ده‌گه‌ل دایکیشه‌یا زۆر نا‌ره‌وا بزووته‌وه، سووکایه‌تیه‌ی به‌سه‌ر هه‌ینا هه‌رچی بووی له‌ی ساند؛ که ئه‌م کاره له والی نه‌ده‌وه‌شاهه. حوسین قولی خانی برای که له زه‌مانی باوکیه‌وه به سه‌ر ئه‌سه‌فه‌ندا‌باد را‌ده‌گه‌یشت و زۆریش به‌ر فه‌رمانی خوسره‌وخان بوو. پاش سالی‌ک ده‌ری کرد و با‌باخانی مه‌راغه‌یه‌ی له‌جی دانا.

حوسین قولی به‌سته‌زمان که ده‌یزانی گیانی له مه‌ترسیدایه، هه‌رچی نه‌غدینه‌ی هه‌بوو به قورعانه‌یه‌که‌وه ده‌نیوه شه‌ویکدا هه‌ینا لای کاکای و سو‌پندی بو‌ خوارد که له‌وه زیاتر شک نا‌به‌م. نه بمکو‌ژه نه بمگره. به‌و کاره له مردن خه‌لست. تا دوایی (پاش به‌سه‌ره‌تای با‌پیر و با‌بم که با‌سی ده‌که‌م). هه‌م کرایه وه‌کیل و هه‌م ئه‌سه‌فه‌ندا‌بادی په‌ی درایه‌وه.

حه‌مه‌سادق خانی برای، پاش مه‌رگی ئامانو‌للا خان هاته‌ شار و بوو به‌خزه‌تکاری. به‌لام دوای سالی‌ک رای کرد و یاغی بوو. خوسره‌وخان به

فیل و تهله که هینایهوه، دواي پروتکردنی، دوو سی سالان له باله خانیه ته نیشت تالاری خوسره وانیدا چه پسی کرد. تا له پاشان ژنان تکایان بو کرد، بهری دا و دیسان جوانرۆی پی سپاردهوه.

نو سالی زور به خویشی رابوارد و جگه له خوئی کس دهستی نه ده ریشت. هیچ به لاشی به سهر نه هات، ته نیا ته وه نه بی که له سهره تای به هاری سالی ۱۲۴۶ دا نه خویشی تاعون داکهوت؛ پتر له ههشت نو ههزار کسه سی پی مرد. نه لالا ویردی خان کوری نه زهره علی خان و علی مراد سولتانی کوری و چندیک له خزمانیان و جافر سولتانی تاجودان باشی که ناموزای باوکی من (مهستوره) بوو بهو تاعونه چون. هه موو خه لک راپانکرده دهشت و بیابانان. پاش سی مانگ، اتا له سهره تاکانی محهرمی سالی ۱۲۴۷ دا تاعون باری کرد و خه لک هاتنه وه شار.

دهوله تی پروس له شکرکی به سهر کردایه تیی (بگیویج) ناره سهر تازه ربابیجان و چند شاریکی له سهر سنور گرت. نه کبه به گی کوری همه زهمان به گی وه کیل، دهگه ل هیندی له خزمانی لی برابون بچنه ناو له شکر پروس و حوسین قولی خانی به چکه والیش که له سهر ئیسفهنداباد ده رکرابو دهگه ل خویمان بهرن. شو فاران نهو خه به ریان به والی دا. حوسین قولی خان خوارزای باوکم بوو؛ باو کیشم به پولدار ناسرابوو. خوسره و خان ویستی باو کمیشی تیوه دن تا پول و نه غدینه که ی لی بستینی. به حوسین قولی خانی گوت نه گهر وا بکه ی خالیشت لهو پیلانه دا به شدار بیت، ده تکه مه حاکمی ئیسفهنداباد. نه ویش به هه وای نهو پله یه، خال و مالی له بیخ برده وه و به بیانوی نه خویشی به کیک له ناموزایانی، ناردی به شوین باو کما. پیای و الیشی له پشت ده رگا دانان گوئی بگرن. پیلان گپران دوو سه عاتیک قسه بیان کرد و هه رچی نه ده شیا بگوتری گوترا، ههر نهو شه وه خه بهر به والی درا. بو به یانی همه بهگ و مسته فا به گی کورانی فه تحالی به گی وه کیل، نه کبه به گ که سهردهسته ی پیلان گپران بوو، سولتان کوری نه زهره علی به گ، نه ببول

حه سه نی باو کم و مام و هه موو ناموزاکانم گیران و شه ته ک دران.

دواي ماوه به کی کم، سولتان و کورانی فه تحالی به گ له قه لای قسلاندا کوژران. نه کبه به هه زار جیره باب به له مردن رزگار بوو، باب و مامه کانی منیش که بی تاوان بوون، نازاد کران و زوریش دلخویشی درانه وه، والی داوای منی له باو کم کرد و به م جوړه زور به حورمه ته وه چومه حهره مسه را و، و بوومه خیزانی خان. خزم و کسه سی کوژراوه کان زور ترسا بوون. نه مانوللا به گی کوری گچکه تری فه تحالی به گ، علی محهمه د به گ کوری نه حمه د به گ. دهگه ل چند خزمیکیان که تیکرا ده که سیک ده بوون، به ره و تاران راپان کرد و په نایان به ده ربار برد. خان، میرزا فه ره جولالی وه زیری که خالی خوئی بوو، به شویندا ناردن که به ره وه ی که تنیک بکه ن بیانگه پینیتته وه. به لام دژه والیه کان تاجودده وه خانیمان - که له ژنانی حهره مسه رای شابوو - تکاکار و دهگه ل شازاده سه یفودده وه ی خستبوون. ئیتر وه زیر نه ی توانی شای قایل کا. شکات کاره کانیمان به شازاده سه یفودده وه ی سپارد و ناردنیه نه سفه هان.

سالی ۱۲۴۵ که شا له هه مه دان بوو. نه وانه به زنجیرکراوی هینران و درانه ده ست خوسره و خان. به لام نه کبه به گ به به رگی ده رویشانه خوئی ده ربار کرد. مابه قی له سوچی دلته نگیدا گوشه گیر بوون. نه و کاته که تاعونه که هات و ولات چول کرا. له سهر داوای میرزا فه ره جولالی وه زیر و میرزا هیدایه توللا نه مین، علی محهمه د به گیش نازاد کرا و خوئی گه یانده گوندی بولواناوا و له و تیه ویستی به هوئی خزمانیه وه را بکا. به لام میرزا جافر کوری میرزا هیدایه توللا نهو پیلانه ی لی پوچهل کرد.

له برانه وه ی مانگی قوربانی سالی ۱۲۴۹ دا والی تووشی نه خویشی جهرگ هات و رۆژ به رۆژ له باریک و بنیسی ده دا. من که خیزانی بووم دوو مانگ ههر خرم خزمه تم کرد و نه به شه و نه به رۆژ نه ده خه وتم. ههر له و کاته شدا نه خویشی تاعون هاته وه. خه لکی شار باریان کرد. به لام چابوو شوکر نه مجار سوک بوو، پتر له سی چوار کسه نه کوشت.

نه‌خویشی خان هر چاک نه‌بوو تا له پژوی پینج شه‌مه دواى مانگی مه‌لودى سالى ۱۲۵۰ دا مه‌لى گيانی به هه‌زار عه‌زرت و ئاواته‌وه هیلانی له به‌هشت سازدا. ئیتر له هه‌موو لایه‌که‌وه بوو به شیون و گریان و قورپیتوان و سه‌روپۆر پیننه‌وه‌ی ژنان و له خۆدان. کۆته‌لى بۆ رازایه‌وه و شین گپران له پیداهه‌لدانی هۆبان دایه‌وه. دواى نازتنی چهند رۆژتیک پرسه دانرا و ئه‌وسا خه‌لكی ولات ره‌زا قولی خانى کورپان که ته‌مه‌نى یازده سالان بوو کرده والی.

به‌لام هه‌رکه زانرا خوسره‌وخان نه‌ماوه، ئه‌رده‌شیر میرزا برای محه‌مه‌د میرزای کورپی عه‌باس میرزا، له گه‌روسه‌وه به له‌شکروه هات که سنه بگری. شازاده حوسن جيهان خانم که هیشتا نازیه‌ت باریش بوو. پیاوانه ده‌نگی له‌شکری دا و حه‌وت هه‌شت هه‌زار چه‌کداری به‌هه‌موو چه‌ک ته‌یاری برده به‌رایبى دوزمن. له‌لای زاغه و ئاغبولاغ، خیه‌ته‌ی لی دا و خوئی له ئه‌رده‌شیر خان گیفت کرد. ئه‌رده‌شیر زانیی ده‌گه‌ل ئه‌وشیره‌ژنه چی بۆ ناکرئ و له‌وانه‌یه خراپی به‌سه‌ر بیئى، تکاکاری ناردن و، ئاشته‌وه بوون و خانمی خانمانی کچه گه‌وره‌ی خوسره‌وخانی خواست و زۆر به که‌یف سازی هه‌ردولا گه‌رانه‌وه شوین خو‌بان. لیته‌دا باسه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم کۆتایی دیت، بايزانين نایه‌توللا مه‌ردوخ چی ئه‌فه‌رموت:

خوسره‌و خانى ناکام: له‌و کاته‌وه که ئامانوللا خان نه‌خویشی تووش بیوو، خوسره‌وخان کرابوه نایب. له به‌هاری سالى ۱۲۴۰ ی کۆچیدا که باوکی مرد، بوو به والی. میژووی ئه‌و رووداوه له‌م پارچه شیعری خواره‌وه‌دایه:

شبی در وادی فکرت فتاده
ز بهر مصرعی اندر تک و دو
پی تاریخ سال فوت والی
هم از بهر جلوس والی نو
خرد گفستا که در ملک ولایت:
«امان الله شد و بنشست خسرو»

خوسره‌وخان قسه‌خویش و ده‌مپاراو بووه، شیعریشی گوتوه. خه‌تی نه‌سته‌علیقی جوان نوسیوه، له ده‌ندیی و به ده‌ماریدا ناوبانگی کردوه. له دامین ته‌ریشدا بی وینه بووه. ده‌لالیکی هه‌بووه به‌ناوی: ره‌زا سه‌قزی، غالبه‌ی شه‌وانی له مالى ئه‌و ده‌لاله به‌سه‌ر بردوه. له سالى ۱۲۴۱ دا حه‌یده‌رسان و حه‌مه‌سانی هه‌ورامیی لی یاغی بوون. خوسره‌وخان سه‌ره‌نگ خانى برای به‌سواره و سه‌ربازی ئه‌رده‌لانه‌وه ناره سه‌ریان. له هیرش برندیکا ئاغا جافری ئه‌رده‌لان ده‌کوژری. حه‌یده‌رسان ئابلۆقه ده‌دن، خوئی ده‌چۆم ده‌هاوی که به مه‌له خوئی پژگار کا؛ هه‌ر له ئاودا به گولله ئه‌کوژری، پیاوه‌کانیشی هیندیک ده‌کوژرین و هیندیک ده‌گیرین. جافر سولتانی ئاجودان باشیش هیرش ده‌باته سه‌ر سه‌نگه‌ری حه‌مه‌سان و هه‌لی ده‌قه‌نی و به‌چه‌کداره‌کانیه‌وه روو به شاره‌زور ده‌بقاچینی. حه‌مه‌خانى سه‌ره‌نگ به تالانی زۆره‌وه دیته‌وه سنه.

له سالى ۱۲۴۳ دا، ده‌بیته قاتی و گرانییه‌ک که هه‌ژاران به هه‌زاران له برسان ده‌مرن. خوسره‌وخان په‌نجا هه‌زار ته‌غار به‌کیشی (کوژر) گه‌نم و ده‌غلی تری که له عه‌نبار دابوه له به‌رانبه‌ر پسوله‌دا به قه‌ززی ئه‌دا به برسییان که له فه‌رحانییدا بیده‌نه‌وه. له سایه‌ی ئه‌م مه‌ردایه‌تی و پیاوه‌تییه‌ی، خه‌لك ده‌که‌ونه فه‌رحانییه‌وه و ده‌بوورژینه‌وه. کاتی نوخسه پی ده‌گا و ده‌غل هه‌رزان ده‌بیته، میرزا فه‌ره‌جوللائی وه‌زیر پسوله‌ی قه‌رزه‌کان دیتینه‌ لای خان و بیری ده‌خاته‌وه که قه‌رزه‌کان بستینه‌وه. خان هه‌موو پسوله‌کانی لی وه‌رده‌گری و ده‌سۆپه‌یان داوی و هه‌مووان ده‌سوتینه‌ی. خه‌لكه‌که له‌و ده‌هنده‌یییه که بایی پتر له دوو سه‌د هه‌زار تمه‌ن بووه، زۆر دلشاد ده‌بن و سوپاسی ده‌که‌ن.

خوسره‌وخان ئه‌وپه‌ری خراپه‌ی ده‌رباره‌ی براکانی خوئی کردوه و هه‌ر له په‌روپۆی کردونه‌وه. له سالى ۱۲۴۴ دا، ناردی حه‌مه‌به‌گ و مسته‌فا به‌گی کورانی فه‌تحالی به‌گی وه‌کیلی پاش ۲۷ سال ده‌ریه‌ده‌ری که ئامانوللا خان هه‌لی داشتبوونه سمنال و دامغان، هینانه‌وه سنه. خان زۆری قه‌در له

عەلی محەممەد بەگی کورپی ئەحمەد بەگ ناوێک پوورزای خۆی بوو. لەو سەردەمەدا کە لەشکری رووس ھێرشى بۆ ئیتران ھیناوه و چەند شارىكى لە سنوورى ئازەربايجان و بەرخۆداوه و ئەو ناوێک تەواو شىتواوه. ئەکبەر بەگ کورپی محەممەد زەمان بەگ دەگەڵ چەند خزمىکيا دەیانەوى بچنە پال ھۆردووی رووس؛ ھەول دەگەڵ حوسین قولى خانى بەچکە واليش دەدەن کە تازە ئەسفەندابادىان لى زەوت کردووه، رەگەلىان کەوى؛ ئەویش خەبەر بەخان دەدا و دەشلى ماکى ئازاوه ئەبوول حەسەن بەگى خالەمە پىشى دەلى بۆ راست و درۆى قسەکەم، تۆ سبەى شەو کە لە مالى ئەکبەر بەگ کۆدەببەوه، بەرگى خۆت بگۆرە و خۆمان لى دابگرە و، چى گوتيان وەگۆتچکەى خۆت بيشنەوه. خوسرەوخان بەو دەستوورە دەکا و لە ھەموو شت تى دەگا. بەيانى دەنێرى، کورانى فەتالى بەگ، سولتان کورپی نەزەر عەلى بەگ. ئەبوول حەسەن بەگى باوکى مەستوورە و ھەموو خزم و کەسىان دەگرن و لە فەراشخانە بەکۆت و زنجير حەبسىان دەکەن، ئەکبەر بەگى لە مالى محەممەد بەگى سولەيمانى زىندانى دەکەن.

دواى چەند رۆژىک کورانى فەتالى و سولتانى کورپی عەلى نەزەر بەگ دەکوژى. ئەکبەر بەگ و ئەبوول حەسەن بەگ و سمايل بەگى براى و خزمەکانيان جەریمە و بەرھەلدا دەکا. پاش ماوہیەک بۆ دلدانەوى ئەبوول حەسەن بەگ مەستوورەى وێژەوانى لى دەخوایى و مارەى دەکا.

پاش کوژرانى کورانى فەتالى بەگ، بنەمالەى وەكىل زۆر لە خوڤيان دەترسن. ئامانوللا بەگ کورپە گچکەى فەتالى بەگ و عەلى محەممەد کورپی ئەحمەد بەگ بە دە کەس لە خزمەنەوى بە شەو رادەکەن و روو دەکەنە تاران.

خوسرەوخان مىرزا فەرەجوللاى وەزىر کە خالىشى بوو، دەنێرى بەلکە بەر لە شکاتيان بگرى. بنەمالەى وەكىل پەنا بە شازادە سەیفوددەولە دەبەن. بەھۆى داىکىەو کە ناوى تاجودەولە خانم و زۆر خۆشەويستى شا بوو، شا لە دەردى خوڤيان ئاگادار دەکەن. مىرزا فەرەج ھىچى بۆ ناکرى.

شا ئەوانە بەسەیفوددەولە دەسپێرى؛ ئەویش دەياننێریتە ئەسفەهان.

لە سالى ۱۲۴۵، شا دەچیتە ھەمەدان؛ خوسرەوخان دەچیتە خزمەتى. عەلى محەممەد بەگ و ئەکبەر بەگ و سمايل بەگىش دەگەڵ چەند ئامۆزايەکیان دینە ھەمەدان و شکات لە دەست خوسرەوخان دەکەن.

خوسرەوخان بەنھىنى پىنج ھەزار تەن بەناوى کۆمەگ بە قاوہجائى شا بەرتيل دەدا کە ئەوانەى بداتە دەست. شا واز لە شەرەف و ئابروو دىنى و زنجير لە مل ھەمووانى تەسليم دەکا. خوسرەوخان دەیاننێریتەو سەنە و چەند ئەوئەندەى بەرتيلە کە تاوانيان پى دەبێژریتەو و تىکرا دەکەونە سەر ساجى عەلى و دەبنە سلقى رووت. ئەکبەر بەگ تا مرد نانى شەوى نەبوو. ئەوانى تریش بە نەدارى و گۆشەگىرى دەژيان.

پاش ماوہیەک لەسەر داواى مىرزا فەرەجوللاى وەزىر و مىرزا ھىدايەتوللا ئەمىن، عەلى محەممەد بەگ مەرەخەس دەکرى و دەچیتە گوندى بولواناوا. لەوێو وەلامى ناردووه بۆ خزمەنى لە ئەسفەهانەو ھاتوون و بەشەو باریان کردووه کە ببەنە ئەسفەهان. مىرزا جافر کورپی مىرزا ھىدايەتوللا پى زانیو و بە چەند سوارىکەو پىگەى لى بربون و بەشەر ھاتوون و عەلى محەممەد بەگ شىرىکى بەرکەوتوو برىندار بوو. کۆچ و بار بەرەو دوا کراوہتەو و چەند کەسىکى نەناسياویش کە لە ئەسفەهانەو ھاتوون گىراون و بە یەخسىرى بۆ والى ناردراون. والى چاوى دوانى کۆلیو کە یەکیان لوتفالى کورپی حەمەرەحىم بەگى وەكىل و ئەوئىتریان پىاوێکى حوسین قولى خانى بەچکە والى بوو. حوسین قولى خان لەو دەمەدا لە بەزىزى لە ئەسفەهان ئاشناى مالى وەكىل بوو.

«لە سالى ۱۲۴۶ دا شا مرادبەگى کورد، کە بە (مىرى رەواندز) بەناو بانگ بوو لەلای حەریر و کۆیە یاغى بوو و دەستى بەتالان و برۆ کردووه. سەر دەشت و موکریان و سابلاخ و لاجانىشى گرتووه. بە فەرمانى فەتالىشا. خوسرەوخان بە لەشکرى ئەردەلانەو بۆى چوو و تا حەریر و

کوړاوه دووی ناوه. له ناکاما سې هه زار تمه تاوانی شه له میری په واندز ده ستینې و نه مان نامه ی نه داتې و ده گه ریته وه و شا ناهه رینی لی ده کا».*

له سالی ۱۲۴۷د مه حمود پاشای به به له سوله میان پاشای برای هه لگه راوه و په نای به تیران هینا. به فرمانی فه تحالیشا خوسره و خان به له شکری سنه وه بر دیه وه و له شاری سوله میانی دامه زرانده وه و سوله میان پاشاش رای کرده به غدا یه. خان به سهر به رزی گه رایه وه. له سالی ۱۲۴۸د حاجی شیخ جه ماله دینی تیمام جومعه که با پیرم بوو (نایه توللا) له خود به دا ده لی: نه و سؤ فیانه ی گوتوویانه: (من خوام، من حه قم، خوا وا له جبه که ما) له دین وهر گه راون. هیندیک شیخ و مه لای سنه به ناو خه لکا بلا و نه که نه وه که تیمام جومعه کافره و ههر که س بیکوژی و هک حه جی گه وه ی کردی وایه.

والی که نه مه ده بیسی، پیوا نه نیریتته لای با پیرم که نه گهر جارن که وشه و انت له گه ل ده هات، سبه ی به ته نیا بچو مزگه وت. فرمانیش نه دا

* نه و میره کورده ی به ناوی میری په واندز به ناوبانگه، ناوی میر محمه د کوری میر مسته فا به گ بووه؛ نه شاهمراد به گ؛ دایکیشی ناوی بووک شاه زمان بووه، وا دیاره نایه توللا بووک شاه زمانی به شاهمراد به گ لی گورباوه. نه مجار میژوونو سانی نه رده لانی: سمایل مه لا محمه د، قازی شریف، خوسره به گی نه رده لانی خاوه نی لوب التواریخ و مه ستوره خانم - که ژنی خوسره و خان بووه - هیچیان له م باره وه نه نووسیوه، حوزنی موکریانی له میژووی سؤراند ا و نه مین زه کی به گ له میژووی کورد و کوردستاندا، که زور به دریزی دهر باره ی میری په واندزبان نووسیوه، نه باسی گرتنی موکریان و سه رده شت و سابلاغ و لاجان ده که ن، نه ناوی شه ریک ده به ن که میری په واندز ده گه ل تیرانی فه تحالیشای کردی. نه مین زه کی به گ ده لی: میر محمه دی په واندز له سالی ۱۲۴۶د ولاتی سورچی و خوشناوه تی و هه ولیر و نالتون کویری گرت؛ رانیه و کو به ی له چنگ بابانیسه کان دهر هینا و قه له مپوه ی حوکمی هه تا سهر زتی بچووک هات؛ سالی ۱۲۴۷ هیرشی برده سهر بیژیدیان و قه تلوعامی کردن. بز دریزی نه م باسه پروانه شه رفنامه کور دیبه که ی هه ژار.

به راستی سهرم سورماوه؛ نازانم نایه توللا نه و چیر که ی چن پیکه وه ناوه؟! - هه ژار -

چوار تویان روو به مزگه وت له سهر قه لا دابه ست و چوار دانه پولی وردیان تیداخنی. هیندیکیش چه کدار له ده وری مزگه وت دانه نی، که هه رچی نقه ی هات بیژاری که ن. خه لکی سنه له ترسان بی قره و هه را ده چنه مزگه وت و پاش نویژی با پیرم نه که ن. ته نیا چه ند که سیک ناچنه مزگه وت. والی دهنیر دهنانگرن. هیندیکیان ته می ده کا و هیندیکان شاربه دهر ده کا و مابه قیه نازاوه کانیش به زور دهنیریتته مالی شیخ جه مال که داوای بووردنی لی بکه ن.

له سالی ۱۲۵۰د دوباره تعاون دیتته وه سنه و خه لک راده که ن. والیش هه زار هه نگاویک دوور له شار خیتوت لی ده دا. تعاون سهر ی لی ده دا و دووه می مانگی مه ولوودی نه و ساله له ته مه نی ۲۹ سالییدا ده مرئ. پتر له هه شت هه زار که سی تریش ههر به و تعاونه ده چن. نه للا ویردی خان کوری نه زهر عه لی خان و عه لی مراد سولتانی کوری و چه ند پیوا ی زلی سنه یی تریش به و تعاونه چونه ته ختی گورستانه وه و یه کجاره کی حه سانه وه.

رهزا قوئی خان: کازم به گی هه وشار په وانه کرا که خه به ری مه رگی خوسره و خان بو شا به ری. شا و کاربه ده ستان زور خه مبار بوون. شازاده فه تحوللا میرزای شوعا عوسسه لته نه و (تاج به یگم خانم) که برا و خوشکی دایک و باوکی حوسن جیهان خانم بوون. هاتنه پرسه و، دووسی مانگ له سنه مانه وه و، یارمه تی والی تازیه یان کرد. میرزا فه ره جوللا شیان بو کرده وه زیر که هه موو کاران راپه ریتنی.

محمه د شا بارام میرزای برای، له باتی حوسین میرزای کوری حه مه عه لی میرزا دیاری کرد که به سهر کرماشان و لورستان و خوزستان و به ختیار ی رابگا. به میرزا هیدایه توللا نه میندا که له نازربایجان هه وه ره گه ل محمه د شادا، که نه وسا وه لیعه هد بوو، چوبوه تاران و زوری خزمه ت کردبوو، رای سپارد که والی بچیتته یارمه تی بارام میرزا. به زستانیک ی پر به فر و باران، والی به هه شت هه زار سواره وه به ره و کرماشان چوو، له

کاروانسهرای ماهیدهشت گه‌یشته بارام میرزا.

همه‌حوسپن میرزا بهر له چوونی ئه‌وان، ده‌گه‌ل چهند پیاویتیکیان رای کرده تاران و گرتیان و ناردیانه گرتووخانه‌ی ئه‌رده‌وی‌ل تا ئیستاش که سال ۱۲۶۲ هه‌ر له‌ویته. بارام میرزا ده‌گه‌ل والی چوونه کرماشانه‌وه. پاشان والی گه‌رایه‌وه سنه.

هه‌ژده مانگ بوو ره‌زا قولی خان ببووه والی. چونکه کاربه‌دهسته‌کانی نازاری خه‌لکیان ده‌دا، خه‌لک که‌وتبوونه بۆله و پرته.

همه‌سادی خان‌ی کوری ئامانوللا خان و عه‌باس قولی خان‌ی برای که ماوه‌یه‌ک له سنه دوور خرابوونه‌وه ده‌گه‌ل زۆر له سه‌رناسانی سنه له سالی ۱۲۵۱د چوونه تاران و دژی والی بزوتنه‌وه. به‌لام والییه‌ی دایکی، توانیی کاریک بکا سه‌ریان وه‌بهرد که‌وی و هیچیان ده‌سگیر نه‌که‌وئ؛ ئه‌وسا گه‌رایه‌وه سنه. همه‌سادی خان دوو سال له تاران مایه‌وه، ئه‌وسا هات له‌لای مه‌نوجه‌رخانی موخته‌مه‌د که حاکمی کرماشان بوو دامه‌زرا، تا ئه‌وسا که والییه خانم توپا خانمی خوشکی شای بو والی خواست و چوو بووه تاران بووک بگوتیتنه‌وه، همه‌سادی خان دهرفه‌تی هینا و به دووسه‌د که‌سیتکه‌وه له کرماشانه‌وه هیرشی بو کوردستان هینا. والی که ته‌مه‌نی ببووه یازده سال، ده‌گه‌ل میرزافه‌ره‌جوللای وه‌زیر و چه‌کداران، لای نیوه‌رۆیه‌ک له شار دهرکه‌وتن که ریگه له دوژمن بپرن.

هه‌ر ئه‌وشه‌وه همه‌سادی خان له ریگه‌ی یه‌مینان و گزره‌چاره‌وه گه‌بینه شار. والی که له ریگه‌ی (نه‌ران) را چوو، توشی نه‌ببوو. پیاوی سادی خان هه‌رچی به‌رده‌ستیان هات دایمانالی و یه‌کدوو که‌سیان به‌گولله کوشت. مائی مه‌لاعه‌باس شیخه‌لئیسلام و میرزا فه‌ره‌جوللا وه‌زیر و، میرزا هیدایه‌توللا ئه‌مین، هه‌رئه‌وه شه‌وه له ترسان باریان کرد و، بۆ سبه‌ی گه‌بینه ناو جافان. هیندی‌ک چه‌کداری والی له شارا بوونه جاشی سادی خان و به‌وه تۆزیک وه‌هیتتر که‌وت. به‌لام که خه‌به‌ر داکه‌وت والی به‌ره‌وه سنه

دیتسه‌وه، زۆریان له ترسان بلا‌وه‌یان کرد. حوسپن قولی خان‌ی کوری ئامانوللا خانیش زۆری دلی له‌شکرچییان دایه‌وه و، غیره‌تی پی پیدیا کردن. به‌یانیی ئه‌وه شه‌وه له چیتسه‌نگاودا، والی و له‌شکری هاتنه‌وه شار، همه‌سادی خان خۆی کوتا سه‌رای حوکماته‌وه و، پاسه‌وانیسی له‌به‌ر ده‌روازه‌کانی شار دانا. نزیکه‌ی سه‌عاتیک شه‌ره‌گولله کرا، چهند بۆره پیاویتیکی بی ناویش کوژرا. دوایی پیاوانی والی، چهند کونیتیکیان ده‌بوورجان کرد و، چه‌کداران له‌سه‌ر بانان و گۆزایی مه‌یدانی به‌رده‌روازه‌ی سه‌را تیک به‌ربوون.

تا نیمه‌رۆ ئه‌م شه‌ره‌ کرا؛ هیچ کام سه‌رنه‌که‌وتن. تا ئامانوللا به‌گی وه‌کیل و قویاد به‌گی فه‌راشباشی ده‌گه‌ل چهند به‌گزاوه و چه‌کداری بانه‌یی و هه‌ورامی، خۆیان گه‌یانه‌ پشت مائی ئه‌نده‌روونی. ئه‌وانه‌ی له ئه‌نده‌روون بوون، به‌گوریس هه‌لیان کیشانه سه‌ریانی روو به‌حه‌وشی ده‌فته‌رخانه و دوژمنیان خسته ته‌نگانه.

له‌ولایشه‌وه لاگرانی والی به‌حام هیرشیان بو ده‌روازه کرد. به بیور و تیخ شکاندیان و پژانه ژوووه‌وه. ده‌سته‌ویه‌خه تیک هاللقان. همه‌سادی و هه‌والانی زۆر پیس شکان؛ زۆریان کوشته و بریندار دا. له هه‌ردووک لا بیست و چوار بریندار و کوژراو هه‌بوو. سادی خان و ماوه‌کانی هه‌والی به‌دیل گیران و زنجیر له مل خرانه به‌ند.

له‌سه‌فه‌ره مانگی سالی ۱۲۵۷د مه‌حمود پاشای به‌به، دلی ده‌وله‌تی عوسمانیی لی ره‌نجا، به‌هۆی ئه‌حمه‌د پاشای بابان کوری سوله‌یمان پاشا که برازای بوو له ولاتیان راونا و په‌نای به ئیران هینا و هاته لای والی سنه، ئه‌ویش زۆری به‌خیر هینا و له کوردستان جیگه‌ی دایه.

کژی زستان والییه و والی و توپا خانم و مه‌حمود پاشا و پیاوه ناسراوه‌کانی بابان و سنه پیکرا چوونه تاران که وا بکه‌ن یاریده‌ی مه‌حمود پاشا بدریت.

کاتی ئەوان لە تاران بوون، هیندیك له نهیاران که بههره‌یان له لاوه‌تی والیی دهرد و کاری کوردستانیان له باتی ئەو ده‌کرد، کاریکیان کرد که والی و دایکی بکهنه دژی یه‌کتر. توپا خانم باسی لاساری په‌زاقولی خانی به‌کاربه‌دستانی ده‌ولت راگه‌یاند.

والیبه زۆر زیره‌ک بوو. ده‌یزانی په‌زاقولی خان مندالّه و ئەزمونی که‌مه، له‌وانه‌یه نه‌توانی وه‌ک پیتویسته فه‌رمان‌په‌وایی بکات. زۆری نامۆژگاری ده‌کرد، به‌لام به‌هره‌ی نه‌بوو. ئیتر له‌ تا‌کامدا شو‌فاران چو‌بوونه بن‌کلێشه‌ی دایه‌خانم و نیوانی ده‌گه‌ل کوری تیک چوو.

مه‌حموود پاشا و په‌زاقولی خان و هاو‌پیکانیان هاتنه‌وه کوردستان. والیبه‌ش پاش چهند رۆژتیک هاته‌وه. که ده‌شیزانی کوره‌که‌ی به‌هیچی ناگرێ خۆی ده‌هیچ نه‌ده‌گه‌یاند. سه‌رۆکانی ولاتی بابان، له‌ په‌ستا نامه‌یان بو‌مه‌حموود پاشا ده‌نارد که ئەگه‌ر ده‌گه‌ل والی به‌ره‌و شاره‌زور ته‌شریفتان بی، گشتمان له‌گه‌لتاین و، دو‌ژمنانتان ته‌رت و تونا ده‌کین. والی له‌سه‌ر داوای مه‌حموود پاشا هه‌ر له‌و ساله‌دا که ۱۲۵۷ بوو، به‌ له‌شکرێکی زۆر له‌چه‌کدارانی سه‌ر سنوره‌وه و سوپای خۆی په‌گه‌ل مه‌حموود پاشا که‌وتن و، له‌ مه‌ریوان دایه‌زین. چهند رۆژتیک خه‌ریکی راووشکار بوون. تا خه‌به‌ر هات که عه‌بدو‌للا به‌گی برای ئەحمه‌د پاشا به‌فه‌وجیک سه‌ریاز و حه‌و توپ و هیندیك چه‌کداری تره‌وه، چوار فرسه‌خ له‌ هۆردوی والی دووره و نیازی وایه‌ هه‌لێ. والی مه‌حموود پاشای، ده‌گه‌ل دوو هه‌زار چه‌کدار به‌سه‌رکردایه‌ تیبی ئامان به‌گی وه‌کیل په‌وانه‌ی شاری سوله‌یمانیه‌ کرد. به‌ قویاد به‌گیشی سپارد که به‌ سانه‌کانی هه‌ورامی و ده‌سته‌یانوه و هه‌زار سواره‌وه ده‌ره‌ندیک بگرن که نیو فرسه‌خ دوور بوو. خۆیشی که‌می‌ک له‌ پشت ئەو دامه‌زرا.

ده‌لێن راسته‌که ئەمه‌یه: میرزا هیدایه‌ت‌وللا‌ی وه‌زیر که بنه‌ماله‌یان هه‌میشه له‌پیش بوون و، له‌و کاته‌دا، له‌ والی دل‌خۆش نه‌بوو. خه‌به‌ری په‌رژوبلاوی له‌شکری سه‌نه‌ی داوه به‌عه‌بدو‌للا به‌گ و رای سپاردوه، بی،

سه‌رده‌که‌وی.

عه‌بدو‌للا به‌گ به‌و هومبیده که دژی والی زۆرن، سه‌به‌ی ئەو رۆژه له‌ جه‌نگه‌ی نیوه‌رۆدا که سه‌رکرده‌کانی له‌شکر زۆربه‌یان نوستوون یان پال که‌وتوون، چه‌کدارانیش له‌ ده‌شت ئەسپ ده‌له‌وه‌پین، به‌سه‌ری دادان. کاتی پاسداران خه‌به‌ریان دا و دو‌ژمن هات و گه‌یشه‌ نیو فرسه‌خی، که‌می‌ک له‌و شه‌ره‌که‌رانه‌ی ئەرده‌لان که له‌و ده‌مه‌دا حازر بوون. نیوه‌یان بی چه‌ک راپه‌ریون و هیندیکیان دو‌گمه‌ی که‌وا و پشت‌تیندیان بو‌نه‌سه‌راوه، سوار بوون و نزیکه‌ی هه‌زار که‌می‌ک به‌و حاله‌ چوونه به‌ر دو‌ژمن بو‌شه‌ر. بابانی ده‌گه‌نی و پاسه‌وانان تیک ده‌گیرین و ئەرده‌لانیه‌کان سی جار پاشه‌کشه به‌ بابانیه‌کان ده‌کهن. به‌لام چونکه وه‌ک گوتمان، له‌شکر به‌و شپه‌تیبیه بووه و زۆربه‌شیان وه‌ختی خۆی سو‌تیندیان خواردوه که ده‌گه‌ل بابان به‌شه‌ر نه‌ین، وایان به‌باش زانیوه را‌کهن و تا سه‌نه خو‌نه‌گرنه‌وه. هه‌ر ئەوه‌نده‌ش که هیندیکیان هه‌لاتوون، شیرازه هه‌لوه‌شاهه و ئەوبه‌تیریش شو‌ین که‌وتوون. هیندیك که‌س که هه‌لنه‌هاتوون و شه‌ریان کردوه، وه‌ک شێخالی به‌گ، نه‌زه‌ر عه‌لی به‌گ، حه‌مه‌ره‌زا کوری حه‌مه‌ عه‌لی به‌گی وه‌کیل، میرزا فه‌زلوللا میه‌رداد و میرزا ئەبو‌لفه‌تح که نامۆزا و دایک‌برای یه‌کتر بوون، میرزا په‌حیم کوری میرزا یوسف هه‌ر له‌ مه‌یدان کوژراون. مسته‌فا خانی ئەمیر ئەسلان به‌گ و نه‌جه‌ف قولی خانی کوری و حه‌مه‌قولی خانی نه‌زه‌ر عه‌لی خان و میرزا محه‌مه‌د په‌فیقی نازر توانیبو‌یان له‌ مه‌یدان دوور که‌ونه‌وه؛ به‌لام به‌ گولله‌ی کوردی خه‌لکی سوله‌یمانی کوژرابوون؛ ما‌باقی تا ناو سه‌نه ئاوریان نه‌دایه‌وه. ئەمانوللا به‌گ و مه‌حموود پاشا مه‌نزلیکیان ده‌مینی بو‌ شاری سوله‌یمانیه‌، خه‌به‌ری ئەو شکانه ده‌بیسن؛ ئەوانیش تفه‌ ده‌ستی لێ ده‌کهن و سه‌نه بگره و هاتم.

پاش چهند رۆژتیک نه‌یارانی والی خه‌به‌ره‌که‌یان گه‌یاند هه‌ر. والیبه‌ حوسن جیهان خانمیش خۆی گه‌یاند تاران و تاوانی شکانی خسته سه‌ر هیندیك له‌ دو‌ستانی والی. شا، موسا خانی وه‌سسافی نارد که به‌و

کاره رابگا. ئەویش بابا خاناغای برازای ئەحمەد خان بینگلەر بیگی مەراغەیی که میراخوری تەویلهی والی بوو، عەلی خان عەموو که لەو ئەردەلانییانیە زۆر لەمیتزسالە لە توپسەرکان دەژین و لەو دەمەدا ببوووە وەزیر و کاربەدەست، سمایل بەگی دارۆغە و قوباد بەگی فەرەشباشیی گرت و هەشت هەزار قەنی کەرانی بەسەردا سەپاندن و ئەللا قولی خانی ئیلخانی قاجاری بەسەرەووە دانان که ئەم پوولەکیان لێ بستین. ئەمانەیان زنجیر لە مل برده تاران و پوولەکیان لە خزمەکانیان ساند. والی، میرزا عەبدوڵمەجید کوری میرزا شوکرووللا و ئامۆزای میرزا هیدایەتووللا وەزیری که حاکمی جوانرۆ و عیلى جاف بوو، ناردە تاران که لەو شکانەى مەریوان داوای لێ بووردن بکا؛ بەلام دژان وایان بۆ تێچاندبوو، هەر گەیشته تاران لە داریان دا. حوسین قولی خان لە شینی ئەوا پارچەبەک شیعری هۆندۆتەو، مێژووی بە ئەبجدە بۆ دۆزبۆتەو: (شەید دوست شد عبدالمجید)، که دەبیتە ۱۲۵۷.

پاش ئەو پروداوە پەزا قولی خان که زۆر کاری گەند ببوو چوووە تاران؛ داوای دوو سە مانگ توپا خانمی خێزانیشی خۆی گەیاندى. شا لەبەر خاتری خوشکی، چاوپۆشیی لە تاوانی والی کرد. بەلام لە والیەتیی لاگرت و هەژدە مانگ لە تاراندا مایەو. پتر لە هەزار سەید و شیخ و مەلاو خان و ئەعیانی کوردستان که دەگەلیا بوون لەوئ قەتیس مان.

لەم بەبەندەدا حەمەسەدق خان سەریەخۆ خۆی ناونا بریکار و میرزا هیدایەتووللاشی کردە وەزیر و هەرچی خراپیش بوو دەربارەى دۆستانی والی کردیان؛ کهسیان لە ترسان شەو نەدەخەوت. دیسان والی بەسەر کرایەووە و خراپەى میرزا هیدایەتووللاش ببوووە هۆبەک که فەرمانی والیەتی درایەووە بە پەزا قولی خان.

والیەى دایکیشی مەلبەندی ئیسفەندابادی بۆ ئامانوللا خانى کوری خۆی داوا کرد. ئیسفەنداباد لە کوردستان جیاکرایەووە و درا بە ئامانوللا خانى براى پەزا قولی خان. دۆستانی والیەش وەک: حەمە سەدق خان،

حوسین عەلى خان و ئەبوولفەتح خانى کورانی ئامانوللا خانى گەورە، مەلا مەهدى قازى، میرزا هیدایەتووللاى وەزیر، عەلى محەمەد بەگ کوری ئەحمەد بەگ و چەند مامیتکی، مالى خوێان برده ئیسفەنداباد.

والیەى که لە تاران مابوو، دەگەل سەدری ئەعزەم حاجی میرزا ئاغاسیشدا باش رێک کهوتبوون؛ کاریکیان کرد که والی پاش هاتنەووەى بۆ کوردستان نەتوانی ئاسوودە بژی. پینج مانگ لە هاتنەووەى رابردبوو. دایکی داوای مولکەکانی خۆی و لاگیرانی سنەیی کرد. لە دەرباری شاو قەنەبر عەلى خانى سەرئێپ راسپێرا که بەو کاره رابگات. قەنەبر داوای دوو مانگ دەردەسەر، نەیتوانی هیچ بکا و ناچار گەرایەووە توپسەرکان که لەوئ دادەنیشته و خەبەری تیشکانی خۆی بە پیاوانی دەوڵەت گەیاندى. دیسان بەدوو سەد سەد سوارەووە ناردیانەووە بۆ هەمان کار. ئەمجاریش داوای دوو مانگ بێنە و بەردە و تەفرە، دەم لە پوش گەرایەووە.

نزیك بە سالى ۱۲۶۱ ئەحمەد پاشای بابان، نەسەری وەبەر باری ئێران دەهینا، نە جوابی رۆمیانى دەداو. بە فەرمانی سولتانی رۆمی، نەجیب پاشای بەغدا بە سە هەزار جەندەرمە و سوار و بیست تۆپەو بەرەو شارەزور هات که ئەحمەد پاشا لەناو بیات. گەیشته حەریر و کۆبە، چەند رۆژتیک وەلام و نامەیان دەگەل ئەحمەد پاشادا پێک گۆرپەووە و پێک نەهاتن.

لە ئاکامە ئەحمەد پاشا بە چوار فەوج سەرباز و دوو سە هەزار سوار و چارده تۆپەو بەرەو شەری نەجیب پاشا بزوت و لە دوو سە فرسەخی ئەو لەشکر بەزی کرد. ئەو شەووە که دەبوا بە سبەى ببیتە شەر، چەکدارانی ئەحمەد پاشا لە دەمەقالەووە کردیانە شەری خۆ بەخۆی و پاشا بنیشتی لێ پووچەل بوو. هەر ئەوئەندەى بۆ کرا بە هەزار سوارتیکى بابانەووە و دوو سەد سەربازتیکەووە، خێوەت و تۆپخانە جێ بێلێ و راکات. بەیانى گەیشتهووە سولەیمانییە و بە پەلە مالیان لێنا و بەرەو کوردستان رەوین. وەزیری بەغدا بێ شەر شارەزوروی گرت و، عەبدووللا بەگی براى ئەحمەد پاشای ناونا

پاشای شاره زوور و گه پرایه وه به غدایه. نه حمده پاشا و ههوالانی هاتنه سنه. والی به خیری هیتان و له روانسهر دایمه زانندن. والی، عه بدولکه ریم به گی پیای خوی ره گه ل ناو ره حمان به گی راسپاردهی پاشا ناردده لای شای قاجار و داوای کومه گی لی کرد. شا گوتی چونکه نیوانمان ده گه ل رومیبیان خوشه و ا باشه له روانسهر نه مینی که سنووره و پتر بچن به ولاره و با ههر له خاکی نه رده لانی بن. پاشا چاری ههر له وه دادیت بچیتنه وه ولاتی روم، به ره وه به غدا رویش و له وه زیری به غدای خواست یاریده بدات.

والی رهزا قولی خان له رژی ۲۳ی سه فهره مانگی سالی ۱۲۶۲د بو کاروباری خوی به ره و تاران ری کهوت. رژی پازدهی مانگی مه ولود گه یشته تاران و گورجیک برابه لای شا. دایکی نه وه ندهی خراپه گوتیوو، که شا له والیه تیبی لاگرت و، نامانوللا خان له جی دانا. رهزا قولی خان که وای زانی مه نوچه به گی میراخوری ناردده وه که خه بهر به دوستانی بدا. میراخور شهوی چوار شه مهی هه شته می مانگی جیمادی دووه م گه یشته وه سنه و، سبهی شه و ههرچی هه والی رهزا قولی خان بوون خویان بو بارکردن تیک نا.

شازاده توپاخانم ده گه ل چند پیاماقولتیکا بریارباند به شه ری و نه هیتن نامانوللا خان بیته والی. نامانوللا به گی وه کیل ههر ده سبه جی به چند که سیکه وه خوی گه یانده نیلاق. نامانوللا خان نامه ی بو سانه کانی سنوور و خه لکی شاره کان و به گزاده کورده کان نارد گشتیان گوتیان له گه لتاین.

توپاخانم رژی پینج شه مهی نوی مانگی ناوبراو (جیمادی دووه م) له سه ر ته گیری مه لا عه باس و حه مه سولتان، وازی له شه ری هیتا و گوتی کی بارده کا، بارکا. هیتدیک له باجگران ههر نه وی رژی ده گه ل بیست سی مالیک له پیوانی رهزا قولی خان چوونه گه رووس و له دیهاتی حه مه ره حیم خانگی گه رووس دامه زران. پاشان هاتنه نیلاق و ره گه ل نامانوللا به گی وه کیل کهوتن و ماوهی شهش رژی زوربهی گونده کانیان تالان و ویران کرد.

دوایی که ده رکهوت کاری نه مانوللا خان سه رکهوتووه، نامانوللا به گ چه کداره کانی خوی به عه باس قولی خانگی کوری نامانوللا خانگی گوره سپارد و هاتنه وه سنه و ماله خوی برده (حهوش بارانی) له هه ورامان و هاتنه وه نیلاق؛ به لام دوای رژی تیک کاریان لی نالوزا و هاتنه وه سنه.

له پازده هه می مانگی ناوبراودا چند مالیکی تر ده گه ل حه مه سولتانی حاکمی سه قز چوونه سه قز؛ به لام هیتدیک له خزمانی حه مه سولتان. وهک: سمایل به گی وه کیل و ناخه به گ و حه مه سالح به گی برای و حه مه به گی به حیا به گ و هی تریش که حه مه سولتانیان خوش نده ویست و لاگری والیبی تازه بوون و به ره و موکوریان چووبوون، هاتن که له سه قز حه مه سولتان و یارانیان تالان کهن. له وه ده مه دا سوله یان خانگی هه وشار ده گاته سه قز؛ بنه و باریان به ره و هه وشار بارده کا و لای خوی دایان ده مه زرتی.

تایره میژوی مه ستوره خانم ده باره ی رهزا قولی خان ده برته وه. تایه توللا مه ردوخیش ده لی:

رهزا قولی خانگی فهره لان: کوره گوره ی خان که له والیه خانگی کچی فه تحالیشا بو له ۱۲۵۰د به ته مه نی ده سالی کرا به جیتشینینی باوکی. فه تحالیشا به حاتم خانگی شه هابودده وله و شازاده فتحوللا میرزا و تاج به یگم خانگی خوشک و برای والیه دا فهرمانی والیه تیبی بو نارد. به چکه شاکان چند رژی تیک دوای فهرمان گه یانندن و پرسه کردن، گه پانه وه. والیه و میرزا فهره جولالی وه زیر به کاروباری ولات پاده گه یشتن.

شازاده نه رده شیر میرزا (روکنودده وله) ی حاکمی گه رووس به له شکر تیکه وه بو گرتنی کوردستان دیت. والیه ی تازه بار به رووبه ند و په چه وه سوار ده بی و به له شکره وه بوی ده چی.

له زاغه و ناغ بلاغ هژدووبه ز ده کا. نه رده شیر میرزا تی ده گا که له شه ره ژندا سه رکهوتی یان بن کهوتی ههر زیانیه تی. له شه ری وازی دینی و ده نیترتته خوازیبینی و خانگی خانمان که کیژی والیه بووه ماره ده کا و له

باتی شیر شتیکی تر دهو شینی و شهر به بهزم دواپی دینی و بووک دها و دهگه پیتته وه. له سالی ۱۲۵۱دا فهتخالی شا ده مرئ. محهمه د شای نه وهی که جینشینه و له نازده بایجان ده بی، میرزا هیدایه توللا ئەمین له لایه ن والیییه وه دهیگاتی و دهگه لیا ده چته وه تاران. دوا ی له سه ر تهخت رۆنیشتن، میرزا خه لات ده کا و فه رمانیکی بۆ ده دا. له شکر ی نه رده لان بخاته ته ک بارام میرزای برای شاوه و بچنه سه ر حه مه حوسین میرزای کوری حه مه عه لی میرزا و کرماشان و لورستان و خۆزستانی لی بستین و بارام میرزای له جی دانین.

رهزا قولی خان له جهنگه ی زستان به ههشت ههزار سوار و فهوجیک سه ربازه له کاروانسه رای ماهی دهشت دهگاته له شکر ی بارام میرزا. حه مه حوسین میرزا شهر ناکا و به چنه د پیاویک وه دیتته وه تاران. دوا ی چنه د رۆژ دهگه ل چنه د شازاده ی ترا دهیانبه نه زیندانی نه رده ویتل. بارام میرزا و له شکر ی نه رده لان دهگه نه کرماشان و دوا یه والی نه گه پیتته وه سنه. هه ر له و ساله دا نه جه ف قولی خان کوری حه مه حه سه ن خان و نه وه ی ئامانوللا خان به سی سه د سواره وه ده چنه گورگان و خوراسان و نازاوه ی دژی شا داده مرکین و به خه لاتی شاوه دهگه پیتته وه.

هه ر له ۱۲۵۱دا دایکی والی، توپا خانمی خوشکی شا بۆ رهزا قولی کوری ده خوازی و له سالی ۱۲۵۲دا دهگه ل سه رناسانی کوردستان خۆی ده چیتته تاران و پاش بهزم و زه ماوه ندیکی شایانه بووک دیتته وه کوردستان.

له سالی ۱۲۵۴دا، شا که بۆ گرتنی هیرات و تورکستان ده چوو، ویستی هیندیک سوپای نه رده لانیس به ری. دیسان نه جه ف قولی خان ی ناوبراو به پان سه د سواره وه که وته ته کی و تا ده وری قه لای هیرات چوون. حه مه سادق خانی نه رده لان که له داخی رهزا قولی خان چووبوه کرماشان و ببوه په نابهری موعته مه دوده وه له مه نوچه ر خان ی حاکمی کرماشان، ده رفه تی له م هه له هینا به دوو سه د سواری خۆیه وه به ره و کوردستان دیت. والی و میرزا

فه ره جوللا له نیوه رۆدا دهگه ل چنه د چه کدارتیک له شار ده رده که ون تا ریتگی لی بگرن، شه و دهگه نه گوندی (نه ران). حه مه سادق خان که ئەمه ده زانی، له ریتگی یه مینان و گرزه چاره وه دیت و له نیوه شه ودا ده رژیته ناو شار.

مالی میرزا فه ره جوللا وه زیر و میرزا هیدایه ت ئەمین و مه لا عه باس شیکه لئیسلام و کۆمه لیتیکی تر هه ر نه و شه وه بارده که ن و به یانی نیوه رۆ ده چنه ناو عیلی جاف له سه ر سنوور.

والی و میرزا فه ره جوللا که وا نه زانن به په له دهگه پیتته وه و دهگه ل گزینگی هه تاوا خۆ ده ناو شار داوینه وه. حه مه سادق خان له خانووی حوکماتدا ماته ی داوه له سه ربانانه وه و له سه ر مه یدانی ده روازه وه تا نیوه رۆ شهر ده که ن زه فه ر به یه کتر نابهن. ئەمجار ئامانوللا به گی وه کیل و قوباد به گی فه راشباشی و چنه د به گزاده و تفه نگیچی هه ورامی و بانه بی، به ته ناف هه لده گه رپنه پشت بانان و ته نگه یان پی هه لده چن. له م لایشه وه به ته ور و بیور ده رگای قه لا ده شک ی و ده رژیته ژووره وه و، ده بیته شه ری ده سته ویه خه. حه مه سادق خان به دیل ده گیری و زۆر له پیاوانی ده کوژتین.

له سالی ۱۲۵۵دا میرزا فه ره جوللا ی وه زیر و میرزا هیدایه توللا ئەمین نیوانیان ناخۆش ده بی. خه لکی شاریش ده بنه دوو ده سته ی دژی یه ک و هه رکه به یاری خۆی هه لده لی.

دایکی والی لاگیری ئەمین بووه. والی لای وه زیری گرتوه و یارمه تیی له میرزا ئاغاسی وه زیره زله ی شا خواستوه. کیتشه که گه بیوه ته لای شا. شا که چۆته کویتستانی نه لوه ند، والی و دایکی و میرزا فه ره ج و چنه د مه لا و پیاوماقولیتیکی سنه ی بانگ کردۆته هه مه دان. دایکی والی و میرزا فه ره ج ریک ده خاته وه و، دیتته وه. به لام دیسان والیییه زۆر دان به فه ره جدا ناهیتنی. کاره کانی به ئەمین ده سپیری. فه ره جی وه زیر له کار ده که وئ و پاش دوو سی مانگ بیکاری له سالی ۱۲۵۶دا پشت له دنیا ده کا و

ئەمىن دەكرى بە ۋەزىر.

لە سالى ۱۲۵۷دا ديسان مەحموود پاشاى بابان بە ھەزار مائەوہ دېتە كوردستان و پەناى بە والى دەبا. دواى دوو مانگ بە خىوكر دىكى باش، مەحموود پاشا و چەند پىياوماقولىكى دەگەل والى دەچنە تاران و شا زۆريان بە خىر دىنى. دواى پىنج مانگ لە تارانەوہ مەرەخەس دەكرىن، كە بگەرپتەوہ. بە فەرمانى شا والى بە لەشكرى سنەوہ پەگەل مەحموود پاشا ئەكەوى كە دايمەزىنپتەوہ و لەشكر دەگاتە سەر لىوارى زىوار.

لە پىشا گوتمان والى و داىكى نىوانيان تىك چووبوو. زۆر لە پىاوہ زلەكانى كوردستان بە سەركردهىبى مىرزا ھىدايەتوللا ھەزىان لە داىكى والى دەكرد و دژى والى بوون و ھەر دەخەفتان چەت بخەنە كاربەوہ.

لە پەفى زىواروہ مىرزا ھىدايەتوللا چەند چەكدارىك بەسەركر دايەتپى ئامانوللا بەگ دەگەل مەحموود پاشا بەرەو شارى سولەيمانى دەنيرى كە پاشا دامەزىنتەوہ. ۋەلامىش بۆ عەبدووللا پاشاى براى ئەحمەد پاشا بەرپى دەكا، كە من لەشكرى والىم لە پىاوى ئازا ھەلەوژاردوہ. ۋەرە بگەيە سپاردوومە ھەر دەنگى شەببورت بگاتە ئىمە، بەرايى لەشكر بکشيتەوہ و، لەشكر بلاوہى بكا. عەبدووللا پاشا گورجىك بەفەوجىك سەرباز و دوو ھەزار سوارە و، چوار تۆپەوہ سەعات دووى رۆژى چوارشەمە، دەى مەلودى ۱۲۵۷دا دەگاتە نزىك رىزى پاسەوانان. نۆكەس كە برىبەتى بوون لە: مىرزا فەزلوللا مېھرداد، مىرزا ئەبولفەتخ، محەمەد رەزا بەگى رەمشتى كورى ھەمەعەلى بەگ، شىخالى بەگ كورى نەزەر بەگ، مىرزا رەھىم كورى مىرزا يوسف، مستەفا خان كورى ئەمىر ئەسلان خان و نەجەف قولى خان كورى ھەمە قولى خان كورى نەزەر عەلى خان و مىرزا ھەمە رەفيعى نازر. بى ئەوہى ئاگانان لە كەين و بەينى مىرزا ھىدايەت بى، لەو دەمەدا دەچنە ناو پاسەوانان. شەببورى لەشكرى عەولا پاشا لى دەدرى. پاسەوانان رادەكەن. ئەو نۆكەسە كە نازانن خەبەر چىبە! ھەلنايەن و، لە مەيدان دەچەقن، دەبىتە تەقە. والى كە بەھاتنى دوژمن دەزانى،

دەس بەجى عەبدوولخەمىد سولتانى بانەيى بە ھەزار تەفەنگچى بانە و سەقزەوہ بۆ ھىمدادى ئەو نۆكەسە دەنيرى، خوشى بەدوياندا دەچى. ۋەزىر پەنامەكى عەبدوولخەمىد سولتان قاو دەكا، كە شەر نەكا و خو بداتە كەنار.

لەشكرى عەبدووللا پاشا نۆكەسەكە دەكوژن و، پەلامارى والى دەدەن. مىرزا ھىدايەت بەوالى دەلئ پاسەوان و عەبدوولخەمىد سولتان جوقة وارىان نەماوہ، ھەموو كوژران؛ تا ئىمەش بەرنەكەوتوين با راکەين. والى راکە و دوژمن بگەوہ شوپى! ھەرچى گرتويانە كوشتويانە.

لەولايشەوہ ئامانوللا ۋەكىل و مەحموود پاشا گەيشتەوہ تە بەك فرسەخى شارى سولەيمانى. ھەرتەو خەبەرە دەبىسن، بەرەو سنە دەيقاچىن و دېتەوہ شار. داىكى والى كەيفى سازە و ھەر گىقەى دىت، گورجى باسى شكانى والى كە لاوتىكى نەزانە و گوئ لەمستى مىرزا عەبدوولخەمىد كورى مىرزا شوكروللا (ئاموزاي مىرزا ھىدايەتوللا) يە، بۆيە شكاوہ و ئابروومان تكاوہ، دەنامەيەكدا دەنووسى و بەمىرزا فەرەجەكەدا دەنيرپتە تاران.

والىش مىرزا عەبدوولخەمىد دەنيرى كە باسى شكانى بۆ شا بكا و، يارمەتپى لى داواكا تا تۆلەى خوئى ۋەستىنى. عەبدوولخەمىد ھەر دەگاتە تاران لە سەرى ئەدەن. شا ھەمەتەقى پىشخزمەتى خوئى دەنيرى، والى بۆ دەباتە تاران. موسا خانى ۋەسسافىش دەنيرى كە ماكى شكست سزا بدا، ھەتا دەگاتەوہ كوردستان. بابە خاناغاي مىراخوڤ و عەلى خانى عەموو كە ئەردەلانى و ھەمەكارەى والى و دانىشتووى توبسەركان بوو، دەگەل سمايل بەگى داروغە و قوباد بەگى فەراشباشى كە گشتيان سەر بە والىن، بە زنجىر كراوى دەنيرپتە تاران. ھەشت ھەزار تەنپىش تاوان لە كەس و كاريان دەستىنى.

والى ھەر دەگاتە تاران لە كار دەردەكرى و فەرمان دەردەچى كە مىرزا ھىدايەتوللا خوئى ھەمە كارەبى و باجى ھوكمات ئەو بىسىنى.

میرزا که دیتته‌وه، عه‌باس قولی خانى مامى والى ده‌کاته بریکار (نایب) و فرمانان به موری والى دهرده‌کا. دواى سى مانگ عه‌باس قولی لاده‌دا و همه‌سابق خانى برا گه‌ورهى عه‌باس قولی ده‌کاته بریکارى والى. والى هه‌ژده مانگ له تاران ده‌گه‌ل سه‌ید و مه‌لا و هه‌واله به‌ریزه‌کانى تر، سه‌رگه‌ردان و بی‌کار ده‌خولینه‌وه. شازاده توپا خانى ژنى که خوشکى شا بووه، خوئ ده‌گه‌یه‌نیته تاران و تکا بو میردى ده‌کا و دووباره ده‌کریتته‌وه به والى. ره‌زا قولی خان توپا خانى ده‌گه‌ل نامانوللا به‌گ و کوردستانیه‌کانى تر که نزیکه‌ی هه‌زار که‌سیک بوون به‌رئ ده‌کاته‌وه سنه و خوئى دواى چوار مانگ به‌خه‌لات و فه‌رمانه‌وه، ده‌گه‌ریتته‌وه. هه‌ر ده‌گاته گوندی جامه‌شوران دایکى له داخان سنه به‌جئ ده‌هیلئ و له رتیی گه‌روسه‌وه روو ده‌کاته تاران. ره‌زا قولی خان نامانوللا خانى براى به‌شوتندا ده‌تیرئ که هه‌ر چوئیک بئ بی‌گه‌ریتته‌وه. نامانوللا له ریگه ده‌گاته دایکى. دایک ئه‌ویش هه‌لده‌خرتینئ و ده‌بیا بو تاران و ده‌ست ده‌که‌ن به‌پیلانگه‌یران. له ئاکاما وا ده‌کا مه‌لنه‌ندى ئیسفه‌نداباد له کوردستان جیابیتته‌وه و بدریتته ده‌ست نامانوللا. شا به‌قه‌نبره‌لى خانى سع‌دودده‌وله‌ی مامى ده‌سپیرئ که هه‌رچی سه‌ر به‌دایکى والیه‌ وه‌ک: همه‌سابق خان و حوسین قولی خان و ئه‌بوولفه‌تخ خان و مه‌لا مه‌هدى قازى و عه‌لى محممه‌د به‌گى کورئ ئه‌حمه‌د به‌گ و هی تریش له سنه‌وه بارکا بو ئیسفه‌نداباد.

ره‌زا قولی خان دوو سال بئ هه‌راوکیشه والیه‌تیبی کرد. به‌لام دایکى ده‌ستى لئ هه‌ر هه‌لنه‌گرت تاواى کرد که له سالى ۱۲۶۱د ره‌زا قولی خان له والیه‌تى خرا و برایه تاران و نامانوللا خانى براى واتا غولام شا خان کرا به والى و گه‌رايه‌وه کوردستان. به‌لام له ریگه‌دا میرزا هیدایه‌توللا به‌ر چنگى عیبرزایل که‌وت و هه‌موو ناواتی برده ژئیر خاک.

نامانوللا خانى دووه‌م: کاتئ نامانوللا خانى دووه‌م له قسلا‌نه‌وه به‌ره‌و سنه هات، ده‌سته‌ی عه‌باس قولی خان و نامانوللا به‌گ هه‌ر یه‌که به‌لایه‌کدا هه‌لات. خه‌لکى شار تیکرا پیش‌سوازی کرد و روژئ یه‌کشه‌مه دوازده‌ی

مانگى جیمادى دووه‌مى سالى ۱۲۶۲ له سه‌ر کورسیى والیه‌تى پالى دایه‌وه.

ره‌زا قولی خان که‌وته‌خوئ؛ نامه‌ی بو راکردوه‌وه‌کان نووسى که له‌سه‌ر سنوور ئازاوه بنینه‌وه و ئه‌گه‌ر ده‌توانن به‌گه‌نه توپاخانم و شه‌ر به‌که‌ن. هه‌لا‌توه‌کان به‌قسه‌یان کرد و هاتنه شه‌رى والى. ئه‌ویش به‌سه‌رکردایه‌تیبی نه‌جه‌ف قولی خانى کورئ همه‌سه‌نه‌ن خان و سمایل به‌گى داروغه فه‌وجیکى نارده سه‌ر یاغیه‌یه‌کان و له به‌یانیبی روژئ پینج شه‌مه‌ی مانگى ناوبراو گه‌یینه سه‌ریان یاغیه‌یه‌کان هیندیکیان هه‌لاتن. هیندیک مان و شه‌ریان کرد. کومه‌لیکیان لئ به‌دیل گیرا و به‌زنجیرکراوى هینایانه‌وه لای والى. والى ویستی بیسانکوژئ، به‌لام به‌تکای حوسین قولی خان و مه‌حمود خان به‌خشینی.

له‌ولاشه‌وه، نامانوللا به‌گى وه‌کیل به‌هه‌زار تفه‌نگچی هه‌ورامى و سواره‌ی له‌ک و سورسوره‌وه به‌ره‌و سنه هات و روژئ سئ شه‌مه‌ی ۲۸ی مانگى ناوبراو گه‌یشته‌هه‌سه‌ن ئاوا. نامانوللا خان بوئ چوو. له‌شکری خوئ کرده سئ به‌ش، به‌شیکى به‌سه‌رکردایه‌تیبی خوئ له‌ناوه‌راست راکرت و مه‌حمود خان و نه‌جه‌ف قولی خانیشی کرده سه‌رکرده‌ی دوو به‌شه‌که‌ی تر. هه‌ر له به‌یانه‌وه تا نیسه‌رویه‌کی دره‌نگ شه‌ریان کرد. چه‌کداره‌کانى وه‌کیل له‌جه‌نگه‌ی شه‌را وازبان له وه‌کیل هینا و هاتنه لای والى. وه‌کیل و ئه‌سه‌دوللا به‌گى کورئ و فه‌تخالی به‌گى برازای، له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا له قه‌لادا قه‌تیس مان. عه‌لى محممه‌د به‌گ که ناموزای وه‌کیل و نوکهری والى بوو، چوو له قه‌لای دهرتینان و هینانیه‌ لای والى هینایانه‌وه سنه؛ وه‌کیلیان له مالئیکى چولدا چه‌پس کرد و پاشان کوشتیان.

له باسى رووداوه‌کانى پاردا که‌می‌ک له‌مه‌ر ئه‌حمه‌د پاشای بابان دوام وا ئیستا ده‌مه‌وی چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو که‌م:

دواى ئه‌وه له ده‌وله‌تى ئیران هومیدی برا، به‌ده‌سته‌وبه‌سته‌وه رووه‌و

به‌غدا رۆیشت و ماوه‌یه‌ک له‌و گهرمیینه‌وه مایه‌وه. ئه‌گهرچی ئه‌حمده‌ به‌گی کورپی نه‌جیب پاشا خاترجه‌میشی کرد که هیچی لێ ناکهن؛ دیسان نه‌یوئیرا بچته‌ به‌غدا. له‌ به‌هاری ساڵی ۱۲۶۲دا روه‌ی کرده‌ سوله‌یانی و ده‌گه‌ڵ عه‌بدوڵلا پاشا برا گچکه‌ی خۆی به‌ شه‌ر هات و شکا و ئه‌حمده‌ پاشا ده‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سیکا هه‌لات و تا گوندی تیله‌کو که له‌ ئیسفهنه‌ناباده‌ و مولکی حوسین قولی خانی ئه‌رده‌لانه‌ ئاوری نه‌دایه‌وه.

ژنی حوسین قولی خان میمکزی ئه‌حمده‌ پاشا بوو دوای دوو سێ شه‌و که به‌ میوانی مایه‌وه، حوسین قولی خان بای هه‌زار تمه‌نیک ئه‌سپ و ئیستر و لوین و پاره و ماره‌ی دایه‌ و له‌ ریگه‌ی قزل ئوزون و هه‌وشاره‌وه گه‌یشته‌ ئه‌رزهرۆم و له‌ویشه‌وه چوه‌ ئه‌سته‌مبول و ئیستا وا له‌وییه‌. دوای هه‌لاتنه‌که‌ی له‌ شه‌ری عه‌بدوڵلا پاشادا، کوچ و مال و هه‌والانی چونه‌وه سوله‌یانی. هه‌رچه‌ند ئه‌مانوڵلا خان خۆی گرتبوو رۆژ به‌ رۆژیش به‌ر پیتی توندتر ده‌بوو، به‌لام توپاخانم هه‌ر ده‌سته‌به‌ردار نه‌بوو. هینده‌ی شکایه‌ت لای شای برای لێ کرد تا شا ئیسفهنه‌نابادی پێ به‌خشی. رۆژی یه‌کشه‌مه‌ پازده‌ی رهمه‌زانی ۱۲۶۲ ده‌گه‌ڵ دۆستانی خۆیدا چوه‌ قسلاان و ناردی هه‌رچی له‌ داخی والی گه‌ییونه‌ گه‌رووس و هه‌وشار و کولیاپی، هیتانیه‌وه لای خۆی و دیهاتی ئیسفهنه‌نابادی (هه‌ر که‌سه‌ به‌گوتیه‌ی خۆی) پێ سپاردن. له‌ نۆزده‌ی مانگی ناوبراودا تاعون گه‌یشته‌ قسلاان و بیست و هه‌شت که‌سی له‌ دوو شه‌ودا کوشت. رۆژی بیسته‌م خانم له‌به‌ر تاعون هه‌لات و هاته‌ گوندی (ویج) و کردیه‌ بنکه‌ی خۆی.

خانم به‌ر له‌ هاتنی تاعون و ده‌رچوونی له‌ قسلاان، ئاغا هه‌سه‌نی برای شیری خۆی به‌ شکات نامه‌یه‌که‌وه نارد هه‌ تاران و بو‌شای نوسیبوو که له‌ چنگ زولمی ئامانوڵلا خان قه‌ت جوقة‌واریک له‌ سنه‌دا نه‌ماوه، و گشتیان هه‌لاتوون. هیندییک له‌ کاربه‌ده‌ستانی ده‌ریاریش بو‌ خاتری دلێ توپا خانم و خاتری دایکی شا ئوبالیان بو‌ کیشابوو که راست ئه‌کا. ره‌زا قولی خان له‌ تاران بوو. حاجی میرزا ئاغاسی برديه‌ لای شا و فه‌رمانی والیه‌تیی بو‌

ده‌رکرا و هه‌ر به‌ ئاغا هه‌سه‌نه‌که‌دا مرگینی بو‌ توپا خانم درا.

تا ئیتره‌ قسه‌ی مه‌ستوره‌ خانم بوو، ئایه‌توڵلا مه‌ردوخ له‌ ژیر ناوی (غولام شا خان)دا که نازناوی ئه‌مانوڵلا خانی بوو، ئاوی باس ده‌کات:

هوکمی غولام شا خانی ئه‌رده‌لان: له‌ ساڵی ۱۲۶۲دا دیته‌وه سنه‌ و مل دهنج له‌ ئازاردانی لاگرانی ره‌زا قولی خان. ئامانوڵلا به‌گی وه‌کیل له‌ ترسانی راده‌کا و ده‌چیتته‌ (حه‌وش بارانی) هه‌ورامان. مه‌لا عه‌باس شیخه‌ئیسلام و کومه‌لێک به‌ره‌و هه‌وشار تهره‌ ده‌بن.

توپا خانمی ژنی ره‌زا قولی خان که له‌ شار ماوه‌ته‌وه له‌ چنگ ژنی ئامانوڵلا خان دنیای لێ ده‌بیتته‌ چه‌رمی چوتله‌که‌. هه‌رچی داواش له‌ ده‌وله‌ت ده‌کا چاریکی لێ بکه‌ن بێ به‌ره‌ ده‌میتنی. ناچار بو‌ ئه‌مانوڵلا به‌گ ده‌نوسنی که ئه‌گه‌ر له‌و جه‌حه‌نده‌مه‌ رزگارم نه‌که‌ی به‌ترباک خۆم ده‌کوژم. ئه‌ویش نامه‌که‌ نیشانی هه‌سه‌ن سان و ئه‌حمده‌ سانی هه‌ورامی ده‌دات. سویندی بو‌ ده‌خۆن که تا دوا دلۆپی خوتنیان له‌ قسه‌ی وه‌کیل ده‌رناچن. به‌و مه‌رجه‌ که خانم له‌ شار ده‌رکه‌وی و بگاته‌ هه‌سه‌ناباد.

وه‌کیل له‌ ۲۱ی مانگی جیمادی دووه‌می ۱۲۶۲دا به‌ هه‌ورامیه‌وه ده‌گاته‌ هه‌سه‌ناباد. والی به‌وکاره‌ ده‌زانج و ناهیلجی خانم له‌ شار ده‌رکه‌وی و خۆی به‌ له‌شکروه‌ ده‌چیتته‌ هه‌سه‌ناباد. هه‌ورامی که ده‌زانن له‌ جیاتی خانم، والی به‌ له‌شکروه‌ هاتوه‌ واز له‌ وه‌کیل ده‌هین و ده‌دنه‌ چیا. دوو سه‌ت سواریکی له‌کیش که هه‌ر بو‌ خانم نه‌جاتدان هاتبوون. واز له‌ وه‌کیل ده‌هین و ده‌چنه‌ ناو له‌شکری والی. وه‌کیل که نه‌ده‌توانج راکا نه‌ده‌کری بیتته‌پیش، به‌ نزیکانی خۆیه‌وه خۆی ئه‌خاته‌ قه‌لاوه‌ و شه‌ر ده‌قه‌ومج. هه‌ر له‌ هه‌وله‌ی ته‌قه‌ دامه‌زراندا، شا که‌ره‌م سانی سورسوری که هه‌والی وه‌کیل بووه ئه‌کوژج. هه‌ورامیه‌کان له‌ چیاوه‌ داده‌به‌زن و دینه‌ ناو له‌شکری والیه‌وه؛ وه‌کیل و ئه‌سه‌دوڵلای کورپی و فه‌تحالی به‌گی برازای و چه‌ند خزمیکی، تا دره‌نگانی نیوه‌رۆ شه‌ر ده‌که‌ن.

والی چند سید و شیخان دهگه لّ حوسین قولی خان و علی محمده بهگی ناموزای وهکیل دهنیروی که دلخوشیی وهکیل بدنهوه و سویتندی دهخوا که هیچی لی ناکا و چاکهشی لهگه لّ دهکات. وهکیل باوهر دهکا و دیته خرمهت والی و نهویش ماچی دهکا و دوا نیوسهعات ویکرا بهرو شار دینهوه.

له ریگه دا میرزا فهتاح کوری میرزا فهرجوللا وهزیر تهگبیر بۆ والی دهکا که وهکیل به حورمه تهوه نهباته شار. والی له ئانقهست خوی وه درهنگی دهخا و سهعات دووی شه و دیتهوه شار. وهکیل له مالیکی چۆلدا حهبس دهکا و، پاش ههشت رۆژ دهیکوژی. کور و برازا و خوارزاکانیسی ئه داته دهست حهمه علی بهگ.

ژنی میرزا فهرجوللا بهزهی پپانا دیتهوه و تکایان بۆ له والی دهکا و ئازاد دهکرتین. رۆژی بیست و شهشی شابانی ۱۲۶۲ میرزا رهحیم خانی پپشخزمه تی شا، دیت که توپا خانم بهریته نیسفه نداباد. له ههشتی رهمه زاندا توپاخانم دهگاته قسلان و نامه بۆ دوستانی ئاواره بووی دهنووسی و دهیانهنیته قسلان و له گوندهکانی ئه و ناوه دایانمه زرتینی و، نامه به کیش بۆ حاجی میرزا ئاغاسی سهدری ئه عزم دهنووسی و تپا ئه لی: ئاخر ههر تو نه بووی ده تگوت من مناله کانی نایوسسه لته نه م خوش گه ره که. ئیستا چۆنه وا بهم درده چوون و دهنگ ناکه ی؟!

حاجی میرزاغا که نامه ی پی دهگا، له یارمه تی والی و والیه په شیمان ده بیته وه و بۆی ئه نووسیته وه: «ههرچی فهرموته هه قه؛ پیاو زۆر جار شتی له بیر دهچن؛ تو ئه بی بمبه خشی. خوا حه زکا قه ره بووی ئه که مه وه. قسه که له ناو خۆمان درنه چن، له ژیر سایه ی داربیدا پالده وه و بی خه م تریاکی خۆتی لی بکیشه! به هومیدم ریشه ی کیشهت بۆ هه لکه نم.»

زۆری پی ناچی میرزا ئاغاسی کاریک دهکا (ئامانوللا غولام شا) خان درکری و رهزا قولی دوا پینج مانگ به ره له دایی بکریته وه به والی و،

له یازدهی شه شه کانی سالی ۱۲۶۲ دا فهرمانه که ی دهریتنه دهست. نوخسه که شی له ههشتی ناو جیژناندا دهگاته سنه. والی راده سپیری که ههرچی دهنگه جۆیه کی ئامانوللا ی خواردوو ئامانی مه دن. میرزا جافی وهزیر، سمایل بهگی دارۆغه، میرزا حه مه رهزای موعته مه د کوری میرزا عبدالکریم و چند که سیکی تر به ردهس دین و دهخرینه گرتوو خانه وه. زۆر کهس وهک حوسین قولی و نهجهف قولی کورانی حه مه حه سن خان. میرزا فهتاح کوری میرزا فهرجی وهزیر و هی تریش هه لدین و شاره زوور بگره و هاتم!.

والی بۆ خوی له یازدهی ناو جیژنانی ۱۲۶۲ دا بۆ سیهه م جار دیته وه کوردستان و ههر له جیی ئه وانیه که له کوشتنی وهکیل دهستیان بووه به ردهست ئه کا و سزایان ئه دا. ئه مانه ش بریه تی بوون له: جافر قولی ئه رده لان خوشکه زای ئامانوللا خانی گه وره، میرزا سمایلی دارۆغه، میرزا برایی موشی کوری حاجی مسته فا، دوو فهراش به ناوی ئه لقاس و حه مه ی کوری (سه بزلی لهک). ههر که سه به گویره ی خوی ته می ده کری. پرسه بۆ وهکیل داده نریته وه. به فهرمانی والی هه موو کهس جلی ره شی تازه باری ده پۆشی و، والی خۆشی به پیی رتوشوینی عاشیره تی ره ش پۆش ده بی و قور ده سه ری خوی هه لده سوئ. پاش تازه مانی ئه سه دوللا ی کوری له جیگه ی باوکه کورژاوه که ی ئه کاته وهکیل.

رهزا قولی خان بۆ جاری دووهه م: سیهه م مانگی ناو جیژنانی سالی ۱۲۶۲ رهزا قولی خان فهرمانی والیه تی وهرگرت و نۆی مانگ روونوسی فهرمانی بۆ سنه نارد. شیخالی خانی ماکو بی سه رهنگ و هاشم سولتان و مه حمود پاشای بابان و مه حمود خانی کوری ئامانوللا خانی گه وره، که وتنه گیانی یارانی ئامانوللا خان. وهزیره که ی و سمایل بهگی دارۆغه و میرزا حه مه رهزا و میرزا عه ولکه ریم و و چند که سیکی تریان گرت.

رۆژی شه مۆی ده ی مانگ، توپاخانم، عه باس قولی خان و هیندیکی تری ناردنه وه سنه و بۆ خۆشی له که نگره وه هاته باشماغ. سه عات چواری

شهو عه‌باس قولی خان گه‌یشته‌وه شار. میرزا جافر که له ماله هاشم سولتانداهبس کرابوو، ترسا بیکوژن؛ خزمه‌کانی به‌رتیلیکی باشیان دا به ره‌حیم خان و هاشم سولتان، نه‌جاتیان دا.

ئامانوللا خان رۆژی یازدهی ئه‌و مانگه لای ئیسواره ده‌گه‌ل چند پیاویکیدا خۆی گه‌یاند دایکی که له کولیایی بوو. له‌ویشه‌وه له ریگه‌ی هه‌مه‌دانه‌وه چونه تاران. شاو میرزا ئاغاسی زوریان به‌خیر هیتان. توپا خانم رۆژی یه‌کشه‌مۆ له چه‌خماخ دهره‌وه به‌ره‌و سه‌لواتاوا ده‌هات که پیاویکی ره‌زا قولی خانگی گه‌یشتی و خه‌به‌ری گه‌یشتنی والیی دایه. خانم و میردی پیکه‌وه گه‌ینه سه‌لواتاوا. رۆژی چوارشه‌مه به‌جوته هاتنه‌وه سنه. سێ رۆژان پرسه‌یان بۆ ئه‌مانوللا به‌گی وه‌کیل دانا و ئه‌سه‌دوللای کورپان کرده جینشینی باوکی.

به‌ندییه‌کانیشیان هیتا و هه‌ریه‌که‌ی که‌رانه‌یه‌کیان به‌سه‌ردا سه‌پاند. پاش چند شه‌ویک، جافر قولی خانگی ئه‌رده‌لانیان کوشت، که ئه‌م ئه‌رده‌لان کوشتنه کارتیکی زۆر ناره‌وا بوو.

حوسین قولی خان که له‌لایه‌ن ئامانوللا خانه‌وه له روانسه‌ر بوو، خه‌لکی روانسه‌ر هه‌رکه زانییان والی گۆردراوه، هه‌لیان کوتا سه‌ری و تالانیان کرد. حوسین قولی به‌ دوو سێ که‌سه‌وه له ده‌ستیان رای کرد و گه‌یشته شاری سوله‌یانی و خۆی هاویشته مالی عه‌ولا پاشای بابانه‌وه. نه‌جه‌ف قولی خان کوری هه‌مه‌هه‌سه‌ن خانیش که به‌سه‌ر جوانرۆ و عییلی جاف راده‌گه‌یشت به‌ فیتی خۆی زانی و ئه‌ویش خۆی گه‌یاند مالی پاشای بابان.

میرزا فه‌تاحی کوری میرزا فه‌ره‌جی وه‌زیریش که به‌ سه‌ر سه‌قز راده‌گه‌یشت، به‌ره‌و سوله‌یانی قاچاند و له مه‌ریوانیشه‌وه میرزا محه‌مه‌دی میرزا یوسف و میرزا محه‌مه‌دی کوری و میرزا حه‌مه‌ سادق خانگی کوری میرزا هیدایه‌توللا که به‌سه‌ر عه‌شره‌تی سورسوره‌وه بوو، گشتیان خۆیان

گه‌یاند سوله‌یانی و په‌نابه‌ری پاشای شاره‌زور بوون.

ئامانوللا و دایکی که له تاران بوون، باس و خواسی په‌ره‌وازه‌بوون و شپریویی یارانیه‌ن به‌شا گه‌یاند و داوای چاره‌یان کرد. بریاردا دیسان ئیسفه‌نداباد بدریته‌وه به‌ ئامانوللا. ئه‌ویش حه‌مه‌جافر خانگی کوری حه‌مه‌ سادق خانگی کرده بریکاری خۆی و ده‌گه‌ل چند که‌سه‌سیکا هاتنه ئیسفه‌نداباد. ئه‌وسا هه‌لاتوه‌کان خروپه‌ر له سوله‌یانیه‌وه هاتنه‌وه و له ئیسفه‌نداباد کۆبوونه‌وه.

ره‌زا قولی خان راوی یارانی والی پیتشووی ده‌کرد. شه‌ویک ناردی به‌شوتن سمایل به‌گی کوری میرزا یوسفدا که له ئه‌عیانه‌کانی سنه بوو. گرتی و کوشتی.

هه‌مه‌هه‌سه‌ن خانگی سالار، له خوراسان نازاوه‌ی نایه‌وه. شای قه‌جه‌ر له‌شکری نارد هه‌ر چند جارن داوای له ره‌زا قولی خان کرد که هیچ نه‌بی ده‌ سوار بۆ ئه‌و شه‌ره‌ بنیتر. خان هه‌ر جوابی نهداوه. شا زۆر رکی بۆوه و بریاری دا ئه‌م خانه‌دانی ئه‌رده‌لانه له ریشه‌ ده‌ریتی. به‌نه‌یتی سنه‌ی به‌ خوسره‌وخانی گورجی به‌خشی و به‌رواله‌ت گوتی ده‌نیترمه‌ زه‌نگان. بۆ ئه‌ویش که ره‌زا قولی خان قوشقی و سل نه‌بی، خه‌لاتیکی به‌دیاری بۆ نارد. ئه‌و خه‌لاته‌ وه‌کو کفینیک بێ و ده‌حوکمی ئه‌رده‌لانه‌وه پیتچرابی و ابوو. لیته‌دا باسه‌که‌ی مه‌ستوره‌ خانم ته‌واو ده‌بی.

به‌لام نایه‌توللا باسی دووه‌م جاری والیه‌تی ره‌زا قولی خانگی هه‌ر ده‌گه‌ل باسه‌که‌ی ئامانوللا خاندای تیکه‌ل کردوه و دهرباره‌ی وه‌ده‌رنانه‌وه‌ی ره‌زا قولی خان ده‌لی:

ره‌زا قولی خان دوا‌ی دوو سال و الیه‌تی کردن، خه‌به‌ریان لی دا که ده‌گه‌ل به‌همه‌ن میرزای برای شادا - که حاکمی نازه‌ربایجان بووه - دژی شا خه‌بات ده‌کا. شاش خوسره‌وخانی گورجیی به‌سواره‌ی شاسه‌یوانه‌وه ده‌نیتری که به‌همه‌ن میرزا و خوسره‌وخانی بۆ بگرن. به‌همه‌ن میرزا به‌رله‌وه

بیگرن دیتتهوه تاران. خوسرهوخان واز له نازهربایجان دههینتی و دهچیتته کوردستان ولام بو والی دهئیری کارتیکی زور پیویست ههیه همه دهکه م بتبینم. والیش زور ساویلکانه سوار دهبی و له دهمی نیوهروودا، دهچیتته ناو لهشکری خانگی گورجی. پیکهوه نههار دهخون و، له پریپاوانی خوسرهوخان دهکهونه گیانی خان والی و نوکهرانی و رووت و قوتیان دهکه نهوه. والی بههوی عهباس قولی خانگی گهرووس، زنجیر لهمل بهری دهکریتته تاران و له توپخانه دا بهند دهکری. خوسرهوخان دیتته سنه و دهبیته حاکم.

خوسرهوخانی نهرمه نی: مهستوره خانم دهلی:

خوسرهوخانی گورجی (نهرمه نی) له زهنگان و ههوشار لهشکریکی پیکهوه ناو دهگه ل سولهیمان خانگی ههوشار و زهینه لعابدین خانگی شا سهیوان گهیشته سنووری کوردستان و رایگه یاند که بو کاری کرماشان دهچی.

ههوشاری و گهرووسیهکان که هه میسه دۆستی نهرده لانیان بوون، له بنهوه والییان له سهین و بهین تیگه یاند که خوسرهوخان له دژی نهو هاتوه. والی له سهه نامۆزگاری پیوا ناقلان برباری دا به خری بارکه ن بو ولاتی بابان. جگه له توپا خانم مائی والیش به ماله وه له شار ده رجوون، گهینه گوندی دویسه که سی فرسه خ له شار دووره. له ویش له پاش و توویش، برپاردرا هه که زانیان خوسره و گورجی راسته دهگه لیان ناراسته، بیر له خویان بکه نهوه. خوسرهوخان هاته گوندی (پنجه) و بوو به میوانی سهیداویره حمان. والی شیخه لئیسلا م و چهند پیوا ماقولتیکی نارده لای خانگی گورجی تا بزانی چی گه ره که؟ کا ورای نهرمه نی سوئندی به قورعان خوارد، که من کاریکم له کوردستان نییه و هاتووم بو یارمه تیی والی، یه کدوو رۆژتیک ده مینمه وه و ده چمه عه ره بستان، شیخه لئیسلا م و هه والانی باوهری ته و او یان به سوئنده کانی کرد و به خاترحه می هاتنه وه. (هه نهرمه نی سوئند به قورعان بخوا چۆن باوهری پی ناکری؟! هه ژار). ئیتر والی به که مییک پیوا ی خۆیه وه چوه دیداری خوسرهوخان. همه سولتان که گزیری سنه بوو، دهگه ل هیندییک له

سه ناسانی شار، بنه و باری والی و خه لکی بار کرد و پرووی کرده هه ورامان. والی رهزا قولی خان کاتی گهیشته که له وراوا له پیواوه کانی جیا بووه و به چهند که سییک له نزیکانیه وه چوه ناو لهشکری خوسرهوخان. خوسرهوخان زوری حورمهت گرت و دیسان سوئندی بو به قورعان خوارد که هیچ نیازی خراپه ی نییه. والی هه ره نهو شه وه نارديه شوین سمایل خانگی برای نهوانه ی له که له وراوا بوون، بیته لای. به یانی هه که سمایل خان گهیشته، به فرمانی خوسرهوخان له پری که وتنه گیانیان و هه ره هینده ی فو له دۆ که ی، وه ک سلقی رووتیان لی کردن و گرتیانن و رۆژی پاشی به ره و تاران به ری کران.

شا که له والی تووره ببوو، دهیه ویست بیکوژی. به لام توپا خانگی خوشکی شا و ژنی والی زوو خۆی گه یاند بووه تاران و لای برای تکای بو کرد. شا لیلی بووری و دهستییک خانویه ره ی له تاران دا به خوشکی و رهزا قولی خانیشیان نارده لای. دوا ی سی چوار مانگ والی نامه ی بو خه لکی سنه نویسیوو، تیا گوئبووی: کوتر پتر له شاهین هاته وه. خانگی گورجی نهو نامه ی دهس کهوت و نارديه ده ربار و گوئی: وادیاره والی دیسان گیره شیوتنی دهکا؛ چاری بکه ن. شا له رکان عه قلی له که له لیدا نه ما. فرمانی دا له مائی میرزا نه بی خانگی نه میر دیواندا کردیانه کونه ره شه وه.

گوقمان همه سولتان و ماله نه عیانه کان بنه ی والیشیان دهگه ل خۆ برده هه ورامان، نووسه ری نه م پیتانه ش (مهستوره) یه کییک له و ناوارانه بوو. گهیشته یه (حهوش بارانی) حه سه ن سانی هه ورامی هاته پیرمانه وه و زوریپاوانه میوانداری کردین.

نه حمده خان که برای والی و حاکمی مه ریوان بوو، به چهند چه کداریک هه مرخی خۆش کردبوو که نیمه ی ناواره به رده س کا و بمانگری. به لام که زانیی به هاسانی خۆ به دهسته وه نادری، گه رایه وه.

نهو شه وه مان له ههوش و بارانی رابوارد. بوولیلته ی به یانی که وتینه

رئ. به چیایهک هه‌لگه‌پراین هه‌زار به هه‌زار و هه‌له‌مووتیتیک بوو هه‌ر مه‌پرسه! دتو به‌ویدا رۆبیا هه‌پرون به هه‌پرون ده‌بوو، تا گه‌یشتینه گوندیکی شاره‌زوور به‌ناوی سه‌رکه‌ت و ماینه‌وه. حه‌مه‌سولتان و میرزا عه‌بدو‌للا موشی باشی چوونه سوله‌یمانیه و نه‌ولا پاشایان له کاره‌سات تی‌گه‌یانند. پاشا زۆری پێزی گرتن و پیاوی ره‌گه‌ل حه‌مه‌سولتان خست که هه‌موو ئاواره‌کانی سنه له دیهات دامه‌زرتین.

له باسی ده‌کرانی ئامانوللا خاندان گوتمان: دۆستانی هه‌ریه‌ک بۆ لایه‌ک به‌ره‌وازه بوون؛ یه‌ک له‌وان حوسین قولی خانگی کوری که میمکزی من بوو چوبوه سوله‌یمانیه. هه‌ر که ده‌بیسێ هاتووین، نه‌سپ و ئیستری زۆری به پیاوی خۆیدا نارد و بنه‌ماله‌ی ئیمه که نزیکه سه‌د نیر و میتیک بوو، برده سوله‌یمانیه و هه‌موومانیه دامه‌زراند. تا نه‌ومان بوو زۆر خۆشمان لێ ده‌گوزه‌را؛ به‌لام زه‌مانه نه‌یده‌ویست له خۆشیا بین. له چواره‌می مانگی قوربانی سالی ۱۲۶۳ حوسین قولی کتوپر نه‌خۆش کهوت و دوای شه‌ورۆژتیک، له به‌هه‌شت سه‌ر هوت و زۆری بۆ گریان. منی مه‌ستوره‌ی له ولاتی خۆم دووره‌ش له سوپی نه‌و خۆشه‌ویسته‌ی نه‌وا دوو سێ رۆژه تام لێ دین؛ بابزانی خوا چی پریارد اووه؟*.

ئایه‌توللا له‌م باره‌وه نه‌نووسی:

هوکمی خوسره‌وه‌خانی گورجی: نه‌م خانه به‌ ناوی خوسره‌وه‌خانی خواجه ده‌ناسرا. له سالی ۱۲۶۴ هاته سنه. دوای هاتنی هیندییک له ماقولانی کوردستان به‌لاگیری پهلزا قولی خان چوونه تاران و له مزگه‌وتی شا مانیان گرت.

حاجی میرزاغاسی که ده‌بینی خه‌لکی کوردستان به‌خانی گورجی رازی نین. له دلی خۆیا له‌و کاره په‌شیمانیه، به‌لام بۆ پارزتنی ئابرووی

* نه‌مه دوامین وشه‌ی نووسراوی مه‌ستوره‌خانه له میژووی نه‌رده‌لانه‌که‌ی و هه‌ر به‌و تایه‌ش مردوه‌- نازاد پوو.

حوکمات، پێ به‌ خه‌تا نانێ و، به‌سه‌رکردایه‌تی عه‌لی خانگی قه‌ره‌گوتزلوو، فه‌وجیک سه‌رباز به‌ چوار توپه‌وه ده‌نیرتیه هیمدادی خوسره‌وه‌خان. به‌ر ده‌بیته نازدانی کوردستانییه‌کانی مانگر له تاران، که ده‌ست له ره‌زاقولی خان به‌رده‌ن، به‌هه‌ری نابێ. ته‌نانه‌ت له به‌رچاوی شا پینج هه‌زار دار (!) له عه‌لی محه‌مه‌د به‌گ درا، هیشتان ملی نه‌دا، ده‌ست له ره‌زاقولی خان هه‌لگری و بچیته‌وه کوردستان.

شه‌وی شه‌شی شه‌شه‌کانی ۱۲۶۴، شا گیانی ده‌رده‌چی. کوردستانییه‌کان ده‌رفه‌ت ده‌هین و ده‌گه‌ل فه‌وجی گه‌رووس ریک ده‌که‌ون و به‌ سه‌ر گوندی ته‌جریش داده‌ده‌ن که ره‌زاقولی خان له توپخانه‌ی نه‌ویدا گیراوه، والی رزگار ده‌که‌ن و به‌ره‌و کوردستانی ده‌بنه‌وه. نه‌م خه‌به‌ره هه‌ر که ده‌گاته‌وه خوسره‌وه‌خانی خواجه، بچ خۆ گرتن به‌ دوو توپ و فه‌وجیک سه‌ربازوه‌وه، له رپی گه‌رووسه‌وه به‌ره‌و زه‌نگان هه‌لدیت. ره‌زاقولی خان دیته‌وه سنه و خه‌لک به‌خۆشیه‌وه پیتشوازی لێ ده‌که‌ن و گه‌رووسه‌کانی هاو‌رپی خه‌لات ده‌کرین و به‌رێ ده‌کرینه‌وه.

کلکی میژووه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم: دوای مه‌رگی مه‌ستوره‌خانم، میرزا عه‌بدو‌للا موشی باشی که مامی مه‌ستوره‌خانم و خالی حوسین قولی خانگی کوری ئامانوللا خانگی گه‌وره بووه. هاتوه میژووی نه‌رده‌لانه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانمی ته‌واو کردوه. ده‌لی: حوسین قولی خان مرد، مه‌ستوره‌ش نه‌خۆش کهوت و، له مانگی محه‌ره‌می سالی ۱۲۶۴ دا گوتیه‌وه بۆ باغچه‌ی به‌هه‌شت و بوو به‌هاوسای حه‌زرتی فاقه. من که له تاوی نه‌و دووانه چاو به‌گریان و جگه‌بریانم، هاتمه سه‌ر نه‌و خه‌یاله که پاش ماوه‌ی به‌سه‌رهاتی والیه‌ی پایه به‌رزه‌کان بنوسم. خوا یاری.

میرزا عه‌ولا ده‌س پێ ده‌کاته‌وه و ده‌لی: خوسره‌وه‌خانی نه‌رمه‌نی دوای نه‌وه والیه‌ی نارد تاران، دوای دوو رۆژ هاته سنه. مه‌حمود خانگی کوری ئامانوللا خان و عه‌لی محه‌مه‌د به‌گی ناونا کاربه‌ده‌ست، به‌لام هیشتا ده‌ستیان به‌کار نه‌کردبوو، به‌ دووزمانیه‌ی سوله‌یمان خانگی هه‌وشار بیکار

کران. سوله‌یمان بهگ کرا به همه‌کاره، نه‌ویش مه‌لا فه‌تخوللای قازی و مه‌حموود خانی گرت و زۆری نازاردان.

پتر له دوو هه‌زار کهس له سنه‌وه چوونه تاران، تا داد له ده‌ست خوسره‌و هه‌رمه‌نی بکه‌ن. خوسره‌و خان خه‌به‌ری نارد بیانگرن و بیاننیرنه‌وه سنه. پوولتیکی زۆریشی بۆ کاربه‌ده‌ستانی ده‌ربار نارد. حوکم کرا که بیانگرن. نه‌وانیش خۆبان خسته‌ مزگه‌وتی شاهه و مانیان گرت. والی له ماله‌ میرزا نه‌بی خان حه‌بس کرابوو، کهس نه‌یده‌توانی بیگاتی. به‌شایان راگه‌یاند که والی نیازی وایه به‌شه‌و هه‌لێ و ده‌گه‌ل نه‌و کوردانه بچیتته‌وه سنه. شا والیی نارد که یه‌کێک له گونده‌کانی شمیران و زۆر توند گرتیان. فه‌رمانی‌شی دا مانگره‌کان به‌زۆر له‌ مزگه‌وت ده‌ربکه‌ن و، هه‌رچی ملی نه‌دا بیکوئن. دوو فه‌وج سه‌رباز و تۆپچی ده‌وری مزگه‌وتیان گرت. به‌لام مانگران پیاوانه بزوتنه‌وه و، ده‌ستیان له‌ خۆبه‌ردا و بریاریان دا تا نه‌ کوژرین ده‌ست ناده‌ن.

ده‌وله‌ت که زانیی کاره‌که گه‌ندتر ده‌بی، که‌وته دل‌دانه‌وه، حه‌سه‌ن عه‌لی خانی ئاجودان باشیی نارده‌ ناویان به‌یارمه‌تی میرزا نه‌بوول قاسمی ئیمام جومعه. عه‌باس قولی خان و عه‌لی محه‌مه‌د به‌گ و حه‌مه‌ ره‌زا خانیان، رازی کرد که بچن بۆ لای حاجی میرزاغاسی و دادی خۆبانی لا بکه‌ن. حاجی میرزا غاسی که همه‌کاره و سه‌دری نه‌عه‌زمی ئیران بوو، ده‌پیتشدا زۆر به‌خۆشی دوواندنی و گوتی هه‌ر نه‌وه‌نده ئیسه‌ ده‌ست له‌ ره‌زا قولی به‌رده‌ن، ئیمه‌ خوسره‌و گورجی ده‌رده‌که‌بن و کیتان ویست ده‌یکه‌ینه والی. له‌ وه‌راما گوتیان؛ ده‌چین پرس به‌ هه‌والانمان ده‌که‌بن. دوا‌ی دوو سێ رۆژ ده‌رکه‌وت که جگه‌ له‌ والیی خۆیان، که‌سیان ناوی.

شا عه‌لی محه‌مه‌د به‌گ و چه‌ند که‌سێکی بانگ کرده‌ لای خۆی و گورجی له‌ داری به‌ستن و تیریان دارکاری کردن. نه‌وانی تر رایان کرده‌وه مزگه‌وت و مانیان گرتته‌وه. عه‌لی محه‌مه‌د به‌گیان ده‌ست به‌سته‌ ناردته‌وه سنه و دایانه ده‌ست خوسره‌و‌خان. تا شا نه‌خۆش که‌وت و له‌ دووه‌می شه‌شه‌کانی ۱۲۶۴دا پشتی له‌ دنیا هه‌لکرد و مرد. سه‌به‌ی نه‌و شه‌وه والی به‌یارمه‌تی

چه‌ند کوردێک له‌ زیندان هاته‌ده‌ر و خۆی گه‌یاند هه‌ ناو فه‌وجی گه‌رووس. نه‌وانیش والی و، مانگره‌کانیان به‌ره‌و کوردستان هێنا و له‌ شه‌ش رۆژدا گه‌یینه‌وه سنه.

خوسره‌و‌خان که خه‌به‌ری مه‌رگی شا و هاته‌نه‌وی والیی بیست، هومیدی له‌ ژین بری و گورجی مه‌حموودخان و عه‌لی محه‌مه‌د به‌گی نازاد کرد و په‌نای پێ بردن که له‌ مردن پزگاری که‌ن. نه‌وانیش مه‌ردانه‌ سۆزیان دایه که بیسپارین. والی هه‌ر هاته‌وه، ناردی بیگرن. نه‌وان تکایان بۆ کرد، له‌ کوشتنی وازی هێنا، به‌لام هه‌رچی بووی تالان کرا.

ره‌زا قولی خان والیه‌تی خۆی ده‌کرد تا ناسره‌دین شا هاته‌ سه‌رته‌خت. والی میرزا نه‌تلا قولی خانی کوری میرزا عینایه‌توللای به‌ دیارییه‌وه نارد هه‌ تاران که پیرۆزیایی لێ بکا. به‌ر له‌وه شا فه‌رمانی دابوو؛ ره‌زا قولی خان ده‌رکری و خوسره‌و خانی نه‌رمه‌نی بکریته‌وه والی. به‌ چوونی میرزا نه‌للا قولی خان فه‌رمانه‌که راگیرا و فه‌رمانی والیه‌تی بۆ ره‌زا قولی خان ناردرا. والی پینج سه‌د سواری به‌سه‌رداری فه‌زلوللا خانی برای خۆی، نارد هه‌ تاران و، ئاماده‌ی فه‌رمان ویستا.

ئامانوللا خان - دووباره: له‌ پیتشدا گوترا که به‌هۆی فیل و ده‌هۆی میرزاغاسی، له‌ والیه‌تی لادرا و محه‌مه‌د شا ئیسفه‌ندابادی پێ سپارد و، به‌ پیاوانه له‌وی ده‌ژیا.

کاتی ناسره‌دین شا باش خۆی گرت، زۆری پرووی خۆش نیشاندا و دوا‌ی شه‌ش مانگ کردی به‌ والیی کوردستان.

کاتی ره‌زا قولی خان نه‌مه‌ی بیست و گوتیان و ئامانوللا خان گه‌بییه‌ته‌ سێ فرسه‌خی سنه، هه‌ر له‌جی، ده‌گه‌ل چه‌ند سه‌رناسی‌کان باریان کرد و به‌دوو رۆژ چوونه‌ کولیا‌یی و بوونه‌ میوانی سه‌ید نه‌حمه‌د کوری سه‌ید عه‌باس.

خه‌به‌ر به‌ هه‌موو سنورداران درابوو که له‌هه‌ر کوی توشی ره‌زا قولی خان بن بیگرن و بینیرنه‌ تاران. فه‌یروز میرزای حاکمی کرماشان، ناردی له‌

کولیاپی گرتنی. نهیده ویست والی بو تاران بنیرئ. تکانامه یه کی نارد، قبول نه کرا و ناچار نه ویشی به حه بسی نارد تاران. پاش چند رۆژتیک برایه زبندانی ته ورتیز و ئیستا که برانه وهی ۱۲۶۷ و ساله که شی سالی سه گه. هه ره وهی گیراوه.

رۆژی شه مه شه شی جیمادی یه که م که دوو رۆژ بوو رهزا قولی هه لاتبوو، نامانوللا خان هاته وه سنه. دهیتوانی رهزا قولی خان بگری، به لام چونکه براگه وهی بوو حه زی نه کرد. بهروالته ناردی بیگرن، به لام سپاردی که خوی لی گیل کهن، باپروا.

نامانوللا خان که جاری پیشوو له سه ره که ربه تی میرزا جافر نه وه دردهی به سه ره هات، خوی له جافر بووارد و میرزا نه لالا قولی ناموزای جافری کرده وه زیر. میرزا جافر که وه ته که تن گیران. ده گه له هیندیک خزمانی نیازبان بوو بچنه تاران. والی ناردی بیانگرن. میرزا جافر هه لات؛ نه گیرا و خزمه کانی ده داوکه وتن. پاش ماوه یه که نازادی کردن. به لام نه وان وازیان هه ره نه هینا رایان کرد و چونه تاران و، ملیان له دوو زمانی نا.

والی دیسان هه ره چاکه ی کرد. نزیک په نجا پارچه مولکیان که له ولات هه بوو، داگیری نه کرد و به خزمه کانیان سپارد که به ره که یان بو بنیرن تا پیتی بژین؛ بهو حاله شهرا نه وان هه ره نارازین. نه مسال ۱۲۶۵ و سالی مریشکه، والی نیازی ژن هینانی کرد. کیژتیک زور جوانی حوسین قولی خانی خواست و له سیهه می مانگی شاباندا بووک گوئیزرایه وه. منی بهسته زمانیش نه م بهیتم بو میژووی نه وه زماوه نده نوی:

(رونق پی ضبط سال بنوشت: درجمله گه مه آفتاب است) - ۱۲۶۵ -

له سه ره تای سالی سه گدا، دهوله تی عوسمانی که وه ته گرتنی بابانه کانی سوله یانی و خری گرتن و بردنیه نهسته مبول؛ ته نیا عه زیز به گی بابانی نه بی که دهستی کرده وه و دهگژ رومیان راجوو، کاریکی به سه ره هینان که عوسمانی جاپز کردبوو. داوایان له ئیران کرد، که نه م عه زیز به گه یان بو

ته می کا، ئیران به والی سنه ی سپارد که نه وه کاره بکا. والی له نوزدهی مانگی قوربانی نه وه ساله دا به له شکره وه پشتی له عه زیز به گ گرت. عه زیز به گ ناچار رای کرد و به ره که رکوک چوو. والی، نامه ی بو ناسخ پاشای کاربه دهستی عوسمانی نویسی که نه گه ره ده تانه وهی عه زیز به گتان له کۆل کهینه وه، بو م بنوسن هه قم هه بی بیمه خاکی ئیوه و شوینی که وم. ناسخ پاشا قبولی نه کرد. والی گه رایه وه سنه.

تا ئیستا که له دوامین رۆژی مانگی جیمادی یه که می سالی ۱۲۶۷ داین، به وه پری مه ردایه تی و ده ماره وه والیه تی ده کا. هه موو که سی لاواندوته وه و هه موو ره عیه تی حاواندوته وه. ته نانه ت منیشی که له پیشدا هه ره مونشی پروت بووم کردوته مونشی باشی. هه مه کاره ی والی، حه مه ره زای کوره گه وهی میرزا عه ولکه رمی موعته مه ده که پیای و با به مشوور هه ره نه بووه. له خوام داوایه سایه ی نه وه والیه به شاهمان له سه ره نه برئ و هه ره بالاده ست بیت.

نایه توللا مه ردوخ له پاش باسی کابرای گورجی ده نووسیت:

رهزا قولی خانی نه ره ده لان - جواره مین جان: وه ک باسکرا له سالی ۱۲۶۴ دا والیه تیبی به سه ره گرتنه وه. کاتی ناسره دین شا له نازربایجانه وه ده چوه تاران ببیته شا، غولام شا خان به پیربه وه ده چی و له سولتانییه ده یگاتی. رهزا قولی خانیش، حه مه عه لی خانی سه قزی و، میرزا نه لالا قولی داروغه به دیاربییه وه ده نیرتته تاران بو پیروزیایی.

غولام شا خان، له دیواخانی میرزا تهقی خانی نه میر که بیردا مان ده گری که بیکه نه وه والی. دوا ی شهش مانگ ده کرتته وه والی و، رهزا قولی خان بو یه کجاری له والیه تی بی بهش ده کری.

رهزا قولی خان پیایوکی زور به هیز و گوپروه، له پرتاوی نه سپا لپه دهستی له بهی داوه، نیوهی په ریوه و نیوهی به داره وه ماوه. سینبی مسی به دهست لوول داوه، به دوو قامکی گه وره و شاده ی گولی مافوره ی

دهرهیتناوه، زۆربیش دلآوابوو و هه‌رچی دهستی کهوتوو به‌خشییوه. سێ کۆری له توپا خانمی خوشکی شا بووه به‌ناوی: خوسره و خان، همه‌ه‌علی خان سه‌ردار موکه‌رپه‌م و ئه‌بوول حه‌سه‌ن خان که هه‌موو ژبانی له ده‌رباری ناسره‌دین شادا رابووارد.

نۆلام شا خان - دووباره: به‌فه‌رمانی ناسره‌دین شا کرایه‌ والی. رۆژی سێ شه‌مه ۱۴ی ربه‌یع دووه‌می سالی ۱۲۶۵ هاته‌وه‌ سنه. ئه‌للا قوڵیی کرده پیشکار و همه‌ه‌علی خانمی سه‌قزی به‌بری‌کار دیاری کرد. دوا‌ی سێ مانگ ئافتاب سوڵتانی کیه‌زی حوسین قوڵی خانمی خواست و له‌ سیه‌ه‌می شاباندا گوازیه‌وه.

له‌ سه‌ره‌تا‌کانی سالی ۱۲۶۶دا له‌سه‌ر داوا‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی، ئی‌ران به‌ والیی سنی سپارد، به‌چیه‌ته‌ شه‌ری بابانه‌کان. ئه‌ویش به‌ له‌شکری کوردستانه‌وه‌ روو به‌ سو‌له‌یانی چوو؛ له‌ولایشه‌وه‌ له‌شکری عوسمانی هاتن و به‌هه‌ردوو‌ک لا به‌ری‌بونه‌ گیانی بابانییه‌کان و، هه‌رچی پاشا و به‌چکه‌ پاشای بابان بوو، جگه‌ له‌ عه‌زیز به‌گ ناویک گشتیان ته‌سلیم بوون و گیران و، په‌وانه‌ی ولاتی عوسمانی کران. عه‌زیز به‌گ به‌ چه‌کدارانی خو‌به‌وه‌ رای کرد و، خو‌ی گه‌یانه‌ زه‌هاو، له‌ویوه‌ ده‌گه‌ر عوسمانییان راده‌چوو. والیی ئه‌رده‌لان دوا‌ی ئه‌ویش کهوت، ده‌ستی لی‌ هه‌لنه‌گرت تا عه‌زیز به‌گ ناچار خو‌ی گه‌یانه‌ ناو عاره‌بان. ئه‌وسا هاته‌وه‌ سنه.

له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۲۶۷دا به‌ فه‌رمانی میرزا ته‌قی خانمی ئه‌میر که‌بیر، فه‌وجیه‌کی سه‌ربازی له‌ دیهاتی ولات پیکه‌وه‌نا و، خان ئه‌حمه‌د خانمی برای کرده سه‌ره‌ه‌نگ. هه‌ر له‌ برانه‌وه‌ی ئه‌و ساله‌دا شا به‌ره‌و ئه‌سفه‌هان ده‌چوو، والی به‌و فه‌وجه و به‌سواره‌ی کورده‌وه‌، به‌ره‌و‌پیری چوو، له‌ مبه‌رگی عه‌لیابادی گه‌یشتی.

له‌ برانه‌وه‌ی سالی ۱۲۶۸دا، حه‌سه‌ن سانی هه‌ورامی له‌ ده‌وله‌ت یاغی بوو. والی به‌ له‌شکروه‌ بو‌ی چوو؛ له‌شکرکیشی به‌ سه‌رکردایه‌تیی نه‌جه‌ف

قو‌لی خانمی ئامۆزای نارده‌ له‌هۆن بو‌ سه‌ر حه‌مه‌سه‌عید سان. والی و حه‌سه‌ن سان به‌ شه‌ر دین و هه‌ورامی حه‌فتا و یه‌ک کوشته‌ و بریندار و دیل ده‌ده‌ن. شه‌ش سه‌ربازی والی ده‌کوژری و چاره‌دیان بریندار ده‌بی. هه‌ورامی هه‌ر شه‌و هه‌لدین بو‌ شه‌اره‌زوور. حه‌مه‌سه‌عید سو‌لتانی‌ش هه‌روه‌تر، به‌ره‌و شه‌اره‌زوور راده‌کا.

خه‌به‌ر دی که‌ پیاویکی بابی ته‌قه‌ی له‌ شا کردوو؛ له‌ پر یاغیه‌یه‌کان هه‌ترش ده‌که‌نه‌وه. ۹۶ که‌س له‌ ئه‌رده‌لانیان ده‌کوژن و، نه‌جه‌ف قو‌لی خان به‌ره‌و جوانرۆ، پاشه‌کشه‌ ده‌کا.

له‌ به‌هاری سالی ۱۲۶۸دا، جاف یاغی ده‌بن. خه‌لکی شاری سنه‌ نازار ده‌ده‌ن. والی شه‌ش هه‌زار سوار و سه‌ربازی پیاوه‌ی ده‌گه‌ل فه‌وجی گه‌رووس و سواره‌ی مه‌ندمی و سورسور و گه‌شکی و جوانرۆ، ده‌چیه‌ته‌ سه‌ر جافان و جاف ده‌شکین و جگه‌ له‌ کوژراوان، سی که‌سه‌یکیان لی‌ به‌دیله‌ ده‌گری و به‌ سێ هه‌زار سه‌ر مالاتی تالانییه‌وه‌ دیه‌وه‌ سنه. له‌ ۱۲۷۱دا حاجی که‌ریم خانمی کرمانی سه‌ر مه‌زه‌بی شیخی، میرزا سه‌مه‌د ناویکی نارده‌ کوردستان، که‌ مه‌زه‌به‌که‌ی به‌ره‌و پی‌ بدا. والی واز له‌ مه‌زه‌بی خو‌ی دین و ده‌بیه‌ته‌ په‌یره‌ی کاورا و ده‌شلی‌ با حاجی که‌ریم خان خو‌ی ته‌شریف بی‌بو‌ کوردستان و مزگه‌وتی دارولنه‌مان بکاته‌ جیه‌گی ئی‌رشاد.

مه‌لاگه‌لی کوردستان که‌ سوننی شافعی، ترسیان ری‌ ده‌نیشی و خه‌به‌ر به‌شیخ عوسمان سه‌راجیه‌دینی ته‌ویله‌ ده‌ده‌ن. ئه‌ویش مه‌لا ره‌حیمی مه‌وله‌وی (شاعیر) و شیخ عه‌بدو‌ره‌حمانی کۆری ده‌نیری که‌ والی واز له‌و کاره‌ بی‌نی، به‌هه‌ر نادا. رۆژی چوارشه‌مه‌ ۱۶ی مانگی مه‌ولودی ۱۲۷۱ ته‌واوی مه‌لا و پیاوی زل و بازرگان و دوکانداری سنه‌ له‌ گو‌رستانی شیخان که‌ که‌وتوته‌ رۆژاوا‌ی شار کو‌ده‌بهنه‌وه‌ و، ده‌یکه‌نه‌ هه‌را و وه‌لام بو‌ والی ده‌نیرن: ئه‌گه‌ر پیاوی ده‌وله‌ته‌، مافی نییه‌ ده‌سکاری مه‌زه‌ب بکا؛ یان ئیستا ده‌بی ئه‌م کابرایه‌ ده‌رکا، یان ئیمه‌ گشتمان ئه‌رۆین، والی جوابیان ناداته‌وه‌ و، تووره‌ش ئه‌بیت.

ئیتتر رووته و پووته و دهرۆیشی قادری گهرم دادین و، دهرۆینه بازار و کاروانسه‌ریانه‌وه و، له ههرکوێ شیعیه‌یه‌ک ده‌بینن ده‌یکوژن و، دوکانیان تالان ده‌کهن. ئەم‌جاره به‌رده‌بنا شکاندن و تالانکردنی دوکانی سونیه‌کانیش. خاوه‌ن دوکان راده‌کهنه‌ باغی فیره‌ده‌وسی و ده‌یکهنه‌ داد و هاوار.

به‌ فه‌رمانی والی به‌دوو توپان له‌ سه‌ریانی قه‌لاه، تالانکه‌ران به‌رگولله‌ ده‌درین. تالانچی له‌ ترسان راده‌کهن و چییان بو‌ ده‌چی ده‌گه‌ل خوێ ده‌بن. چل که‌سیکیان به‌مالی تالانییه‌وه‌ ده‌گیرین؛ به‌ هوکمی والی گوێ و لوتیان ده‌برن و له‌بان قه‌لاه دایان ده‌هیلنه‌ خواره‌وه‌.

شیخ عه‌بدولقادری خاوه‌نی کتیبی (ته‌ذیب الکلام)، که‌ مه‌لایه‌کی به‌ناوبانگ و سه‌رۆکی شیخه‌کانی مه‌ردۆخی بووه، به‌خوێ و دۆستان و مریدانییه‌وه‌ بارده‌کهن بو‌ به‌رده‌ستی عوسمانی. والی دوا‌ی کوچی ئەمانه، نارازییه‌کان ده‌گرێته‌به‌ر. ئاغا مسته‌فا کوری حاجی شه‌عبانی بازرگان له‌ ده‌می توپ ده‌به‌ستی و چاوی شیخ وه‌سیمی بازاری ده‌کوئێ و بو‌ ماوه‌ی سێ ساڵ ههر ساڵه‌ هه‌شتا هه‌زار تمه‌ن تاوانی ئەو کاره‌ی له‌ خه‌لکی سنه‌ ده‌ساند. ئەم شه‌ره‌ به‌شه‌ری کاروانسه‌را ناوبراوه‌.

شیخ عه‌بدولقادر ده‌گاته‌ سوله‌یمانی و، سولتان عه‌بدولحه‌مید پێ ده‌زانی و، ئەم نامه‌یه‌ی بو‌ ده‌نووسی: «دوا‌ی سالاو، له‌ نوسراوه‌کانته‌وه‌ هونه‌رمه‌ندیت ئاشکرایه‌؛ پیتوقه‌ده‌مت خیر بوو، چونکه‌ ده‌گه‌ل هاتنی تو ئیمه‌ش «سیواستوپول» مان گرت. ئەوا مانگانه‌یه‌کم بو‌ دیاری کردی؛ ئەگه‌ر به‌ش ناکا، دوا‌ی شه‌ر بیرم خه‌ره‌وه‌، ده‌مه‌وئ ئاسوده‌ بیت. دوعای به‌خیرم بو‌ بکه‌». شیخ عه‌بدولقادر سالی ۱۲۱۱ له‌ سنه‌ هاته‌ دنیا و سالی ۱۳۰۵ له‌ شاری سوله‌یمانی مرد.

له‌ سالی ۱۲۷۵، ناسره‌دین شا، له‌ هه‌مه‌دانه‌وه‌ دیتته‌ کوردستان. که‌س به‌و هاتنه‌ی نازانی. گه‌ببوه‌ ئیسفه‌نداباد که‌ والی زانیی و چووه‌ پیتشوازی

و ده‌گه‌لیا هاته‌وه‌ شار. مانگی ناوجیژنان بوو که‌ شا خیتوه‌تی له‌ خوسره‌وتاباد (خه‌سراوا) هه‌لدا، دوا‌ی سێ رۆژ له‌ گه‌رووسه‌وه‌ رووی کرده‌ نازه‌ریایجان هاو‌پیکانی شا له‌ داخی ئەوه‌ که‌ سنه‌ی وه‌ک پیتویسته‌ نه‌چوونه‌ پیتشواز، ته‌واو دلایان ره‌نجاره‌وه‌.

«ملک الشعرا»، ده‌سته‌ شیعیکی له‌و باره‌وه‌ داناوه‌ که‌ جوینی زۆریشی به‌ والی داوه‌. ههر له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ شا به‌ره‌و تاران ده‌گه‌ریتته‌وه‌، عومه‌ر پاشا سه‌ردار ئەکه‌رم، له‌لایه‌ن عوسمانییه‌وه‌ دیتته‌ سنوو‌ر. به‌ ئیجازه‌ی ده‌ولت، والی ده‌چی ده‌ییینی و دوا‌ی وتووێژی پیتویست ههر که‌سه‌ ده‌گه‌ریتته‌وه‌.

له‌ ناوه‌ندی مانگی شایانی ۱۲۷۶ ده‌ولت، ئەبولقاسمی ته‌فه‌رشی ده‌کاته‌ وه‌زیری کوردستان. میرزا هه‌مه‌ره‌زا له‌ کار لاده‌دری و ده‌یه‌نه‌ تاران. دوا‌ی مانگیک والیش ده‌رده‌کری و نه‌جه‌ف قولی ناموزای ده‌کریتته‌ بریکاری والی، والی به‌ مال و منال و ده‌ستویپوه‌ندی خو‌یه‌وه‌ ده‌چیتته‌ تاران.

پاش دوو مانگ نه‌جه‌ف قولی خان ده‌کریتته‌ والی. ئەو نه‌جه‌ف قولییه‌ گوئی گران بوو، به‌لام زۆر زیت و وربا. زۆر له‌میتربوو تاسه‌ی والی بوونی ده‌کرد. سالییک به‌ئاره‌زوو گه‌یشت، هه‌رچی له‌ جوانرۆ کوێ کردبوو، له‌ سنه‌ دای به‌خه‌لک و ته‌خشان په‌خشانی کرد. ساله‌دوا له‌ ۱۵ ی ره‌مه‌زانی ۱۲۷۷ ده‌رکرا و رووت و نه‌دار روپی بو‌ تاران. له‌وئ ببوو سه‌ریاسه‌وانی موزه‌فه‌ر میرزای جیگر و پاشان چووه‌ ته‌وریز و، دوا‌ی سالییک مرد.

دوا‌ی ده‌رکردنی نه‌جه‌ف قولی، غولام شا خان کرایه‌وه‌ به‌ والی و له‌ ۲۳ ی ره‌مه‌زاندان ئەو خه‌به‌ره‌ گه‌یشته‌ سنه‌. له‌ پینجه‌می شه‌شه‌کاندا، فه‌رمانی بریکاری بو‌ حوسین قولی خانی کوری، که‌ نازناوی خانی خانان بوو، له‌ شاره‌ ده‌رچوو و به‌ره‌و کوردستان هاته‌وه‌.

والیش له‌ سه‌ره‌تای مانگی ناوجیژنان که‌وته‌ری و، له‌ ناوه‌راستی

مانگدا گه‌یشته‌وه سنه، میرزا همه‌ره‌زای کرده وه‌زیر و سئ سال والیه‌تیی کرد.

سالی ۱۲۸۰ مه‌لا فه‌تحو‌للا قازی، مه‌لا همه‌ده‌مین نه‌مینولئیس‌لام. مه‌لا لوتفوللا شیخه‌لئیس‌لام، مه‌لا محمه‌مد صالح فه‌خولعوله‌ما. ده‌گه‌ل چند سه‌رناس‌تیک‌کی تر ده‌چنه‌ تاران و شکایه‌ت له‌ ده‌ست والی ده‌کهن. ده‌ولت هیندیک‌ک باج له‌ سه‌ر خه‌لکی دپهات سوک ده‌کا و به‌ فه‌رمانی شا، میرزا زه‌کی مسته‌وفی دیوان، ده‌نیرن که پیشکاری والی بی و به‌ باج گورانه‌ رابگات.

سالی ۱۲۸۱ سانه‌کانی هه‌ورامان دیسان یاغی بوونه‌وه. والی به‌ له‌شکری خویه‌وه رووده‌کاته له‌ون. عه‌لی نه‌کبه‌ر خانی شه‌ره‌فولمولک ده‌کاته پیش‌ره‌وه. عه‌لی نه‌کبه‌ر له‌ هیروئ تووشی پیشایی یاغیسه‌کان دئ و ده‌یان‌شکینتی و له‌ سیروان ده‌په‌رپته‌وه. والی به‌ توپخانه و له‌شکره‌وه ده‌یگاتی.

همه‌سه‌عید سان له‌ ترسان نه‌وسود جئ دپلئ و راده‌کاته شاره‌زور و په‌نا به‌ شیخ عه‌لی عه‌بابه‌یله‌ ده‌با. شیخ عه‌بدولره‌حمانی شیخ سه‌راجه‌دین و همه‌پاشای جاف ده‌گه‌ل خوبانی ده‌هینن و به‌تکای نه‌وان والی به‌ سئ هزار قه‌ن تاوان بژاردن، وازی لی دینتی و ده‌بیتته‌وه حاکمی له‌ون.

له‌ پرا‌نه‌وه‌ی سالی ۱۲۸۳ د‌ا غولام شا خان و میرزا زه‌کی وه‌زیر، بانگ ده‌کرینه‌ تاران. د‌وای مانگیک‌ک والی نه‌خوش نه‌که‌وئ. تولوزان که حه‌کیمی شا بوو، ده‌رمانی کرد و چا بوو. شا ده‌چوه‌ خوراسان، ئیجازه‌ی والی و میرزا زه‌کی ده‌دا بگه‌رپته‌وه. د‌وای مانگیک‌ک دیسان نه‌خوشییه‌که‌ سه‌ر له‌ والی ده‌داته‌وه و له‌ ده‌می نیوه‌رۆی مانگی جیمادی دووه‌می ۱۲۸۶ د‌ا فه‌راقی ره‌شی لی ده‌پرئ.

غولام شا خان بیست سالی والیه‌تیی کرد. مزگه‌وتی (دارولئهمان) بنیاتی نه‌وه. ئیمام زاده‌ پیرعومه‌ر و نه‌مانییه‌ و باغی حه‌سه‌نابادی

ده‌سکاری و نوئ کردوته‌وه. زۆری که‌یف له‌ کتیب و مولک په‌یدا کردن بووه. کاتی مردووه‌ پتر له‌ دوو هزار کتیب و زیاتر له‌ په‌نجا پارچه‌ ملکی هه‌ره‌ چاکی کوردستانی به‌جئ هیشته‌وه. هه‌شتا هزار قه‌نیش قه‌رزدار بووه. بازرگانیک‌کی نه‌سفه‌هانی به‌ناوی میر نه‌بوو تالب قه‌رزه‌کانی وه‌ستو گرتوه و، له‌ شه‌ش سالدا داویه‌ته‌وه. د‌وای مه‌رگی تا هاتنی والیی تر میرزا زه‌کی وه‌زیر بریکاری والی بووه.

به‌راویزی ناسرخانی نازاه پوور: ناسرخانی نازاد پوور په‌راویزیک‌کی له‌سه‌ر میژووی نه‌رده‌لانی مه‌ستوره‌ خانم و میرزا عه‌بدوللا موشی باشی هه‌یه و تیا ده‌لی: ئامانوللا خانی دووه‌م، چند جارن سانه‌کانی هه‌ورامان و عیلی جافی یاغی‌بووی ته‌می کردوه. هه‌تا سالی ۱۲۸۴ که سالی مه‌رگیه‌تی، والیه‌کی زۆر به‌هیز و ده‌سه‌لات بووه.

له‌ پاش مه‌رگی ئامانوللاخان، ناسرال‌دین شای قاجار که هه‌ر به‌ ته‌ما بوو بنه‌ماله‌ی نه‌رده‌لان بنه‌پر بکا، له‌ کیشه‌ و هه‌رای ناوخویان نه‌و ده‌رفه‌ته‌ی ده‌س که‌وت. فه‌ره‌اد میرزای مامی خوی که نازناوی موعته‌مه‌دولده‌وله‌ بوو کرده‌ والیی سنه. فه‌ره‌اد میرزا له‌ناو جیژنانی ۱۲۸۴ی کوچی مانگیدا هاته‌ سنه، چونکه‌ هیندیک‌ک سان و ئاغوات جوابی حوکماتیان نه‌ده‌داوه، له‌شکری برده‌ سه‌ر مه‌ریوان. له‌و ده‌مه‌دا حه‌سه‌ن سانی هه‌ورامی به‌ هه‌زار تفه‌نگ‌چییه‌وه. هاته‌ دیده‌نیی. فه‌ره‌اد میرزا که مزگه‌وتیک‌کی کردبووه بنکه‌ی، گوتی بابئ لیتره‌ میوانم بیت، راشی سپارد هه‌رگا دانیشته‌ و که‌سی ده‌گه‌ل نه‌ما، بیگرن سه‌ری بیرن. د‌وای سه‌رپرینی سان له‌شکری هه‌ورامان رای کرد و هه‌موو خه‌لکی کوردستانی‌شی به‌و کاره‌ی چاوترسین کرد.

له‌ سالی ۱۲۸۷ یان ۱۲۸۸ د‌ا، تاعون و قاتی و گرانی و زولمی فه‌ره‌اد میرزا، هم سنی ویران کرد هم بنه‌ماله‌ی نه‌رده‌لانی‌شی له‌ په‌روپو کرده‌وه و قلپ بوونه‌وه.

ئاخريڻ ئەر دەلانییەکی بۆ گەرانەوێی حوکم دەستی دایە چەک، عەباس خان سەردار پەشید بوو. زۆری سەر لە سیاسەت دەرنەدەچوو، بەلام زۆر ئازا بوو، ماوەیەکی زۆر لە خاکی کوردستاندا ئازایانە مایەو. لە یەكەمین شەری جیهانبدا ۱۹۱۴-۱۹۱۸ رووسەکان یاریدەیان دا و خۆی کردە حاکی سنه. بەلام زۆری نەبرد کە گیرا و تا پۆژگاری سەرەک وەزیری سەید زائەدینی تەباتەبایی لە زینداندا بەسەری برد.

سەردار پەشید لە کاتی دەسلاتییا جاریک کرمانشانیسی گرت. ئەزەمووددەوێی زەنگەنە لە تۆلە ی شەرەفولمۆلک کوشتەووه. بەلام هیچ چاکە ی دەگەڵ کورانی شەرەفووددەوێ نەکرد. کاتی لە ۱۳۴۰ ی کۆچیدا هاتەو کوردستان ویستی کورده زلەکان هاوکاری دەگەڵ بکەن. سەردار موقتەدیری سنجاوی و وەکیلی جوانپۆی پەگەڵ کەوتن. جافرسان دەگەڵی پێک نەهات. سەردار پەشید بە چوار هەزار و پینج سەد چە کرداری جوانپۆ و سنجاوی و روانسەرەو هێرشی برد و لە چیا ی شمشیر دەگەڵ هیزی جافرساندا کە لە چوار هەزار چە کردار پتر بوو بە شەر هات. بەلام چیی بۆ نەکرا. چەند جاری تریش بە گژیا چوو بەلام جیتی جافرسان زۆر سەخت بوو هەر دەروستی نەهات.

لە سەرەتای حوکمی پەزا شای پەهلەویدا سەرلەشکر ئەمیر ئەحمەدی بە لەشکرەو چوو سەر سەردار پەشید. ئەمیر ئەحمەدی لە پیشدا جافرسان، حوسین خان، پەشیدولمۆلک، مەجیدخان سەردار جەلال و مەحمود خانی دزلی بەدزیهوه دیتن و سویندی دان کە یاریدە ی دەولەت بکەن و دژی سەردار پەشید بن. لە مانگی شەشەکانی سالی ۱۳۴۲ دا لە شکری دەولەتی لە سنه و کرمانشانهوه بەرەو روانسەر چوون. کورده سویندخۆرەکانی دەولەتیش وەکار کەوتن. لە ئاکاما سەردار پەشید خۆی نەگرت و چوو کوردستانی عیراق و لە مەلیک مەحمود (شیخ مەحمود) کە ئەوسا زۆر بە هیز بوو، یارمەتی خواست. شیخ مەحمود جوابی نەداوه.

ناچار سەرداری سەرگەردان پاش ماوەیەک بەلینی پێ درا کە

دەییەخشن، بەو هەوایە هاتە تاران و، هەردیتیان، گرتیان و دە قەسری قەجەریان پەستاوت. لە رووداوی خەرمانانی سالی ۱۳۲۰ ی هەتاویدا لە زیندان ئازادکرا. بەلام ئیستاش کە سەرەتای زستانی سالی ۱۳۲۵ ی هەتاوییه هەر لە تاران ماوەتەووه. پەراویزی، ناسرخان تەوابوو.

پیراست

81 خان ئەحمەدخانی دووھەم

83 خوسرەوخانی ئەردەلان

85 تەیموورخان ئاجورلوو

85 خان ئەحمەدخانی دووھەم، دووبارە

86 محەممەدخانی ئەردەلان

91 محەممەدخان گورجی

91 حەسەن عەلی خان

92 حوسێن عەلی خان برای حەسەن عەلی

92 بابزانین میژوونووسانی تر دەلتین چی؟

96 عەباس قولی خان

98 عەلی قولی خان

104 خانە پاشای بابان

109 عەلی خانی بابان

110 سویحان وێردی خان

113 مستەفاخانی ئەردەلان

115 سویحان وێردی خان، دیسان

118 خان ئەحمەد خانی سێھەم

120 دیسان، سویحان وێردی خان

121 دیسان، سویحان وێردی خان

122 حەسەن عەلی خان، کوری عەباس قولی خان

123 سویحان وێردی خان، جاری حەوتەم

123 سویحان وێردی خان، بو جاری هەشتەم

128 حەسەن عەلی خان

135 کەریم خان کوری عەباس قولی خان

139 فەرمانرەوایی سەلیم پاشای بەبە

5 کورد و میژوو

9 ژن ژانە بیان ژبانە؟

14 مەستوورەخانم کی بوو؟

16 بنچینەیی بابە ئەردەلان

24 لوڕ

26 بابە ئەردەلان

26 کۆلۆ، کۆر باوہ ئەردەلان

26 خدری کۆلۆ

26 ئەلیاس کوری خدر

26 دیسانەوہ خدری ئەلیاس

26 دیسانەوہ خدری ئەلیاس

26 حەسەن کوری خدری دووھەم

27 بابلۆل کوری حەسەن

27 موزیر کوری بابلۆل

28 مەئموون بەگ

29 بێگە بەگ

29 مەئموون بەگی دووھەم

29 سورخاب بەگ مامی مەئموون بەگ

47 تەیموورخان کوری سولتان عەلی

52 ھەلۆخان

62 خان ئەحمەد خان

79 سولەیمان خانی ئەردەلان

80 کەلبالی خان

139	خوسره و خانى دووهه م
140	ديسان ته شقه لى نازادخا
146	حكومه تى سوله يمان پاشا
147	خوسره و خانى دووهه م بۆ جارى دووهه م
160	خان ئه حمه دخان
162	حوكماتى خوسره و خانى ئه رده لان - دووباره
176	لوتفالى خان كورپى سوبحان و يردى خان
179	حه سه ن عه لى خان
184	ئامانوللا خان
206	خوسره و خانى سبهه م
211	خوسره و خانى ناكام
216	رهزا قوللى خان
224	رهزا قوللى خانى ئه رده لان
229	ئامانوللا خانى دووهه م
232	حوكمى غولام شا خانى ئه رده لان
234	رهزا قوللى خان بۆ جارى دووهه م
237	خوسره و خانى ئه رمه ن
239	حوكمى خوسره و خانى گورجى
240	كلكه ي ميژووه كه ي مه ستوره خانم
242	ئامانوللا خان - دووباره
244	رهزا قوللى خانى ئه رده لان - چواره مين جار
245	غولام شا خان - دووباره
250	بهراويزى ناسرخانى نازاد پوور